

శ్రీ శ్రీ. తులశీదాస కృతగానములు.

బాలకాండము

విశ్వానుభవగణపత్యము

౧. శ్రీగిరిజానానిహృదయైశాశ్రీగురుగజాతాత్రివరనిసేకం!

భైరాగివర మవచి ద్భృత ఘనభూషా-యోగి నూనసప్తయో
జహంభూషా.

౨. నీన కమలలుతి తి తునుమోకా-పాపయ్యుల నెడ బాధుగి నిశిత!

బావీకృత కాంక్షన కైవేంకథా! దీపిత మమలక్ష్మిత నవహంకథా! || గాథా ||

౩. శ్రీగణేశ నీహ దయగ-సేవితేతు విశ్లేష!

నాగ వచన మోద కమోదా నతజి నతల షవి నాకా!

౪. వాణి వి ను పగిల్చింమణి-శ్రీణి రతిత భూషా

దీణా వి లసి త పాణి స్పృశు-శ్రీణి వేణి వి జిత తా

౫. హృదయ ని వ రయ వానీవయ-జహంభూషా నాభ్యంజు

నాభ్యంజు నాభ్యంజు రక్ష-తన మమర తుల నమమంజు || గాథా ||

౬. మంజుగదాదేవిపద మణి విసృతశృంగి

వీనుల కింపగు విసృ మేది పా నాకా

2.

జ్ఞాని తొలినదికామియ్యింబడి - పోనిది జాత్ర మునునదికానింబడి

3. ఎప్పుడు ముఖ్యత్రీయనైన యును నుంబడి

కపటములందఱును నుంబడి

తపసి మనులునందఱును నుంబడి

చపలత యున్నవారును నుంబడి

ప. బలులచేత బియ్యంబును నింబడి

హరిభూతుల నందఱును నుంబడి

హరి యెవరినందఱును నుంబడి

గురుతులముని కుంబడి

4. శంఖపాదాని హరి నెలమిని గాంబడి

రామలక్ష్మణులుగాంబడి

కృష్ణమలకొమ్మలమలధరదానయ్య - ప్రియగంధును నుంబడి
అట్లనుచుబహువిధమనొరకెయ్యె - మునియిదిలంబయిగంధును ^{నమోవడి}

ఘన సరయు సాక్షాదముచేసి - బసెనాభాప్రసాదమును ^{నమోవడి}
అజినవిభూతదివిని మునికెదురెడి

జనననుబరతదివెనుకెడి

గనితను సాక్ష్యాంగంబునెడి

గౌనిచని మునినాసనముననుచేడి

5. సవిదయముగలయులు గాంబడి

ఇది నేనెప్పుడు కనువిడిచెడి

నన మధంగగ సొన్న వలు లల్లియెడి

ఇవడాగ మన వలు శివమని యెంచెడి

10. ఎలమని నశర శృంగ శృంగ మనియెడి

చెలు వృగదన యులబెట్టెడి

మొలగ నత మిగావలుని యాశంగడి

దలదె మునిగియెడు తనువు ప్పెరిగెడి

11. పండుగుగ నుద్దెలి బలం దమమగడి

మొలగు రామమలు మొలగు మొదంగడి

దెంగ ముతానిత చీరున పంపెడి

జెందె ననుతం నంపవలు వింపెడి

12. అంతపు పతియి య్యెడి గని మించెడి

మంతనము ననుకమాటవపెడి

అంతి త మే మివ చింత మే మివ పుము నాటూ

నింతి చింత నెల మిని దెరాటూ

13. అని నెగె శి కుం డాతని తెరాడే

దనరంగదెట్టెను నను ముల పేదే

పునుడగు రాముని యును ముని తెరాడే

బనుపుము దానవబాట్లు పేదే మొదంగ

14. వీరిమొసగు న జ్ఞానంబు - దూరముగా నెనరించి

సారయకము శర్మము నేకం - వీరికి కుల్లవేలి వింపి. ౫ చా పా

4.

నీ లిన విని నర పతి యాత్మ వణంగె

పున పరమగు నున్న కారణముల నెఱచె

తన వార్షికము నడచిన యులుల గానె

ముని గాముని స్త్రీ శ్రువనం గానె

ని. ఇక కున్న ను శపి యించు నటించె

గడగడవకుమరుల గడులం దింపె

తడబడి నృపుల నెఱచె పాపన వగ్గా!

పుడ మి కనా మలవిని యెగనాగ్గా!

౨౦. వెతిరి సమం దగు గాముని బంపె

నొసూ పుసు నొసె మువల పడి

సానవ వచ్చెల శాంతిని నిలవం

గానె ర్వుకె యొకానయి దలపడి

౨౧. లిని దశరథుడ నడచె గను మది లగానె

ముని నృపు మోహముల గని కృష్ణానానె

పునుడు వసిష్ఠుడు గని కృష్ణ తానె

వినుమని పౌత్రుని విన యివల గూనె

౨౨. తన యులని మృతం దు కుశలంబు

పునవల గని దనకర లానె దుంబు

గొని మృచ్చి ను సంతరించుటెలా?

దవర నొసగు వెళు శ్రుతు నుకలం

౨౩. అనుచు వసి ఘృండును బాంధ్రించడి

జనపతి జనయలుల తనెడ మివియ్యడి

తనయలులార! ఈ తపసిని మీరే

ననుఁగెఁగెనుఁడంబునఁగంవారే॥ పోనా॥

౨౪. తనకునిచే దీవనలుండె - జనని గృహం మనకుఁజేరి.

తనకిర మంబు ప చంబుల పై - నుని బిడ్డెయిక్కి మునిఁజేరి. (సాక్షి)

౨౫. పురుష సింహుల లలితీరూప్య - భుజుల ములక్మణులు భుజున

వరముని జనవర ములు భీరూ - ప్తరులు జగ వచన దక్ష గుణుల॥ పోనా॥

౨౬. లలిత నయనోర సృలబుధులవ

నల గౌర రుచినిర్మలదోవబత్

బోలత్తుఁటి పట కలిత తాఁలు

కాలబ్ధులకు భుజకార్య కళాఁలు.

౨౭. అగు బీరలఁగాని యిటు తిజసె సరణి

తగరిత్తుఁడుని ధీ తఱగాను కరణి.

నిగమా సాధ్యంబగు పరమార్జున్

సగుణ తఁగాని మునిచని యెదివర్తన్

౨౮. గని ముని తాటకి యెనెదిని కాంక్షి

గను పలుచిన నదిగ్రీత్తు నశూఱి

గన బురుగా శరము ననానాఁటి

కునిమె నురాముఁడ చులుల రక్షి

6.

౨౯ అంతగాధిజులకు వాక్షవ్యులుగూడ

చేంతనున్నరపులుసింహముతోడ

వింతవిత్త్రావి వినునునియెసఁగె

సంతసమునలుసంపదవెసఁగెన్దెరవం

౩౦. అపుడుజ్జుత్తిపొసలుమూనె - నతినయితాంతులుబూనె

యుదగవునకన్త్రాన్త్రులున్తె-యెగుగిలజనితిభనువలూని?

౩౧. చనిపర్వగృహంబునుగంబి- వనఫలగులుభుజింబి

మునిపొలనాచింతనుమించి- చనివిరాత్తివనియింబి పం.

౩౨. అమలనాశునయంబునుపెట్టె

రాములకుమునిగనిలావితరే

ప్రేమనిటులనియెమమమమమ

క్షేమయిజ్జువిధిసేయఁచెకే

౩౩. అనిరాములకువాల్మీకిమువనియింబి

—: సుఖంవలువద్ద: —

౩౪. అనిరాములకువాల్మీకిమువనియింబి

చనిమూలినసుఖంవలువిడింబి

జెనుదెరలువనకరమునఁజెల్లె

జెనననిమూలినవిడిమూల్లె

౩౫. పాండవముసుఖంవలునిబ్రంబె

చేచు క్షుణ్ణులు సేనసకలైతి
వేదియత నీవిధమునని నుచు

గావింబిరినిర్భయలగుచు యుచు
కొలంతుల గొకితుని యుజ్జ్వలుగాగ
వంతలు దిగె రఘువర్షుల బొగ
చెంత నుంచి మునిసింహుల బెడద

తెంత తెల ముదితులు కవుల మోహ
కృత కలుకె న్నిరాఘువుల కమాంబ
పుత్రుగతి కౌకి కుండె యుగలగదైవి
ప్రతి పగులు చు రఘుపతి మునివల్ల
సభర్షులై వినె సత్తత్వైర్లు

32. అపు యురా మునకు నమ్మునిమిథిలా
భిషతి బాప కళలెచ్చి సు. లా
యపుడె యా తమది యెలమి నటించి
నృప సుత కౌకి కుట్రగిరిగాంచె

33. తగ నేల గురు నడు దారిని నూరి
బుగప్పుగ బొంతు దిగ వయని వాచి
మొగి నెంత కలగని మునిరవి కృమా
సంగతి దీని కి యెఱుఁగు మురామరా

ప్రేమ లోకావసరము.

3. ప్రసవనితా ఘృతజనెమునెయోగినీ

విన వేతెదె యృగమునెస నీయోగినీ

ఘన మతియొనెనె గాధి కు మాగు.

దన ఘరావి మమిసి హంక్షమునె యొగినీ

4. సౌత మసతి నాప వయినెనె గాధి న మాప మై యుండు.

ప్రేమి నీపద రజులెనెనె - నాతి యొగెనెనె గాధి న మాప మై యుండు.

5. ప్రసవనితన పాదము నును పడగ మోదమునెనె

దనర వనిత చందమునెనె గాధి

గనుమన సుఖ దా యెకే ఘన మర ఘన మర

6. వి

గనితర పుటె యెద గగంధ నగినీ

మన మునెనె మమము జనితాప శ్రేణి

దసంపునెనెనెనె తలతతిదనగినీ

మునివనితనిరుత్తయ ఘనపదసత్తయ

శ్రేణయనాంబుల శ్రేణెలరగినీ?

7. గురుతరమగు శ్రీకృష్ణ తరమనురక్తి

బరిగి భీరస దామవసమా

దరమురువుగను తాళి వరి పరిగతాళి

మణి మణి జెయిన మరె లురగా

చిరతరళుల తార సురకి వైభవతర

గరుడగమన శుభ్రతరరావూ

హరితగుణి నపావన నురుభూవనావన

వరద శరణురావణ భీమరా!

౧౩ శ్రీకృష్ణని నుగూచితి స్థిర శ్లోతి మిలతి

పరమలాభావూభావైదేలుగణ్

(6) భీకరమునెక్కిరావేము దిరివగు నావేము

నరయిన నుగ్రైక్షయెసంగే

? ప్రేతురున యెగుమతి చిరసరితనుతి

దరమియె నర్చుగవరమమిగ

నీకరులను నామ దినరవుగనీపద

శుభ్రసరసి శిభ్రంగతసప్పుతగణ్.

శవరసరణతల జినిపరమసురభుని

హారుడు శిరమునందలింబె

సరసిరువం బ్రవాల్చిత మురుసురబ్రాత

మగుపదము శిరమునందలింబె

చిరతర గతి గొల్పుచు శిరమునదాల్చుచు

చిరమూనందత జాత్యింబె

నరవరులకెరగి మునివరునిదరికి

పురమపతితయరుడెంబె.

10.

శ్రీమహాపాదం .

అ టు బ ప్రభు బీనబంధునాది నాన్నానా తాతగారు నాకు

జ టు బ తులసి వారస భుజనసల్లు బిర్రు వారు మాత్రం ~~మరికూ~~

శ్రీమహాపాదం

రా ముడులు కత్తులు నామాని తెలుగులో

ప్రేమాజిని రి గంగు కిం గంగు

కై వెల డ్దెను కా ఘనమనం బని పా

నా మోర కిం గంగు నా మోర కిం గంగు

శ్రీ. ఆ నది నా బిది యం తటి గంగు

మో నవకుని నా మో నవకుని

.. నాక భల న నం తా ము గంగు

వీ ను లలగ వ నె య భుజనవిధానం

శ్రీ. ఇ టు వేర వారు తరించిరి గంగు

త టు మునకి గి ముని తటి తెలుగు గంగు

ప టు గతి ద్వి జుల కపార భనాళు

సర్ప టు ముగనిది చని రట న్న ప మే కు

శ్రీ గురుర యు ము నజినకుని పురికెడి గంగు

పుర రమ్య తల చ్చు తములు గాంగు

బ రమా నందము బు వు శము గాంగు

గ ర ము ను ముని తాం గను బు ను కంగు

౧౦ బహు వా పీతూ పసరూ వరవయన్
 మహి తసోధు సమ మధుగ సవిలషువ్.
 విహార ధ్వంజి తప్తుధు బంజరమున్
 విహిత కలస్పీన విహాగస్పీరవయన్
 ౧౧. వికసితనానా విశ్రవనవివయన్
 సకల సుఖాస్పదనత్ప్రవనమున్
 సుకర మణిమయి నాపానవయన్
 వికసనమౌనరితే విభూల మనవయన్.

౧౨. హేమం॥

శంకపికముఖభిగవా సంజ్ఞా సమధుల పల్లవపాళి
 నకలుతే విభ్రాభాసి తప్తై-లయల బువురూశ్యానాళి

౧౩ హేమం॥

అనుజునితూడు తనవయ్యునితూడే
 ఘనూదగురాముడగు కడుదదమిగూడే
 జనకుని పురమున జనుచుండెంతివే
 గనమదికడ్చుతరమగుతేవే.

శ్లో.

శ్లో

శ్లో

మిథిలా పర్వనవయ

— శ్లో —

౧౪ విలసిల్లేది మణివిమలగృహంబున్

తలదాతకన తనకమయింబున్

లవితపుణ్ణివేకులసౌధంబులు

నలరించెనువిధియనసంకాంతంబులు.

౧౫. తనమొలవణింబులు తనకసవంతువే

గెనుటకునమ్ముటకునునసవంతువే

పునతరవస్తునికంయిమొహంతు

దనరగనుండుచుతమరగనుగూతు.

౧౬. సలవితసురభితజిలసేకంబున

గలశ్రోంగంబుకకవిడవే... బున్

తెవివిమరుడగుచిత్తంబువిధంబున్

గలమణిమయిగృహంగణములదంబున్

౧౭. పురనారీవరులురునుచిమమవే

గురుధర్మసుశీలురుగాణవంతు

పరమజ్ఞానులుబవలుపుణ్ణియున్

సరవరసమభానురులుమవంతున్

౧౮. మినుపమమగుజనకునినగరెన్నన్

గనసురలకుశక్రేముగావన్నన్.

మనుష్యులకదివనమావర్తివేన్

పునతరమగుదుర్నమచిహింపన్.

ధవళమణిగణశ్శ్రీతంబు-వివిధవిభాసంవన్ము
మవభీరిత సురవరపురవే - ~~అ~~నవనీసుతగృహమెన్ము.

౧౦. పాపంబూ॥

సలవిత ఘనవజ్రితవాటంబున్

విలసిత నృపనట వీరభూటంబున్

కలిత వాణిరథగణిగౌహంబున్

పాటపగు మంత్రవిభుభూతంబున్

౧౧. (౨) నృపగృహసమ మునిఖిలగృహంబున్

(1)? (౨) పగత నానానృప సంఘంబున్ ?

విపుల రస్సురి చుప. నకంబున్ ?

నృపుల వరసంబుల కిడె మోదంబున్

౧౨. అటంగనుఁగాని రుతయూత్రవనంబున్

చటుల తపోధన సంకల్పంబున్

పటు మతితొ విశ్వామిత్రుండను

నితనామనమనకింపుగనుండను.

౧౩. అనరఘువరుఁడౌ నేనే నప్యనితొన్

వనమువనివిచిరి వారలు తమితొన్.

మునియెఁతెంచుట జనకుఁడు వింబున్

ఘనమునిఁగ నుఁగెనగను తమిఁబున్.

౧౪. పాపంబూ॥

సతివ సూరి భూరి భువనత-సతాభూమి సాగవల్ల-
 బ్రూర పలుకానాగ నావెని-పడలగ నెమరి గల్గెన్

౧౫. అయ్యో పొయ్యో

ది న తులూ నర్మూరు వి పుండా యోగ్
 జిని ముని కి న ము స్థాన ము సేయోగ్
 జి న కు న కు తా స న మ వల కి తి యోగ్
 జి న పతి యు ను గుర్తుని వ ము సేయోగ్

౧౬. ఘన ముగ నాభా శ్రీ మంథర యాభరణ
 ముని వర్మల మి మ్ముల నే గాంధుజ
 న న ముని కు కలంబు ది న న లేం ద్రుగ్
 జి న పతి యు ను సుఖ ము నె ముని యద్యోగ్

౧౭. కూరి మి జన కుండు కైల్పిన నున్మగ్
 చోరు వనా వనా త్ర ము వేన్మగ్
 వారక దని ముని వరుని న లేం ద్రుగ్
 జ్ఞాన రథ ని లచరా శ్రీరఘ దండ్రుగ్

౧౮. చారు నేల రుచి గౌర కర రుక్
 భీరులు కండ్లి గజ్జీరులు దాద్యోగ్
 (2) మూలము జన మా నాన కుండ్లి
 వీరులు కూరులు విబుధా మూలము క

౧౯. వజ్రుగ నల్పజివా రులు వా ర్థి
 జ్యోరగ ని త్తేరి వ గుదా ర్థి

మంజుక త న తుండు మనము ననిండు

గ్రంథి న త మి గ మి గూడు మనుండు.

20. వ న జా తే క్షణు లను సుందరుణ్

మునిచెం త వ సింఠిన రాధు వుణ్.

గ ని విస్మయి పౌ ల తలు మ్మె నిండు

త న వి బే వ త య భా ర్థ త నుండు.

21. దొం హం రా

మన ముప్రే మ మ శ్చ మను క్షే ని - మహిత వివే క వు నెంచి

ము ని ప దం బు లకు మ్రొక్కి నౌపు డు నియె గన్గ వు చెంచి.

22. వ యింపు ము ముని వర యా వీరున్

శుభ యు జు వై రాజు న కకు మూరున్.

సుచర గ రి మ వా క్కు లభత గాకన్.

ప్ర చుర మ గుంబ రత్రి వ్య ము జీతన్.

23. వీరు భూ యు య నై వెలసె ను నీతన్

శై రా శ్చ వు మది వు ద వు ననాతన్.

వీరిని గని మది వెల సెను ప్ర ణీ

గూరె ను దం ద్ర ద కే రా శ పు ర తిన్.

24. అంబు న వు ని వ ర లు దిగి తి జీతన్

విండు ను దెచ్చి న వె స నీ వా రిన్.

సుందర తి జి స్మల గ న

త్రుందనననురాగము సమకూరగో

౧౨ అనమపరబ్రహ్మసంజంబును

సుసూక్ష్మముగాఁగెని యెసఁగెనునంబును.

వెసఁదెట్లుమనఁజి. లాచార్య

ముసి ముసి నగునని యెగఁగఁజేయి

బ్రహ్మయోగింబ్రంబనెనెగి న్నాపుతాతా

బాగునన బ్రహ్మ పవిత్రజూతా

శ్రీగుణులగు వరిజనులుగన్మణి

మృంగుల పాతలం సమాజివయకన్మణి.

౩౭. ప్రియలులుగుదురు వారిమనముపొంగఁ

దయనుందురుసంపదమువెలంగఁ.

కనయార ఘృతములరత్నంబులుపరమ

సుయశుభదశరథసూనువభీరువ.

జ్ఞ. ౫ దేహాహం

రామలక్ష్మణాబ్ధిలు వీరలు-రమ్యరూపులుసుశల

నామరక్షణాత్మైయనిదానపులగెచ్చెరురుశల.

శివబాహు

అననజ్ఞానకుండనె మునివర్త

భువనపదములుగనుటకునార్య

వినుతసుత్యుత ఫలవిడతయిలుగాగో

గనఁ గ క్కెను ఈ ఘనులనువేగఁ
 ౪౫ నల్లమ నొర బొండ్లరులురు భీరువ్
 ట్రేమానంద ద్రియము ఖారువ్
 శ్రీ మహిమ బువ్వి ప యంబ్రోవ్
 సావరాన్మయ గ నఁజాలరనీవ్
 ౪౬ అనిచెనకు ఁకుముని కనెఁ దమి నుండున్
 వినుమునివర యబ్బిభూదను బుండున్
 వ నరఁగఁ బర మాత్మ యుగ జీవుండున్
 విను స్మృతా ముమదివి శువకయంబున్
 ౪౭ పులకితమై మే న లరఁగ బుక్తిన్
 పా బపుగ ముని పృథము లకనురక్తిన్
 వెలయుఁగ నతులనువే క్కనెనర్చిన్
 దలరఁగ ముని సం తస మునఁగూర్చిన్
 ౪౮ జినకుడు పురికినిచెనె వారలతొ
 ననికనుబుద మగు నాలయమిది తొ
 నెంసరిచెఁబూజిలమె గిఁ దమిఁగూడన్
 ముని వరునకుని డె ఘనవిభీతొడన్

గ్రంథ ముగించు

౧౩. చాపాయి॥ జనకుడు మదిలోనం శ్రీమయేప్పన్
 తనభాగ్యంబును దలచుచు నింపున్
 దనరెడు తనదను ధామంబునకున్
 జనె మ్రొక్తుచు రాజనములువెనుకన్॥

౧౪. దోహరి॥ మునులతొండ రఘువర్షుఁ గుఱిసేసెనుదల
 ననియందు, ననుజుని తొంగుర్పుండగ యామావళిపనును

౧౫. చాపాయి॥ త్రినయఁడు లక్ష్మణుఁడతరమందున్
 జనతపురము గనుగొన ముదమందున్
 దనుడెప్పుడ కెంతయుశంకె పన్
 తనివిరాముడుదయచిప్పింపన్.

౧౬. చా॥ తమ్మునిమదిగలతొత్పర్యంబున్
 సమ్మతిగనితల్లి రస్యంబున్
 సమ్మతి మెచ్చుచు నిల్లి నెరాముం
 డమ్మునినరయుచు నమితప్రేమన్॥

౧౭. చాపాయి॥ యుగమునివరునకులత్పణున కుమరి
 జనతపురముగన సమ్మద మనుచు
 నునుచు కునెనె లోడురువరగాజిన్
 జననగుణవరాజునుగొని ప్రాల్మన్

౧౮. చా॥ త్రినయనిమదితల్లి ను రఘురామా
 జనునానె తియు సద్గుణాధామా

యనఁగఁ దర్శపాలన గుణ తొరె
వినుతజన్మే ప్పితే వివరణాదా తొరె ॥

ఈ దుఁహా ॥ ప సీకల పురమునుఁజూచు

యరు పురుసుఁగదలుగాన
బాగునదర్శన మిడుత పొరనయన
ఫలమాన ॥

ఈ చాపాయి ॥ అనమనెకై రునుచు నారఁజువారు
జినిరి జననయన సంక్రమకారు
జనపురబాలురు యన గాఢభూతులన్
గనుచు జినిరి తత్తరంత్రితమతులన్ ॥

ఈ చాపాయి ॥ పితవననపతి పుతకటి తూణు
ఇత్రవైదికీయపంజరపాణు
స్థితగాత్ర కల్పితపాంతురు
వేయొ హృదయిత పితశరారు ॥

ఈ చాపాయి ॥ శాంతకంఠులు బాహు విశాయిరు
భాసురవత్సః పణి మణిమాంబురు
అసురుల సరసరుహునే వ్రేల్
హరిసాయిలకంఠ మ్రమలవస్త్రితం

ఈ చాపాయి ॥ అలకనవారి పరిపహవదు
కాలకనకసుమకంఠి సుమారురు

అలజ నేడు వాని తమిసె న్నగ్గ
 భాలమునగు చామపట్టుల గన్నగ్గ
 ౯౫ చాపాయి॥ తిలకము తేరా డువ్వలకుమనుండెన్
 వెలగులుపురుషులు వేడుక నిండన్
 లలికన్నులు కల ఫల మిది యనుచున్
 నలినాక్షి లగు చు నులులుగ నున్నన్.
 ౯౬ దొంగు॥ దుబరక మాభాసురల నిసి త
 కుమకుంట త యున కేళు
 శుమాలుగ నీ శిశువులరులు
 శాశివసవల సుదేశుల
 ౯౭ చాపాయి॥ రామలక్ష్మణులు రాజుకు మారుల
 తమిషులాపురి చెలగె డులొడుల
 తామరిగనునా న తమిచ్చారనన్
 త్రేమవార్త విని శాస్త్రముగ నగన్
 ౯౮॥ గ్రామం శ్రీ లక్ష్మణులు డి నీ మా టాపలు టిగా
 రహింపురవాసులు ప్రభువుల గనగా
 నహమహామి కజ ని యరసితిక్రమిన్
 బహుతిక్రమి నిది బడసి నలొన్
 ౯౯ చా॥ శ్రీ పద్మ సుందరులను భాదుల
 వాని క్రమ క్రమ క్రమ క్రమ క్రమ క్రమ

భాంసుర గళి జన పట్టణాభామల

వంశిత శౌంధ్య కవాత్మ సుకాయల

౧౦౦. త్రియగనానత్తిరి యన్వేషన్తమున్
త్రియసఖి గంటి వె వారల డంబున్
నయనములకు నానందకరుగున్
త్రియలనుజగేభావి జు వొరగంగున్

౧౦౧౫౦॥ నరసుర కేశ్మతమునికేశ్మర నణమంగున్
బరసగనాళిభలు నన మెంగున్
హరివిధులదిత భుజాన్త్రవిరుంపున్
సరివారితురులు జాలర రుంపున్

౧౦౨ డొంగు॥ బాలురదితజగేభానదసున్
నాలసారులు సున్నేయన్
లాలితొజ్జిలా వయజిత
లత్తకొంటి రుప్పకేయన్॥

౧౦౩ జాపాయి॥ చెలి జెచ్చుమాయాలలితులగన్నన్
లలిసెవరు స మోహలుగారన్నన్
లలనయొక తే మృదులమణి రాలిన్
చెలివినుమొకకడ జెప్పెద క్రితన్॥

౧౦౪ జాపాయి॥ వారలు దశరథ విభునకుఁ గుండున్
జారుమరాంజ కివార సమంసున్

సారమాని మ శరత్కృతకృతుల
 కూరుల విజయతొకసురులలేధరుల

౧౦౪ డొరపా|| వారు విసారంబనుచేవధనువుగనన
 జనుదెయి లెడుచేర్చి

ప్రకారప్రమొనల్చి వేగనపరల్చును కేర్చి
 ౧౦౫ డొరపా|| ప్రసంగరుతమినలరుచునుండన్
 వనితయుకటి బల్లెను తమిండున్
 జనకు డివేసి తేజము ననునారున్
 తనప్రప్రీతి నీలండు తనగనంబున్ ||

౧౦౬ డొరపా|| పణమువగలియుల విచారము
 జేయున్, గనుననగారకెవలె ప్రకృతనడారయన్
 జని బల్లెను మునుజనకు (డువత్తిన్
 గనిననగారంబునతిసే దారలన్

౧౦౭ డొరపా|| పణమునివ డెచ్చడువరులునుడున్
 గన విధివగనగారంబెలిపిండున్
 గని యొక వెలి బల్లెను విను మయన్
 గనరవిధియునుబిలే మెగరివింబున్

౧౦౮ డొర || జానకీ గౌరయుచుండు డొర లొక్క
 గాను విచారములవ మునుకేలన్
 మానుగనివిధి మతమనుబుగేలన్

దానికేమదిసందేహంచెలన॥

౧౦౬ బాపాయి॥ త్రిరామచంద్రమననీలసుగూండన
కూరికలూరిగకూరిమితూండన
వారిరానిదేవేడుకమారన
సారెను గండుము సఫలత గూడన॥

౧౦౭ బాపాయి॥ సజ్జరయువకులదర్శనము
సకలహితౌస్థరమన్న

సజ్జయతెల్లనొననుకు

పురానంతేసుకృతమటులెన్న

౧౦౮ బాపాయి॥ త్రినాగర్కతెనాయిల్లనెనాలివ
నధిగ, మనకుహితంబామంగళమయినన
పునశ్చివకూడముకరినమధికుల
నగరామలమృదుకరియకేశాశేకకుల॥

౧౦౯ బాపాయి॥ మదిగననిది సమంజసమన్నన
సుదతియొకటివినిమదవయతెన్నన
విదితముగాజటివినుమనిరానిన
కలసిపత్తెనతిమృదువరవారిణి

౧౧౦ బాపాయి॥ మువలమువారిప్రభావములూ
డగ, రహింపకపర్వ పరాగముగూడగ
నమంజ్రతనరాపొచ్చిలేరినె

మహిమి కాంపము మరలొగొయెన్
 ౧౧౦ జాపాయి॥ వనజశ్రుం డవడితొమలెక్కెన్
 యనసమశామనకులమునకున్
 దనరగ యుల్లి యిందె ననగజేరన్
 విహరింబరి వేడు కమింరన్
 ౧౧౧ దొండొ॥ ఈ గిలెని మిదిలా ననర నారలు
 నయనసుమాంళి

నారువర్షమున ముంప రయు
 నారులపుడు తమిరేలి
 ౧౧౨ జాపాయి॥ అనిరిరామలక్ష్మణులారాడన్
 అనకరాప యుజ్జ్వలముడన్
 గనిరలేనిర్మల కరింతులయొరుల
 తనరువేదికొప్పులి గలనాటుల

౧౧౩ జాపాయి॥ కరుణాశలకంపనమయాలిన్
 తతవిలాస స్థిత మహిమాలిన్
 తతసవిరాప సంస్థితజనపాలిన్
 కలేపయరత మరతే శ్రువాలిన్

౧౧౪ జాపాయి॥ నిజకులవిహారానిత వేషములన్
 ద్విజముఖులదనదీ డిపురువిశములన్
 శ్రుతియింపును పురజాతులు రండన్

సుజనలఁ బ్రాచీన బ్రాహ్మణులకు
 ౧౧౯ కోపం॥ సకలశక్తి | లాకానందమిషమసల
 తాంగుల స్పృహ, వికసిత ఫలకతము ఇము
 ఇ తనుతై వెలసి రాం యువులగాం॥
 ౧౨౦ జాపాయి॥ శ్రీరామునకా శీశువుల ప్రేమన
 బారుదను ర్మము సద్భూతానమన
 వేరిరమృతముజెప్పిరి పేరుల
 వేరవేరగను విధములవోకుల
 ౧౨౧ జాపాయి॥ కౌరి బల్లి నన్నా సుమనసంత
 వారి నూడికని వదులారెంత
 కూరిమిజని గల్గి యనుమితి
 గారాముడిట్లనే కడుతమితి
 ౧౨౨ జాపాయి॥ త్రిసుజనము రమ్యః వివేయమన
 యనమ్మ దుతేరవాక్యంబులనెమన
 బునుచుండెడివను సన్మలవలన
 రగదు సేవనిచూ యనుజైగమల్ల
 ౧౨౩ జాపాయి॥ శ్రీవిభుఁడుష్టభక్తా వనవాలన
 తైవధక్షనుర్మగసలతేజశాలన
 వారినిగనిమునివరుకడ వేగ
 ఇవియెవలంబుభయంకరం॥

౧౦౬ కాపాయి॥ భోతేయవస్థే భోతేలు నానో
 డావతేభజనమహాత్మేతేతేతే
 కౌతరుడనుగును యును డా కులన్
 ప్రతినునిపప్రేయమననములన్
 ౧౦౭ డా॥ మునివరుపాలితేజనుడం॥

ప్రొక్తిప్రేమసంతరి
 విశభయభయములతోడ
 రఘువిభులుండితి మునిజేత

౧౦౮ కా॥ శ్రీరజనా మునిమందునమున్ తేరి
 వారలు సంధ్యవంశనమతి తేరి
 కారతేగాపాత్రి కేనకగ్ తల్లన్
 కౌరివిని ముని కులంబరువల్లన్

౧౦౯ కాపాయి॥ సగము రేయియినా సరళేనిజోవన్
 మొగి గావిం రమో యువిరాగన్
 తగమునివరు పాదం బులన్ వన్

మొగి గావిం రమో యువిరాగన్
 తగ స్థూపాతరి తరలవ యోగన్

౧౧౦ కాపా॥ కరిత్రమొనల్పరి రఘువరున్
 గురువరభక్తిని గుణవిస్తారున్
 సరసతమునివల్ల భుడాబ్బు యడన్

సరస్వతురాముడు శయనము సూడన్
 ౧౨౯ చొ॥ ఆరాముని పగమును బుడ్రు రమునన్
 జేరి యే వసుజేయముగ మునన్
 సారెకు వలగన్ పరణా ముళమునన్
 జేరి నిద్రను బెంకె సుఖమునన్
 ౧౩౦ దూచొ॥ ఆరుణాశయమగునవసరము

సరసిలత్నము డులే పె
 సరుడగుముని తేవకమును
 రఘువరుడు జాగ్రత్త నెం పె
 ౧౩౧ చొపొయి॥ యసులు శౌరవ విధి గడపిరి యెలమిన్
 దగరు నిల్చి త్తేత్తము జేసి తమిన్
 మునికే ట్టుక్కి సమములు గొని కేరన్
 జనిరి గనుచు జనకుని వనిజేరన్

౧౩౨ చొపొయి॥ ఆరుజైత్తన కేమ్మగుమలంబుల్
 తలరుచు సూహార తరుఘంబంబుల్
 ఎలవేత సానావిధల తేకరిల్లల్
 ఫలదళ సుమన వచల్ల వపొల్లల్
 ౧౩౩ చొపొయి॥ మూజు తేలిక రుచి రుచి కములున్
 రాంజిత సాంత్రికల మయూరములున్
 ఘూజా గ్రువములు పుణ్యాలంబుల్

అల్పజన్మకలి సౌపానయులేంబుల
 ౧౭౪ చరి॥ మంజులజలశుభగమ హివరవంబుల
 కంజాతౌతౌతౌల కలివే గోళంబుల
 మంజున్మగు కర మలలలిలేంబుల
 పుంజిత వేదే వేదాపు పువయంబుల
 ౧౭౫ చరి॥ అనుసమవనకాసారముల నరసిమ నుడు
 మునమొంగి, ననక గోళాంబుల నరసిమ
 తామ్రాననకరవేళున॥

౧౭౬ చరి॥ వనపాంబుల గళి వేదానుమంబుల
 సునుమండిరిరయు కులరవేళుల
 జనకజయపుడు గీవనుపు రాజుల
 జననియొగమ గరిజను దేవక

౧౭౭ చరి॥ తొండ నుసంబుల వేదానుమంబుల
 బాండురు రానల వనరమృతలక్ష్మ
 వేడుక గళి వాప వేదంబుల
 పైరాడి గళి నేళంబుల వేదానుమంబుల
 ౧౭౮ చరి॥ జలకమాడి యచ్చెలియలి తొండ
 సలలివేదిరి జనకన మునరాడ
 పొలుపు గళి నిచ్చెలియలి తొండ
 వెలువగువరులేమి నే యాంబుల

౧౩౬ చాపాయి॥ జితసలేయచ్చు లనుండి వనంబున్
 సకలముగ నజ్జి సకలంబు యుగంబున్
 నితలమున గనిజనకల కువేగన్
 ప్రకటింపగలవేమి బరువున రాగన్
 ౧౩౭ చా॥ సజలనయన పులకం గీయను
 సజ్జిగంబువలెలు
 నిజమౌ పువ్వేమి దగ్గన

నెలవ బుల్లె భాసిల్లు ॥

౧౩౮ చాపాయి॥ కనబడిగా వనమున సుకుమారుల్
 యను తరువులు బాల్యవయోవిహారుల్
 కనరు బ్రాహ్మణులకు భజరారుల్
 మనసిజుకొరటి సమంసంకరుల్
 ౧౩౯ చా॥ వచన మనయన మ వచనములత్తుల్
 ప్రబరులును వచనమనయత్తుల్
 సుమరిపుణ్యమున జూరబలివారిన్
 ముయింపగ నావళమేచిరిన్ ॥

౧౪౦ చా॥ త్రిన జెలులంగరున లేముకమందన్
 జనకజయనువేడ్ల నుమదిజెంకన్
 గనియెయికి వెలియిడ్లనె వారలతోన్
 చిననయ్యెను మనచాత్రీ కి మునితోన్ ॥

౧౪౪ చా || జినపతి తనయులును సుదేందుల యుక్త
జనులువారిశోభను గాంచులయుక్త
తనవిలువతలు గనిగని మోహంబులకు
నొనిరని వారలగు నాకనకంబులకు.

౧౪౫ చా || గాంచులయుక్త గంటిని వారల
గావతెగిరె విగన్నాను వారల
నావినిజూనకే నరచతి సుతలకు
తొవ్వగమునే త్రేములుగ్గతులకు

౧౪౬ చా || మొనయగ నాసజిముంగరనేగకు
తనతొండనుపెవతొండమురాగకు
జనెగాంచపురాతనపుత్రేమముపే
నెననియునివరులగెరు గరుతెమిసే.

౧౪౭ చా || సితనారదునివచనమును

శ్రుతిగానితమిసంధిల్ల
భాతేభాత మృగిభంగిగెగిగె

భాతేతొండదిశతల్ల

౧౪౮ చా || యుననుపుర కంకణాభరణాశ్రి
వనివిభుండనే సుగుణానితే ముగ్ధిగని
మగ్ధిజుడై జగమునుగెలువంగకు
జననగుజే గాక్షని యుయనంగకు

౧౪౬ చారపాఠం॥ తనన యొక్కనుచు గనలేనమండున్
 జనక కేన్ద్రమునకుంజునియండున్
 తనకు క్రుక్కుళ్ళు త్తే హారనికం యంబుల్
 తననిననుచు నుచునుండెను సుసంబుల్

౧౪౭ చారపాఠం॥ త్రినిమిషములయొక్కనయనంబుల్
 జనియించెనుమననను రంగంబుల్
 జనకజగదీశును గనసంజమయొక్కన్
 మనము మనన శరమధి తంబయొక్కన్

౧౪౮ చారపాఠం॥ గలన భక్త ప్రదంతుల నై పుణ్యంబున్
 నెలువరూపమును వేర్నిలు గంబున్
 గలరమునై నన లలనజెలంగెన్
 లలిత లక్ష్మీ వాలయన సేసంగెన్

౧౪౯ చారపాఠం॥ త్రినిమిషముల లరుచు మనుండెన్
 నజాములులొరలునచ్చు మనుండెన్
 ముగ్ధమజ్జిమునకు ముగ్ధమిడుమండెన్
 నిజి లోపములు కని స్థితమండెన్॥

౧౫౦ చారపాఠం॥ త్రినిమిషములు పాఠాశీర్వాదన

యాత్రీకశగంబు

మనమనస్సుననుబునితొండ

నననమయోగలేమంబు

౧౫౬ చా పాఠం || అనుబంధవత్ సుతే యదే సుమిదానన్
 అనకుండుధనుస్సు వనమునూనన్
 తన పశులను నరికిని యొచ్చుచన్
 తనశారీరను సుమవనిదాపించన్

౧౫౭ చా పాఠం || అనుబంధవత్ సుతే యదే సుమిదానన్
 ననరుశాశీన్ గనతేమి వదిలిపన్
 అనియింపెను తనదేవునియే
 వనజాశ్రమం దేయనియనుమతియున్

౧౫౮ చా || పరదారింగసృష్టసుఖంబుల్
 దారగుట మొగలగు వరసుగుణంబుల్
 భరతయుతులైన వులకు సహజంబుల్
 పరగణామ సూర్య పరిరంబుల్

౧౫౯ చా || కలచఁ గన జ్ఞేపగముతై గొగన్
 మొలచెను మోహమమోహములునాగన్
 కలగై ననుచరకాంతలమకేన్
 మెలగవు నాంకమ్మలు కడుశంకన్

౧౬౦ చా || త్తిరులకు నేవరుణంగణమందున్
 చరమభాగమివ్వరు గన నెందున్
 వరశక్తులు రఘుచక్రై లుదారుల్
 చరకైరులు నృప సింహాద్వైతరుల్

౧౫౬ డొంగళి॥ అనుమనైతొ నీటులనుమ వేసమనమా
జానకీరూప, ముగళిలుపక్షై నముఖాన్జ్లి మంగళంపునమైడొంగ
౧౬౦౫౦॥ అంతవతుర్దకలవలగి కీంకున్

అంతవపువతు తెలుజేరిరలంకున్
కొంతనయనవ నుగనుమొల్లెనల్లన్
కల్పింతవమల ములగలే విలసిల్లన్॥

౧౬౧౫౦॥ కొంతజామయెంత తెలతపజ్జినుడొంగ
శార్దూమ నారజాస్వరులనుజూపన్
ప్రేమతొండరయువ రులనంకున్
రామజూర లాలేలత్వమునంకున్॥

౧౬౨౫౦॥ వరనీగనువ తె పతితొంకించెన్
స్థిరముగ వత్తెను నీతిగంబెన్
వరుస నీమి వత్తెంబున మించెన్
సరవప్రేమగరిని న్నంతొంకించెన్

౧౬౩౫౦॥ శారదచంద్రుల తొంకించులెన్
తొంకితొంగను గానె కడు ప్రాప్తిన్
బారులగి నాంబలముల తొల్లవన్
అరాముని మది జేరింతు వన్
చతుర నమ పత్మ్యంక వా లంబుల్
జుల గానలంబు పులంకని సజ్జనులంబుల్

మతిజ్ఞానకి ప్రేమ ముగిసె నందున్
మయకము మోం నుక యతేవ హుంతున్

౧౬౨ డొంపర్లు॥ లతల వనమున కాంక్షలు రుచి తిడి తన్నున్

గవళిమూత్రావరణ సముగ్ధ త సుఖం కరుల-గం గీ॥

౧౬౩ జా పొంఱు॥ పాత్రకల్పితాశేకం వనభులు పొరుల

అకరణలహరిత సుగళిరుల

కేకేపింజ లక్ష్మిత సమ మాంబం

లగీ కేవలమృతులు జనక బాలంబం॥

౧౬౪ జా పొంఱు॥ నవలక్ష్మిక సుందరుల సమ గమన

త్రవణభూంషణ పువల సమంబుల

సువిలసిల్లు శుభ్ర శాశ్వతాభిరూపము

ప్రవిమల వసుప్రభాజిత కంఠముల

౧౬౫ జా పొంఱు॥ వరిజ రత్నములు వత్సకేళుల

కారులబుర నంసారక శశుల

సార్వమంజరీ సమ సూర్యుల

సారముజ్జ్వల రత్నములు గారుల॥

౧౬౬ జా॥ వనమాంబుల వత్సములు గారుల

అనరరణి కల విజ కరణు జసారుల

వనసుమ పుట్టి కాళా సురహస్తిల

సునయలు సుత మారులు ముద్రాకముల

౧౬౬. దూహతి॥ పితవససుయసు సింహార్కకటుల్ శ్శితకాంతయసుగలు

రాతతర వికులభూషణులన రసిజూడుమనుమలు॥

౧౬౭. జాపాయి॥ తిని మొకపటి శ్రైర్చముగొనినెత్తన్

గనిబతురవ కేల్లనియెన్ బ్రతీన్

దనరు పితశానిని ధర్మనింపన్

బసుపడు నిప్పుడ మని దపింపన్

౧౬౮. జా॥ నెలను నృప కేశోరులగనుమన్నన్

సలజ్జియై కన్నుగనుగొన్నన్

లలితగుగనెర యురాముని దండన్

కలితొ నజిభియొంతులనుండన్॥

౧౬౯. జా॥ జనకుని చణామున మనసుకలింపన్

జనకజిహ్వవశమగుదాపింపన్

దనరు మన్నయెత్తల్ శ్రోంబున్

వినిసజ్జులెల్లను గొనిరిభయంబున్॥

౧౭౦. జా॥ త్రిదిగని యొక బలి మదిని హనియెన్

త్రాకాంతిగ నున్నతయు లజ్జింపెన్

మదిరాముని శృతి వశమగుండున్

మదర్థమెల్ల జనకజిహ్వమందున్

౧౭౧. దూహతి॥ తరుమృగ జగములగనుమిషను

దరిమరిగనుగొనియందు, బరగురామశోభను

గారింబు హుప్రతిదనుబిందు॥

౧౭౩ జంపంలు॥ హరునిధను వసాంధ్యంబునగునుచున్
 కరవెనాగార్చి మల తనుమది ననుచున్
 స్వరణల నెప్పుడు మదిగను రామున్
 వరస్సేహం శాశీ భాగు లు ధామన్

౧౭౪ జం॥ గణిగముఖంబు ఎరసవ గాంబున్
 మహాత్మి యందున్ విభంబు లుచున్
 జనుచుని టులుగివన గనము పరన్
 జనిమ్రుక్తి సువీరచరణగమిరన్

౧౭౫ జం॥ జయజయ గిరి రాంబ వరన్ మరగి
 జయ మహేశ ముఖచంద్రుడు మరగి
 జయవారణాముఖ పద్మానభుని
 గయ యామాంబాలయ యుమరిగన్॥

౧౭౬ జం॥ త్రివిధమధ్యతిలయూది వివిధానం
 వేదవర్ష సువిభవ నిధానం
 శ్లోకతామ్ర భవవృత్తభయహరిణి
 శ్లోక మోక్షమకవిశ్లేషవర్ణాణి

౧౭౭ దాంపం॥ పతి దేవత సతీ హరిశునన్దాచింతమునాదాన
 నతుల భవన్యహిమను బల్కనదిశే ఘనత్వన

౧౭౮ జంపం॥ త్రిరయ పతుల్యధపుష్పారశంబున్
 ధరణాశేవతులక సుచరంబున్

వరకాయని సీసర్వ త్రియనార

ధరనాసరియగు ధైవములే ర

౧౭౬౫౦ || నర సురముని కేన్ద్రవరువెల్లన్

ఒర వారివక పగ వే వరువల్లన్

పరమసుఖమొం రరె మరి నావ

వరంబర హృద జ్ఞి స్థ పుడేవా ||

౧౭౭౫౦ || నామ సూరధ జ్ఞి పు నా కేలార

జోమరిజెప్పగ నిర్మల నీలార

యొమ యిబల్మ మహిమ సత గాంధన్

ప్రేమ వశలేయ నా యు కడు వే గన్

౧౭౮౫౦ || తను వతి వికార సతను గొని విరాళన్

తన పై గల సుమరతి ముఖాళన్

తన ప్రసాదమూ తరుణి ధరియన్

తని విగారి యిల్లని వాని యింకన్

౧౭౯౫౦ || సత విసుమ కంకాభ్రావ గంబుల్

ప్రితేన గుణా త్రియ కరిమృంబుల్

ధారేయిలు నూరదు వర గంబుల్

సతే భవ తే త్రి ర్థి వరదంబుల్

౧౮౦౫౦ || జనునావు గోరెడు తన వరుని గూడెడు

సహజ సుందరు శాస్త్ర మున్

ఘను సద్దయా రోగి నిష్కార సోమిని

కలహనేత్రుని కుమారుని

తన కర్తవ్య ధర్మ సత్యవిమోచకుని

సఖులు భజించుగా

తన ప్రాణి శత్రు నర్తించు జానని

ధామ మునక సహంబుగా

౧౮౪ హరిహర || సంతోష కునకు కారల యని

కౌతూహలముననుమండ

భూరిశుభాస్పద వారమున

స్థూరణజెలగె ప్రతినిండ ||

౧౮౫ హరిహర || జనకజయి లువకజనగానం వన

జని రాంచులూ సన్ననిచేతన

దనర నిల్చి మఱి తత్వ ధర్మ లెల్లన

విశిష్టతయ మునివేత్తలెల్లన

౧౮౬ హరి || మునివరుడల్లె సుమముల పూజుకు

దనర జేసెనొక ర్థ త్యునిచేతుల

ఘనులును రాం ఘన ప్రసాద జయింపన

మునిజాతియె నుముదముల నింపన

౧౮౭ హరి || భవదాప్తి తము సఫలమనవారల

రతివంశజులును రఘుకుల వారు

శ్రీవరాసుఖముగా రవాని మించగ్గ

వివిధ విధంబునల వేర్ల జనించగ్గ

౧౮౦౩౦॥ ముని తొరా ఘోరజన ముఖములగెల్లగ్గ

దగరిన పెన్న కథల ముని వల్లగ్గ

వినిరిదివన మిరివిధమున నేగగ్గ

యుగ సంధ్య వందనములు కరిగగ్గ

౧౮౦౩౦॥ తింతిలించున శరణుకు డుచోవెగ్గ

కరించెనకల ముఖంబునియ్యారెగ్గ

బలెమదిగగి నీలగురాముడు

డరిలేము గాల్పుండని నంజీముగ్గ

౧౮౦౩౦॥ జగనమబ్ధి సహజము విషము

దిగమలిగుడు సతలంతు

దేగయేగిల ముఖంబునకల

వనజ రిప్రడు కడుమంకం॥

౧౮౦౩౦॥ సుతానాధికుడు విని యోగులనేమగ్గ

భానుసహితుడై బహిల వ్రేమగ్గ

ప్రణియితని సర్వ భూసుడు త్రింగగ్గ

హనితుక కమలాళ కృష్ణంగుగ్గ

౧౮౦౩౦॥ త్రివసుణు డనుకుము యంత్రతంబుగ

యువిదగ్గిల వదనంబుకు కరిగ

భువి ననిశేష మిష్టమునివలెనగ్గ
 బ్రహ్మల సత్య వశనమునెంతగ్గ
 గురునరతి కే రురునిశానగగ్గ
 పరమభక్తి శ్రోత్రి వలెనగ్గ
 దరిమరిశయనంబునిశానగగ్గ
 తరమిభుడు మేల్లొనెగువెగగ్గ

కంఠమువల్లనుడు ముచ్చటలను దుగ్గ
 ౧౮౭౩౦౦ " తేవచ్చునీగని యనునెచ్చుతే . దుగ్గ
 తేమచ్చునెయుదయరచ్చునీ రవిగూడగ్గ
 తేమ్ములుమఱి కైకమ్ములుమియగ్గ
 సమ్మద మొండడు సమయముగారెగ్గ
 ౧౮౭౩౦౦౦ " త్రినలత్తుణుడేల్లను తనపాఠశాల
 గగరగజేరినతనమ్మగువారణాల
 యుగరాముని మహిమను సూరింపగ్గ
 చినచినమదిలై వేల్చునీలచగ్గ

౧౮౨ హైదరాబాద్ (౨౨) ఉయ్యాలపాడు మధురీ చనిపోయినది.
చిరస్థాయిమొదలు.

కరణ త్సాగమనమున

భూవరుల వేలములు గుండు

అంశం ౧ సకలస్థానమున ప్రసాదమునకు
ప్రకటితమునకు ప్రతిష్ఠామునకు

సుకమల తొరవ మధువర శి గంబుల

వితర సైతము వేళ ముదంబుల

౧౪౬౫౦॥ తనునటమిము ఇత్ర ప్రజమెందున్

ధను వలే సుశముగ దును ముదురంబున్
దగరు శాస్త్ర శోధ యంబున వల్లన్
గనుగరిగి నశియింపెను తమ మెల్లన్

౧౪౬౫౧॥ తొరలు వెల్పెలబారుమనుండన్

మిరిసిజుదయ మిషధర నిండం
గారవిశ్రుతములు గనప్రకటింపెన్
భారరామన్ వేజుము మిరియెన్

౧౪౬౫౨॥ సకలతొర వరే భుజంబుల మెల్లన్

ప్రకటింపె ధనుర్భంగము వల్లన్
సుకరవనను మునుజుని వాంఛెల్లెన్
వికసితముగాఁడై వినియట్లగేలిన్

౧౪౬౫౩॥ త్రిత్రైలోము శూరులగు నచ్చరుల

నిత్యక్రియలను సేరపిసు భరుల
త్రిత్రైయ నిధిముని పక్షి వసింపన్
సత్ప్రగతిలతొర బుధకుండ పంపన్

౧౪౬౫౪॥

శీ తొర నుండచ్చటి కే తిరియెన్

కుతుంహంలత మునిమంబు గురయెన్

ప్రతాపనిధులను ప్రభువుల తొండన
స్వతంత్రులను మిఠాయి నుట్టవేడన

౧౪౩౦॥ బనతుండన స్థిర జను మనెనన్యన
విదతుల గురురయు విభుల టులున్యన
గనిగొట్టే యుండనే రయువారి
జనుమనుజుని తొండను నగభీరిర!

౧౪౩౧౦౦౦౦॥ శ్రీనిధు బనకజ స్వయంవరమందున
దనుర్థంగయశ మునునెన్నంగున
మునియిటులనల త్పుణుడగుడ మునిన
గనిభవవరుల గుణగణిత యేనన

౧౪౩౨౦॥ వారికి కుర్తులు వర్ణిలనన్యన
మానుతెల్లతమి నొననుచున్యన
వారినుల త్పుణుడు మానుల తొండన
బారినకొత్తై తచ్చాచముయూడన

౧౪౩౩౦॥ జిహ్వయుష్థల మున విభుతుండన
వినిపొరులుగన వేడుకనిండన
దగనిత్తై త్పుత్తుడి వేగన
బనిరాబారి... లక్షకొరమునాగన

౧౪౩౪౦॥ నరులును నారకులు.... నవముగానన
నరవకులనుగన నురుగతిరింగన

శ్రుతజనులకు సబవులు జగతెల్లెక్క

సరసములతో సనములెల్లెక్క

గర్వదూరం బసగన నారలు నరులుండి

రున్నత మధ్యమణి న

సనములతో సనములందు

సకలజనులకు సుహృదం

— ౧౦౦౫౦ || రంగమునందు సంతోషము మారుల

మంగళము యవ మహితము కరుల

రంగములతో భుజంగ విహంగుల

తంగముల గోంగుల భంగుల

— ౧౦౦౫౧ || రంగమునందు లోక జెలుపులకు

బ్రాహ్మణుడు గణాభ్యుత్థరమందు

రంగములతో యుగ రంగుల వారల

వేదమునుండి భాగులు దారుల

— ౧౦౦౫౨ || ఎవ్వరునుగో మోక్షములకు

నివృత్తిలు రింత సేవించుచును

బ్రహ్మగోరినను శ్రీమహాభుక్తు

దత్తమును పూర్వ త్రయోగో భుక్తు

— ౧౦౦౫౩ || పొర భయమునకు భూరిరసంబుల

భూరిరసంబులను నివృత్తింబుల

మారుదురు నృపాకార సుకారుల
జీరిగన నవారికి యమసారుల.

౧౦౪ బా॥ ఘోరాంత్రాపి గనునొక్కైతింక
తొడులుగన శిల్పిలురగులక
భూంరమకారవళి ఇను రంగులులనవన
సారెకునలరిరి నౌరొప్పుకులనూరున

౧౦౫ దూతల్లి॥ నారులుగనరి ముదముమె గడ
నారత్న దూకె ననుదూత
అరుజల శృంగారరస

సార్వరమూరు, లసిదారప
౧౦౬ కుంపరియి॥ చండితలకు బహుపద కరము ఖండి
యుండి సుదీన విరాట్టుండన సుఖాత్మ
యుండి సుజనవారియులేవిలసిల్ల
దండజనవారాంధ్రపులకు నెల్లక

౧౦౭ బా॥ జనకుండును తే క్షణి తయంజుడక
గన్గై రక్షికులనుతమినుండక
అనయంజులుగనునొక్కపూర్ణుండై
నగరిక రివకు ధృవతొమ్మండై

౧౦౮ బా॥ పారిజత్తులుగనరి సుఖమూరగన
చరగన శ్రీ వంశులుగారగన

పరగురామభాగే శ్చ గనునాన్మన

ధరజనాం మహాదమునతిదేన్మన

— ౧౦౬౫౦ ॥ మన్మథేన నవేనమహిమదలంబన

జనదననైకవిజారణమంబన

ఘనగుడి టు తెవ కేగలేగనునాన్మన

దగరినటతజ్జగములకెన్మన

— ౧౦౬౫౧౦ ॥ రాజవరాంజనమాజమలతో

రాజవరాంజనమలతో

లతోజనుగ్రామలగారవసులు

రుజనలతోచనమోందుల

— ౧౦౬౫౨౦ ॥ మనసిజకూరలై సమానవిభాసన

ఘనగళరదిండు వికారసనువృత్తంబు

చనజగళరయవభాసననైత్తంబు

ఘనగళరదిండు వికారసన వృత్తంబు

— ౧౦౬౫౩౦ ॥ ఘనగులుచుసార హారతయవిలాసంబు

మనసిజకూరలై సమానవిభాసన

ఘనగళరదిండు వికారసనువృత్తంబు

చనజగళరయవభాసననైత్తంబు

— ౧౦౬౫౪౦ ॥ కమగయవలూల విసారవలుల

ప్రణయియరు మన్మథసంఘములన

- విమలదర్శనము దీక్షితకు రఘువ
 శ్రీమత్కృందల శ్రవణ సుశ్రుతరఘువ
 ౨౦౩౫౦ || వరమబురూరవాక్య విలాసంబు
 పరిహసితేందు విభాషణచర్యగ్రువ
 స్ఫురదృష్టానుజీయరుశోభానాసంబు
 సురుబర తేల కైంకర్య నిరీలభాసంబు
 ౨౦౩౬౦ || శ్రీలల సుకుమరల గరుకురులలరేడువారల
 కలరారేడుచారి నవనకంఠల
 కలికారచక్రమంజుల కవచాంబుల
 ఎలసద్దరమంగళ గళ గళకుల
 ౨౦౩౭౦ || కరిమూర్త్యక భూరిగీల గళులు
 యుగళుగళనకళకామల
 వరభాషలు కేసరిమధ్యుల
 నురుభుజలతేజులధామల
 ౨౦౩౮౦ || వరకటి పత్రాంబురులురు వరకుల
 కరయుగళంబుల కరకురకాంబుల
 హరివర్ణమృగ కంఠుగ్రామ్యుల
 స్థిరవరవసుకరిల కయసితేతుల
 ౨౦౩౯౦ || గను గొనగనగంజన సుశ్రావ్యుల
 యుగళుగళుగళుగళుగళుగళుగళు

గనిజ నకుండ వేమమునికే విగమయ్యె
తన కథలు చెప్పె నవనికనుచుండ

— ౧౧౫౫౦ ॥ త్రిపుడునృపుడు రంగరావనియన్
నృపసుతులకు మునికేరుగగ వేయన్
నృపసుతులెవరికి కి న్నగిగ మొండన్
బడలతనతడు డుమరుబుమరుబుండన్

— ౧౧౬౫౦ ॥ యిటువనుట నగా నెననిముఖన్
దిలముగ ప్రభులని దెలియగ తేకన్
పటురంగభూమియను మేలనుచున్
స్ఫుటముగ నకుండ బురుగనుమన్

— ౧౧౭౫౦ ॥ త్రిండు గలుగుమం బమునీరు
సంతక మగునుకమం బ
మందు గుంపునితి మునితొండ
నాదిభులు లేమింబునిం

— ౧౧౮౫౦ ॥ త్రిపుడునృపులు గనియార యువరులన్
నిత్రులై వలె యున్నది మది గెరలన్
విడల భనువితండ విరువకంయున్నన్
నృపసుతులై వారింబు గలుగన్

— ౧౧౯౫౦ ॥ వినియెవరులకుండ నె నగభువున్
భగవునునుచు భావం డె గావున్

జనకసుత సుగంధి జనుభవ కరుణ
వివారిక కట్టలన నీ సుభాష..

— ౨౦౩ యా || పై దేహి స్వయంవర మునకు
వచ్చిన నృపు లొరారము
చేతులు గురితెయ కర ర్చ
పిడ్డిని గంధ గారతము ..

— ౨౦౪ యా || తిని గూరియున త్తిన వర్ణముగా
కుసుమ బడుల యెవని గను గరిన గౌర
వి సుండు మేము కల్పిన విద్య మెల్లగ
గనుడు తల్లి జనక జమున కేల

— ౨౦౫ యా || తిరిమూడ వంద్ర జగముల కున్
వారివసుక్తు విసేత్రంబుల కున్
భూరి సుజగ మయి పొలుచలరంగ
సారెకు గనుడు వ్రేవ వసు జలంగ

— ౨౦౬ యా || త్రి శబ్ద బంధుత్వయ విశున కేళమున్
లారే బరగెడు మూర్తులు వ్రేవ కడున్
తపచుల సుధా నిభు నవశుల
కారబక తను సంతాని నాతిసల

— ౨౦౭ యా || విరల మారగ గోరు లెల్లన్
సారెకు మృగ త్రుక్తులు విలసిల్లన్

నారములనిజని నెల్లిన నారయన్

యొరరాంకు మహాపురుషుడారయన్

— ౨౨౮ — బా॥ ఈపురుషుల గన నీపుడేరవయ్యెన్

పారడ మెడల జనిపారవనమయ్యెన్

కలడ త్రము విడ గనుడనివారిన్

జూడితి సుజనులు సు శృగునిరారిన్

— ౨౨౯ — బా॥ త్రిసురమసుండుల ను రయువరులన్

గనుటకు సురలంత విమానములన్

యునపభమున కల గాంధము తొరారడన్

దనతి సుమ వృష్టి నెగడనుండన్

— ౨౩౦ — డొంగరి॥ జనకుండపుడవసర మె రగి

జారిన కేరెమ్ము నవేగ

వనిత తేరిశృంగారింబ

వసుధాత్మజు గొనిరాంగ

— ౨౩౧ — బా॥ బా॥ త్రిపుడుసత నొండుగతయం జీకన్

నిపుణులయం వృద్ధిండు గతేకన్

నృపుతులారిగ ననేకులభావ్యతన్

అపులగతే బా॥ గడవలసితి బ్రాతేన్

యొంజు గదంబు కేనెకనలు గతేన్

— ౨౩౨ — బా॥ యొంబుగ తేరు జ్వలపుగతేన్

— వేదమున ప్రకృతే సత్యులఁబోల్చుక
 గాఢసునని నగువనియ నుదల్చుక

— ౨౨౫ ౫౦ || కరణి బసువు కల్పము నకు సరిగా

నరసి న సురసుతు లధమంబుగ సరిగా
 విరియ కరిమి నుని మొరయును చెలువక
 హరిజామిని తనువర్ణము దలవక

— ౨౨౬ ౫౦ || గరళ సుధల తొరికిరి జని నైవేద్య

వరునతనుని రతి తరుం కి యుగాంబోక
 పరికేంద్రున నర సుర బేరుల లయం
 నిరవున జితకు సరివేరరయక

— ౨౨౭ ౫౦ || బహుభవి సుధావననిధియందుక

మహితరూప ముత్తము తొనముక
 రహిసంధర మందరమున మకను

డూయెలు యలగడి వల్లిడున క్రిచ్చింపగ

— ౨౨౮ ౫౦ || సుందరియనుల్ దీక్షింపి డ్రైతాజితోజావింప

స్థాందర్యంబున కెనయగగ జాబున మొగ కియింప

— ౨౨౯ ౫౦ || త్రినివాసుని భినుయలొనరింబరేచిక

జగతలలలిత కసన భూషణిక

తనుధరింబ సురతఫల వహయక

గనుప ట్టిను జైలికెత్తి యుడరియక

అలంకారం॥ యుగయుగపునఃసంకల్పంబులన్
 గనుజగదంబువయసిజనుతల్లన్
 గగన్గజోజనులు గారవమువేయన్
 తమ ప్రతిజల సంతపెలుచుజేయన్

అలంకారం॥ శ్రీ గత్యైకే కేచిం సజ్జుల తొండన్
 బాంధుగరంగంవసి గలబండన్

తొండంబున గరులకు ప్రాచుహంబున్
 నొంగతివంబున గడుచుచువచ్చున్

అలంకారం॥ శ్రీవశిష్టతొంగనిదివిలులు ప్రేమన్
 ప్రవిమల సుయవర్ణముల తొంగినున్
 వివిధ గతుల గురింపుచువారలు
 రవమధిరముగ జరలరల జేరులు॥

అలంకారం॥ శరణోబాసిత సుమదామమంతేలన్
 సరగగసురపారలురు నతల్లిలన్
 పతికింపుచు రఘువరు మునిపంతున్
 వరగర్జిగాంబన వతె గనియంతేన్

అలంకారం॥ శ్రీవశిష్టతొంగనిదివిలులు ప్రేమన్

సమంతల లోకవనైకైకైకై
 మునిపంతుని మదినుం ॥

— ౧౩౩ కార్యంబు || అశ్రద్ధమే ఘోరమై గరులయితుల
 విప్రలంఘనమునకు లక్షణమై వ
 సప్రలకృతై గణపతయకృష్ణ
 విప్రలంఘనమునకు లక్షణమై వ

— ౧౩౪ కార్యంబు || ఉద్ధృతమునకు లక్షణమై వ
 గారవింశమునకు లక్షణమై వ
 మంధరమునకు లక్షణమై వ
 వంధరమునకు లక్షణమై వ

— ౧౩౫ కార్యంబు || అశ్రద్ధమే ఘోరమై గరులయితుల
 తనయనెల్ల పరిణయమునకు లక్షణమై వ
 కనకమునకు లక్షణమై వ
 కనకమునకు లక్షణమై వ

— ౧౩౬ కార్యంబు || అశ్రద్ధమే ఘోరమై గరులయితుల
 గణపతయకృష్ణ
 గణపతయకృష్ణ
 గణపతయకృష్ణ

— ౧౩౭ కార్యంబు || అశ్రద్ధమే ఘోరమై గరులయితుల
 మంధరమునకు లక్షణమై వ
 మంధరమునకు లక్షణమై వ
 మంధరమునకు లక్షణమై వ

౧౩౮ డూం॥ ఇందిమంబునులగిరిశుభంబుంజమలై మహిమల

సంహృతములు వినుడియారజనకకృతతలలల

౧౩౯౦॥ రంజుజులల రంజుల కెల్లన్

యంజుండగరామలవనగ జెల్లన్

తేజయ్యే సురలేమిర సుజానుం

దైజలగు రంజుంజులదాన్

౧౪౦౦॥ గగి కంఠారమిరంజులమనయన్

గగిసంతన గలగర్భలజనయన్

యనపురహరవరదునివి దిద్దన్

౧౪౦౧॥ జగదతులైవరుగునెమరయేన్

౧౪౦౨॥ త్రిజగత్తులయలలేనయంజులయన్

నిజమలైదుగంసు గెల్లెత్తెయలయన్

సుజనలేననయంజులయలేలయన్

గజగజు మందలి యనయయయన్

౧౪౦౩॥ గలయేనపుత్రతలలయన్

కులైవంబుల గలయనయయన్

జలయన్ ప్రజగలగిచ్చునయన్

జెలగియరిగి గలయనయయన్

౧౪౦౪॥ గగిగగి కరముల గగియంకిన్

జగి కరయన్ గగియంకిన్

ఘనములు కుండలది గని యుండు రడన్
 అనమరితి సువిహారము తొండన్

— ౧౪౪ యెం॥ ధనువులు ట్టికవంపకల జ్ఞునున్న మూఠనృపాల
 ఘనముల పానమువేసే మొకడు బరువ యెన్నుకల.

— ౧౪౫ యెం॥ అనపాలక కళ సారవంశింబుల
 గగలుచు మొరే తొనిగి బలంబుల

అనిగాని భనుచు లనము మొండెన్
 ఘనసలేబత్తు ముగలేని పొలికెన్

— ౧౪౬ యెం॥ తిచ్చడుల రాబుల కవల సొప్పదుల్
 రవలంక సన్మృదికి సముల్లె

తిచ్చల కిరియవారత్తములన్
 నృపులు బాప మణిడి స్త్రవకములన్

— ౧౪౭ యెం॥ తనరనుండితి గలేత్రుల సుమన్
 అనపులగని సవిహారుండనుచున్

అనకుండని రూపంబు అనియన్
 పంపునే మొగ్గిగది గారంబున్

— ౧౪౮ యెం॥ ద్విపాలంతరపు న్నవలీ మంబుల్
 భూరితరుంబు ఎలుగ కనుజులైతల్
 దానియై యేలినాటి తిందున్

బాపము గంటితి సంత్రములుంబున్

— ౧౪౪ డొంగు || కన్యమసూహర విజయ మధిరమయ్య శముల్లాస

— ౧౪౫ మాన్య డొంగు || ముద్రాదు బంధుగన కన్య సుకన్య

— ౧౪౬ ౫౦ || వలయింపుడు బంధు మధియింపు

సుబరితు తెవ్వరు జూపుడ రింపు
బుప్రమర గనమువలన మైగన

— ౧౪౭ ౫౦ || బుప్రమర గనమువలన మైగన
ప్రమరముగ బెలప్రమరమైగన

వెలయన వారగ కలబెగభూమి
కలగత్తగుడి కనిలయంబులకు

— ౧౪౮ ౫౦ || కనిలయంబులకు
కనిలయంబులకు కనిలయంబులకు

కనిలయంబులకు కనిలయంబులకు
కనిలయంబులకు కనిలయంబులకు

కనిలయంబులకు కనిలయంబులకు

— ౧౪౯ ౫౦ || కనిలయంబులకు

కనిలయంబులకు కనిలయంబులకు
కనిలయంబులకు కనిలయంబులకు

— ౧౫౦ ౫౦ || కనిలయంబులకు
కనిలయంబులకు కనిలయంబులకు

— ౧౫౮ దూ॥ క్రుంబెదభతలి కరమ్మన టుల్ గంయడు మిదనబ

క్రుంబకున్న నీ టుమింక భసు స్మృతి రమ్మ యు—ంన॥

— ౧౫౯ కరచెరియి॥ శామి త్రి సో రూప ముగ వమింబెన్

ఇకామియు దిగి ఇంయులును పిలింబెన్

భామనీలేమది లో ముదమందెన్

ఇంబుపాంశో ఇయమును పే రైందెన్॥

— ౧౬౦ బా॥ ముని వరు తెల్లను మోకయు తోడన్

దనరిరి పులకలు వేసువున గుండన్

యసుఁడురాముఁడను న్నికొంపంబున్

కసుసన్నభై మార్చెను సమయంబున్

— ౧౬౧ బా॥ కనిముని త్రిరామునికే రింపరా

భసువును కుసుము మిది లెరిలల దూరా

జనకుని పతి తొప్పని జేయుమనన్

మునిరాంకముల కుఁడ్రుక్తి ముదమునన్

— ౧౬౨ బా॥ త్రిరయభేదర మోహభావమునన్

పరమసహజమోహంబురణమునన్

హరికి నేరార మయిన సులజ్ఞింపన్

పరగుస కార్యలేపరి నేరొంపన్

— ౧౬౩ దూ॥ మంమోహయగిరి కై రింకూ మరరాండుడుదా

దింబి గంబ లోత్తాభుల మొండ సిద్ధకంబులు వికసించె॥

మలమలమును వలకన కుండన్
 సులభముగా బలమును కండన్

— 20 వా || రావణుండు కరి నామముండన్
 గావేరి నదియె కడు ప్రపతరాండన్
 భావించక గొల్లెట్టెను నెంచన్
 — వేదన గొండి వేదనెలొందన్

— 21 వా || బాలమరాజు శిలము క్రొంచన్
 బాలునె లెగనిన రాలునించున్
 విలుగొనుచు లిది కృతమన్నన్
 బాలవతురయను సజ్జితమిదెన్నన్

— 22 వా || అంబవతాను లగ్నె సూరిరాణి
 కుంభమురూప ముంచు వేడిరా
 సంబంధము సత్తేజమున్
 మించగ నెలడె క్రొంచు ననుచున్

— 23 వా || అంబుధులు జంగు నడిమించున్
 కుంభ సుందర యు కుంభ మెంతెన్
 శుంభ క్రొంచుచు కనుకొంచున్
 గంభారలేమొకటి నెఱంగించున్

— 24 వా || పరమమహిమ ల్పొదెన్ హరి హరులను శక్తిం
 నుచు వ యెన్నఁగొనఁగొను కరివ శ్రేయోగించున్

— 22 వాం॥ విరిగిపోయిన మరుఁడును గంబున
 కరమును యింపన గల మరచియింప
 విరుగుని జంబువారు యున్నా లీన
 మరుపుచునే డివెల మాటల రిల్లిన

— 23 వాం॥ బలవంతవల కడు సంతన ముఖెన
 కంఠ పీల్చి యున్నా లము కండున
 బంతియగు ర యు నింకల్ల ని గాండున
 కంఠంబుఁ డెరిగి మజి కెరిగి యంబున

— 24 వాం॥ శ్రీమల మాన సయె మది లొకలకు న
 చెత్రికల గల్గెనె యుల గలుచున
 లేకు వనిట్లను దేవతలారా

— 25 వాం॥ సుగంధ శంకర గణ పతులారా
 మారుక్రిస స్తులై రకిం గారా
 మారక విలువారంజారం

— 26 వాం॥ రాముని దేవ మజి మజి గనుమ
 శ్రీమనయన జల మొల్ల
 గంఠుల విభవ యగుచు స
 గమన చులక తోలి గుల్

— ౧౬౨ — ౩౦ పాఠము ॥ యువతరమగు రుచియు నితనం వలెనక
గనెజనమని పరా మునమని వలెనక
గొనెనిది బాగుకా రొరులై నక
జనకుండి టులతి నా పంపమునక

— ౧౬౩ — ౩౦ ॥ భదురసమంజా పృథుతను వెంకక
మృదులారంగు డిత డిల్లుదరించెనక
మదిగనుదుల్లె మను వత్రిమునక
మదుపనగునె శిరిసెపుతును మమునక

— ౧౬౪ — ౩౦ ॥ తినుమ విహారము గొని శిరబారం
బునుగన గినతములు మునమొందక
యేనబరచ నా గరిత వలెనక
నగలంబకులూరి తడు నెచ్చెల్లెనక

— ౧౬౫ — ౩౦ ॥ జనతకన్యయార సరణి మనమునక
దనరారున నంత స్త్రీహితమునక
జనియింపన సంతోర పంజెంబక

౩౧ జను నిమిషము యుగమని మదిదొందక

— ౧౬౬ — ౩౧ ॥ రాముని యామిని గను నీతా
రాజితా స్త్రీయైతె లెగ
నీమబింబ దొలగా లెతా మతి
మీనముల ఇంగె.

— ౧౮౬ జా. వాగభులు ముఖ్య రిష్టమననంబెన్న

బాంకనక పత్ర పయమలక్షణ
సోగతనులవిభులూయంబుకాధ

త్రై గాను భారత చరిత్ర చరిత్ర

— ౧౮౭ జా. ఇనకలు మనమనననె (౧) రామమృగ

దశమ మణిల పర్వ కయంబు ల. భాగము

దశమ పమదల గానమమమమ

మనమమ గానమమమమ గానమమ

— ౧౮౮ జా. రామమమమమమమమమమ

లక్ష్య గానమమమమమమ

త్రై మింబ పయమమమమమమ

దశమ మణిల పర్వ

— ౧౮౯ జా. దివ్యమమమమమమమ

మేదిభారతమమమమమమ

మొదలమమమమమమమమమ

మేదిమమమమమమమమమ

— ౧౯౦ జా. త్రినిమమమమమమమమమ

గమమమమమమమమమమ

యమమమమమమమమమమ

మమమమమమమమమమ

— ౧౮౬౫౦. ఎప్పుడు ధనువు దశమి కేగెను రమ్మం

డప్పుడి పొరలనులు వేమున

శపథము లాంబడి సందేహంబున

కపల నృపారెంపే ర్నలే మారణంబున

— ౧౮౬౫౧. సురమునివర కెరితరభావంబున

ధరణిక నాత్మ సువేదింబున

జరణి నక పశ్యత్ పరిపంబున

హరిహర తరణార్త క్రియ ముండన

— ౧౮౬౫౨. వత్సరముండు బలవదయంబున

తరణ సంగయ వైరించు మండన

కరుణారంబుని రంభువుండ రంధన

— ౧౮౬౫౩. జనమారతే జ్ఞాన బద్ధుండ

జనకతనూర భవగరించు

యనమగుటై కల్పములూర

కరుణారంభమునమించు.

— ౧౮౬౫౪. త్రివర్ణిజ్ఞైకకల్పము గొను మండన, లవకాలము కల్పము

వలెనుండన, భువిత్పి తునకంబులడక నగు, ఎత్తిన నెల

సుదర్శన్ గానంబున. || కేగిండ్ల జలసేవన మేలన,

— ౧౮౬౫౫. జరిగెనేమది సంగయములు దూరలన, గొరెను మ్రొగని ము

ననమందున, మౌనకే మ్రొక్కి ప్రమద మింతరాంబున ||

౧౯౦.౫౦. ధనవతి లార్యువమున న ర్చన కలన్

ఘనవిక్రల్లవే కరణిని లైలన్

ధనరెడుబ్రా సందానముబూరడం

ననలవెయ్యే నమనమగు రడన్

౧౯౦.౬౦. పండుగనార కళ్యాణన్ కృ రడం

ముగడిచి కి — రెండు —

గిండములెయ్యే నునినరము

బ్రహ్మగిండంబు రడములుసిండన్

౧౯౦.౭౦. ఇరవీమనే నర్జున్ శ్రీ ములు

మం ద్విరచరమున వేళునన్

ధారుణితనంబు కను కవ రకీరం

విద్యుతీ వయమునయము గొనన్

వైరరాని యును సురమకరిసి

నానవవర్షము వకలవే నన్

గ్రారందుచున్న (డం ప్పి నరయం)

వెన్నెవిభవంబునన్

౧౯౦.౮౦. శరణాన వరణిని

ప్రభుసం శయములతోడ

రామభు బారిబలమనెడు

జలరానిన మునిగలురడం

అంబ. విలుతునయెల గాచి అండే డేలన్

జేలగి బసమం సుజ బసలన్ది డేలన్

విలసిలే కేరి కుక బసల నిన్ది యండున్

జేలవగున్ద్రేమ రంబులు నింతెండున్

అంబ. రి రమ పంక్ర దర్శనము సమింపెన్

రేండు పంక్ర రే ల్లదేలము లేంబెన్

ప్రెయ్యమ మణమర శాంతుశల గ్రత్యము

తొరమొర సిను సుర సుండు బామ్రేము

అంబ. సర సి బ భవము బ తల్లన్ సురము సులెల్లన్

కరిమరి మరి చార గడిరి విలసిల్లన్

గురిసిరి పు ప్పులి సరుల తాపంట్

సర స గరి సములు సత్తిరి మింట్

తిర య స బ య ర వములు గడలను నిండన్

భను కుద్ధర వాంత మెరుగ కుండన్

వనివలు పురు పులు లే నివి బేలంగన్

య నుండగు రాముండ కడు సుపొల్లంగన్

అంబ. హంసర వణి బసులు బిరుదావళులార

నవమొరి వళి యింబ

రండు గల్లు వారలు ర ర త్తొరి

కేముల నిడ మింబ

అలా చూ॥ భేరిశంఖ గభాకరవంజుల
 నారామ గభ నవగానంబుల
 సారకుజైలంగన సోయల లోరడన్
 మామి వేయివనక సో నూడన్॥

అలా చూ॥ అనకుండవసుగ్గంపద గారడన్
 అనపతినిరయమునం బొక్కయెడన్
 నిగదప దినె యె ట్లుండన్
 అనకకన్య మది సొర అన్యమనన్॥

అలా చూ॥ సొరిపిరి యుగెనె గా మునెచి
 ప్రేమకరారము సోమనె రాత్రిన్
 భూమికన్య నవ్వులడ లెఱుగెనున్
 రామకడ నెలెనెయెడ గానియెనున్॥

అలా చూ॥ మంగళగారవనమునవేడు
 మహితసజ్జ నెనె వెల్లి
 పొందుచుం పకలార వయవ

అలా చూ॥ కరంబలలల అనకకన్య మనెరెల్లి
 కరంబలలల గురుకరంబయనెగన్
 సంతసమునమనెనె స రెలెయెనున్
 కరంబలలయమనెనె సుభగంబుల

- ౧౬౩ బా॥ గారే మనము వేర్వేరు నధికమయ్యెన్
 ప్రియ సుఖము నతను వింతుకడయ్యెన్
 బాగుగ ప్రేమ మనఁబున దూరగన్
 వేగను తొరయు విభుకతకేగన్॥
- ౧౬౪ బా॥ రామునిగని పత్రగలేవలయెన్
 భూముని పాతక బలి క్రవలయెన్
 రామరామునియుర స్థలమందన్
 గామాలికేసిడు మిప్పుగనిండున్॥
- ౧౬౫ బా॥ తినికెల పల్కలు వినిసుమరాము
 బును తొరయు రాముని గళనమన్
 జనకేజనక కౌంబు మునుముగంబున్
 వేనగారిసుంతురుగని నాడంబున్
- ౧౬౬ బా॥ త్రిపుడురామ గళమలనరసి
 సుదులు సుమములుగు రియన్
 నచనుగనుకు ముకలొలగొల్ప
 తెల్లను ముకులతలారాయన్
- ౧౬౭ బా॥ నరసురముని కేన్నర గణాధిపగన్
 వరసుతులారొక్కవనము లాంధ్రగన్
 సులాలశ్యములు నొంకెన గంధన్
 విరివిగ సుమముల వృత్తియు బాంధ్రగన్

౧౬౮౫౦॥ ధరంమరులవే కథనియునిండక
 బరుకంచళం బుచ్చరియగనుండక
 హరూచముర యువరుడు మధురైక
 ధరణిసువేయాడతనివరియింపక॥

౧౬౮౫౧॥ అనెడుతొలి స్థానం నలయంక
 కనరిసుమటి చారిత్రాశమునంక

జనకునిధరిసున్నదల సుఖతో
 యునలేగమునమంక భార్యగ్రహంక॥
 ౩౦౦ ౨౪౫ నియంక ప్తములారాది రిజూడక
 వసుధారే గురయువసుండ సుగుండక
 వదిలయింక శిరభామమరగముల
 తొలగంగ గూడనట తనగిరి స్థానముల

౩౦౦౬౫౦॥ విభుననే క్షుత్తమతంక నెవ
 విదేహసువేరే ముంక
 సభయతపాంక ప్తరమునుసలుపక
 నాటవేదిక

౩౦౦౬౫౧॥ తలయిల్లనిరి కనుచునుడుంక
 వెలదిసుసగుం విదియెలలత్తుంక
 కలనవేదికనక విభుని తొండక
 గెలుపుమిరిగియే న్నలుగుండక

303 బం॥ అగణనిసంధువులనిరవ్వేళ్ళ
 జనపులం ల ఇల్లును గొనకేలన్
 వినుడుమీరంబులతోవారతనుండన్
 కనుపుతొండ నెలినెనికలుండన్

304 డా॥ పుష్కలంబులములారినెడుమీ
 వారవ్వెలకే నేలె

విధిమారములకుమసిరాని

వేసినెల్లలవేడురలి॥

305 205 డా॥ కంఠమందులనెడలరానిలోమి

రాముమారకుగనకున్న

స్థానిమిత్ర దేరివారగలమునకు

శేలభవేంద్రంబు.

306 బం॥ గురుడనియికారకముగలిగిగలిగన్

హరిభక్త్యమునవమంకింతుగలిగన్

హరిదాత్రాహి శారద్యముగలయగలిగన్

గురులసేవియగిముగలననరయుగలిగన్

307 బం॥ కంఠనిర్మలలో గలంట్టియగుగలిగన్

సైన్యమిదిముగింసవవర్ణభగవల్గన్

రామచంద్రయగుభురిమారచ్చత్రిగన్

గంఠివదగవుగొడ్డితాదికృత్రిగన్.

301. 301. || అనుకూలముల మారనివలెన
 గానివలెయలతొ కునుగవలెన
 జనబాగవతయోగముండన
 మునివలెకై: ఇదియను వసుకునున
 302. 302. || అప్పుడు శుభములకై వలెన
 అనుకూలముండ కైవలెన
 యుగవలెన గ. అనుకూలమున

౨౧౩ జా. చారుభూతా యువే సరిరాంగుండ్రై
 సెరిత రొం సనగర మంగుండ్రై
 యొం రత రొం రతు రొం రభుండుండ్రై
 సెరిసహి లే యొం స్వ వై యుండ్రై.

౨౧౪ జా. మునివసన ముగ్ధాజనమిళయండ్రై
 యునయోరణిర యుగ శత వి తుండ్రై
 జనకపురస్థిత జనభయనుండ్రై
 జనుదెంబెనలకు సత్రాగుండ్రై

౨౧౫ జా. గారంతెభయనవేదక్రియుండ్రై
 జనుదెంబెను మునిరూప
 వంతమయిన వారరస మని

వసుధాస్థిపులకుండ్రై ప
 ౨౧౬ జా. గనిగోపులుభా ర్థవనలేఖిల్లెన్
 సునివితలతై తుననయలిల్లెన్
 జనకయువముగ సన్మమకములన్
 వినిలించుచు నుయో లాన రింబరిలన్.

౨౧౭ జా. ఎవనినలేడు నయసెనయుచు గాంగున్
 భువి నలేడారో యరిపులర్జుణ సంభున్
 నవనలేనెన్నున నతవిభుండున్
 సవిసయముగ నులేస ల్పయు బెంతన్

300 బా॥ నిలిచి బలంబు కలిగి విన్నవించుచున్నా

పెలుపున దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

నలినాగిర్భజనములు నొనర్చుచున్నా

పెలుపున నొనర్చుచున్నా

301 బా॥ కుశలమున దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

దశరథుని తులారాన దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

విశ్వముగాని విశ్వమున దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

కుశలమున దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

302 బా॥ జనితమున దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

గణితుని యుగంబున దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

మహిమమున దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

మహిమమున దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

303 బా॥ జనితమున దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

జనితమున దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

జనితమున దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

తెలియ నొనర్చుచున్నా

304 బా॥ శ్రీరాముని దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

శ్రీరాముని దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

శ్రీరాముని దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

శ్రీరాముని దే॥ క్షేమము నొనర్చుచున్నా

౩౦౩ జనకుని కనియోం బడ బాచ మునన్
 దునిమిన మూంధుని గనుచ రున్చ మనన్
 జనకుండు బాక మాంశ సమాలయే బ్రతిన్
 గొనన ప్రపు లెల్లను గనిర బ్రతిన్
 ౩౦౪ గరసుర ముని కేన్ద్ర గణ మెనన్
 కరమిది గన వినిగ లేమను మన్
 పరశు రాముని ప్రభా వమునెనెన్
 ధరణి సుర సంపాద ముగానెన్
 ౩౦౫, దొం॥ జనకుండు నిరు త్తరుండైన
 కనతెడు బొర్ల చుండెంబ
 మనమున మోద ముగ్ధేరము
 తేకని యెర యువరుండుమింబ
 ౩౦౬ దొం॥ కేవల వత్సేవకుండ రింద
 తైవగనువు ఇండింబె
 కేవల మారాంసతి యొసగు
 తేరగున నిమడింబె॥
 ౩౦౭ దొం॥ పరశు రాముండనిని కౌంసభయం
 డగు మువంబుంబె,
 గరిశ్చేమనె యు ముగ్ధేవా
 పరుండె టు లని తొనెంబె

325 "చార" విను రం యవ శివు విల్లు వేగన్
 దునుము వారి నర్జును సరి గారంగన్
 గనుగొందును ఈ శివుల లోనన్
 ననుచు బిచ్చము వాడని జువారంగన్

326 "చార" వారిని యుల్లల ముగిసె
 మానవనా యుక మండల గురన్

యొరిగి గరళిని చిల్లిన దేవతన్

మానక వలకి చొరగి యుడ బిచ్చన్

327 "చార" అనిన విని లక్ష్మణుడల క్షేత్రధరుడన్
 గని జారర్చు పూరణ సేయి రన్

మును జ్ఞాన వేద మున గాదె యున్

దునిమిటి యుగ యుగలు ను నే కలన్

328 "చార" అప్పుడొక నాండ యుగ నున్నాడు విమోక్షన్
 రామరని, యిప్పుడవి యుగ నె కల బడె హే
 యువుర నిల్లు ము మరన్

329 "చార" స్మృత బారాళ కాల వశాడై

యెరుగకంటే విజూడ

కపర్ది విలుతూరి సొంత యశుకరార్థ కము

న్నదెజూరడన్

330 "చార" అనిన గిరుత్మణుడని శివు గురారము

జనునాపలు కునిజముగుణధారమౌ
 భనువిరాత్తాత్మనము శ్రీకృణ్ముక్
 గనదానికేసరిగల బాంధవంబున్

౩౩౪ బౌ. విసరాదుగ రఘువిభుడవిండ్ల
 గొనియెక్కిడునంత నె యెడి వెండ్ల
 తునకల యెక్కిన ప్రపతులువొట్టిండ్ల
 భనువువేరుమ యత్నములేతెండ్ల

౩౩౫ బౌ. అనభృగులుండు రామానుబుత్తూడన్
 కనయమనిల్లిన గర్భము గూడన్
 ననునజ్జ్వల సుకమునిగనుగొండున్
 గనియెదు వినుమని యునతవంబున్

౩౩౬ పరశువులవేతుని పొండ్లివుత్తూరెట్లన్
 భరదునిమితీ భారత తరధార టిన్
 దురముగ నర్జును కరములువెల్లన్
 కరిగి మునికెడితే కారులే నెల్లన్

౩౩౭ హం॥ తలకంక్రాల కలదుఃఖిమిడ కలవెదవు
 నృపకుమార, యిల గర్భ ర్భవదళనవణంబు
 పరశువగన తేర॥

౩౩౮ బౌ॥ అననగిలత్తుణుండును మృదు వాడన్
 మునిగావేభద్ర ముఖ్యతేభద్ర ముఖ్యుడవైనన్

363 బాపాయి, వినుకొక్కర యిలెదనయున శంకుం
డిగ యన కులరాకే శ కలంకుండును.

దును పొలము ఇంబున బడబూసెన్
మును నొర్రెటొక మును వినదుం నెన్..

364 బా. బనకు డడిటుల నీల్కే పుమంబొసెన్
మనజేయును బంబున మహిమరనిన్
మునికేటులను వృగులెనయు నొర్రెటొకన్
నినుమని లక్ష్మణుడనె మదిగాడన్..

365 . మునిననుమ నియే మని యొకవింకన్
యను నినుగా యశమును నిశ్చయన్
దనరినపును పులకానర్చుకై మృగా
వినిరినట్లే నెల్లయమును గొనెనుమృగా..

366 బా. అనిలొకరుడను వనదులంబున్
నగరబయలె యశమును వేజుంబున్
గొనవలెనది గారెను వనశక్తిన్
తను పొంగడు పును వగదనురక్తిన్

367 బా. శూరుడయిన రణమండు మహావీరరిచ్చ
లనణగించ, వారికళే బరములు వనదు సా
రయగము క్రిక టింక..

368 బా. పరశురామునిచొరలికి యముడన్

పరి కేషువు న స్వీకరణే యనుచును, కరమన లక్ష్యణ చేతు
 వారిత్యంబుల, పరశుధరుండవని ప్రారబ్ధనంబుల,
 కలం బా. విగ్ని కులనె యిలనె బారచినా త్తేన

ననుకో యము బాంధు మారె గ్రున్
 కను కరిగముబుల గ్రీశుండరున్
 జగని బ్బులనెక బింబికనలరున్

కలం బా. అని కౌల్యుండెల్లను నకలంబున్
 యను బుబుగ బెల్లవనకలంబుల
 కును బారిలుండనునాకో యికెకం

బును పును త్తమింబుండగవత్తన్
 కలం బా. పరశుధరుండన్ బహుళంబున్

గురుద్రాపి సుత్తరకుననెకన్
 బూరినానెక నరి పరశుధ్రునిన్
 కరముగినివలె గన్పడవేసిన్

నరి కే వేసి నాగురురుమంతన్, పరశుధరుండ
 మునివరుండె మిలన్, పరశుధ్రులని బాంధునకులన్
 యునకు యోమయ ముకెల్లక మయినన్

కలం బా. గనడనిమనముగకెన్ క కుండరున్, అంతల
 త్తమిండన్ జ్ఞాన పతికిన్, బంత యే లగ్నాస్త్రజగతికిన్
 వింతయే లి బ్బులుండె ముక్తి గారకన్, వంత లుడెన గురువరురు
 రామకన్

మనమునకుః ఖమునెన కిది నల్లై, మొనగి విలంబమయిన
కడు మోల్లై, కనరు వృద్ధయిలనె యులంబరతన, గంగిరమ్మ
దే సంతని గను మోలెన్

౩౫౬ బా. త్రినీనలెండు పరళువును గాని డారయన్
జనమంబరిచరా యని కడు మోలై యన్
గనిలత్త్రుణుడనె కడి మిక్కిలారం
యను జూరెడు విక్రమినిను జేరన్

౩౫౭ బా. నిను విక్రమం డనిదు నిమకరాం ఇం
జననిబు డనద పెను మున్నాజుల్
నిను జూరి గాన గ వనిన వాండుండన్
గ నడు విక్రయిం తనెని వుండన్

౩౫౮ బా. త్రిని యుడులను బాత ముండు చునుండన్
జను వేమియు ననఁ జారికదండన్
జినకు లత్త్రుణు నకేళ కనుసన్నన్
యనుడు రారముడును జునుడుగుమున్నన్

౩౫౯ పా. అవడు మిన్నమండను తద్దాకర్మకుల ఇన్ద్రుజం
కూర్చి, పుతపహుడలరగ వానికి రామోక్తి జలంబైదోప..

౩౬౦ బా. త్రినారామ వృణ్డో మునివరగనినె, గనుముశిళు వుడుక్కు
ముజుడుగాంగన్, నినునాట్ర పరిపమును గనలేకన్
తన తూరి పరిగాంబలనెను వికన్

3౬౧ బా॥ తల్లి దండ్రులును తగవురుజనముల
 విల్లల లాన భృడి వల్లరి వనముల
 బెల్లించొక్కచే శిశువులముని
 వల్లభ సహించవలగే రయగని

3౬౨ బా॥ అనురామ వననమునకొందు
 దనరలత్తులొడు తనహానితో
 సనుభవార్థమృదుదానం శిశువారం
 జనని యిలసె రామమునకదిదోషం

3౬౩ బా॥ నెలముడుతడుచారిత్ర కేసము
 చిత్రముమలనమున తొరహెడము
 ప్రేమిపేరుకృష్ణమముల తొడన
 జారితమయ్యెన సరియెబుడ

3౬౪ బా॥ కరిలకూరి ముఖండున కనుదుగ్గ
 ముఖండుదంటివరిబాల
 బిలత్తులొడుక బిల్లుగనిస్సెంబ
 నరమహిమదూరి

3౬౫ బా॥ ఇంద్రునిగని లత్తులొడుపుడు
 సగిమునివిసుమనెల్ల
 తగదుకూరి మనుజుల ముఖ
 ప్రేమికులమువిడుమల్లు

362 బా. వినువ వదను వరుడు సేగానా

కినుకవిడిచి కృప గనుమిత నైనా
తునక వికథను వసునై చారము
మునిపదములు సెప్పును కుంభము

363 బా. అయిదువేపనకి ట్టచిం పెదనేలూ

మియెనింక కెరిపింక మేలూ
యంచు లిల్లెలుండగ వడు ఇల్లిక
గాంబునకుండన నిట్టవడుగిల్లిక

364 బా. రామంను బి భార్యనా తొర్రోళ్ళెం

బేమిటు కేవళ మియ్యవిగారదన్
సెందు మెయమన జననికరంబున్
బాదుద స్మృతి గని జడ్చె కరంబున్

365 బా. గననీశు వెంట టిగడు ప్తమంబు

వినియోగు పతి కృధ గాన గాయంబు
జననిచ్చునె తనవసులు అంగం
బును గాను ననిబును లనిసురు కలంగన్

366 బా. రామునకనె ఇల్లగు రాముడు బ్రాహ్మిన్

చైరమిత్రి బ్రతికె గుమలేశ్వరన్
మై మెరయ నితడు లోమ వినుండె
గామపిం విషవనక యడ సముండె

320 తో. అనవిలత్తులుండన్ కనునాటికి నవారించ
తన వత్తెనాల్తులు మునిముసరి కేసేవ నియించ

321 తో. రాముండవెప్పుగుల ఫణితే మునిముసరి
వే మొడ్చి పరశురామున కనియెన్
సెంపుమిరతు నెవ్వరము లసత్తు లీ
వేమరుఫాంత సోమత్తెత్తు ల్

322 తో. బాలురు వెలుగులు బల్లెన వొరల
వేలగుజురల రహస్య లభరుల్
తొలుత్తుకొండ పరాంతి తొలు జూండన్
జరిల సర మునల్లన వాండన్
323 తో. మొండమ కయ మొండు లగుల గుండన్
నల్ల వేయుండనగ మివాండన్
తూటము మిరికేక కుడ రెడిగితన్
వే పల్లెన - గారపింతును మ్రొత్తన్

324 తో. అనరామున కిల్లనె నవండలన్
ననువత్తెనాల్ వేగనుమను వెండన్
గనలుగెడు తమ్ము నిగళ మివన్
దునుమక తూర పము జేసేదే వంత్

325 తో. ఎరుతార యోరగతి ఎన నియల గర్భములుండె
నరమారామముండియు జీవ కరుల నృపుల గనఁజూడె

322 బ౦. మన మొప్పును కర మెనయకు నరకన్
 యనకు రాక ముందె నేమొ నరకన్
 యనకాత వక్రవేదానుయన్
 కన వెడు నరమద కడు కృప జెయెన్

323 బ౦. కరుణయనెడి దుఃఖము సహియింపన్
 దరమే యనునవిని నగుజాపింపన్
 కరముఘ్రైక్తి లత్కృణు డు మూయెన్
 పరభులందు కృపపరగిలి మూయెన్

324 బ౦. జనరత్న దను మూలశ్రేష్ఠులు మూడన్
 సనయ పృష్ఠవర్ణము గదలుడన్
 మునివర విధిమార లేదు పుదలింపన్
 యన కృప నెడె కృధ నొనరపడింపన్

325 బ౦. త్రిన శ్లోకు పతి జనకున కేనె మొరన్
 గను ముహురులు యమనగరముజేరన్
 జనదలలులి పొరినికడ నెన్నన్
 గనపడకుండగ నొనరును మన్నన్.

326 బ౦. మనముననగి లత్కృణు డెడనియె
 కనులు మూసుకొన రాకె
 కనలడ మొక మొమెకరకు
 జనమల్లగుగన రాకె..

352 బా. అనభ్రాతృపతి రామునికేగల్చున్
 భనువుడునిమి బోధ వే నయబల్చున్
 జననితృనై నయనుముడు గూయన్
 వినినొడి ట్ల భావి నయమవేయన్

353 బా. అనియై నను నరా కు నిడుచు శలవన్
 యపరామరా రాగ్ నయన యపడు మింకన్
 వినుము భరిమవిడుచేరమ్మనన్
 నినుకునుద్రాపి నిడుచుముదిన్

354 బా. అభ్రాతృపతి యిటులై వెనువ కులారము.
 ననుచరచనలఁడు ననియొనేరము
 తననెరిమి (త్రేదివలపతనను)న్
 దెననెయ నయము దివురెడెనిన్నున్

355 బా. వక్త్రనిగని పర్వముభయమూనన్
 వక్త్రందుని స్వభార గుడుతొరనున్
 వి(త)మియై గొనఁడొ క్రియ గారము
 రిక్రియముము నననెనఁగొనె స్రామి

356 బా. కేసుకవిడువగొను నొకేనిన్
 కుసుమిజాడి దేనుకుశీరముదానిన్
 గననేమిఁదొండను నొకేనిన్
 గనలుల తగునొ యనగు నొమఱు.

302 హా. గురునాథులకును రణమెటు లో తెలిస
ముడునుటకైన, పరవేళ ముగనిబల్కనయిన
బాంబునకుల దోషమకైన,

303 బా. మునిపరకు శరణన శరపారాధన
నినుగనినకువగుటను నగెల్చున
గనలుల మిరచిచిరర్థ మెఱుంగున
యననిస్సెరిగిన గాంధారిజాండన

304 బా. మిమ్మెరుగము నొందుమునె వింటిమి
యిమ్మెయి మిమ్మలనిచ్చి లగంటిమి
సద్గుణిగితఁడు పరణ రజమున
నెమ్మిదరింపెను నెల్లప్పుడమ్మన

305 బా. శ్రీనేరమున యిమ్మెడు భాగుల
భూనివిష్కల భూరితృపాంబుల
నేనుతమకు పరిగూనగడగునె
బూనిప దముశరము న కెనయగునె

306 బా. రామమంత్ర లయ నొందు నొక
భూనికళగు యుత నొందు లమింతున
నొందునన్యము తేదే మయిబూండన
నొచ్చిమిత్త మింపుడు సత్కృతతొండన

307 హా. చిర గుణాన వింత భక్తుండనే

గాఢానంద గుణానంద ర్మ త్రాకలియలు మూలము
 సముద్రాన శివవసువ సత్త్వగ్న
 ౩౬౩౩౩౩. శ్రీరత్న నిరయము వారు (డు) బలుకెన్
 భరు (డు) శ్రీగుణవతి శారదామనకనియెన్
 యోరత బత్తె రఘువారానిభాగ
 వేరితి తమ్ముని తిరుగు తొరెన్
 ౩౬౩౩౩౩. ద్విబుడనబుల్లన నేయకవి
 విసుకింతును నరాని క్రొత్తగనుమి
 భనువు ప్రవ ముగర వతు లంపయలు బున్
 కీనుక నెల్ల నక్షిణాంతరేయలన్
 ౩౬౩౩౩౩. పతురంగంబులు సమిధలు రాంబుల్
 వితలేకలు గా వెల్వగ నరాంబుల్
 ప్రభువులు గారి జేసిలే శతే కెరారులు
 మలేది వియకె బలి త్తి నెడు మూలంబు
 ౩౬౩౩౩౩. శ్రీ విరళవర్మము సలకెడు మింబన్
 శివకరిపము చూచునాటి నెంబన్
 తేవితి బత్తె దిశు తేగరనరా ముం
 తువిని బత్తె నిట్లు పరభ గారయన్
 ౩౬౩౩౩౩. కృష్ణమధుర మల్పము నేరు బాపురా నెంబంబు
 నేపట్టి నవిరిగెను బాని నెలక నే మిగర్వం బును,

కడక బా. వినుభయమొండెక విప్రలయచేటన్
 గననత్యమెల్లనగునచేటన్
 యనగాసతిద్విజుజనములుదత్తన్
 జెనుశూరులననిగొననె తెత్తన్

కడక బా. దనుజదేవనృపజనముల లోనన్
 గనుగొన నదికబలుని సమునయినన్
 ననుననిసాహసమున నెఱవడయినన్
 బనగనియమునిగను ప్రెవ్విడిలోనన్

శంక బా. ఇల త్వప్రీయుండనకేంచు కలెలలన్
 కులపా సగుండెతి కుబ్జుతుండనన్
 వలెద ముక్తుల ఇవులనిలోనన్
 కలగరు తొలగరు కరియనితైనన్

శంక బా. ఇల విప్రవరులనె పుడసభాతన్
 గొలిచె కమస్కత్తులజులగాతన్
 లలిగం, కునజయ మలరుచు సుండన్
 కలకలభాతనిగాన మొకండున్

శంక బా. అనెడురామమృదువచనముల
 నాల కేంబతన మొహం
 యనప లలము విచ్చిన తమిళాంభారపు
 డిల్లినెయెసమూహం.

రం౩ బా. రాముని హరిశ్చరాక్షము దీక్షన్
 మెలపి నుకొము చెల్లితి వేన్
 గాముని మ్రోగ గాన నువంతన్
 రాముని హస్తమునకు జెనదింట్లన్

రం౪ బా. క్రిష్ణుడు పరశుధరు డాక్షర్మమునన్
 సప్తలకతను ద్విడ సంతోషమునన్
 విష్ణుత్రైమకరపుట ముతూమా
 దిష్ణుడవనును నిన్నెల్ల తీరాచుర

రం౫ బా. జయరఘుకుల వనజవన పతంగా
 జయదానవభంజన బలసంగా
 జయభానుర సర్వర హింతకరి రక్ష
 జయకెరమ మోక్షంబు యమకవర్జిన్

రం౬ బా. జయ విశయకయంసద్గుణాసక్త
 జయమృగుతరవారక్షేయశుభక్షణ
 జయస్థవక పరశ్శరణల పతంగా
 జయతను శోభా చలిత రసంగా

రం౭ బా. క్రిష్ణుని తొలబల్లను గుణధార మ
 వినునుతి యిం పంగ నేర్తునె రాయ
 యనుబతమా డివిగల్గితవల్లన్
 వగరత్నమిప్పుడు గయసంధిల్లన్

శంకారాచార్యులును తమ తన వేదాంతమునకును

వరుగులతోబాధపడకుండా పంట విత్తనములను

కంటిలనల్లలుభయముండ్రితులనూచున్

వట్టులతో జన జనాం ల కేం వణికుతున్నా

శంకర దేవాలయం, హిందూ దేవమందిరాలలో

నల్లగుమ్మపర్వమంత్రాంధ్ర

నవరత్నమౌనంబున

రజ్వీలి బి. సుబ్బయ్య యమూడ

రంగం. ౩౦. ఘన వాక్య భవమున గెడి వలన

జనుల త్వగ తో త్వరమున చేలగ

వనజయసులంకరు నాక పోల్క

వనవిచారిండురం వంబ నువారిల్

రంగం ౫౦ జి నకుడగరిల్చు పుంబును (వ్రా) లోన్

[illegible]

జనకజన్మయమున శ్రాంతిమునన్

నానాపండు గ్రంథ పరిశోధన విభాగమునకు

శ్రీమతా జనమంత్రాత్మకమన సమసవార్త

శ్రీమద్రామాయకాండము

మనముగై కృతార్థులడగదయింపన్

అక్షయము వలన నగు నశయము

౧౦౩ బా. అనముని జనకున కన్దే తమినిండన్

ధనురభిషము ద్భవమగుమండన్

ధనువు విజయగంపేనె యుద్ధవంతులు

యొగ రెనుగదా వై యగు వధకు విదివేయె

౧౦౪ జా. విజయి కులారాగరగలే

నార్యవితివవేదశేష

తానుకూలముగవేయుముగ

యారెక్కో సందములు

౧౦౫ బా. తగుదురేను సయోధ్య కు సేతాంధము

సుగుణాదశరథీ శునిరప్పింపుము

మిగిలినవిల్లె యెగులంపుమగన్

సగరమున వముగవిగురు రయముగన్

౧౦౬ బా. అగిసుదురేలన యెర ధృతులయెన్

ప్రగడలనెల్లన్వడి రప్పించెన్

నగరముగ్ధులమును నరలును దేసలన్

సోగసుగ్ధ సయుడనజతమిమిగులన్

౧౦౭ బా. నాకు నిశ్చయలగువారలకెల్లన్

కూరిమినిల్లెని శోరిమిజైలన్

శూరి వితరసంబుల బ్రతుములన్

— వేరయ్యమగని తమిజారలన్ —

- ౧౧౮ బా. వారు విధి కేరవగారంభమునన్
 కరామిద్దుత్తును కుశలత్వమునన్
 మారుచు పారిత మరెడలదళంబున్
 మారుతరకమలరా గుసుగంబున్
- ౧౧౯ బా. పరగునభవరంభంబున్
 పారితరత్వవేదార్పవరణంబున్
 కరమొప్పిడుకనన్ తొరణంబున్
 తరతమకృతముకర్తౌరంబున్
- ౧౨౦ బా. విరంబరి విధి కేరగుడంగన్
 సరిదసికే తేకురయనిజాంగన్
 శ్రువిగములువద్దిరిచే నముగనన్
 తరుఫలసుమ పత్రాంత్రాంత్రాంత్రాన్
- ౧౨౧ బా. మరకతవక్త్రాంత్రాంత్రాంత్రాన్
 విరంబరిగ శాస్త్రరజులజములన్
 కరమలరెడు శ్రాంతములు శగంబున్
 మరుప్రసర కృతమధంరరవంబున్
- ౧౨౨ బా. కనకనిట్లబ్రాంత్రంబులుడు రసెన్
 గనిశ్రుచూరతనికరియ్యముదంగన్
 వనితారమణులెల్లగు నా పయన్
 ఘనతరమగు శృంగారముజేయన్

రొ. హె. మంగళవస్తు, సమాజము తొరంగవల్లు లలిత

శ్రీంకారంబలి గజమ బులభంబుల బిల్వంబు

శా. ౩౩౦. లోలోనమలెచు క్రొవపక్రమంబు

శతమన్ను మరొకరికి ఇవ్వరాదు

కృష్ణకవచముయగార వామ గ్రంథం

జులై నాల్గవ తరగతుల గిరిజ

శ్రీ ౧౫. లలితకృష్ణకమల శిలకృష్ణ వాగ్దేవత.

నలరు క్రిగదంతాపళి కేదరా

220

శ్రీమంతుల లక్ష్మీ, మా గౌరవం

సలహా మరుచిరిగి బులకెక్కరి

శ్రీమత. కృష్ణశరణమంగళకృందంబు

యనబామర కైలేన పంజింజిల్

మ హాభారత మంత్రము యద్యద్యదే

ననతియిరవిజ్ఞప్తనగర్మయి

[illegible]

వసుధాం తేజయాం వధూం లలితామన

వసియిడు ✕ శైవు సమయ సంస్కృత్య

వశమయి నెక్కుగ వగమె యగుటమన

శుభం వరుడగు శాశ్వతమై డంబున్

ಕರಮಲನ ದತ್ತ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯು

సురసరవర కిన్నర గణమందున్

దర మేయితేని సరిగననెందున్

404 బా. పురిగలజనముల ఘరిరిగృహంబుల్

కర మలరెను ఇ నతే గృహం సమంబుల్

దరవిదేహదేవీ రమనుజుండన్

సరిగారు భువన సప్తకజుండ

405 బా. పురిగల నరాపురుషుడొక మిషసిరివసింక

నరాపురిజానా నేనులకునయిన రితేదివక్తింక

406 బా. త్రితేనయొక్కకుంజదురలయంబుని

తెలె యు హంకమునెగిరిపురిగని

యంక ద్వారా పావలనముచే

నింతయుక శీరధుడెరిగి తమిషె

407 బా. రారమ్మను మనవారలురాలున్

వేరినమనస్రాలేత్రేయుబొసొంబున్

బండుపత్రికనరంగ తమిగాంబెన్

ఘరిరిజాన్పులల పురముమింబెన్

408 బా. పులకలతేనుపుననలరంగ సుతులన్

దలయదశీరధుడు లక్షలేమతులన్

దెలియకనాపత్రిక పరియింబెన్

దలపులేక తెంతకున్ గ్రాలేగాంబెన్

ర33 చరితముదముగపత్రిక (జదువునునుండగ
 సదమలరవరవేళ లేఖలులులేగ
 మదిసిన్నహుం పొందవగతలేగ
 గదిసి పత్రికారవేళ తమిళలేగ
 ర34 చరి. మంత్రం యుట్టులుకు పత్రిక యంత్ర
 తోయుడిరమేర

పే తెలుపుమగగ వారికది వినిపించెను
 పుమమార.

ర35 చరిపెం. నితత్వ త్రికపేడుకే తొండగ
 తనువుగఫలకలతే తీగమకూండగ
 దగ్గరెడు భరతలని గనసంభలగగ
 గనగ్గె రం లేఖ కృష్ణునతే తొండగ
 ర36 చరి. తగ్గె పంపుమకుంలేలనిడు తొందుగ
 జగపతిమధురముగవల యింతగ

ఘనులు మారలగ్గలారసుతులగ
 గను గొంటి రెగొంగణ సంయుతులగ
 ర37 చరి. శర్మమ సూరజ్ఞం స్వరశాస్త్రుల
 హేమబరు హేమకేతూరశాస్త్రుల
 బ్రహ్మబుకొనీకేమునీయుక్తుల
 రామలక్ష్మణులు లలితమృదులకుల

శ్రీమదాశ వినిపింపుడు వారవ

శ్రీమదాశ వినిపింపుడు వారవ

సార్వమమం నిత్యం అనుభవముగా

నామహితం వంద్యం నామహితం

శ్రీమదాశ వినిపింపుడు నామహితం వంద్యం

వినిపింపుడు వినిపింపుడు

అనుభవముగా అనుభవముగా

వినిపింపుడు వినిపింపుడు

శ్రీమదాశ వినిపింపుడు అనుభవముగా

అనుభవముగా అనుభవముగా

అనుభవముగా అనుభవముగా

అనుభవముగా అనుభవముగా

శ్రీమదాశ వినిపింపుడు అనుభవముగా

అనుభవముగా అనుభవముగా

అనుభవముగా అనుభవముగా

అనుభవముగా అనుభవముగా

శ్రీమదాశ వినిపింపుడు అనుభవముగా

అనుభవముగా అనుభవముగా

అనుభవముగా అనుభవముగా

అనుభవముగా అనుభవముగా

శరత్ చంద్రులు. అనంతకృష్ణకృష్ణయం వరమునన్

జనుదెందులకలన వేలమునన్

మనలమును శివధను వివరించున్

అనిరేడి నృపుల మనము గావించున్

శరత్ చంద్రులు. వలెనే మన గిరి కైలాసమునన్

కేలనైత్తులను మనము చూచున్

మాలినే ముల పోలికలను యెన్

మాలినే ముల ననుమరచుకొనున్

శరత్ చంద్రులు. అట్టిదనున మహిమలను నెన్

యనమున గావించున్

పట్టి కునుచు నే కుంభమునన్

పట్టి నలుముకలను

శరత్ చంద్రులు. అదివిని శారదా పుండరీకమునన్

గతినై అనుకూలము నెన్

మరితమమహిమలను నెన్

మునమున వేయించు గావించునన్

శరత్ చంద్రులు. రాముడొకటి నలుగురముడొకటి

మనముననుచు రాములను నెన్

దేవరతి అనిన విధి కృతమునన్

శరత్ చంద్రులు. యెంతయునెన్

౧౧౪౪ బా. సురవరులు ఇవ త్సవే ఇయమూనన్

భరణికి రాండుగణయెప్పడై నన్

భరణిశ్వరనాతనయలనెన్నన్

దరమగునె మత్సరభలనెన్నన్

౧౧౪౫ బా. ఎనిమిదవనాగే విభవమునెల్లన్

దనివిగొనుమ తత్సభరంజిల్లన్

ఘనముగదారికి ధనములంసంగన్

జనదగితే గొనుచు మనుమడులంగన్

౧౧౪౬ బా. — అప్పడారసప్రపంచునెడ

కరికి పత్రికవహంబె

స్వప్నప్రపత్రిముకుతలనె

సశ్యమరుగజేయింబె.

౧౧౪౭ బా. వినియచగ్గురు యిట్లనె తమి తొండన్

ఘనప్రభులకే మనయకు జూడన్

తనకొరకలొయిన కడుద్రవన్

వనీధికి నడుతెల్లను అనురతిన్

౧౧౪౮ బా. భర సుకృతులయత్నమునెన్నన్

అరవరసుభాతలగునెన్నన్

సురగురువరభూసుర గోవుతు

నరులుమీరు కువతులనురక్తుల్

98

శా. ౩౫. శరణి లో ఇవత్సములగును కృత్యం
నైరయగ తేరిది నెఱమల్పమత్సం
పరమధర్మ వారత్యక్తమలన్
గంతునల్లురిని గంటివినుతులన్

శా. ౩౬. అయిరాఘ్న పూడ నయిండువారినిన్
కేతర్పసమున్ గంటివిగారినిన్
జిహ్వ శుభముదగఁజేయువనియిరిన్
ముందు క్రయంబొందున కై విల్చిన్

శా. ౩౭. గురునమ్రై కై తదాగ్ని నిరసి
శరణినుండు జనులంబు
నరపతి యెఱంగు గల్గె పరముదూరత
పురుషుల కిడి విడియింబు

శా. ౩౮. యినుండయిపుర కరుణతల కెల్లన్
కనరుచక్రకను తేమిసందల్లన్
వినిదింపుచు త ద్ద్రవ్యైర్మితంబున్
విశ్వతస్కే కె ప్పొనున ర్వంబున్

శా. ౩౯. వనితా జగములు గొని రతి ప్రాప్తిన్
ఘనరవమున కలకంఠులరాయన్
తనియొండ గురుదారి జగంబు ల్
వినిపల్కిరి దావనవచనంబున్

౧౫౮౦. అనంతమనాన నొప్పు నన్యాయున్
 చందలు పత్రికఁబూనియురంబున్
 మాంధు గజ్జేత్తుచు మనముల చల్లం
 గానలరి వేడ్కలు విలసిల్లున్
 ౧౫౮౧. రామలక్ష్మణుల బరమ్యయశయిల్
 అచక్కోకికుని ప్రసాదంబున్
 భూమి పుండెన్మృత్యును మతమిసుండన్
 కందు బలి నిజాన్ద్రా సముదండన్
 ౧౬౦౦ డూహా. — అచ్చడు ప్రపారంగన సలవిసురా
 శివులకు ధనమొసంగ
 విప్రులమరు తెల్లను కడుదావింబ
 తమిళంబు
 ౧౬౦౧ సురరాం. యాచకులను రప్పించి యధిపతి
 డాసంగి బహుధనములను
 యాచకులు బుడవింబ
 యుప్పుకొక్కము నలరగను
 ౧౬౦౨. శఘనుడగు నృపుడా కల్పాకాంక్షుల్
 తనపురి బాటింబున శిల్పింబుల్
 వినిబుగములు కడువేడుక వోడన్
 కనెళ్ళ గృహరాత్నవములు గూడన్

శీలకా. మృత్యులనోతరణములకు వివర హం

బలరుద్రసుమతౌరులకు తొప్పహం

బలతెగారే చెలువలరుకు నుండన్

దలరింబ రసంతే శోభనిండన్

శీలకా. శ్రవణతల వేసుంకరమరముల

రజితకన్దక తూరికల సంగములు

సువారత లతంబులు సుమకధి ఫలముల

ద్వీపరవిగేహముల జల సమృద్ధముల

శీలకా. మంగళమయములు గారి నజ

మందరముల సునరింబె

రం గూరుముల వాగుల కేసు

రేఖలు చల్లమింబ

శీలకా యుగబాసంబరలును శుభగ రసంబ

వనజరస్యలు శరస్వరమ్మ గన్ధర్వత

తనుశూరి శర విజిత మకళ శరమల

సమమూడుమన బ్రహ్మచర వేమల

శీలకా. కలకంఠస్థ సమలత రవంబుల

జలగురుండ శుద్ధి గానంబుల

విలసద్దశరథవిమల గ్రహంబుల

వల సుగవర్ణంబు సశక్త్యంబుల

రేల మం. దనరుమంగళద్రవ్యముల తో

అనునతరల దుర్బాధన గణము తో
వినుత విప్రవరవేద నమో తో

సునయనంబు సంసు, లీనారకముతో

రేల మం. అనుమితన కారణముల తో

అనుమల పొడ దుల పల గానము తో

అనుమల గు న దు తో లీన వంబు

కనుమనుసిండి వెడలె నదికంబు

రేల మం. ఏదనరథుండెను రాము

దానంబుల నమమున

కనుమరథ గునంబుల నమమున

అనునకయున నలవ గున

రేల మం. అనునకయున నలవ గున

కనునకయున నలవ గున

అనునకయున నలవ గున

అనునకయున నలవ గున

రేల మం. సకల అనుమలును అనునకయున

ప్రకటించున చొరులను

ఏకనితులయి ఒకరినొకరు

ఏకరస హయరథ గమనములను

౪౨౩ బ౦. ఇల ముల్కై కరణు విశ్వామిత్రున్

— యెల వసున తళలు గలిగి గలిపెన్

వలరు ముగ్ధులం వరహయముల్కై

నల శ్రీంధరు తులక బులు సరళి

౪౨౪ బ౦. ఇరవే సమవయస్సురం రే వా రున్

వరఃసూర్యులం గుర్రాజితమందన్

సురవర సుంధరులు రు కలువనా బాల్

కరయుగళాంబుల కటౌర్మకబంబుల్

౪౨౫ బ౦. — తిగుతుమాయలాత్మక గళలన్

శక్తములనన్ ద్వింబ

తగనాత్మక హయమునకు నన్

ద్యయము తొండ రామంబ

౪౨౬ బ౦. యుగతరమగు హయ గమనవళరమన్

గమనం శంకెడంగ ననగగరిమన్

విభుమగుజన్మరెలువడి బెంతన్

యుగసంఘంబుగురునివి రంతన్

౪౨౭ బ౦. సారథులచ్చుడూ బారురథములన్

— ధూరిధ్వజమలె శూరధ్వంతతులన్

శ్రీమదములజనబత్త హరములన్

తేరంగంబురధిమల తేవగన్

- ౩౦౭ - ౩౦౮. ధూరణిశృత హా సురభిశ్చత లక్ష్మ
 శార్వముల కేర్తాశ్చ సంయుతములన్
 ధూమాలంకరణైశ్చ యములన్
 తేరులనైక్తి జితానంతరానన్
 యారణిని గాంధీ శిఖిన్
 మోరునాను సంయోగములన్
 ౩౦౯ - ౩౧౦. ఇంద్రులమోగలరుచుచు
 కుంభాక్షరీ నడతెంచె
 కుంభాక్షరీ చరించెడు వ్రాసె
 మోరులను మోచె
 ౩౧౧ - ౩౧౨. కనకముటివముకొలులములన్
 గనకలరెడు శిఖరీమంలన్
 యనులగు ద్విజైత్రే నడచురంతన్
 తేనుచుద్భవములనకడుచింతెన్
 ౩౧౩ - ౩౧౪. గాయకనదీమాగధవందిముఖన్
 కేయుగతు లాచే సునియుచుముఖన్
 జేయుచునిరిరిలం యశృంగుడు
 మోయుచునెడకునరువండులకున్
 ౩౧౫ - ౩౧౬. కంఠాక్షరముగా శతకౌరవున్
 తూర్యదత్తను వస్తువేతు లక్షణున్

—స్వేదకజనములు శాస్త్రవేదముగా

—మోక్షమునుండిగర్భదనముగా

శ్లో ౨౩౦. జన్మలెల్లను కేడుక తొండ

తనువునభయముగా

జన్మమండిం దిరి శరణమున

—త్తు బానికనలమొలూడ

శ్లో ౨౩౧. వారం యుగయుంటారా నామో ల

—స్వేదక నామో ల

—శ్లో ౨౩౨. వారం యుగయుంటారా నామో ల

—మోక్షమును మనిందా రేలుగము

శ్లో ౨౩౩. —స్వేదకమును మనిందా రేలుగము

—వారిగనను తునువారి పయము

—జన్మమొక్క పలన నొక్క కత్తె

—వారిమయిన విదా రేలుగము

శ్లో ౨౩౪. —స్వేదక తోడుమురలు మోక్షములము

—విద్యముగ రజుల్లరి సురము

—నృపులను నారాయణుడ నై గిగము

—అపరిమితములను నవిగము

శ్లో ౨౩౫. —నారాయణులను నవిగము

—నారాయణులను నవిగము

4వారిశూభము వశము నొందుగా

సారోమముంగళిశూభము కూడన్

శ్లోకం. అప్పుడుసుమం ప్రాడు రథములారం

డనుపమ తదనరబన్దు

నిపుణాయం నునె వారి బియ్యం

తన్నిష్టవిలసనంబెన్ను.

శ్లోకం. — అందునుకల భసురాధ్యాయుగము వ

పొందుప బొడను నృపులలాంభనముల

సుందరమును తేజోమయమయమునుగా

స్మరదన మొకటి డెసర వినిమునుగా

శ్లోకం. — తేజోమయమగునరకమునన్

భూతలపతి గురువును విసయమునన్

కారతుకమునమునుగా నెక్కించెన్

— పైతొంగతి గురుశేవలమొనెన్

శ్లోకం. — అచరరథముతొ నారొంపించెన్

నృపుడు గురు శివునారోశు నుతించెన్

తపస్తి తొండని టొంగను సేపున్

సప్తరాశికింతేం ద్రునముండని జెప్పన్

శ్లోకం. — అనపతిసర్వముసంపన్నముగా

గనిమనమారించుని స్మృతి గొనగా

జనుచునుశంఖధ్వనిగారిచింతెన్
 తనివిసురలు సుమతీచరిత్రన్
 శ్లో ౩౦. కరిహయరథాభి కలకలరవమున్
 సురదుండులు శారసురనిస్సృగమున్
 నరసురనాగనినవగాంధంబుల
 బరగుచు నారియిలగుడు తొరగంబుల
 శ్లో ౩౧. బహుకేతనపకటపట రవముల
 ప్రహంసనకేరళక్రవచస్పదముల
 మహిమంబుగైవేమాంబుజైలంగన్
 మహాత్రేణమునంబరమునుబారంగన్
 శ్లో ౩౨. తురంగములనటించి పరగంజేసి
 దురుమ్భరంగ రవయెంబ
 గురుతునలయదపువేరారిబ
 కుమారులప్పుడుమింబ
 శ్లో ౩౩. క్రతులారసంభవేగురుసుండన్
 స్ఫురిచునుశతుగంబులుతేమినిండన్
 పటగటిదూరెను ఇక్రకములు
 నటించెన్ నడచుచుండునభయముగా
 శ్లో ౩౪. కంఠముకుడితే కరివలవచ్చెన్
 పాదకలముగనకులంబెకురిచ్చెన్

అతరచవనము త్రివిధత వాచెన్

వాతనేలారపు కలిహగము దూరపెన్

గణకం. తరుణులపు యొక్క యులంబులతోడన్

సింహు వచ్చరి శిశువులు గూడన్

సురభివల్న గుడుచుమండ దూరపెన్

హరితర పక్షి, సుడికె జనజూరపెన్.

గణకం. చారలగుచు గగనపడి త్రేమముగా

హరికేతులన విహంగముగగనగా

సూరివరిమవృత్తి శిశుగారపెన్

హరితర దుశశిమలుగ దూరపెన్

గణకం. విప్రతి రువురతి విభవకులున్

సప్తసమై జూరపట్టు రచన్

బ్రహ్మముగాను శుభ క్రికశకునము

బ్రాహ్మకారముగ నెనయగ నేజనము.

శీలం దూ. మంగళమయశకునము లారకల్లె

మహివరారము కల్యాణం

సంగతిసూరనచైసి తమ సత్వత

సలుప్రగబూన

శీలం చద్రాయి. గగనసితకురా మునకెన వేగగా

జనకదశకులకేసు కుంభముగా

వనజ భవదు గూర్చి ను మే తారా

యనుమన ర్వజును లాడు ముగి గా

౨౦౦. ౩౦. యన భే రి శేంక ద్ధాన్యం యుల్

దనరు నజ హయ రథ స్వ నం యుల్

వినిదన రథు, దళి దళి దళి దళి దళి

జనకుండు మార్గ ప్రభు వారింబెన్

౨౦౧. జనుదన మున నడులను గట్టింబెన్

మొదటి మే లు కట్టి ను కట్టింబెన్

దనరింబె నయనా శారజ్జ ముల్

గని సురధర్మి కేనయన శారజ్జ ముల్

౨౦౨. దిన దినమును గూర్చెన సుజదు యుల్

మనోరంభా ద్ధమము గొనుచు జనుల్

మనముల తమ తమ ముదిర సుజముల్

తని విచు గా యి ట్లుంబె నిదా దినముల్

౨౦౩. వచ్చుచు న్నసం ఘమును గని

వారం హయ రథ శా శా

బెచ్చెర గూర్చి యెనుచు జన గా

జేసి జనకుండు న్నపారా

౨౦౪. కనక కలకముల జండము గారన్

జనకుండు మురు పంబెను కడుచేన్

బసికె సుధాన మ పర్వోన్మంబుల

ఘనఫలములు మేల్లల క్రవ్వంబుల

౫౦ తనివితోరసు పాయములు గంగన్

బసికె భూషణారంబర మణులంగన్

చిగయము తోర మృగ చిహంగళులంబుల

ఘనసు గల్గ మంబు క్రవ్వంబుల

౫౦. కనరసిడి యెదుర్కున పరిచింపెన్

ఘనశుభ శతునములను గల్పించెన్

మునుకని పృథుకములను రుచింపెన్

బసికె పితు కరుకళి వడింపెన్

౫౦. బంగళేవారెను శే నునుసం డన్

బంగుగ మును జనువారె నుండన్

మై గను ల్బొడువ మతిమరివారశ్చరంబుల

మృగింబు కుచ్చ ముగిసిన ఘంబుల

౫౦. తనివి పరస్పర మును వెలునసి

గన సెక ట్టి రతివ్రతి

ఘనానంద వార్ధులు వేల గడల

గలుసు మెను రత్న

౫౦. సురలు గురిసరల సుమ వర్షంబుల

గురులేరసురదురాదు భుజంబుల

బరగె నపుడు తదుచాయ నమంతన్

ధరాభూతగు దగరభుతంతన్

౫౦. — అనురాగమంతూ ననుచగ్ మోక్షన్

గౌరియంబకజ నమనకి డయినన్

జనకుని జనలే సప్తానినన్

పనివికన రక్షుడును మరలినన్

౫౧. — అక్షులకు మడుగులడగులరన్

విడిదికిఁబుట్టరి విభవతవరన్

విడుదయందు లేక విభవతఁబాడన్

వడి దనదుని గర్వ మయినగు రడన్

౫౨. — అతల సంఘమయి యలఁబాసెన్

త్రేతాసుతగని తనసిద్ధులనెల్లన్

వివరసుఖము జనలే కునరించన్

౬౩

మతే దలంబ నమల్కలే తూరించన్

౫౩. — సిద్ధులెల్ల జరగియ రజ

వేదనాంసముల్లేరి

వృద్ధి నలరు సందలలే సగ

వివిధసులు సుఖులయిరి.

౫౪. — అపుడు దగరభా ద్యభిలజనముల్

విప్రులని జగ్గునగినిలే సౌఖ్యముల్

సుపర్యయోగ సుధరణాల మింహగ

నపరిమిత మోదతుల జాపింహగ

౩౦. జగత కృత్య మెయని వారున్నన్
యునుడురయు డొగలే గనుగాన్నన్
జగతజకుడి మకుల లేనుహరించెన్
తనజగతుడు రానిని మోడించెన్

౩౦. వసుగనుజుడు విత్పదశేషబుద్ధిన్
గరియు మిన్నకుండిన నయకృద్ధిన్
గరిగాడొలింగనమున వారిన్
గరిమునితరినలరెనయనవారిన్

౩౦. వారిలపుడు జగవగనము చెంతెన్
జేరసుతులు కెరిసితు తొంగంతెన్
జూరమయెడు గని తొరారపు బ్రతిన్
వారికెనురుజని వరమను నటెన్

౩౦. మునివర్చుని నెమ్మని మునుగాంచెన్
ముగముగ సరి బ్రాహ్మింగంబున రించెన్
వసులేత్పద రజమును ధరియించెన్
మునినృపు కెరిగిగాని జావించెన్

౬౪ హె. అపుడురయలత్తలు మునియూజును గొనుచునభక్తి
నెప్పుడుమొచ్చెన్ కౌగిలినానెనయజేసె ననురక్తి ॥

చా. పా. యి. సుతులకౌగిలిండుచుగనెట్టెన్
 మృత్యులున్న భృత్యులగుణాత్మక
 కుతుకెల్లగడగడుగునునివశేష్ట
 సతులనుతులగనిరతులెల్లసత్వ

చా. — మృత్యువాంకలకెరిగిగడ్డకు
 ప్రేమతొరనునర్చినగడ్డపట్టెన్
 ఘరామిసురలెరిఁగెనురతులెన్
 గడ్డ ముండపట్టెన్ వేమరుసునయెన్

చా. అయ్యెడభరతుండనులుని తొండ
 సాంబంతులనున్నకిరసముతొండగుండ
 వెలెవజేరి రఘుసింహులకుగతుల
 సంతసంబుతొండపట్టిరిసుకృత్యుల

చా. చొరముండవారిసురంబునగడ్డ
 సైరిమిత్రయుహరమెనయగూర్చెన్
 భూమిపాండిజనమునలరెట్టెన్
 ప్రేమరూపములవెలెనెడితెల్లెన్

చా. పురలగడరిలగడమనిజగ
 భూమియారచకజగంబు
 లరజగియులతమగరయ

గనియెప్పుడుగనిరతిసుఖంబు

చాపాయి, జినులువల్లనగుమనముల తొండన్

గనిరిరామచంద్రుని తమకూడన్

తనయులునగురు దశరథు ~~తొండన్~~ మోలన్

దశరథి పురుషార్థములన తొలన్

చాపాయి, తనయులతొండనుదశరథుఁడుండన్

జినులుగనిరి మనమున తేమినిండన్

యనసురకుండుని నినకముమింటన్

దశరథేవతాతతి యాపొట్టన్

చాపాయి, గురిపించిరి సుమగురు వర్షంబుల్

సరిపొడిరి కేన్నరసంఘంబుల్

సుఖలాంశ్చములు సొంప్రజెలంగెన్

దశరథులగు వనినిబాంగెన్

చాపాయి, త్రేతీసురసంఘసమవతతి తొండన్

శత్రుసంకుఁడుదశరథుఁడునిజుండన్

, కుతుకితజనిసార్వగతమేయంబున్

మతేసన్మానోప తనిగొండున్

చా, మగుడిని యెనఁ మహాసురవరులున్

నగరంబునఁగలనారులునరు ~~తొండన్~~ 107

తగ బ్రాహ్మసంధముఁగొని ధాతన్

కలనితముబేయగతమితన్

౯౯. అనుతేజస్వమనస్థిని రఘువారు డుగ్ధి త్రయం లోక
 మునకత్తని వారి, రావతి అనకు తెసు కృతరులు గారక
 జాపెయి. జనకరగర గుల ఘన సుకృతలంబుల
 గననీతారాముల ఘనరూపంబుల
 గానివారి కేసములను మున్నెన్నుక
 విధమిచ్చుడు వేరు గనమి కనయినక

౧౦. ఇలనీతారాముల నిల్లు గంటియి
 తలపసుకృత రాంసుల మయియంటియి
 గలరేమనకు సములు జగమందున
 లలితరామచంద్రు లశుభమందున
 వారి జలగలవనాన్దే అనకంబుగ
 జలజలనాండి టు సలిపి సునియిన
 వెలదిరా సత్రం విజాహం లాగం
 బలవడగా నిట్లులయ్యె సుఖంబున

౧౧. కేసులకు పండువు గాని రాంమున
 ఘనఃకర నాలిత్త్యులు గుణభామున
 గనుగంటియి యిది ఘనలకు సరిగా
 గననీ రేగి స్మరతనయు లదిరిదిగా

౧౨. శామగార వత్సలతాంబే
 కామవిలరసులు నారతి

రామునకు సముద్రం ఇరవండు ధామిప్రికిరిపు యాటి.
 కాపాయి, సముద్రం వారి గాంబె నే కరూపుల

కమలాక్షిరా ఇలాగత సుమహాపుల
 విమల రూపు లావి శులకు సములన్
 రమణి రాజుల్ల వర మె లానేకములన్
 గాండు. తలపగన వరుల వేలం తి తులగి నాన్

యమమానంబు గా

నిలలీన నాత్మ రిన్దె న్దెల్లు
 కవాంకు సెవ్వని గనముగా

యెలఁకున యవిద్యా శిల
 శౌభాగింధువుల వరలు మహా
 త్వులు నలుగురు అన్నకమ్ములు ఈ
 పురి వోపమంగళ తమా యే హా

సురతాం. త్రిసుమపరస్పరమిత
 లంగంబుపులకలుదనర
 గనుచుని రాగ్వరపూజం యున
 పుణ్యుల నిరువురన ప్రభుల.

కా. అటుల తమమసూరి ఇ ముముగాంగన్
 గ్గులముగముగ మనమున తేవిబాంగుమరాంగన్
 వటులరామలక్ష్మణ వేదంబున్

ప ట్టతరమున తే ద్భలము యశంబున

కా. జనకతన్యకౌ సవయం వరమున, గనిగనిజనియెను
జనపతులంబున, దినమును దశరథ యువవిభవం
బున, గనుఁగొనిరిచొరబులు ముదంబున

కా. మంగళమయవేంమంతమునందున
రంగసుమా ర్జనరమాసమునందున

సంగతశుభసత్త్వే సు యోగము
లంగడునొచ్చెడు లక్ష్మముపేగము.

కా. ఇదిజశవుడును సర్వముగాఁబంపెన
జైలఁగినారదునివేష్టపింపెన

ఇలజనకపురొరిపింలేవర్తంబున
దలబనట్టిసుంకరలక్ష్మంబున

హం. కమలాగర్భుఁడుబంపినది
యిదార్థకటికానదిగోభాళి

కమలదూరముశుభదంబని

యొకత్రువత్తెనుబహుళి

కా. తనపురొరిపింతునిజనుఁడుగాంబెన
గనివిలంబుమేమనివలయుంబెన

వినిశతానందుఁడునుమం శ్రులతొర
యునభేరశంఖనినదమలతొర.

కాపాయి. దగరు మంగళశ్రవ్యంబుల తో
 వనితాని నతనివ రగానము తో
 ఎనుత విప్రజన వేదకథానితో
 కనకమ యములగు కలశంబులతో.

కా. ఎనిదశరథుగేష్ఠిగవంసమునన్
 గనిసమయము రమ్మగగముదమునన్
 జగపతీయునుగురుజనములుగూడన్
 తనకులంబాశమున తమితోడన్
 సీతా కల్యాణాము.

దూ. జనకుని గగరికి జనుమండ
 గనిదశరథుగంధ్యంబు
 లగుమారగముగనుతీయింబెను
 ప్రహ్లాదిగేవస్థంబుంబు.

కా. త్రిపుడుత్సవసమయంబు ఓబుంసన్
 విశ్వలతగుడుసిరిపేవిరివంసన్
 సుపర్వకుండుభుజుశేషంబులు
 నవరిమి తంబుగనలరె దృఢంబులు.

కా. కమేశ్వరిముగ్ధులుసురతల్లన్, విమానములపైతేలు
 సన్నిల్లన్, సమానరహితోత్సవమునుజూడన్
 గమింపనలరిరి కడుగమితోడన్

చా. వసజ్జవాదులు జనకపురమున
 గణిగానిది సహజీకలయుత్పన్నమున
 గణితం కీకరవన విలసిల్లిన

దనరులు ప్రవతారనముల్లిన
 చా. మారు రూపపురనాగదులన
 సారథ్యసమర్థులనగునరులన
 వారలగనిసూర్యం బంజ్జన
 వారవశ్యమునగునగునవన

చా. మోత్రిధుసరలకీశుండనియే
 నాశ్చర్యముమరుచీల

విప్రులైన ర్షమన గనుడు

రఘునినివారంహములొల్ల

చా. పాఠము. ఎకనినామమభిహితమునఁగింతున

భువినిమంగళంబుల వడిక్రుంతున

దివిజులారయి ట్టివిభునిజూడన

శివమనిశివుడనియే కేడ్డు తొండన

చా. ~~విప్రులు~~ దశరథుండఁ జనుచుండన
 సుపర్వులఁజూచుచు తమినిండన

సప్తలకతనుతై సప్తమయిచ్చన

విప్రులతో జేరిరి ఎదుతులు గావున

30. స శరీరము లగు సత్సంగము లన

దశరథునిబ్బయి ధరణిసురలుజన

విశవాత్మ్యుడగు దశరథు వెంటన్

తుగేలురై ననలురు సుయలంత్వన్

30. తను యుతేచ్చరుచారై చతుష్టయమన

దశరిమరకవ తనకాంక్షలుగన

తనిని తొండ సురవతి తప్పుతులన

జనకతీ తొం గనిన బ్బిరి సుతులన

30. సుమవర్షంబును గుర్చింప

సుమ తొంగివ్రడావేళ

తమలాక్షుని రాముని శౌంభ

గనెచ్చలకే మ్రోవై వొల

30. విసుతిచ్చెమ కడు వేడుక సుండన్

య సుండ రాముడన యశౌంభనిండన్

దనరు కే కి కరిరశ్యామిండ్రి

కనకబెలయుగ కలితొంగుండ్రి

30 పరిణయశౌంభా స్యామిండ్రి

శరత్తుండ్రి శరసురవత్తుండ్రి

సురబ్బలబ సుందరనే త్తుండ్రి

పరమకాంతిశౌంభ ద్దాం త్తుండ్రి

జానాం యి. త్రిశుబులువేన తొనరుకీరంగన్
 యునమకుతురగ నల్లములైలంగన్
 ననయులరాజుల తనుగనుగొంగున్
 దనరువందిజనతొ సు, తీవిమన్

జా. అనుచు విభుండు హయమున తైలంగన్
 గనిరిగరుడున్దై నిహరిచంగన్
 దనరుతురగమెంతయు నాడించన్
 మనుజులు కేదివశమవత్తించన్

జాండు. మనస్సిలుడురామహితార్థమై
 శుంభత్తురంగ కిష్కమునన్
 నొనరినిబలరాకొర గుణగతి లోతులన్
 మదిలో మోహమునన్
 అనియింపజేసె సూర్యునగ
 రాజుల సతలమణినికేరంగులన్
 దనరాండు కింకిణిలాపుగ నశ్రమ
 తొరక్కుమకొనిమనంబులన్

హే. అత, కటియురల్ల కేనక
 శూరి వేయగు నశ్వముతొండు
 క్రిత, మెరుగుగల యునమను
 అల్లిత్తుముడలరెనుబాండ

౩౦. పరగెడురా మా శక్తి ముదాపింపన్

చరమేవాకశక్తై ననువర్తింపన్

హంతుఁడు త్రిపంపనయనముల పొందున్

పరగెరామశౌంభను తమిళుండన్

౩౧. సిరితూరి హరిరఘువరమయికాంబేన్

తరమువేడ్కఁగొని తడుమోహింబేన్

విరింబయును రఘువిభుఁగనుఁగొనఁగొ

సరవలెననా ప్తకమునుగొనెగా.

౩౨. శరజుస్కుండు ద్విషణ్ణాయనుండలు

పరగెరామశౌంభను గననింతై

హంతిహంతుఁడు యుఁడుఘరఘువరునగుఁచున్

బరగెమానికాపము హితమంచున్

౩౩. సురలు నృపులు రఘువతునుతీయింబరి

ధరసంఖరమునఁకగ విహరింబరి

సరసమధురవాక్య తురతమాంరగ

నరయునుగ సౌర్యాన్నము ముకమాంరగ

~~శరజుస్కుండు~~ గ్రూరు వాగు రాజుసమాజమును

లేమిగెననిదుందుభ శాశ్వమున్

బరగింబ రంబరమందు నలరుల

వానప్రస్థాంజయరావముల్

సు తవ రు లు జే యగ ను భయమును

బుహు బుగ్గ వా ద్భ సి నాదముల

కరమల రసిడిరసు వారిసు లు

మంగళపు టూరతి ముత్తముల

దూ. ఘనతరముగ నాతమలన నేకముల

గొనివనితే తెల్లి

అనితిరిమునకు నెదురుగును

తను శూంభలు విలిసిల్లి

బా. — అందరు నచ్చు స్థలు మంగనే త్రు త

నైందర్యజితస్థర సుకళాక్షుత

సుందరమ త్రు శేకభా సురలున్

మందర దళలు మరంద స్వగళలన్

బా. గానమున వ్విరికం కణరవముల

మానితలయ తాళస్థమ నితముల

గానడుచుచు మంగళకృత్యములన్

బూని జేసిరింతులు తమిళాదలన్

బా. — అప్రదు శిఖావాణ్వాగ బూచ్చుదుల్

సుపర్వశ్రాంగనలు శూంభననన్దుల్

కపలినారులయి గలసిరితమితూ

నృపవర్చసి యంతి పురిజనముతూ

చాం. కలమంగళ వాగ్దాన రవంబుల

జేలగగ హర్ష వశాలయి ననంబుల
కలఘ వేక నింతయు నిలేరంబున
దెలియకుండ నుండితి సర్వంబున

భాం. కను గొనగనింతయు నిలేర

మెప్పుడు గనకు ప్రవక్త్యానంకమున
గుని గానమధుర సార్యన నిర్భర
కుసుమ వర్షములు మున
తన పౌండలజేయ గరాముగన
కున్నవలె జనా స్వములెన్నగా
తగుపులకే సలిగొ క్కలేపయించ
వితరణములన జెలంగి గార

దాం. వరుండ గురాముని వేషమును
వర్తింపఁగ నెల్ల యిగ
తరమెకల్పకౌరవీకిని ఫణివర
శారదలకునయిగ

చాం. జనకపత్ని బాష్పముల త్పైలలొ
ననుచు హారలెనాని తేమమదిలొ
నెనయతాకికములును వైదికముల
దనంబెను పృథ్వీములు సకలముల

30. ఆపుడు పంచవాండ్ల ధన్యులలరన్
 సుచలం బులవర్ణులు జేన్మల తరన్
 విప్రుల శౌం శమం లంపమున కాముం
 ఉప్పుడు చేరి నర్థ్యము లిడ గామున్

30. ధరగ్రహ తూటలు దశరథుపజ్జన్
 బరగుమండ దిప్పటి గొనలజ్జన్
 సురలు గురి రలీ సుమవర్ణంబు ల్
 కేరమల రెన్నును సురవారదంబు ల్

26

30. ఇలదివమున కలవలరవ ముచ్చన్
 పలుకు గొనవు వసులుతెను జేచ్చన్
 విలసిల్ల గణావిధి మంల పమం
 కలరెండు ముండర్థ్యము గొని గతిమన్

30. తూర్పున న్నతమున కారతలనిడి
 కైమ్మలుగని సు అమ్మ గా
 గ ధృష్టదా శరణంబు లాంక్ష సంజ్ఞ
 గ రగము సలుప గా
 వర్చస్ర లిక్రసు జేష ధరు లులు
 ద్విప్రము శార్కమరతతుల్
 గూర్చిరి రక్షణ ద్ధవతు లారంభించు
 భండార్తు ని రక్షణ ద్ధవతు గని సుతుల్

దూంపర్ల నందితపాతకనది రజకనక సకరజనులకట్టెంబు
 లాటివగనానిరాముని మేలగ డీరి గానిముదంబు
 దూంపర్ల కలసిరచ్చడుజనకదన రథాగ్రణాల త్రేతముప్రతి
 వలనుగనితే కేవలమలరెద్దెదికే లాకికే లాకి,
 చరితాయి. అచ్చడుగలుగుగాని రుపరచియేల
 గృహులరువురు వక్తివసుగుణాలేల
 సుపదులెదిగని సుమవర్ణంబున
 విప్రులతగురిసితిగనిరిమోదంబున
 చరితాయి. వనజావృండులై గమెనర్చుటాదిగ
 గనమేయింశుజమున కెన వేడుగ
 జనకదనరథులు సమబహుమానుల
 యునీలెరిగార యువులు సమానుల
 చరి అనుగురలప్రశంసన వాక్యైంబుల
 చరి. అగిని యిరువాగును గానిముదంబుల
 జనకుండర్ముమిడి జనపులనెల్లన్
 గానిజుని మంటమున భాసిల్లన్
 ఇందు. యుగమంలేద విరచనా విశేషముగాంబు
 జనులతేమునము నక్షలన్
 గానిరందరికే స్వకరంబుకల
 నేజనకుండు సెంపర్లనగములన్

మనమలరనిచ్చి వసిష్ఠప్రసాదంబు

మందముగ జేయుచు తమిన్

గంధి కై నీకుని యుండు

వారణాప్రభతే, దొలంగమిన్

దొం. వామదేవముఖమునులగు

ప్రజాముదితులగాంచి

నామునులును దీనింప నొప్పు

డలెద వేడ్కజనియింప

చార. జనకుడు కనకరథ జననాథునితో

సేనగనవృత్తింబున తడు తమిన్

జను వెల్లును తేల్చుచునులేంబన్

వినిజనకుడు తమిగొనె మదిమింబన్

చార. హరిహరనిర్మలంబుడై మొదలుగ

సురవెల్లును భూంసురులై కనగా

భరివారలప్రజలుగాంచి

చరణవలెలగు భావనమింబన్

భాండు. తొరొనుచుక్ర వివారహంసాభిరక్షి

ముదముదవగా

వారమగవగులగు తెలివిన

సేవ్యతై ననులేడుగా

సారమును మానసప్రసాదవారికి

సత్సారముఁడు చేడ్చుటే

సారము మనము కలుపు

రమణులగుత మగు మోదముటే

దే. ర. రమణం క్రమముజనం క్రమగ

దేమలనీవన చతురార

స్థిమములలరగ సకలజను

లారమోదమునమార

క. జనక గురువని ప్థవకరినిజారన

వినితారినందమునిజను నీరన

గనినీతను తెమ్మనుమననంతన

వినితారని దేవైరారిని తెంతన

క. జనకపత్నినిసగియిల తొండన

యనజుండువర నొంతెలుగుండన

జగెడునిజతులారవారమునెల్లన

దగరనందెల్లను తెమిసంగిల్లన

క. సారదేశకలనారారింగనలన

వారుముఖులజూపవత్తుం దరులన

సారప్రసాదను ప్థనానములన

మూరియి తొరజనకు సతి యనములన

కాపాయి. తన కులాంతోనే తనకు చేయింబిన
 తనను వారములనిభాం వియిన
 వనిత వెల్లగుననితగుతమిహం రన
 గానిమంటి పమునకు నునుదీరన

భారండు. వనితామణులు అనకారిత్యైవారతన
 పారసంతోర్యంబునన
 గానిరాంబుకుంబురగమనలకు
 గూరడిబాపంబునునన
 మనగా నమలెలు యెయ్యకై గానిని
 కంకణంబులు మోగయెఁగె
 సుగంధంబుగల కుంకిల. వీత్రం
 యొక్కిసెందె మనముడారయగా

దేవ. అనుంగులంకగునునునన
 భారంతి కంకిత స్త్రీలు
 అనుగమముంబురియెయన
 గానరతినియె లీల

కాపాయి. భరణిసుతే నెండ్లైప్పునరముజిత్తున
 భరణి సుతే కరమెబుద్ధియై నును కుదర్చున
 అనగుననరదారి రాంబువరులన
 భరణి జగనిమోదమునై కెరలున

౩౦. మనమున వారలకు నలులుజేసి
 గణితమునిలంబుల నెడబాసి
 తనివగొని యెనదనరకు తొండన్
 తనయులనెలుగురతానజ్ఞుడన్
౩౧. ఒరులకొర తని వనరనివంబన్
 తరముకొర మువత్తుమునువజ్జిన్
 సురలుగురినరలసుమవర్చున్
 బురగిసానానొకర్యువనలూచున్
౩౨. తనకి నానవాద్యవిరావంబున్
 యనప్రహారము గరిని యెఱుంగున్
 మునిగారంతిరసమును గావింపన్
 బనకలవంబుల మునకై తింపన్
౩౩. త్రిపుడు భయకులన్మృతావారంబున్
 నృపులొంకితులునుతిసత్సంగంబున్
 విప్రులత జేసిరిదేడుకనిండున్
 సుపర్వవరులును జూచుచునుండన్
౩౪. స్వతులంబు మతములుజేసి
 గణపతిగారంతరిప్రాజావిధున్
 సకలంబుజేయుచు తప్రసాదము
 సరపిదావన తొలుతుధున్

2౮ ప్రకటింబ నిరమునము మధుపర్వ ముఖమంగళవస్తువుల
సంకసత్వనక కలశంబుఁదెచ్చితి మోక్షమిదగాఁ దచ్చువుల
భాండు. కులకాలి సారదరమున నన్నియుఁ.

గూర్చివిధిచేతిముగ్ధ

లలిదేవ శూజితక్షత్రి సేతా

నమణిసింహర్ధ సదముగ్ధ

జెలగుంగళి యపరస్పరముగని

నీతయుగరాముండుతేమిన్

తలరాతనదిగన్దెప్పిదలపంగ

దరముగాండుగదొంగముగ్ధ

దొంగరి, పొరామమయముగవహ్నిసకాయుంతై మృత్యువు
తెల్ల, ప్రేమగొని శ్రుతులువిన్నపై చివరహంబిథిశూన్య,
కాపాయి, కావింబ సుజనకమహిషి మోదము

రవిగనగన్దేవేవృణకువగము

(శివి-శూతి క్రిత సుకృత తతులన్

గావిధిజేసిగుగాభూచతులన్

కాపాయి, కతానందుడజ్ఞునకునిదేవిన్

మతేరమృనవిని మానిని రవిన్

కుతకంబుగజనకుని వారముగ్ధ

శ్రుతిమెనిచ్చి (ప్రతి తమోదముగ్ధ

బాపాయి, నలిహిమ వస్త్రాన కేల విధమునన్
 అలితమంగళ సుజల పూర్ణమునన్
 కలనముచే తొని కనకమయమునన్
 జలగిరిజనకుండు లలనయుగనన్
 అలితమంగళ సుజల పూర్ణమునన్
 కలనముచే తొని కనకమయమునన్
 జలగిరిజనకుండు లలనయుగనన్

బా. జనకపత్నిరామునకృతముగ
 కనకరసిత్త్రసంలేరి తమిజాదలన
 *యనముని వేదధ్వనులనుమించెన్
 మొనని నళమయ సమములువర్ణించెన్
 బా. వరుండును వ్రరయువరుగని ప్రతిన్
 బరగును దంపతులు దువేరరాతెన్
 వరణములు, ప్రహరణ తేయన్
 కనకముల గొని కనకములు గుఱాయన్

బాండు. వరణములును గడుగంగ
 వే తొని సప్తలక రుండుగా
 సురసరణి గాన సార్వజనేద
 సుతీరమములు జెల్లుగా
 బాపాయి దత్తలసేపదార్జునులు రగుళిచ్చు మనమునన్

గని మోదమమితంబులుగ జనమౌడు
 గాంధే సార్థ విజ్ఞానంబు
 యుగము గనువారలకేపుడు
 బ్రహ్మగంధి యులిరగపొలంబమున్
 లం న్నాండు. తనరాగ జేసిరి వేడ్త సప్త
 పదంబులారాదిగ సర్వమున్

డొరంగు యుగవేడియయధ్వనులును మంగళవార్తకయసార్థ
 మునుజుని సురలుగురిసిరి తమిగాని యప్పుడలదుల వార
 నాపొయి. వధుండు లక్ష్మణు ప్రృథ్వీక్షణంబున్
 విధి జేయగ నర్పిత లాభంబున్
 ప్రభు లమె గాగని లోక సేనంబున్
 వృథగద యనిగ నిరిధర జనంబున్
 తాపొయి. మనోహరత వనన జేయంగన్
 దనివి జనదు పను యను సెంసెంగన్
 పనుపిడు దనినుడు లానకుకయండున్
 తనివిప్రదక్షిణాయనకుకయండున్
 కనక మయములగు కేంబులు లండున్
 దనర శ్రీనిధి కెనయనిండున్

గనకతిమతనులు కేడు బహు దూర్భాత

శానిగననుంజితన నలరె యాస్సల

చా. రాముని నీతా భామను మనములే

ప్రేమ శానకునుయ వెదురు జెనుము

భామ ము జెనకుని స్సాస్తి ముచూడని

భామి స్సలెవదు సముల నని తోడు

చా. అని జెను వెన్న గదగరుయ జెనకుడు

ఘనముగ కేట్లుముల నిజగ రాముడు.

జెనక కన్యమ స్త్రీ కము న వింతైన

గనసిండురము నునిన ననంతన

చా. అకుణాపరా సోత్కర జల జమనన

బరగ నప్పుడు జొనకి ముఖముగనన

తకుణి ముఖాబ్జు నిదరి కాని కరకై

బరగను రాహుర్వ వరభూషణకై

చా. తన రానిరి ఘనతర సుం తకులై

గనుంవారలకె కమనో హరులై

జెనక జెరా ఘర్మదు నుముని యుంబ

వినుతై కాసన మును దీపించన

చా. 'ఎ కాసనం బుననున్న రాహుర్వ నింతి తోగనదకరధుం

దాకార మలరగ జ్ఞాని స్సలకితు జెనుచు సఫలమనోరధుం.

తై కడు వడిందన పూర్వపుణ్య

సురాగముఫలం పెనజనుమన

చెర్ర కటిముగా మదిసెన్నుకొనియె

నపార మోదము గనుమన

భాండు. ఈజనకుండు సుపవని స్థాజ్ఞ

నాసమయమున మోదంబునన

గనిమాండవి నోత్రువ కెత్తి సుంర్తి

ననయ నావకెలంబునన

గరినివచ్చి లేమ్ముండగు కుగ

ధవంబుమూయననుపమసుందరన

గనిమాండవి నోత్రువ కెత్తి

సుంర్తి కెత్తిమినిన ధృతేమందర

భాండు. వినువేయకునకు సొమిత్రికిన

గుణవిమలత్రువ కెత్తినిరచిం

యనుండయిన శత్రు యున కునిచ్చె

నజిందమగు మోదలవహిం

వైవారికింక కృత్యమున రక్షము

వారల మోదంబునన

జినకుండున్నవె శిరిని లేగలత్తెన

శరవశత్రు యులన

గావింప వారసురూపగుణలత్కణముల యతొవ నమునన్
 భాండు : భావింబయ సుర్వన్యస్థురాంగము
 బరగనుండిరి మేలుగా

దేవతలును మ వర్ణంబును తిసిరి
 దివ్య భుండు శుభాలయ గా
 తిష్ఠడాంశలును తొత్తమండపం
 బుగ్గ నల్లరింతులు గూడగ

నల్ల పవర్చుడగు దశరథుడొక
 వారలనెలమిమొగనుకొనివేగన్
 జిష్టలూంతురంగవలె ప్తయంబున
 జెట్టిమొంగలరాదు మన్
 తృప్తబుగ్గన నాలుగునిధులు
 దొరికినరాతి తమింజతమింజువన్

దొంపల్లి : గి. విధిర యువకు తెల్లవినామి తులయి యలతారంగ
 భూవిభుండు ననుండు మహాభూతి నరణములిడంగ
 బా. తొంకవస్తు విస్తారం జెల్లన్
 భూరిమండ పంబున భూసిల్లన్

స్థూరింబును భూరి తేరముగా
 నారణులొచ్చెగలచి కెరడుగా
 బా. సరస తస్త్రియలసం శృంగములుగా

కరిరథశ్చలయరగములధివముగా

స్థిరవస్తువుదానిదాసాళుల
గనలేత్తింపంగనలవియెయెటులున్

గురుకామిలకుస్వరణోపాశుల

మఠ. గనలేత్తింపంగనలవియెయెటులున్

గనుచుదిక్పతులువినుతులుజొయన్

గొనిదగరధుండిననిన ~~హా~~యన్

యవనితెవనికేదిష్టమొవారలీన్

పవనయముననిడె సమృద్ధి టిన్

తేవితిగప్రేమజుగతుడగు గతిన్

సువనముల శిరములక నోకప్రతిన్

భాండు. విదయమున సన్ధిని ~~యె~~యన్

భూమిని సమరంబునాంబునన్

తనసౌందర్యములు గూర్చి శిరమున

నార్చి జగతుండింబునన్

యనబుధులు తుడగు తొన

తేకున కనియె మృదువంబునన్

జననాథ సంబంధంబు నాయె

సల్పిలేని శూన్యమునన్

భాండు. నా జన్మపాపములైన సకలములను సకలములను

రాజు వరులతోనుకు మాదు లీల

అం లంగనలబడినానిరిగం

— నేచే యుగప రాక్షకంబులెల్ల

గణింపకే సునయనింభ్రమా

రాజేంద్రులారాత్రా దంక్రపే

పసులంగాను యుచారింభ్రమా

భాండు. అనినా సుకులభూషణులక్షణ

జేలను మలే శ్విసయంబుగన్

లని ధైరివే ధునారానినెల్లము

దంబుననేను లేయింబుగన్

దనరాంరిరి టుసే హముగ

అనకుడుదశభండు సూక్ష్మముగ్

గనిసూరలుసుమములుగురిరి

త్రైతి యుగమా గాగాని మోదముగ్

భాండు. అనవంసమున కరు దెంబరల

అయలయ రవంబులు పల్లగా

యుగదుండుభాద్యని వేదనిగము

అమునభ్రరముననిండా

మునివరులయాల్ల గాసుమ వారల

మున్ముగాని డుకునిలేగన్

తనతనములను మోడం (మృగం)

అనెదగ రథుండు విభవంబుగన్

మోహంబు, మంటిమంటి కిని రింమున

శార్వముని (గనిక) ప్రియ బుల్లు

మోహి నీత చంపలనయనం

బులు వెడితలను గెల్లు

కాంపాయి. తనువు శ్యామసుం కరమ దిగన్నన్

మసొంబుడును లక్ష్మీసుండును నెన్నన్

ఘనలాత్మ యుక్త పదంబుంబుల్

మునిమ సొంబుల్ల శృంగ నీకాయంబుల్

కా. పరకనకంబరకాయం మురుగలివిరారున్

వరుణార్క వటివ్రాంచుల తొరున్

కరముమే ఘులన్ కటియలరారగ

సురువిజాలబంధులు కనరాంరగ

కా. వాతవర్ణముప వాతము దగదన్

వేతముక్తిద్రుకాంతైశ్శలరన్

స్థితౌ ధృహ భూభావతేమింపన్

భార్గవ లలితహరిం లి నటింపన్

కా. అలఘుం వర్ణంబుల సేలు

బలరెన్నాతేనా టెలరగ లాలన్

జలజంబులు లోచనములు మారన్

పెలుగు కుండలంబులు పలువారన్

యో. ఇమిత శుభాస్పృహ దమయి మోము పృష్ఠన్

బొందులు స్కరశరాసము లనురుప్పన్

తమనాయ యశ్రాణము విలిసిల్లన్

సమసిల్లలే లకర మభా సిల్లన్

యో సిరమున నలరెడు కేరిట పెన్నన్

దరమార తొత్తొత్త రమయి యున్నన్

హరి దక్ష సహస్ర శం. గురున్

పరగు తేలియు నశ్రాజిత గురున్

భాండు పరగన్ కేరిట ముతొండ నిట్టు

స్వభావ సుందరున్ గృహం

పురసారు లందరు బూరువే

మణిభూషణంబులు సాదిగా

సరి తేలివస్తుల సేత ద్రాక్షన్

సారణంబు నరింపఁగా

వరగాన ములు సారయి దనరన

వందిజనము గుఱింపఁగా

భాండు. సురవరులు సుమములు గుఱియ

సీతొస్తుదలే కులదేవ్కవక లన్

వరభక్తిచే యుగ సంసర్ల

గానము యితోకి క రితలన్

సరివేసిగాని యుత్సవము

పరిష్కరణ మొప్ప నొనర్తుగా

వరుణ మణుల మోదంబు

నొప్పించ సేతకు మోదంబు లెత్తగా

భాంధు, పరగణావధూవరు లి ట్టు

లజ్జన వాసమందు లిలంగగా

పరికింపవసుధను నభిమునను

నరవరు లసురల నధుంబుగా

మరలిదయ నిదవన లాసంగును

పెరిగిదుండు విముఖముల

మొరయింపు చలకుల వాస

గురియును మోదమున జనిరెన్నుచున్

మో. అప్పుడు స్వభార్యల తొడ

సుతులందరు దశరథుడెంత

మృతినొంప జగ వాసము

మోడొంజుల తడన రెసంత

కా. కడువడిభారె జగ కలము కరిగన్

యొడందశరథుడు లయొత్తెగన్

తొడి యడుగులకు మడుగులాగఁబెన్

పుడమిపతులనప్పుడురప్పింపెన్

30. జనకు డప్పుడా జనపులకెల్లన్

దగరపొద్దమిడి తమిరంజిల్లన్

తనయులతొన దగరధుగాంబెన్

దగరగనుటతొననములనుంబెన్

31. జనకుడుదగరధువరణయుగంబుత్తన్

తనవిగడిగి పొగడినలంబున్

యునశవల్పదయాజ్ఞనివారసంబులు

32

దగరురాముపాదముసులంబులు

33. కేనపడమఱులంగడుగుమతమ్ముల

యునులనతనిసరిగార్చిహమ్ముల

నెననితల్పదములనుగడిగి తమిన్

గొనిపరిచారకజనులకునెలమిన్

34. జనకుడాజ్ఞయొసంగినవారలెన్

జనులకునుతొననములువింపెన్

దగరనిడితియొనజనపాత్రొంబుల్

తనకేకేకలమణిగణభర్త్యుంబుల్

35. నింజ్రుమోదనము యుతమంబుతముగవట్రింబ

రెంజ్రొక్కకుసుందరపుతొననములుగణవింబ

చా. పా. య. అప్పుడు దశరథుండా త్త్యజి నమౌ తో
 చపలకారిగా నప్పు గతే తేమి తో
 నపరిమిత సుపక్వాన్నములు గొనెన్
 విప్రుల మృతరుచు లెలయ తేమి గనెన్

చా. పరివేషించి బహుళాశాయుక్
 తరమేగ నతత్తద్భేదంబుల
 వరమున తియ్యెనేక విధములుగా
 వీరలంబరి బహువిధ రసములుగా

చా. చతుర్విధాన్నముల తులచతురిమన్
 తతేర సఖేదము దగరెడు గతిమన్
 జల గూర్చి ఘోరంబున వస్త్రపులన్
 మలేసెన్నగదర మారబహుగతలన్

చా. ఘోరంబున సమయంబున బహుగతలన్
 రారంబుల నామములు గల పితృతులన్
 రారంబుల త్రిమయ రహిత రాస్యముగా
 సోజగారి విసురుండిరి తేమిగా

దూరచరి. భూతవరులకు నిర్భూతంబునము
 గావరతారంబులంబు
 తవిగోసంగ గొరినె నృపులుజని
 రావరజనవరసంబు.

౩౦. విశులై నిత్య శౌంశను పురిసిండున్
 దిగమురాంత్రిత్రైణామనశ్చనుమండన్
 దిగముశ్చముగ నజ్ఞానపత్తి సులాలన్
 వానితలతొం గని యుగమగు ధృయలన్

౩౧. శశాంశు కౌనయవాని నెన్న న శక్త్యంబుల్
 జనవిభుండప దిత్తెనుకొ ల్కంబుల్
 మునివరుడరికి ప్రియోదమ పొండన్
 జనిత్రొక్కి కరాంజలి సమమండన్
 ౩౨. శశాంశు. త్రిన యం మృత యల్పంబు గువారణన్
 దనరి దశరథుండనె నమ్మొనిన్
 మునివరమొండయ గనినకలంబున్
 యుగతరముగఁగం రితి నిశ్చలంబున్

౩౩. ధరణీసురలను వేగరప్పింపుము
 గురువుగ ధీసుని కరవిప్పింపుము
 నరవరువచనము తెరగావింపెన్
 ధరణీసురలముని పొరప్పింపెన్

౩౪. వానుదేవము శదేవపుత్ర
 వాత్స్యకే శారిణాలి
 సోమసుతాదులు వచ్చున
 నష్టామియ్యం దులమిదేవి

కాపాయి, అతిశక్తినిసాక్షాంక విగతులన్

మతేనాశక్తినిపరశనతేతాలన్
యతులనుంబిప్రాశితలుకవాలిన్

శ్రీతిపతే ద్వివియువతేమనుదారిన్

కా. సరవిగారుగులత్తగోతేతులన్

సురసురశ్చమలితేనౌభాయుతులన్

పరమాలంకారరమాయుతులన్

కరముద్విలులకేదేగౌరవమతులన్

కా. అనేకగతులగు వినుతులతొండన్

జనిపావనమయ్యెను ముముజూడన్

తేనవిగూంటిననవిని మునువెల్లన్

ఘనముగదావింపనతేమివల్లన్

కా. బరనిశ్రుత్రుడొసగి బహువరరాతేన్

ధరయాచకప్రాదములనుక్రొత్తేన్

కరిహయరథమణి కనకమువెల్లన్

నరవరుండిదేమన్ననాసిల్లన్

కా. భూరిగాని జనుచువారలతేమితొ

నారయువరునిబయలుభృగతొ

మారినులొంపరియూరతులుగా

నారామువివాహశుభమలరగా

హూహూ, ప్రాణివారము కౌశకునకు నానయంత్రై నృపుడు
వసుంధ, యతేవరసకృతవేదగుటి నాశుభముల నినువేంపె.

చా. జనకుననీలముసల్మ్రయ వేల్మనై
వినుహింస లేంపుచు నద్దినమట్లువేల్మనై

జనపతేమరు నాడనుజ్జ్వలనానా
జనదుండుం డనలనకుం డననా

చా. దినదినమాదరమునుసల్మ్రయం
బసునానమునుసవమై యలతారనై
తనవిద్రాగుచు పురజునులారాంబునై
గనిజనగాంబునదని రట్లొంబునై

చా. దినములు కున్నిటులననుండిరల్లనై
జనకే స్నేహంబున బెననానుమనై
మునిశతానందుడును కౌశకుండనై
జనకుని బోధించున నాననృపుడునై

హూ. అగుగావయసుచమంత్రులతొం
ననియెననియెనంతేపురమజు
తగ జెప్పుడు దశరథుండయోధ్యు
జనుననుచునుముందు

చాపాయి. వినిరిదశరథుండునునని తొరుతే
మనములకవినిరి మహితవిచారుతే

తనుసంకృతం చముతౌనిరతిగదగా

నైవకునిగా ముఖవనజములనగా

చర. జనకుడ యోధ్యకుజనువారలకున్
ఘనగ్రంథ వరులకుఁగడపటి ప్రజకున్
దగరవస్తు సంతోసంబెల్లన్
గనపకర్తాన్మముయెనొల్లన్

చర సరసములగుఁజొన జనవస్తువులన్
ఇతివములగుతా వల్లదికముగనలన్
విరివిగతొలంబెనువే గముగా
హరులునతేగహస్రిగిదికములుగా

చర. తిరదమువిరువద్దియెదుగహస్రిము
లురుతేరజహంవారయుతేములజగ్రు
కరులవిజిత దిక్పరులయులేంబుతో
వరకగకరాంబరగురురత్నంబుతో

దూ. గొంతుచి శబదాదులమజల
జనకుండాసంగెనదియూడ
గంతుహంబ్రుడునులజ్జ
గొనుగాదెయదికమయికూడ

చర. సకలమర్జులంజనకుఁడుపంపన్
సుకరముగనయోధ్యకునడిపిపన్

వికలతే గానిరది వినిరా యలలలో
చకేతమిగములసరిపంకములలో

చా. జనకజనంకములను స్త్రీలుం బరి
గణిదావింతుచుకేడు పొత్తేం బరి
దిగముపటి ప్రతినిగాను మమ్మా
యనితేర సౌఖ్యగర్భవతేవిగమ్మా

చా. అత్తకు మామచుననుదిగమంకున
బుత్తమురాంబుని పేయుముమందున
బుత్తని కవుని సృజనము రాలెన
హుత్త నడువుమిట్లు నును ప్రతిన్

చా. గంధా ధర్మము లోరిమి తొండన్
గోరికచమరసములు తేమి గూండన్
సొరెకు సర్వకారము మా రామణులన్
జీతి మోక్ష వేసితి మలేబాదలన్

చా. వారల వేల్పుల వార ర్హస్రేమన్
కూరికేవుంగిల శ్రుచ్చుచు వేమన్
గోరబులు డుస్రేసింగలుంగ వోయన్
కారణమగు దురిగంబులు దాయన్

దూ. అనుచునుండిరల ననుమలతొ సర్వమనమణియును
యనుడు రాముడొ జ్ఞుడొ గానా జనకగృహరిగతుడైన

చా. నలుగురన్నదమ్ములుని లీలాగన్

పెలగన్నరొజులలరుచు వేగన్
పలువెరగులను తులలరుచునుండన్

దలన్ రగనితమనముల తేమినిండన్

చా. జనతప్తకన్యామింతనివలయుంపన్

గనుగనక్రమేవ్వినితే జలంపన్

గనుకొంటిమి అనేచనములునిండన్

కనులకెడితేడులయికనపడుచుండన్

చా. మృతివంతునకును నమృతకన్యమొలితేన్

క్రీడితృణితోనకమరతరువుదురితేన్

పతియనకా హరిపాదమునల్లెన్

మతివారలగని మదితేమిముల్లెన్

చా. శ్రీనివాసరమణుని గానందముగా

జనిసఖంధుడగు నునకునికేనగా

తేనివిగతేడునల్లొకమువేయిన

గొనిశృంగుగ్రామమునకేడాంబు

చా. ఈకనుగానియాయమకొనితేచ్చెన్

దనకన నచ్చొజునము సెనల్లెన్

అనన్దప్రసాన్నమును బెట్టింపెన్

సునయనులనల్లరిగనిమొదించెన్

౩౦. అపరంభం యపరంభం నామమేతాం
 విప్రలస్మిపరినివేదనమమేతాం
 సప్రదయోద్భవసప్రదే గంగదలయేన
 కృపవదదాజ్ఞానం సప్రదే లయనియేన

౩౧. తల్లియాజ్ఞయిడదగునని యడుగున
 కుల్లనియుల్లముతల్లడపడగన
 వెల్లడనముమొమ్మెల్లగుగప్పన
 బల్లగనిట్లని సమ్మద మొప్పన

౩౨. భాంధు. అవేదనయమున రామునకు
 కరపరమమర నాయమయిట్లనిన
 మతేనీతతావత సలతమును
 సొమ్మనాయుడెలసిముదమునానెన
 ఎతతముగజానకేంద్ర
 క్షిప్రమువెలయనుండెదరందరన
 సవేదనియల సేదాననుత
 పరిబారిణి గగనుసుందరన

౩౩. ప్రారంభం యపరంభం సుకరమ
 నినుమ సొంజ్ఞానాగనివెలగ
 జనులును తోయరు రాము
 మనముదయవేరదురతహర

చా. అనుచు ప్రాచీన పంచాంగతే యగుచున్న
 తనవినున్నయెల్ల గుగని నగుచున్న
 యగుడు రాముడతివిగ యము యోదన్
 తగకరముగమును దగరి జుగేడన్

చా. విగతులనే కము లాగరి ౭౭ యంజ్ఞన్
 గానితమ్ముల యొనియెను ప్రజ్ఞన్
 యగుడు రాము డిటు జగవారెల్లన్
 మగముగతే స్థూరి నీభాసెల్లన్

చా. గనిస్తే హరసాత్రాంతము గాగన్
 వనితేలు సిద్ధిలతేగానికడు పోగన్
 దగరగ మొలకగ ధైర్యము పోతేన్
 జగనికరిగి తగు గానియొసితేన్

చా. అనుచు బంబింగుచు మరలిం బెన్
 తగుడా యును సఖులు నివారింబెన్
 గగగోవువల్లె వెను కెను రోతేన్
 దగరిరియిల శోలేరమును బ్రోతేన్

చా. అప్పుడు స్త్రీహ వివగతేనాండి
 గంతఃపుర పరివారంబు
 కృపాచిరహములకొసె దమయి
 యెసని జగమసిప్రళంబు

బాపాయి, కేదారకపంజరములను శుభకయముతో
 జగద్రూపమున వ్యాకృతములతో
 వసదే భాగమృగములను నిత్య తేజో
 జనులక్షి ర్చమును గొనుటానవంతే

బా. ప్రేమాంబుకణావలనయనుంత్రీ
 వేమై థిలుడన్యవేలుండుంత్రీ
 తామహింజనుగనీ ధైర్యముచరసేన
 భూమవిరాగతో పులిసెంతో సేన

బా. వేగమును క్రొంగిల గొనె హితు లెల్లన్
 జనుదులూ నివసన తమివల్లన్
 యుగ మూలమ నలంకారయతో ముగా
 సుగంధగీతోకు సుగంధ యుగముగా

డా. వెలులు గొలువ నుగజ్జానకేనీ
 సులక్ష్మమున నెక్కిం బో
 తెలుతే నె బావింబు మగణానాథుని
 సంతోక్తి స్మరియిం బో

బా. గాఢభక్తియు లోరిమిజెల్లన్
 భూరమణుడుజేపుమ తమివల్లన్
 జీరిదాసదాసే బృందములన్
 బారుసుగు టులనొసంగె తమివాదలన్

చా. జినకజనప్తురజనులాంకులతన్

గనిరిసుగతునములు నలరె యు, తన్
జనకుడు దివజమంబే నికరియముతేలాం
జనియె రీబంబింబెనుకడుతమితేలాం

చా. తురక రథ గజాదులు జనుమండన్
ధర యెల్లను వారన్ భవని యెడన్
ధరణిగురులకు దగర ధుండన్
పరిభ్రాంతముగదనము లింబింతన్

చా. శీరమునవేన్ రచరాంగమువెన్
వరవిపేల్చిగోర, చనముగాంబెన్
కరిముఖు నలమచు క్రుక్కువ కలన్
కరము సుగతునము లరయు చున్న కలన్

చా. సురలును స్వవర్ణముకుటిన్
రురువేరాంబుగొగాన
స్వరములతో దగర ధుండన్

పురంబునకు జనయొగ
చా. పా. జనులదగర ధుండ జనుమనిమింబన్
దగరకులిడి మన్ననమల్లింపన్
జనుమకు స్నేహముగొనితిరు దాంతులన్
వినుతింప చుమరలిరిజనపాంతులన్

౩౦. తూరింపటిజగతునినిమగ్నన్
 తూరింపటిజగతునినిమగ్నన్
 చాంకియ దూరమువచ్చితి రంమన్
 వేసవారడిగి విసవ ముమించన్

౩౧. ప్రేమ గర్భముతిల్లి రియంగార
 గామిని తోండ తేవిగయగ గా
 చేమోడ్చిగుణానితవచదములన్
 వేమరు తోసిరి విసుతులనతులన్

౩౨. జగదరమొకతొం సంబంధంబున్
 గనుగొంటి ట్ల నిష్ఠగుసుయశంబున్
 జగదుడిట్లులనిననానంబున్
 గనినటుల నోనన్ నోనన్

౩౩. గానిరి దాని జెప్పనగోచరం
 బస యుడుబసకుంకల
 ముసులకు నెదిక్కి తేదారశక్తి
 చంబుగొనియారసంక

౩౪. దగ నల్లరంగని తేమి తొంక
 తేసరాణివ్యయమొగరి జూడన్
 యుసుడగు రాముగకని గుణాదామ
 నిసువర్ణంపంగ నేకునె రామ

చార పాఠం. మునిశంతరహృద్వశజ పతంగం

జగద్ధీతీలయ సగుణానం

యగులుయోగు లెవనితై యోగు
బుసెనగు శుకం మనములుయొంగు

చార. ఎనికే మోహమగలకరి రంగుతో

కవులనై యవని పశ శ్యానంబు లో
బవబంధంబులచా ముగ నాపున

సుమలగుణు డగుణుండ్ల యుపున

చార. వ్యాప. డును బ్రహ్మము సుఖరాసియు

తెలపమత్తరాంతురే పసినిగియు

దైపుడు యం డయియగ్గిల గతుండ్ల
దాటిత బోధాబ్ధి నేనాంతుండ్ల

చార. మనమా కుసునా మాల్మయ ముగకున్

గనరాని మహాత్ముల కేసులకున్

దనకు విషయమయి తేగనిగుగు టిన్

విసురానిని పావగమసు కౌం టిన్

చార. యానమగు సాక్షాత్ గృహితు తీర్మాన న్

జగదు నే యుగకు లారక కయిన న్

చనువుననొక్క టినినుయాంతుండ్ల

ననుకయగని యొసగిన తమిగాంతుండ్ల

చాపాయి. పరమపురుషుని పద పదంబునకు
స్థితమున సామదితే చ్చవరంబునకు
విరివిగనిడుమన. మోదింబునకు

పరవిని రాముడు సన్మానించెనకు
చా. గురువని త్రముని కు నీకసుయలతోరా
సరిగాదల వెగు జగతు సతే విలారా
భరతుడల్ల జగతు పద. లకురగెనకు
కదన తని దావగలవె ఒరగెనకు

దూ. సామిత్రోతి పు ఘ్నులచేత
జగతుడ జ్ఞుక్రమగంగా
ద్రేమ రసంబున సలరాగ
సామసాత దావింబు

చా. వారలు విసయమువర్తిం. ఉడకు
మోదిని రఘువారునిదండన
కూరిమి జగతుడు కు నీకతేగూరినకు
వేరిజ్ఞుక్రముని హరుడు రంబునకు

చా. దావింబగమునిక విజుడుని రెండు
దేవమిముగని మది తేమింగొనియెనకు
రావిజవయ్యక సేవల వల్లనకు
భావింపగగవిరాక్షయతెల్లనకు

చంపాయి. వేదమకూడవే మింసుయశేంబున్

భాంసురమగుతొవకేళాగ్గంబు.

వాసపుడునుమదివా భయై నర్తనన్

గాంసం కైలాచము గను పోయె త్తనన్

చం. అనియి యివతె పొన నే కగయలన్

జనకుడు మునిసనిస ప్పె గనుయలన్

యనుకొమునిపురజగులు గనుచు

వినులొంటి పురమునకు మరలుచున్

దూ. వారున్ శ్వమార్గమునందు

వనియింపుచు నియంత

సూతిమి తొగను భద్రమంజు

సుండిర తాత్పర్యంబు

ఎవారీ గిరినంతరమయెకాదన్

ప్రకేళించుట..

చం. వాయింబతి పటావడి మంబుల్

మోలయింబ రాక్షి మునిగింబు

గాంయకులు సరసగా నమజేయన్

బాంబక మోలై సుసుగా యులుడాయన్

చం. శ్రుతిగమలు విని పులకల తొండన్

కమలతిరిరా యువులయూడన్

- వరనిజ గృహం సుందర శృంగారం
 బరు దారగ యే సిరి తమిమింగళ్ళ
 చా. విషణి మార్గములు శులసెల్లన్
 విప్రుల గంధ బుల విలేయం బుల్లన్
 సప్తపుములుగా సవగణదా రున్
 గృహగృహం బ్రతేములుదేయ
 చా. సమ క ట్టిరి లో త్తేవుంగ ంబున్
 త్రమగును శావిరి ప సుమనంబున్
 విమలపతం కం వితానవయమున్
 సుహ తొరణంబు సుర విరచనమున్
 చా. త్రిరుగుగ నెత్తింబరిమణియంగళ్ళ
 వరకేద ల్గిస్తం భములవిరచనళ్ళ
 సరసవదంబో త్తేర లేరు చయమున్
 గురుతేమా ఇహామిరుహంధిరమున్
 చా. కళకనెత్తిరిం దళఫల సుమముల్
 ఘన భారంబునను విశక్రముల్
 కళకెడుకత్తిలవారిలచయము
 కళకెడు మోదంబెనయునయగముల్
 డిరా. శాశావిధ మంగళ కలశాసుం న శోభిత గృహంబు
 లానందంబుగ గనెనట్ల ప్రహర్షిది నేవ సా ఘంబు ॥

౪౦. జనపతి గృహం శౌర్యం భగవంతుః
 మనోబలం దుశ్శత్రుభయం గాఢమంతః
 కథం మంగళశకుః కథం కథం మయో
 నిశానిశం బహుశ్చ నిశానిశా తే తే తే
 ౪౦. తేనుచుచు జ్ఞానం తోషణం లగ్నం
 జనులలలితి స్థుపసదశమునలేగ
 జగతే తోషణం మునివేదాంతం
 తేనిగొనుచు శుభవనితం హం
 ౪౦. జనుచు జనుచు జలం జనుచు విజృంభ
 తేనుకతేలలితి గాఢమంతః
 తేనినిల్చిరియి తేనినీక విధముల
 జనపతి గృహం మంగళకలకలముల
 ౪౦. కథం గాఢమంతః తోషణం
 కులుప్రేమనే విజృంభకం సమంతం
 శీలవస్తువయం బుల కాగమం లగ్నం
 వలిజోయుచు, గాఢమంతః శీలం
 ౪౦. గొలుచుచు మోక్షము గొని రసములు
 పొందుపుకనాంబులకు పుష్కలములు
 పలకమూర్తివంతము లయిగృహం ముల
 కలకలపుష్కలం సమంతం విధముల

హూ. లేనయులువచ్చెదరనుచును
 హూ. నమగొనిపరవన వైరి
 జగనులులేనయులగనుల్లే
 జగనతోక్రమలయితో 4.

హూ. అనుగొనముతొనొగలలలరన్
 గొనినెత్తముగానునిలిచి గొనకన్
 దగరిమంగళగన్సులుజెలంగన్
 లేనివెతొనుమిత్తయునువొద్దంగన్

హూ. కుసుమహరి నాం. లరదురిచ్చిగుల్లే
 కేసలయదగిలె గేదలపాళుల్లే
 లసకత్తెలునులూజులు దళముల్లే
 వెసగూర్చిరి. హువిద్రవ్యముల్లే

హూ. ఇలిగి రత్నయుల్లేమలేసుందరమయి
 జలజాంబవేళుకకులంజుకయసమ్మయి
 కులది లేనిసుగళుగములుగాంగన్
 లేలురుముగానినెత్తమయిరివేగన్

హూ. ఆరయలలరగగూరిలగూడిరి
 గంబురుకలగానంబులుబాడిరి
 వారిజయులేనొవర్ణసుపాంత్రిము
 తొలమజగనిజేగొనిగాన్త్రము

దొం. పులకేతమయియలరాంక

నిల్లల ధుమంగళపుటా
తలతొనే మరుగలుగుచుండి

కలింతెంబగులేనిమింక.

చాం. అగరు గూగూమావృతమయినన్
మొగుం తొంయులేమగుచు నానన్
లేగగగళంబెన్నగన (గ) వణమాగా
సగలే దొంబె నులే సల్పగదరమా

చాం. సురతేమసుమదామోత్తరవర్షముగ
బరగెబలాంకంపల్లెలచయమగ
వరమణి తొంరణాభాంసగనంగన్
సరవిసలరెహారిహంపమనంగన్

చాం. యుననొండ్లొం పరికంలేలడంబులే
దనరె మెరుపులనగనువాండ్లంబులే
యునముగ మోల్త్రాయురిగర్భలుగాంగన్
లేనివిసర్జియాలేములురింగన్

చాం. అలరెడుపన్నరులువర్షముగా
నలరు బనులుసస్కంబులనవేగగా

వెలయునిట్టుకుంభవేళనుమునివే

— సలవగొనుచు నొప్పుడలయుముదలవ

కాపాంబు. కరి ముఖశివశంకరుల స్తుతీం చుచు

వరశకునచరుపరలగాం చుచు

పురప్రవేశంబునకు సుత లతోగా

ధరణికుం డల్ల, లినకలుల తోగా

దూం. సురకుండు చులల మోర్చినను,

నిర్మలంకవలగా

మరులాం స్వము తోరా చురగను

దే నుని విరిసరులు నాన

చాం. వందించు... కులవరగానంబుల

ముందుగనిండునుము లా కంబుల

జెంకను విచారాళోత్తినకంబుల

సుంకరవాన్య సైన్యమరవంబుల

చాం. కనకాదు తెల్లను సిండుగన

వినిసురలున శూంబును సిండున తెలగన

గనివిలాసం జనమును వత్తింపన్

గనునక్కెము గావను బాపింపన్

చాం. పురజనులును రక్షు వరుసకు ద్రొక్కెరి.

వరులబూం చు సుఖవశులలు జొక్కెరి.

తరుణులార రమల వరముల గొనుచున్

సరవిలేరులనల్గు రగనుగొనుచున్

జానాయి. తనువునప్పులవేలవేల నకాశక్
 కనులభాష్యజులకణములుమిగాన
 తనివిని మంగళమని యాగవేలలక్
 లోనరనాసగి రత్నమనచమగవేలలక్
 చా. యు నతరమగు నీమిత్రులనేనుండన్
 గనితి మవగూ మణులను తమినిండన్
 వనితలతొర రఘువరు లొక్కొక్క
 జనులకు సుఖవిండుచు సుకడు ప్రాప్తన్

హం. ద్వాదశబుధ్, హంజా ర్చులగు

సాంఘికమందుల గాం..

కూరిమివేల్లురు మంగళప్ర

ఓరతు విడి జావిం..

చా. అరసిమరిమరి యారతు విడుచున్
 కరముద్రైమ మన్నహృదయంబునున్
 వరమణి యాషణ వర్ణము తెల్లన్
 గురు తరముగనొసగు శాసనన్

చా. తనయులనలుగు తరుణుల తొండన్
 గనితి మహానందము మధురం డన్
 జనసులు మాటెకిజా నకి నీంలన్
 యునుడగురాముని కం యముకం లిన్

చా. పా. యి. గని సఫలము జీవనమను గొందును
 తేనివినుండి రత్న, తి శ్రేణి వి. యుక్త
 తేనుభవనగైత్తాడి నరణిలు రత్న
 గనుచు పోవుచు లోయల తేమిచే వత్త

దూ. తేమపుణ్యమునెన్నుకొని
 యంతల సుమముల వత్తులు
 నమదులు గురిచితి యుత్తర
 లూడి పోకు కంబు.

చా. నలుగురు వసులును నారకు లులైనాడు
 గలయులు నాకు పడు లులు తగుండ
 లలితుల సురలును తా గంబు లులైన
 మోలునె. చరని మేపున తేమి
 దే. వేదశాస్త్ర లులు సలిపి

వెలకులతో రచనచేసి
 నారకమును గొని న్నన్న దురి
 నంబులతో కంబునె
 చా. పా. యి. సలలితసంపదిన ములంబున
 వెలకులతో రచనచేసి
 నిలిపి చరణముల సెమి, గడుగిరి
 యలలితా పదపాదులు నడిపిరి.

చా. పా. యి. వక్షా వరుల గా వరుసను పూజిస్తే
విధిగల వేదాంత వేదాంతమునకు

పృథ్వీ దేవతల కల్యాణము లానబడితి
పృథ్వీ దేవతల కల్యాణమున ముద్దితి.

చా. పా. యి. మహావేదము లాగుచు మరముల వాని
విచారము వస్తువులను జూచు గనిబుద్ధి.

యమో నమో గాని రంబులు లోకానికి
మహామును పరమార్థము గనుచు

చా. గన రోగి సుగంధము వంటనకు
గన రోగి సుగంధము గాను నట్లు

కనులందున కలుగనయి ట్లుచ్చునకు
యన ముగ్ధుని కేముగ ముగ్ధుని కడుగొచ్చునకు

చా. కారక నిర్మలము నగు ననలగ

గూరుండు జయించు విధము గనులకు

నారక నిర్మలము లొనగంబునకు

కూరిమి ను గాని రనింబునకు

చా. ఆప్రదు రశరదుండా ల్కలు

కందరికి వివాహములు

బుడగల తొక కేక వైదికము

లాగ రక్షేసి లేజులు.

దేవాదు. గొనుచు వచి త్క పూజనము

లానరవేసి సుకంఠు

గనుక పూజనము

లానరవేసి సుకంఠు

జాచెయి. అలాగే దూరమును లుపరిణామము

గొనుచుచు వచి త్క పూజనము

దెలిసిల్లింగు గొనుచు వచి త్క పూజనము

లలితని చుకంఠు లామునీ దూరము

జా. ఇ నపటి సులకు కనవచ్చును

తనని చుకంఠు లామునీ దూరము

గొనుచు వచి త్క పూజనము

దనరవే - దూరమునా సుకంఠు

జా. దివికాత గొనుచు వచి త్క పూజనము

దలగు వచ్చును లామునీ దూరము

నలియగా - ఇ నమును సెక్కు నీ

వలసిగొనుచు వచి త్క పూజనము

దోహ. వై వకల నమును కుంఠము

వై వకల నమును కుంఠము

లలితని చుకంఠు లామునీ దూరము

నలియగా - ఇ నమును సెక్కు నీ

30 వం. గురు భూమి కరువు అయిన బాంబు.

సతసంఘన నమోమౌనా త్తీంబా

పగమంబు గ సంపదల గు సంగ

సర్వమే సుఖం తస్మిన్ సుఖస్యే

చార. మునుపే గార్హమిక్రమ నిర్మాణము చేసినది

తేది ౨౨ని శనివారము ౧౯౪౭ నానాది విషయములు

విశ్వలింగమయ్య వసుదేవమూర్తి

మునిప దరశ మును గొన్నెను. గుండన్

30. అభివృద్ధి స్థానాలలో విషయముగా

శ్రీ పత్మని నమో అనంతసమదవః ॥

విశ్వానాథానందాచార్యులు

మొదటి గ్రంథమున మొదలు ముగిసిన వరకు

హం. మార్చి కేమా తి ననరకుడ

మృహం భనులించు

చారి వముననం తుడును

దావనలూసంగె తేమిదా వ.

శాంతింబు, మునిభవనియు కలమునిచక్రయుంబు

ననరశ్రుతి యొక్క సత్యములు

గర్భావస్థలో ఉన్నప్పుడు మన శరీరం

గొన్ని క్రాంతిని పొందిన వారు ఉన్నారు.

జా. ప. - యు. మునినిజ గృహమునకుఁ బ్రసేసం

జనపతి వివాహం గలకు వింశతే

యునవగ వేలములును ఇగావూరి

దనగనంసక మతియును బ్రహ్మజ్ఞుల

జా. క్రూరనివసములుం రలకేడగా

ఇగాని మోగవ నేవారిని రివడిగా

కూరిమియ గులకు నభిష్టములు

గూరిమి గృహ డిల్లు విదాగంబులు

జా. వేదిక మోడవే సేన నదిగాంబరి

మొనని సుగలు సుమాలు వల్లంబరి

సనయు వా ప్రాంతంబుగాంబరి

యునమా గదుండు ఇరుల సువారింబరి

జా. సులలిత నాతమునకు బ్రసిది

సుఖమంగ రామయాగంబు

కరమిత కేతగమును సూరింబు

గాంవింశతే కేగంబు.

జా. అభిరామిల వేంలము వాల్క

పరవ సుఖవ నిర్మితి యెవకు వాల్క

తదులలతార, రఘువరుల సురింగన

నరపతి యు. తరిపురమున కేగన.

కాచాయి. సతులతొడ న్నడ సుతులలాచా

కుతుకే ల నంలేన్దెతులుగమిం శ్చ

మలీనంలేః పురమ రిను తెల్లన్

బలగారింబరు న్నలీ రంబెల్లన్

కా. — త్రిపుడు దననడుం ఉనె వారలా తొం

విపులాబు నతకృతే వినయా ములం తొం

న్మడసతులు బసతు నీతుల గుణంబుల

సహుల వి వినిరచళిమితం బుల

దాం. తనయగుగు బ్రాహ్మణుల తొం

భూదన్యతు సర్వభమనతి

య సమధురావరాగము లెడు

యదీయల నిగతి భుజంబ

కా. తరుణులుకల గీ లంబులుబాడ

కరమురా త్రిసుగకరమయికాడ

దరమిచానకమం ద్రావ్రమవగిళిన్

సరసం ధూహూంబ్రం సుషమాం శ్చ

కా. దశరిబనులురా మునిగనియాంబు

గొని స్వ కృహములకు బసత్రిన్

విసూద హూదములు నితాంలంబున్

గొని బెలగడితొని సత లంబున్

- చాచింఱు. నులంపవా గహి పతులకు నయి నన్
 చతురాస్త్రిగత్రులె లెలెనయి నన్
 మలేశక్రము గాదు కల ముకూరన్
 ద్రులెన్ య న సావన తెలుా దన్
 చా. అప్పుడు దగరదుం పతులె లెలెనన్
 స్వపత్నుల గనిపత్తె ను యెలెనన్
 విప్రులకు ధుల వినుడ గె లన్
 లెపనెన్ లెను నిలెరన్ పూలులె
 చా. సెలెం కుల నా గెను గల్గెములె
 బ్రాహ్మెను పుదని గెయె లెము లెన్
 గార్జులె గ రెచ్చలు గుం గెగానె
 రాలెబరు వర్జుల వతె మెనె
 చా. అనుచు గెను వ లెపు దులెసిరిజాలె
 ఘనము గ గెయెనె నాగరన్ గెలె
 లెను మనగా లెముని పొం దుమునె
 లెనె గె రెను గెయెనె నెవాసంబునె
 చా. అలు కెంపదగర నె సెలెన్
 స్వరము గ విని మెర జాలె
 ఘటె లె గ ధుములు గెయెనె గెచరింగ
 లెములెనుంబెరి లెలె.

చాపాయి. సురభి పయస్సమ శుభ్రపటంబులన్
 వర శిష్యులచయి బగలు దిలంబున్
 పరగలేలాగ. బులుబుల స్వంబులన్
 కరలజ్జేర్చి మణిలలిల్ గృహంబులన్

చా. పతికు శిష్యులన్ సువ స్తుతయములన్
 బరకియిడిరిమణి మణిపములన్
 సుగుబిళుకులన్ రమం దరములహరిజ్జన్
 సరవిఘ్నటింబతి మం వలరేలన్

చా. — ఆ తోరు భగవంతులన్ పంపన్
 శార్దూలీ సకర్మము గాదు కలంపన్
 ప్రతిభులరగయన్ లోలే నయన్
 మాంలేరా ముని డెచుహిల్ నేయన్

చా. — ఆ లోలేకి లేలి హర్మము మింపెన్
 శ్రీరాముడు విని జ్ఞానసింహన్
 వేలి లేమ్మలకు సెలవిడిచంపన్
 వారు లేమిని లేల్చుములన్ పంపన్

చా. శార్దూలుల రామలధారి మునిరామున్
 సోదమినిగని గో సల్కయుడైచున్
 నా మృదులం గము నెరిగం దెనొకొ
 రామరామ నముల శ్రుమమొండెనొకొ.

బాపాయి. వసంత - త్వగనుగొని యడలి లే యె
 త్తని యొగతి బరకమునుబడలి లే యె
 గనిగెళమున నెలుగునిమిలి వయ
 మనయెడల దెలుపు మాంకా మయా
 డెం. గురు నిగారి జల కుండి

జయంతర సుఖంబుమహిమ
 సుర వయిరులనె టు లేరిమిలే యె
 కరుణదెల్పు జిలే నావ.
 బాపాయి. మును కయచే నా యు 'కంక' యెనేల
 గనన యొను శూం ... ర్క వాంకెయిల
 దనరగ గాంధేయుని కయ ... ర్క
 యునలేరదంబు యునగా నిత్తుంబు
 బా. తలచిత్రం శిశోజ్జలకయ ... ర్క

వెలయగొంటి యునవిక లెనెల్లన
 లలితపక్షి కరణోలకమున రాంలేన
 విలసిల్ గలే గావింప వె నాంలేన

బా. కమతచి కంక కతి సహారనేం
 సమువిరువరి రాంజు మున నృవగా
 విమలవిన్యజయ విగే త్తక్రిత్రిన్
 తమిజాం నకిని గొన వెవిశూర్తిన్

చౌరాయి. సతకలామానుషచరణు మాన
శుక్లప నామ రే శు భగవతి నేన

యతలంక చంతలరసి నా బ

చౌ. శక్తి కలుష మెల్ల న మానెను యోగ నే
చండురుడ హ చక్ర ని నె ప్పె
మందముగని నే నం దివస మె

దం దావర రుని నె న్నం గళతా

నండుడు బా డు నా కృతరుజా

దాం. అనరాముడు మధు ర్నో యను

జననుల నభదల రిం బ

తను నీకు రిం బె ను హం గురురాంక

గృహం బా గ నేం బ

చౌ. నీకు రను ముఖ కాంలే దాలగ కుండెన్

మదన త్రా ర తి నుంద రతను సిండెన్

మందము నక్షులీ గృహము నప్పురే డెడుల్

మది నిడి బాగడి రి రాము నిజా డల్

చౌ. మంగళగళి రామకేదల బాండిరి

యంగళలడిచి పరాళ సములాండిరి

శృంగారమలే నే యితి నాం సచన్

రంగుగ నిదురమ రురి త్రియం మన్

కావించు. అప్పుడు నృప సఖ లాభుల తొండన
 జెప్పితి వొందు అయ్యు ప్పలల జాడన
 గొప్ప పళిలెను గొ నుచు నెలను వ్రన
 సుప్తియ నదుక సుం దిన విధమున

కా. — సిన తొ దుండు నల్లలు చేరన
 జాసి నదుర నొం దితి ల మి మొంద న
 శ్ర సమ్మ ద్ది నల్లె న్నల లాంక

కా. వాసి గ నే వృడువు న జార న
 కొంతకు త్తు ర్దుల ర్ద న గూంసెన
 ద్వాం లో గల్గె ప లంబె డ వాంసెన
 కంఠి వం ది మాం గ న సులీ మింబెన
 సంత సమున గల్గె నుడు దంబం

కా. పురజ నము లుర యువకు ను గణము
 కరమరయ గమం గల్గె కంఠముల
 సరవి ననుచు నొ ర్పురి ల బాగడి
 కరుణ స్థాపు మేల్కొ న్ని ల మింస గడితి

కా. గతి మరా యువుండు గురు పిల్లల న్నా త
 సురద్విజుల కనుజుల తొండ నుత
 కరము ప్పకీ డ్రొక్కి రుద నరనన
 నెర వి నచారు ప్పి న్నిల వి ది లనన

దూ. కలితే నదాబలముల సెల్ల సామలు
 వేసి పలువుర మిం
 దళముల నీరి నలువురం ను
 దళరథ సరపలే వేర.

చా. పొంయి. చచ్చు సులూలం నాంపరి విశ్వాత్మిక
 తిచ్చెర కంకిలీ చేరిన గ్రామిక
 ముచ్చిత తో. తమణిమంపములన్

హెచ్చుక నిడ వసియించెలములన్

చా. చారలగని సజ్జా శవారలు గ్రామిక
 మారిరిజలదమయూర సులూత్మిక
 సెల్లరనయనలాంబము సమన్వితన్
 కూరిమినుండిరి తూరిత తూరితన్

చా. యువవసిష్టముని కంకిలీ లంకన్
 పునరాంకమనంబున పరిపాతన్
 జనపలేయమంతా సనములిడంగన్
 ముసులు గూర్చునిరి మూదములంగన్

చా. తనయులొందసుజన పలేయిక్కుల్
 దళరజేసి పూజనములు పెక్కుల్
 దళరింబన సమ్మగుల బిరాంమున్
 గని రగురాంకము గొని గ్రాంమున్

కావాయి. ఎంత సిద్ధుడిలి ఏ సంగుల్

మిలవేమిగ్గి నిపించముదంబుల్

గారెన నుంజుల నాయలుగండన్

చంచన్నులకుల నుంజుల నాయలుగండన్

కా. అప్పుడువాచుదేవా ముగ్గున

దపరిమిలముయనమునియవళున్

విధులనుతులుగావించుచుండున్

కృపకృతిగిల నుంజుల నాయలుగండన్

కా. ఎనుచునులులేనివి గొనుచువులన్

నునులగా. త్వుణాలనుమాదిన్

నునుచుచునతిసర్వత్ తానానాంబున్

గనుచునిట్లుచుంగలదివసంబున్

దేవా. అతివేడుక తొన నటునడచి

టులయొద్దలగోగలరారె

మితముతేనియుత్పము. అతొ

కుతుకమదికమయిమిరగె

కావాయి. సుదిశంబునకంకెడిగిలవిచ్చిరి

ముదమునూల్చుచులుములకగణాభి

త్రికనులయొద్దలగోగలరారె

చకలనీతమనుచులుకనగ జేసిరి.

జంపా యి. కౌనికముని జగదా. హింపెన్

దానరదియుచలగనిచవారింపెన్

కౌనలమున వేడ్కదిగ. శక్తిన్

దానలేగలలు మహానీడునన్

జం. గొలుకుచుండగా మనకల్లుండొచ్చెన్

దలరసులేం చెను దద్దం. గొప్పన్

చెలకులు లేనయులు విభుడునుగూడన్

నలిబిల్లి. తి మన్ను. యిని తొండన్

జం. మునివగసకలంబు సుమిం యదిగా

— గొనుడు మేము. సెలు. ములేమిగా

చనుచడకర, వ్యమముకూచేలేన్

బిగొ. చునునుండిగ నాదాతన్

జం. గగనలాటిమి ముగండు. నిల్వెన్

బునుకూకొచరమా. నె. గుడల్వెన్

లేనాటి యిట్లని యం. తరువేగన్

యగముగ డ్రొక్కి. తడులేమిరాగన్

జం. మినికేరుణతొ నానో. పుచనం

బునా. సని సత్ప్రతిని గొనుచు బసన్

ముని చెనుకొని నృపుడును రిమాంబుల్

జునుచులేదాల్చి. గాని యామోదలన్

హెచ్చరి. ఆ యిమల్లిన రామాళ్లని

యవనాచలేన ధ్వజ్జీ

నయగలేగనిపొంగడుచు

నగలగొరెనినుడనుగల్గి

చా. పొయి. చా. మ. నీ. యనుకరమునితల

దే. మ. కు. నీ. కలు. చా. పొ. మ. మ. తల. క

చే. మ. గు. జీ. క. చే. జ. ని. రం. బ. క.

భూ. మి. గు. ను. డు. లే. న. ప. గ. వి. త. న. క.

చా. పొ. గ. డు. తల. గ. లే. న. ప. గ. వి. త. న. క.

లే. గ. మ. జ్జీ. గ. నీ. న. నా. మ. మ. గు. డ. క.

గు. గ. రి. మ. రా. ము. ని. సు. భ. గి. లే. కు. ల. క.

మొ. గి. జా. డి. రి. జ. న. ము. లు. బా. ర్. లే. ము. ల. క.

చా. తె. రా. ఘ. పు. లా. ని. లా. ల. తొ. ల.

చా. రి. గ. లే. న. యొ. ర. ద్ద. ము. గ. డ. లే. మి. తొ. ల.

జో. త. న. దా. డి. గ. పొ. రు. లే. తొ. లే. క.

మి. రా. రి. హి. సా. ర్. మి. తి. నా. రి. లే. క.

చా. ఎ. గు. లి.ం. ప. గ. వ. శ. మ. న. గా. ద. ర. మా.

య. న. నీ. లి. రా. ఘ. పు. ల. సు. గ. స. మా.

న. గ. య. య. మొ. రు. లు. ఎ. న. దా. గ. ల. క.

ఎ. గు. లి. జో. య. నే. రు. న. నా. మ. లి. క.

భాండు. బిసెన్ల చనంబయి పవిత్రం
 ఎగుల కై మూలనన నే
 కానలలి రాముని కౌరి,
 తులస దాసుండొ నరికె నేవ. నిన్
 త నలగు రామున్ శౌజ్ఞ
 పొంగము లేక నక్క మేయెరిగెన్
 సొసంగమున నీ. వివాహము
 త్వనము వినియెడివా రుకిన్

భాండు. యుగములు న రాముడ
 గండ సుఖమున్ కులిడి యెల్లయును సదా
 లేని యెందని లేక మ
 దాన రాముల యెల్ల రాముల
 మాంధ్రము లేనందుల నే కవిత్వమున
 మోచరిగులన్
 బనకాంతరుణ మండరా మే శ్మశ
 కృతేన కల్పలునిలన్

సురరా. సారరా రాముని కై మువివాహ
 క్షేమ యశము విను వారలకు
 నారితేల పద నిచ్చు నలయు
 రాము యశము బనులకు

గద్ద. ఇది ౧ సకలకల కలుష వి భ్నంసకరం ఎను
రామవతివ మాంసస న సరోవరం మనశాల
కాండంబును ప్రీతిచు నీపానము.

౨ గణాధిపతయేనమః

౩ గురువగణాగవిం

తాభ్యామమః

౪ గురుభ్యామమః

త్రామాయ

నమః

ఇది మంత్రాని దే రసామయ్య వేవాయ నడిగ.

దూపరి. ౧ గురుపదే లలల రజమునం జే మో జ్జశుభాది.

౨. గౌరవం పతి యన మంత్ర సేవలవత్తు కృతీశాని.

౩. జాపాయి. కాంత మోడరాంపు ప్రదరు దేరన్

సంతోషంబును ౧౨ సంతోష ద్వికారం

కాంతజగన గగన స్మృతవత్తునం

తెంతయువరజలమెనయిం పగనన్

౪. జాపాయి. ౧ సమృద్ధి వరసిద్ధి నదులులు

వారిస యో భ్యా వాదిగవత్తుము

భాసురమకలిమయపట్టికాగతుని

భాసిలిరినరులు పడయరువులనక

3. చాపాయి. పురసంపదయింపువలంపంగరా

దరయన్దీని నేర్పంలేయయపురా

పురజనులకు సుఖంబు యుగమ్మనగా

పురుషోత్తము ముఖముంగనంగరా

4. చాపాయి. త్రితనిజనులు నని వెలులందిరి హితమున

శ్రుతిగతనింగని తేవిరిసచమున

క్షేత్రపతి తక్షణాళిలాంకృతమున

మతెగనికనె సమ్మదసంగతులన

5. ఓలే. యల్లజనవయలు వరాజపద మితనివె య్యతగునంబు

తెల్లముగమహాశుని మదినిలేరముగా గలార్థింబు.

6. చాపాయి. చితవెలువారి చింధవిషయం

దానిన భుజయగళాక్షిరికారలుండ

దాతతదైతగురా యుపుడంతపురమునన

శతత్రుంగుండి వెలుగింపదమునన

7. చాపాయి. సత్రాతరచాజితహమరునిన

భర్తావృత్తి సంగతి సుమశరునిన

నేతనలే నెన్నిక గనవచ్చున

దాంతపంపగా నారకుడిచ్చున.

౧. చాపాయి. వెలుగులుగని యవ్వేల్లు తపసిరా

వలసదనాత వడినిదిడిసిరా

నిలరాముడుగని యెదురేగిగతున్

వెలయింపగ మునివేగిగని నుతున్

౨. చాపాయి. జనకతేనయ పతిమనిసింహ సనమున

జేరింపరాదనలత్తెన

మొనసెంపగృహాలున నల్లలమున్

మొనయింపెనురాముడుగానె మున్

౩. చా. హరికలితెను విషయరతులుదేహ

ఇరతులుమాంధ్యశాలరయగమోహ

కరములయిన నాకరుణగలుగులన్

పరగతిగాంతురు ఇక్కిమెలగులన్

౪. చా. కాళరాకపోతముగానిటునులును

జేరితృప్తిగనిగవారతెనుజును

నారదగృహింపై నలిసిటులున్నన్

నారాకనె త్రినియతుడునెన్నన్

౫. చా. అనవిని మునిరాముని పేడ

ననియెదనానితొండ

విగయవిదేకాదికనిలయ

వినుమురించుదృశ్యేనుండ

౧౩ చా. పొయి. నానియతమహి రామ నానయకతనన్
 నేనియ. తగన నేరుతు జుత్తనన్.

జానపాత్రాత్మతులు యత్తు తిదమి
 తననియ. కొనునాననా నే రాని.

౧౪ చా. ద్రుణువర తయిదతి గానగు గురుత్తన్
 నువతుక నేమి జానునగుగు.

నాజుక, జగతా వనమున తీవ
 విజవములుగా. వినుజన నేవ

౧౫ చా. అజిత నామ దాన జితా ఉవయి తి
 నిజమునన. యానియతేక ఉమివి
 యంలురువనమి. వ్యాజతు ఉవున
 కుజ గతిసతియే తేరు జయగుణాని.

౧౬ చా. నావజగంబున. అవజగమున్
 నానియ. న, న పొయితి వగమున్
 నేవనగు. తకతకములున్
 తేవని తెల్పజిత వేదములున్

౧౭ చా. శ్రుతిని త్పాదమలగు. శ్రుదనినన్
 కతున. పతనయ. నయితివన్
 కింతజ పయోగ శ్రుతయ జాదున్
 గతిగానిను గని కాంతర వేదుల్.

౧౪. శాపాయి. తా శ్శుశు నిశుశే హాదము మారశ్శ
 శ్శేద శ్శేతి మామల మది తేరశ్శ
 కందుశ్శశ్శ కందిగడువశ్శ

మీద శ్శశ్శ తేతి గుణమణిశ్శశ్శ.

౧౫. డా. శ్శ. నిర్దుణా న్నతరమన
 దగునాదగు నాదూరశ్శ
 సుగతతానలూ నామస్మిలేకశ్శ
 గతి మధుపమారూరశ్శ

—౧౬. శాపాయి. లతి శ్శే బహుకాలమునాగుణామల
 న్నశ్శ శ్శశ్శ జమగుగము నిశ్శజూడశ్శ
 దలమన నదియగు గలుగన వేడుశ్శ
 బలుకుమనూ టినిబహువేమదిగమన

—౧౭. డా. డారలకంతే ల్లశ్శకు ల్లశ్శశ్శ శ్శ
 బరగునగుణ రూపమామదియూనశ్శ
 సరసిజూరసగుడు సాకేతగతిశ్శ
 ద్దశ్శ న్నశ్శగని తార న్నశ్శశ్శమలేశ్శ

—౧౮. శర్వశ్శశ్శ ప్రమసన్నిధి లాశ్శశ్శ
 సర్వముజైష్ణవ జగు నేటులయిన
 పర్వన నా రూపము సాంధ్యముగా
 నిర్వహింపుము పనిసమర్థముగా.

౧౩౩౦. తి న వి నీ ర యు ప తి య న యె ను బం లా

వ న శ య వు న కౌ య య మి టు లే లా

ము న వ ర న లు వ కు య నె టు ప న గు న

ప న స మ య ము వ క్తి న య న గు న.

౧౩౪౦. సు ర ము న రొ ము న శు య ప ర ణ ము ల న

శి ర ము న డా ర వి య త్ర క ర ణ ము ల న

స్థి ర త థ ణ గే తి క మ ది ద న య న

ప ర మం నం ద పు య ర ము న యె న

౧౩౫౦. త్రి పు డు రా యు న వ న సు త తొ

పె ప్పె ను క ర థ ము బ త ను ణ శి తొ

ఇ ప్పు డు వ న ము న కే గ ను వ ల యు న

ద ప్ప క సు ర త తి ద ను ప క వ ల యు న

౧౩౬౦. శి య క ము స్థి లే ల య లొ ల

మి ను నె వ న యా త్ర పా శి

ద ను పం య ల య త్ర సు ల న డ ప క

క ల పె ను మ ది ప ర్ శి.

౧౩౭౦. ర పి ణా క యె డ ద క ర ణ ము ప ప్ప త ర

శి పి ణా క యె డ ద క ర ణ ము ప ప్ప త ర

మ పి ణా క యె డ ద క ర ణ ము ప ప్ప త ర

ప పి ణా క యె డ ద క ర ణ ము ప ప్ప త ర

౧౮. బాపాయి. అతనికి నృపులను మఱులు లోకం

లతతినెలిమి యుండులనతనికి నపా

రతతవిభవగతి రాతి యుసతిగా

గత లేరపుడు జగమ్మున నుగా

౧౯. బా. మంగళము రలిముమహిమం పతేయత

నింగని నయతనికేం గలదే కారత

సంగతినా దర్శిమ్మున మన

మునగని తన మోముంగని యొకదన

౨౦. బా. భరణారమణుడ తనకికమరుముల్.

గరముముదిమిదెలుపగా భరముల్

భరణమరున కలదనునది లెలున్

జరదేవి ను బతత కు బరలెలన్

౨౧. బా. రాములై కృపయువరి - జుత పొందున్

జూమిజు జుని విస్మయణ ముగంకున్

౨౨. బా. అనువిహారమున నజతనయుండలపురోహిత నిజరి

తను పులకితముగ ను జదిగము గనిమునుదెలిపెను కౌారి.

౨౩. బా. ప్రతములదళముల వరదలములన్

సుతుడు గలగనోయతనికేదగన్

దతులతరాంజ్యగతి రమనోహరన్

మలేదలుబతి జన మతమునాసంగన్.

30 వా. పాం. అంశకే రమణుల పొరుల ననుపొయల

అంశపదుల స స్థా రంశవిహారుల

మూనియోనిజనమూనితునిస్తు

మూనితనుపు స మూనిదము మున్నునే

31 వా. ధరణి గలుగు అనవ స తెల్లననునే

గురువరగతి గొయచుచు నెపుడు మున్నునే

గురువరణరణ ము శీరమునదారలున్

నరపవులకు దగు గురు రమనిల్చున్

32 వా. అపుడొక కౌంతియెస నెమననంనన్

కౌంతిగనుగొన పలుమెనయు నిదియనన్

నపుగనుగొని సన్మేహంపు పుష్టిం

దహి దెలిపె కుశీల పద సమష్టిన్.

32 వా. అవనిపాంలన చేర సమరవకు హింస గనగెట్లు

నవమగుగాయలారా వము నిర్ణయముగ నగునిపుడట్లు

33 వా. అనని వరరణ అనపతి గన మో

దనియతి మునిపతియ నుమతి నమో

యని రింమునిరానియతి గూర్చు

అనుసాంధ్యము లనుసుమును గూర్చున్

34 వా. మేగ అత్రాణములు మే కుని యుండన్

కూని జీల అనుల కంమము నిడ్డంబురాని

బూరసేన యుమిది పొలుపుగ వేగన్
 దానమాకు మహా నాయతేరాంగన్
 రంజా. ఎడలుండు సై తే కుం డు నొరవీరుగం
 దొడరు సేవ్యడిది దొసగులు వెరుగున్
 దతయవలదగ్గ దశరథ వచనం
 తెడపడలజేయగ సెందమనముగన్
 రంజా. అననాద ఇసుముఖదాళు నిల
 గొనని వాండ్లు దొసగులులుడు దశరథా
 విశుభాననము జేసిన వాండుముదం
 వెగయు రాముడొడలుడిదియే రుగుమెదన్
 రంజా. అననాద య సాలస్యముగ సంజారము లుదెమ్ము
 తగయునిపట్టాం బుచ్చేయలేగునుదయమ్మిది తమ్ము
 రంజా. అనుల యుమందరముగ కలంబునిరా
 అనను యని సుమం ప్రసని బలవీరరా
 బ్బికటమున తడవ యికింతముగన్
 కని మ్రొక్కే పవిత్రే ఘనమోదముగన్
 రంజా. దశరథుడు బ్రాహ్మణులయముగా
 గురలలేలక మిడుతై మరుగకగగా
 విశదమ. దశరథుని మొలకలడిగ్గ
 కృతకవిడయ నలదన సనియెడిగ్గ

౧౨. చా. పాంయి. అలర సుమం ప్రపంచం విశ్వాంధక
 పలువర్షంబులు భాగ్యము గూడకన్
 నిలువెల విలసన్నియలీ దలిర్పన్
 దలాలి విదిగను దడ యక శరాంధకన్

౧౩. చా. కులమం త్రివచనములు విని స్థాపితా
 కలితకు సుమ వృత్తము వతెగ పుడం
 సెలవెలసి వసి శ్చముని ముదః నన్
 దెలికిన చక్రం లాడెప్పింపు మనన్

౧౪. చా. మునియ పుడు సుమం ప్రాని తొం తొం
 బునిజీ తం పదే పుచ్చ మహర్షి రామ్
 కనమంగళ సంగతీ సార్థము లన్
 ఎగుతము లగు నపైరయర్థ ములన్

౧౫. చా. మణి కండక బామర వాలములన్
 ఘృణి మద్రుల లీ మణి వేలములన్
 మణి కమ్మల ఘన మాణిక్యములన్
 గణి యింప గనగు గాణి క్తములన్

౧౬. చా. వేణోక్త సకల విదిత గతీ తొంగం
 పాండిత్యము పుంబహు శవితారం
 మౌనముల గతీ బాగ్ ముఖలమం
 ప్రాణి దగదు మాంపుల ననగళము ల్.

౨౦౩౦. పాఠం. పురపాదులకేం పుమిగులనిన్నవ
 నిరుపమగతేమానితములక్రొంగుల
 సరసముగ గురుసురభ్రాంజలకున్
 దరివెలయింపుము తగు శ్రయ్యలకున్
 ౨౦౩౧. ధ్వజ తొరణాలలల వికము
 తగుపదిగనొసరింపు
 గజతరగారులగుండుమన
 గజగుంబుగనియెనింపు.

౨౦౩౨. మునియెవ్వనినెప్పనిబిగవారం
 డునుదప్పక నప్పనిజేసెనువారి
 డనిమొదమునంజననాడుడు
 వనియెలగారునులుగుదనిపెసదా
 ౨౦౩౩. రామునిపట్టాభిషేకము

ప్రేమవిన్నవనచాళి
 రామసుమంగళసంధనము

రచిందలచెనుమదిహాళి.

౨౦౩౪. ధరణిశ్చరుడుతుమరునకు తెలుచు
 గురుసంపెనుసిరితేరముగనిలుచున్
 గురురింకవిని రఘుపతీయుద్యారం
 యరచింపేతి ప్రాక్త్యరయమువిారణ

౨౬౨ చారు. సందరముగ నర్జునుల త్రాగేడన్
 బాదవి నలేస మ్మా తముతూండన్
 వై కేహి యుదావడిజనియం తన్
 ప్రోదిగర్భన విడి పొలిపెం జెంతన్

౨౬౩ చారు. విషయముతూం నని యెని టులమింరా
 కేస ను శసంగలే లెను పగు నారా
 నను గగుగొరిగ నాం యు నలేయు సా
 నను నియమింపుము పని యుండే మారా

౨౬౪ చారు. తార నె ప్రభుంధ ప్రభులే న్నిడియెడన్
 బూరి నెన్నియొప్పుక రాగముదంజానె
 బారె మగసునా యూం న యొక్కన్
 మానినంక్ర ను శమలే నను గూర్తున్

౨౬౫ చారు. ప్రసమునిరాం యు శ్రుగొరిని
 యారడి యు నముగ ప్రాశంసతోసి
 జె నవర యిటులగు ల్మేల

విత్తరన కుతానాంషణవాసి
 ౨౬౬ చారు. రామచంద్ర గుణారాజి యు శీలం
 బాంముని కల్పి సమంత వాలన్
 రామ నిన్ను యుదరాంబుగనింపన్
 మామిపుడొనర్తు బాంబు మశేం నన్

౧౦౩౦. అంబరం. అనవిని విస్మయం గురవు పతేయం
 యనవి శకునము పురజనతే వినియం
 ననవి శకునమున దనిపిచా శ్చముల్
 యనరవమున మొరసే నతే చా శ్చముల్

౧౦౩౧. అంబరం. అంబరం గురవు పతేయం నవనామయం
 తే పురమునం దే వివ్య సుశేకునం
 బుప. అంబరం నంబరం, గనిముదం
 బుప. గ. శరయని పొడ గను ల్లెగన్

౧౦౩౨. అనుత్రాని శరయ నకు నుపమం గునా
 శ్రునిగన మని ఫలమగు తరమగు నా

యెనని అంబరం మన ను సతతమున్
 గను బంధునిగ మననియలే సతతమున్
 ౧౦౩౩. అంబరం అంబరం అంబరం

సయ్యుల్లవ మంబరం
 యప్పలే చం ప్రాయే వే శను

౧౦౩౪. అంబరం. అంబరం మనెయపు నను శరయలే కేన్
 సమ్యులే తొం. గ. శ్చములు మహీకేన్
 సమ్యులు గురవిని సౌపవతుని గారల్
 సమ్యులే సమ్యులే సరళవిచారల్

౧౨౩౦. మంగళతలగములంగతి మదగన్
 సంగతి నిలిపిరి సజ్జనములు లోగన్
 ప్రాంగుచునగునగురంగపువల్లున్
 రంగున నుంబరిరాముని వేల్పున్
 ౧౨౩౧. రామజనని యభిరామము గాంగన్
 గామితో ర్థమిటుగలుగుటచే గన్
 గాత్రమదీవతల గతిమజ్జుంబెన్
 రాముని నభిమిటురాంగనిమింబెన్
 ౧౨౩౨. ఎటులరామ శుభమెనయును యుటులన్
 యులగపటమిండుని పేటలరచనలన్
 కుటిలకుంతలులు కురంగనయనల్
 యుటియించితి మంగళగతి మొనల్
 ౧౨౩౩. ఆపుడుసుమిత్రాతనయుండు
 హర్షవార్తిలాగేనాని
 కృపనురామజక్రూడుబల్క
 నెసగెముజలసగమూని.
 ౧౨౩౪. ఉరుగహర్షముతొరామెనకురుపురజనుల్
 భరతరామని క్షరజావమనుల్
 సురకుండుభయల్యరవాంక్షములన్
 వరగతి మొరయించితి వాంక్షములన్.

20 చా. పాంయి. ఇ నులును సూరభ మొనరంపవిధిన్

వినుతేంపుమన్దేవేళ నుచు విధిన్

వనరు ప్రలేపజంబును ప్రలేపాధిన్

వినివిని యిదితగునని రినిరానిన్

21. చా. కనకా సగమరాగ ముగలు సకలతౌండన్

మునుడుకాశరతి ఇ సలేలేలుండన్

దనరు ప్రజావంబున కేవకులం

బా స రింపగెగెం పె ను వియ్యములన్

22. చా. సురల యోధ్యలగో జరుగురామరా

బిరమ మృత్యు గ మయలవెన్నలరా

తీతిల బెగ్గె కొన కరమణవాణి.

స్థితింబును జీగొలిచితి యజురాణిన్.

23. చా. రహిమా యారంపదలనగంగ రామునివని కేంబు

మహిరాజ్యమతడువిడువంగ మాతమాతలపుసింపు.

24. చా. ఇవపురే యి లేమ్మువనిము పోలిన్

దివిజు లనిగవిని కేవియునత్తెన్

లేవిని వారనితి లేల్ల గాకున్

దవలదుకొలమ దిచలపదమంతున్

25. చా. శోకము పాదము తేదనిరంమున

గాకగుమతేదగునిగమము వేమున్

బాశ్రీది నెరుగుదుము పురుషుడు వాలన
జేవాదులకున్ బాంధవులకున్

21వం. చనుమని వేల్పులు చరణములన్
గనియునికే గణంబును పనియున్
చెనయు పరసుజుముగ నశక్యముగా
వనిమినుకులచెలియనియెను వడిగార.

22వం. ముందరికార్యపుసంకల్పములన్
మొందుగఁగనియార సుందరిగములన్
మొందు దశరథపురిం దగురత్నన్
పెంది # కుస్మిహ తడింజెడుభాంతిన్

23వం. కైకదారిని యనగాఁ దగుదానిన్
చార్యకులమతిదాఁజే కృని ప్రసిక్తం
దాతలితగమందర సునతిపెన్
చాకులదెలదుక వడిఁబడెంచెన్.

24వం. పురిగలుగడుగని పొరిపొరి వాంక్ష
స్ఫురితరవమునిపొంతల ~~వృక్ష~~ వృక్షా
దరమగుజగతలే కల్పకమోవిం
బరగుని టిలిదె మిరయ దెచల్చెన్.

25వం. ఆమందర కౌయది యన్మట్టుం
గోమణిమ పనిది కౌంత్కకు నట్టుం

- దా మును నూరుపు దగు నని దూరన్
 సార్వమిని జెంతకు సరగు ననై రెన్
 ౧౧.౪౦. దరినైరిన మంధరగనియంతన్
 శరలేజన నివత్తై రమణావంతన్
 గరిమ దూలనేల రయని పల్కన్
 కిర రయదు చూడదు తొరపుల్లన్
- ౧౨.౪౦. ఎగిస మొకక నయ్య వనిపుదారా
 దాని నిన్నెవరు దలచడు వారా
 వారియెరుగ నరవదనము వాంఛం
 గారిదాంతుగలే గానిల్లు రన్
 ౧౩.౪౦. కనరధు వలపుల తెలదు కయం
 తరంగమునదాన త్తై
 కుదలుతె రా ముదులని కయం
 గుడుంబుదై కలివత్తై
- ౧౪.౪౦. వనితగరువ మె వార్వనిలంబున్
 గని తొరన్ దనకు జనకు చలంబున్
 గొను వాడెవ్వఁడు కుశలంబారా
 మునికెరా ఇయ్య మొసగును మనయారా.
- ౧౫.౪౦. లలనా కౌ సల్యవలన గలుం
 గలదానవు నీగరువంబా లుకన్

విలసిల్లేడు పృథివేడుక కన్నక

కనకయనకుమదిగలుగ దెయన

౧౬౪౦. పట్టియొనగను వలెవళుడంచున్

దొట్టుగర్వమునఁ దొడఁ దవంచున్

వట్టి సెట్టిపై వనరెడురేనిన

గట్టిగపటిగాఁ గను భూజానిన్

౧౭౪౦. అనిగమ్మారెలు వినిమదియెనన్

మునయుకలక తొరముదికవలానన్

మనుమంధరగని యిట్లన్నన్ మతియిట్లన్నన్

వినినాలుకఁగోవును నొకెన్నన్.

౧౮౪౦. ఇంజలుకుబ్బులు కంఠాలనగుజనువారలుకూర్రం

ప్రంజెలులని సతెగనివలెనెంజలలశఁజెయివారన్.

౧౯౪౦. ప్రియవాదిశఁజెప్పెను నొకెవ్వం

తోయిదిరాముడుకతోరుడెనెవ్వం

ప్రాయేతరమునెప్పెనె యెప్పుడయినన్

దయనయుడతడుతగునిదిప్రొంగన్.

౨౦౪౦. అగుపెళ్ళకుఁ బెళ్ళకురొజ్జుకువారిం

డెడుగురుండియులున్లుగు వంశభవాం

దిగర్కానొంబారంబగునిటులెన్నన్

డగురామువున్లున్లు రియులులున్నన్.

౧౧. చా. పాం. కౌ. సల శృ. ప. సు. త. తౌ. సరి న. న్ను. క్
 వా. సి. గ. వై. కే. హం. స. ఖు. డే. న్ను. క్

గ్ర. స. హం. త. యు. జ. స. గ. స. మి. తి. స. దా.

దా. సు. స. త్రి. య. స. ర. వా. సి. వ. సు. గ. దా.

౧౨. చా. ధా. త. రా. ము. త. స. రి. స. యు. సి. స. తా.

భా. ర్వా. తే. స్తు. ష. గ. గ. లం. డు. దా. తా.

తా. ర్వా. త. త. క. య. గ. సి. య. సి. మ. ది. సె. త. న్ను. క్

ప్రా. తి. య. త. సి. పై. పి. డ్డ. యు. గా. త. న్ను. క్

౧౩. డో. శ. ర. త. సి. పై. న. ప. డ్డ. ము. గా. త. న్ను. క్

తే. ర. ము. గ. స. త్య. ము. వ. త్త.

ప. రి. మౌ. ద. ము. స. మ. క. ర. సి. య.

గ. రా. ద. సు. చ. దా. న్ను. క్

౧౪. చా. ఒ. క. త. ప. రి. నే. సి. టు. త్ర. క. లి. క. జే. య. న్ను. క్

ది. వ. టి. ఒ. ది. గ. క. త. టా. యా. య. న్ను. క్

స. క. ల. జా. గ్. ము. సు. స. మ. త. ము. గా.

సి. క. గ. కు. తి. రు. డ్డ. క. డ్డ. మి. ది. గా.

౧౫. చా. త్రి. ర. య. గ. కు. మి. ధా. ర్వా. త్రి. య. వో. లా.

క. రు. డ్డ. సి. జ. ము. త్రి. య. త. రు. డ్డ. క. న్ను. క్

త. రు. ణి. గ. కు. మి. ధా. ర్వా. త్రి. య. మ. దు. న్ను. క్

జే. ర. త. లం. య. పు. గ. న్ని. న్ను. క. యు. న్ను. క్

౧౬౫౦. లలితావినిశకలంకమునాంకుశ్చ

గలిగితే మిగుల గానన తేకన

బలికెనే నిటు తప్పులు పైపగడే

లలితావినిశకలంకమునాంకుశ్చ

౧౬౫౧. మాంయగానకా సతీదేవ

మాంయవైరమలేదాని

ప్రేయసిగానకు గానిచాల

ప్రేయము మిగుల మనస్సాని

౧౬౫౨. గానమున మృగాంగనలె మొట్టన

బానిరాణి యత్యధిక మొట్టన

మాంసక శృంగారము చిమచియై పుష్క

మూనితుబ్బలులు పూనుచు జై పుష్క

౧౬౫౩. నవడిగ్గ దివిలు నేనన వెరలున

తావగతుల నెదవులక బరతున

హరివినుమనవ్యమాండ నెఱుంగ

కేవలము ఇహోత్తరపుల నెఱుంగ

౧౦౦౫. తరుణి గగను సేవరాములకు

కరము బ్రత్యేక కారాములకు

వరము దిరములు వారు దలంప

విరసిత యగు నిదివిదియలుం ప

౧౦౧౩౦౫౦౫౦. తరణిపంకజాంతే ము వితియించునక
 ధరణిజులమణాగువేరియెనిడించునక
 సరవి నెంచు నిన్ను సవతేయ సంపద
 దరుణియె చింతెందక మగు సంపద
 ౧౦౧౩౦౫౦. మగువ యుమనసుమలి నమ
 మాంఁ మృదువు నొదెంతె
 దనిలియతే నిగొల్పే వసునిగ
 కలకెక వెంటటి వింతె

౧౦౧౩౦౫౦౫౦. సవతేచతురతారణాపకతాక్షం
 ఐవసరంబునందతిగాంభార్యం
 బువెలయచేసికొనవలయునుమారన
 బ్రహ్మసగతి మనమ శరతునిచేరన.
 ౧౦౧౩౦౫౦. సవమలందకున్న దివికెలువగా
 నవునని కౌశల్యయె. నర్చులేగా
 యవగాహింపగ సవమలిగంటే
 యవనిచ్చుమలిగ యందటంతే
 ౧౦౧౩౦౫౦. వసుధా పతిగ పయిచు లేఱుననక
 వెసగనికౌశల్య సవతిగానక
 గనగుగానుచు మంత్రసరణిమారన
 గనవతింబె యుమింను తునిచేరన.

౧౦౬. శా. పా. యి. త్రింధరుగూఠాశ్చోంధరరాముం

జైంధుర్ తగునని యంధరు నేముం

దింధురగగలుగు నంధును ధైవం

బుందించిన ఫలమంధుడు మేవన.

౧౦౭ దో. అటులకు బృహదేతుల తేను

గర్భముల తర యోధిండు

దింధుగ మజిమజి పగ తెరుగ

దేవియనవలే నింధిండు.

౧౦౮ శా. భావిగతిని మది ప్రహేళిమింపెన

దేవిగపగతి చెవియన నెంపెన

తవి నే మడిగెదో వెనగన్మన

వేపుకుండ నేవరడి తెన్నున.

౧౦౯ శా. పత్తమాంబు నిపునిపుట్టిపుం

హత్తేంద్రుని నివింతిహతరిన

లత్తనాకలియన పత్తనానెన

నిత్తకువిధిగను వేర్చును దాంనన

౧౧౦ శా. దేవిగవతరాదేవతల మిడన

కేవలసత్కముగా వినుము విండం

గావలదు వలసురామునకున

భూవలయమందగా వెతమనకున

౩౦౫౦. వినుగిటుగిసి వినుపింతు పయో
 విపాతమత్మకననం యయో
 విసకింతు వింతవిధి సవతేకిసూ
 ను! తొండదాస్య తొండతెడుసూ
 ౩౦౬౦. విసతకద్రువే పత పేందె

విసతసవతే నిస్సెయ
 వసంతుడుబందా శృహంతుండు
 పనిలత్తెయంతుమిం

౩౦౭౦. అమ్మం బలువినిమ దిగెమ్మ దిరలు కన్
 నమ్మి కై కయలుకొమ్మ గలలుకన్
 సమ్మతే తేకచగమ్మ ను కినుకన్

గ్రమ్మికదళివతగదలుయ తెనుకన్

౩౦౮౦. తలడివి కని మందరగంత్రి రదా

కేవతేనాగత్తును గదలయలతపదా

కలగలుమాయల గరభమగ్నే కన్

దలపగల జేసెను దాంవిమి తాగెన్

౩౦౯౦. కడలపదమగ్నే పదమగదయగ వేయన్

గృహసలే మదిని నెరిమ దిదాంయన్

గుపదమిష్టమయి గొన్నెను దానిన్

విపరీతతేను తేవిరచనమ్మ నెన్.

౧౦౬ చూపెంబు. అంబకౌంక నుటియింబగవొలన్

గంబకానిగళి యింబయచే లన్

మింబసక్తమని మెచ్చుచుల్లగన్

కంబ కౌతుకముగట్టుగదాగన్

౧౦౭ డూం. దేవతల కైదు శ్మశనముల

— దేవతల నుటిగచల

నాదె కంబె నాంకలంబు

— నెరిగిదేవునింబావల

౧౦౮ — చూ. పరికయిగనవత్తుటి నేజేయన్

— నేరివిధి వగలుసిద్ధముచాయన్

— వారవంత్రియియచే రెదనింకన్

— వైరిదాంబాకగమగుశంకన్

౧౦౯ చూ. దీనవనగములుదెలుకఁగూలం

— మానినిగనియంబుండరమేలం

— గానియటి గుఱింబం నికనెన్నన్

— గానివెలుగులకు నుమానములున్నన్

౧౧౦ చూ. సాంవినిగకుంబనవటిగన్నం

— బ్రామిగది మొదలుచులువగమున్నన్

— చేమడుమడు వక విస్తమిది గాకున్

— సామిప్రియుఁడుగును సతీయరతో కన్.

204

౧౦౧. అది మొదలుగ భ కగు సు ఖ మెన్నున్
 విదితముగా నృప విహితము జెన్నున్
 పదిలముగ సు పాయ దర్శన మం మున్
 సుదలే శై పైక సు మ్ము యు శులున్

౧౦౨ జో. అతేవతూప పతనము జేయ
 పతేపుత్రులను త్యజింతు
 సతేనా విపత్తి దెల్పి తేవి.

౧౦౩ జా. మతేయం దిలా దినే నెంత
 అనిరాణియం తపటం సిహృదయముం
 జూగుపమం ధరనియు కడం శ యమున్
 బగుపడిపశు తృణా బలి శత్రుణామున్
 గొన్నుకై వడి నగణాగ కృని త్తణా మున్

౧౦౪ జా. కైక మొదల మృదు వయి కన్దనయా
 పై క తూరమగు వచనమయె యార
 స్థిత శ్రేష్ఠ శము యోపానకముం
 నై కుగు శ్రీయ విని కని యెకలకమున్

౧౦౫ జా. తేలిపి కు జ్ఞ నిద స్థిరగ లే తూ
 కలయవర ద్భయి ధరణౌపతే తూ
 బలికిరామువగ వానముగ కృష్ణ
 డులుబేబగు పృథరతురాంజ్యముగ కృష్ణ

సరవిగ న యెన్న క రవము జెలగెన్

కరముక్తై క నెరుగతి ని యెన్నెన్ గలనెన్

౧౩౨ పా. సగరినగ యి ముదంబులర నడలరా జన్మలం మంక

తేనినరలినము లాపైన్మరెనుగజన యి ముదమండ.

౧౩౩ పా. రామ మూర్తియువరాజుసూర్య

శ్రీమకతులవద్దామమునంమన్

వే మొనగితి వ ద్విహితము లుజాలా

ప్రామిసిగం లేలేయపుడు బాలా

౧౩౪ పా. వారలరా ముడుపరమశ్రీ మో

ధారములుగ గని తేనినయసెంమా

సార్వరూపాత్మలననుపగ వాంతుత్తరవ

జేరియపుడునిజ స్థేమలుదారుల

౧౩౫ పా. ఎవడ నెవడలు ని యిం బన మనకున్

బ్రుచురవేసేతె రామలగనకుం

డి వెడమనావత క విగ దేవుం

డ మనతురుడిని యొ ప్రపలతబోవున్

౧౩౬ పా. తినిరాముని వర్ణన జేయుచువా

రసయము తేత్తై నుడివి కేవా

దనియత్తై కను దహింపెనువా

రినిగుసంగతులు జెనకగ తేవా

132 దో. వికటరాజు సంజ తరినియూ బడమందిరమునైతి

యదయవేతేడన్మలేనికి దవేనికి మృదువయెడలూకెతారి

133 బా. నృపుడు తొరపగృహ నిశ్చలేకయికన్

దపంబినినిస్త్రిందికి తేకన్

స్వపదముమున్నగజరుపగరాకన్

విపత్తి, లోబడి వెడలగ తేకన్

134 బా. వేల్పునె నృపతి కేండిరిమ జియున్

వేల్పువేరెండెవనివరతనె జియున్

తెల్పునతడు తొలగిననలెవినియెన్

సేల్పువృత్తి శుక్లత మెయిగనియెన్

135 బా. కులిగొనిగదార ఘోరంహతులన్

నిలుచు నృపతి సుమకరములుహతులన్

నిలువమి కరముని నిశ్చణత యెగ్గన్

నెలవజ్జూలయవడవి కెలురున్నన్

136 బా. కృదమిన్ శ్చి చాత్రపుత్తవసగం

బెడపెసొమ్ములని యిగుడారవృసగం

బడరగనిష్టముచడవిగు నతి తొర

నుడి వెనిదేమనికడు చయమతి తొర

137 ~~నోకరి~~ బా. మృదువాణిమొరనృపతియడిగె

వామలీననయులికెయంలేని

204

పాల్గొని ద్రోహపాపమును పోషించునట్లుగాను
 బుడ జూరక తనమున వరద నమ్ములు సాగవచ్చు
 ముగాంబు మున్న సుమనాకా కౌతుకమిచ్చి దగ్గ
 యనిబలికె గవి తం సెంచు మున్న.

సౌరథం. ఆతడు సుమనాకా కౌతుకమున యనిబలికె
 వెలలదెలుపు మనిరాని వేడ జూపునట్లెంతయు

గళగళం. ఎవ్వడు తన లోని పాపమును మోడవించెనే
 ఎవ్వని తల యె ముడిచితి, జూహించెనే

ఎవ్వని దుష్టతను నొనరున్న

ఎవ్వని దేశము నెడగల జేరున్న

గళగళం. త్రొంటి దగ్గరకు యని వేల్చి యిన్న

మిమ్ములకు లెనె యెంచిన నయి నన్న

మమ్ముల కిది వచ్చును వినుమి

యెంతయు నా మనము మమ్ముల కిచ్చుమి

గళగళం. నా సకల మభిమతి నొనగ

జేసి దగ్గ తుయొంటి నొనగ

నా సకల మభిమతి నొనగ

జేసి దగ్గ తుయొంటి నొనగ

గళగళం. నా సకల మభిమతి నొనగ

జేసి దగ్గ తుయొంటి నొనగ

మానుగలూని సమయమునెఱువగవలెన్

దాన వేషమునక తెలియవలెన్

౧౪౮౬. రాజసుమాంబునియపుడు రమణానందతారతో

యోజనొమ్ములుంకిరారిత యువతెమ్మగమువలెనా

౧౪౮౭. తిరుగునృపుడు ప్రేమపులకలూర్చున్

తపముకండెనిల్, తిని పుష్పన్

సపదసమ్మత ము సకలజనులకున్

సుపదముపురి యొల్పునవసములకమన్

౧౪౮౮. ఉదయారముని యువరాజునుగా

భువిజే సెద నావు వేట్కమునుగా

దదిలితిచ్చుము మయిదగు సొమ్ములికన్

నవనములనన్ సతమదికలన్

౧౪౮౯. కలగి తేచుకవనచయంబున్

దివిదనట్టులంతలననయంబున్

వెలగి కప్ప వృశ్చికపు పురేటనన్

కలగి కప్పు దొన రోమపాంతునన్

౧౪౯౦. సరసాంధుడు నిపుణులచేతగలియునా

తరుణివతితేనెసరమునెనయునా

కెరకొకపటమలేగెరలుచు జెప్పన్

గరముకంటె రుకతలను విప్పన్.

౧౫౩. దో. అడుగుమడుగుమని నుడివెనె చుడిపుడువగల్గయంబు

కడమవడి యెనిది వడయు లెకయిజాడరు ముదిసందియంబు

౧౫౪. బా. ఇనుడుక్క పలంబెరుగకపల్కెన్

ఎనుకొనినె యందును నేగల్కెన్

మునుననుమ బులతే ముదాపవరానం

బునిలికి తెంటికి గొరుసుమిమిలనన్

౧౫౫. బా. అనువుతేగుగారక సత్యవరసం

బునిగల్లు మూకులమున నిటు లజనన్

గసరియెద్ది నుడి చూస మికి గమిచే నగం

బుసరియెగుంబులవి సరముగనగన్

౧౫౬. బా. సత్యమూల మునుగ ర్థ సుతృలమున్

సత్యవార్యముల నిపుణుల కలెమున్

ప్రత్యహము విందు రాముగడగమున్

ప్రొల్వర్థము ఎను వెలయును పథమున్

౧౫౭. అన వినియతేని వరగము వెనుమ మున్

గనినని పలికెను గైక కలయమున్

గొనకూ నిపులుచుల నూడు వెగటులం

దిసిరివైడి తోవ పె బులి బుగటు లన్

౧౫౮. దో. అనుపమ సుఖవిహంగమగు శృంగమ సూచినిగైకేలు

వనచరురుక్రియనుడైన మునయ చ్చేసి వైడితోయి

౧౫౬ చాపాయి. పలికె నులకెస లీ తొండువర
 ఫలమున షరతుండిలఁ గొనవలెచర
 కలనతపస్వీవే శై గనిరా ముడుసై
 వలెవనికీ శేడు వల్లెరములుసై
 ౧౬౦ చా. తొండుల గని యిల్ల డి గిలి ననగా

సంజివితే శైండుచుండిడు పల్కరయం
 బుంబుడి పల్లుక తొలకననయన్
 ౧౬౧ చా. డావిదగాంబు చుడు పైడు వనికం
 బువలెను డేస వొకప్పు వనిల వేరన్
 దివులు కొనుల వమువలె నవళుడై
 యవనిబడి యెడుంబి ఎహతదళుడై
 ౧౬౨ చా. ప వి కిన్ తాడి వలెదలెనలం
 యువడి వడి కనుంగవ మూసి వెతన్
 కవివిదలే యొగల్చి ఎరులలకు తొం
 ర్కె వేల్పువకు మొగలు ఎ జీబులివి కేం
 ౧౬౩ చా. ఆయ యొప్పుల పెడి నెత్తెయెం
 గి విద్య పెడ్డెలలి
 భయదము నెలతలన మ్ములయి
 ప్రియసమయ మెంతలాలి

౧౬౪౫. కలుకేయియులగఁగనవిశరతుఁడున్
 నాకొడుకుగాడి నృపనయతరతుఁడున్
 వే కుట్టుతి కునిపెనుగురునన్నున్
 నాకొసల్కకు నెరవగువయిగ్గన్

౧౬౪౬. తెలయక యేలయిటుబలికేలి నరికఁ
 యలుకేలి టులేదగుమిదిబాధఁ

కులజూయలకిదిగుణమా నావఁ
 కులుల్లు య్రొందుగ నగుగతులుగారి
 ౧౬౪౭. ప్రతిసఁజేడిమందలివేసిసలం
 బలేక్రమింపఁగడకేరి, సలం
 బుతిండి కేదె బాసరించెదన్
 క్రితీశీబాధకులమతిఁబైపెదన్
 ౧౬౪౮. వినువిడువనవతెలేనలేగువయినన్

ధనమయినవచనధన మెఘానన్
 గనగునకియంచనియు ప్రణమగం
 కునెరిసెప్పెడు గతిశెననరణయునన్
 ౧౬౪౯. ధృతధర్మండునృపుఁడదివిని
 భరతఁగనుబ్రలువిచ్చి
 యతివకలి, ప్రొరలయానగన
 వలువగుమఁదల ద్రిచ్చి

110 పా. ధృత ధర్మండు నృపుడు దివి నిరతఁగన్ములువిప్పి
యచేవకల్మషుల యానఁగన వలకు తగులు విప్పి.

111 పా. నెలతయతనింగని పలువగఁగనతెన్న
దలంతు క్రొవ మేతరవారివ తెన్న
బలుకరినతెదా రలలిసిదాన్సన్న
జిలెఁగుజ్జుతేజనమదిన్సంగన్న

112 పా. తగనసువులుగానదుగదామగుచున్న
వగునృపలేదానిఁగని తలంతున్న
తెగిపలుకమదిందిగుచును చలితేరా
నగలేయగుచుబుల్లుగలిగిచెలితేరా

113 పా. రామకన్నులరామ ఇరతుతో
ప్రేమవాడితోవే మనియతుతో
జ్ఞానమతేయయినను పత్యంబుందున్న
సామిశంకరుడు సాక్షి తనందున్న

114 పా. తెలువారిగదూతలఁబడిదనూ
నులరప్పింపక నల ధుగతులనూ
దులక్రవ్వకుమో నెలతగుదిగమం
దెలమి ఇరతునకయిదుడునవనమున్న

115 పా. రామునికన్నరాజ్యమున తతితోదు ఇరతునందు
రామకెత్త పిన్నులసెంచిరాజిని నీయులందు.

౧౭౪ చా. పా. తరుణి శవ శ ప ధమ్ములు రా మో

పరియత్తివల్లి వలువదిడి మో

సరణిశ్చే ససూ విరమంబు లెన్

కరణి మసూ రధ మెరవలు చనన్

౧౭౫ చా. త్రిలువవిడువ మంగళ భూషణము ల్

వెలయుంపుము^{శిల్పి} కున్నిదిగముల్

తలపుచేతునొక పలుకెవగలన్

జలుకునుకు తొరా జైవియామిగులన్

౧౭౬ చా. వదలదు తొర పంబు దలంపలు మా

సదువగ గోపము యిదిగ క డ్రామా

యదగు లిడూ తెలుపుదయ వెలంగన్

మదవత్తి నెమ్మతీది యుదు టుడాలంగన్

౧౭౭ చా. రాముని సద్గుణ రాజప్ర పోలోక్షం

జైయునుకు సుక్రమయ తోతం

జై మె తియగ నిటు లంటి విడిలా

తె మా యి టు లేల్లి కలుగ మేలా

౧౭౮ చా. వెలి కౌంపము పరిశ్రమము మాని

తెలివి మింగగంబెల్లు

తలమన నశత తొర ఇచ్చి కము

వెలయగఁ జూపెదఁబుల్లు

౧౭౬ చూపాయి. రామహంస దశరథుడు ప్రాతఃకృతగా

—వే మిరానము న్నాత్రిడితి ప్రాతఃకృతగా

యీమాంబలువిని యీసంగ వెలియున్

—నే మెరసిగ వహ్నికరణి వెలియున్

౧౮౦ చా. శ్రుపయశ్రుతుకూంఠ యుపాయములచే

సుపతిమాంబువే నుడువును గలచే

యుపాయమాంబు యొప్పుననుమిదే

ప్రపంచ మేనిక వంపఁగ నదే.

౧౮౧ చా. నా పేద కుమరుఁడును నావును సాధుల

అలాపలేపదగలేబుడ్డి ఎన్నోడుల

—నాపేదకై నీ నేర్పరి తనమున్

యీంపై క్రికలమయిరాప్పడి యెనుమున్

౧౮౨ చా. నీ నెఱుంగుదును నాపు ప్రాతఃకృత

మానుననిచ్చెదమహిరాత్రానకున్

దానభద్రములయూనింపుమునన్

నానియుం టినిది యయ్యెస్సవలేమున్

౧౮౩ చా. రవిశ్రేణువనమున కేదమున

రాముడఁడఁగనకున్

నపు మృతినొంకపయశేమనునై

యవనిపయిది యది నెన్ను.

౧౪౩౦. పాం. ఇనుమ వస్త్ర వాక్యములు వలుకునా

ఇ నడ లే సతీ కలుష వదంఱ యునా

గర్భిణ్యైర్దృగ్ గాఢాంఠా

ప్రసియత వరయుగ తేటి గనుగోరా.

౧౪౩౧. పా. బహువేయిత వసుజ్ఞా వచనాం

రూపం రథాం రథైః సదగుణాగాం

ప్రహతే నక సమతే ఇ నపతే గర్భియేన్

స చోస మిదిగాంకు హర్షియే నయన్

౧౪౩౨. పా. ఇనుగృహతే పరియను మృత్యువ్రసా

దెనువల గటిండునని యిదియ వ్రసా

యనుమని విడి యిది వినుతే లనియైన్

బసుప్రరామునెడలూయగలైయైన్

౧౪౩౩. పా. ఏయుపాయముగ నేగృహము లా

బాంకుండు దెవడట్టి వరములా

మాయఁజేయ నిపుడాయుపాయముగ

జేయ మనము కెగఁజేరి పాయము

౧౪౩౪. పా. — అగ్ని ఇ నపతే బంధ మనముగ

తెనఁగా నలేలఁగదలిండు

మను బడి యెఱుడ మిగ్రామ

యనుమమ తియు వగఁగండు.

౧౪౯౫౦౫౦౫౦. తనువునీడిలముగ జనపతయడ తెన్న

యనకతిపాలిత కల్పతరు కతన్న

మునుకుత్తుగ దగ మొనసెనులమున్న

గననిమిరాసుక్రియ గారెన బలమున్న

౧౪౯౫౦. తనువునీడిలముగ జనపతయడ తెన్న

౧౪౯౫౦. మాటికి మోటికి మారెలురాంకన్న

జ్జాటికి మోటికి జెప్పక తేకన్న

బామివడిగ ముప్పటికి క్రీణమున్న

గోల విసంబడు పాటికుణమున్న

౧౪౯౫౦. కలికె నైకయి టాపుటగునేని

గలిగియడుగుమన గానేలాని

దలకుఁ గలికిం దలకున నగునే

వలన గునగునగు వడయగ నగునే

౧౪౯౫౦. తనువ బలముగృహం తనయధనము లో

వినిప తార్చిచ్చికి వినుమువృణము లో

జనవరధరత నెగయుముస్త్రివారి

గనదయ మారెలు గడువిడ తేవారి

౧౪౯౫౦. అనికొరులకుమనలకురాంబును

నాదోషము గాదు. వినుమె మస్త్రిలే

కాలము దెపివారి అనిను గానితొకరు.

౧౬౪౫౦౫౦౫౦. ఇరళుడు మ జులయలు బడయుండెపుడున్
 ధరణి విధికు ధి సరణితో విపుడున్
 సరియని మదయ ఇని పాంపమకున్
 తరుణి యసమయము దరస విధిదకున్
 ౧౬౪౫౦. సగరి శు శాపి దగరి శో ఇంపున్
 దగురాముడు ప్రియతగ ఇనియింపున్
 దగిలి తేముల రతేని స్థివింపున్
 మిగులతే ప్రసిద్ధి క విని మింపున్
 ౧౬౪౫౦. సగునిం దయును నాంకగు నయమున్
 గాంక దోవునూ కడతలే ఇయమున్
 స్థేకమయ్యె నెట్లెంకె దవటులన్
 బో కునిదవు క బామ్యుక నెటులన్
 ౧౬౪౫౦. తింతదాంక జిహితం నెమెమ్మూ
 యంతదాంక సావంజి వినిమ్మూ
 యంతమందతుంజింత లుపులితో
 వింతగోవుంజింతి విదేతలితో
 ౧౬౪౫౦. రామరామయగును బాటుతుమనా
 రామరామయగును బాటుతుమనా
 రామరామయగును బాటుతుమనా
 రామరామయగును బాటుతుమనా
 రామరామయగును బాటుతుమనా

౧౯౯. చాపాయి. శ్రీశుమనముననజ్జినపటితేలవార
 రుమైయనితేలమంజనిరామునివార
 ననరువెరుంగనిసంగలేదలకున్
 మనమునపరమేశునిగనితేలకున్
 ౨౦౦. చా. ఒకరయుకులపటియుండనికతేగ్గనన్
 ప్రకటమయోగ్యసతలాయుతేగం
 ఒకటంచెడురాజుమలేసలేయుత్
 కైకటిగవిధిపురినుంపవెడబయల్
 ౨౦౧. పటియుయువిలిపింపగడెలనారన్
 దలేవకారదిశ్చనివెలువారన్
 స్తుతిగిలులువందులుబడిజేయన్
 పటికేంతయునవిప్రదరములాయన్
 ౨౦౨. చా. శ్రీశుమనమలేజుననలనకలలార
 గునిజీలశుజములుగొనకొనవజీలార
 వడిపలేకీజునున్నవెజవవొలున్
 గననిద్రొంపకనాంబరివేళన్
 ౨౦౩. చా. గ్రంథార్థమునజ్జెత్తులు
 నిల్చిపటికేరమాయ్నాంబరి
 యిప్పుడువొల్లద్దువాడివె
 రాజురాండ్రువిశేషంబెంచి.

— ౧౦౧౩౦౦౦౦. రే కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

రాంకునర్తకిని రాంజాక్షిర్తన

వేతార్తంబది నావేగిచిసుమంతారి

— ౧౦౧౩౧౦. కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

— ౧౦౧౩౨౦. కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

— ౧౦౧౩౩౦. కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

— ౧౦౧౩౪౦. కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

— ౧౦౧౩౫౦. కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

కృష్ణవేమ పరాంకువర్తన

— ౧౯౫౦. రాముని చేగమరమ్మనిపిలుమా

నిమదిసందియ మేమివదలుమా

యూమాటలనలడడిపలేమలేయుక్

— ౨౦౫౦. రాముని చేగమరమ్మనిపిలుమా

— ౨౧౫౦. రాముని చేగమరమ్మనిపిలుమా

డడలుచు రాముని కడకుంజేలం

అడియదైర్చి మొక్కితేగదార్చం

ముదాయగలుని అనుబడుగలజేరన్

— ౨౨౫౦. రాముని చేగమరమ్మనిపిలుమా

— ౨౩౫౦. రాముని చేగమరమ్మనిపిలుమా

గీర్తికంబు అనకుని సరినలేడున్

సారె దెలిపి దారణాసనముగడున్

— ౨౪౫౦. రాముని చేగమరమ్మనిపిలుమా

డళుడు సనియెనున్నటులనేరాముం

ప్రపన్నసమిచ్చుడు బడి రాజుండన్

గౌరవసహసదుల నివ్వెరజుండన్

— ౨౫౫౦. రాముని చేగమరమ్మనిపిలుమా

వేషురహింసా సహసలేగాంబ

పరశయమగు వృద్ధకజంబు

ముంబువెమున నేంబ

— ౧౧౪ బాపాయి. తివర్ణభావము వెలయగ దానం
 బవృమగమునమణితడ బనమానం
 బలిసియున్నయహియననారాముం
 డవలమృత్యువననడరనదంముఖ.

— ౧౧౫, ౪౦. నైజ కయుడు రఘునా యతుడువనం
 దానినడు. వినడు ధైర్యము. వెనగం
 గానినితల్లి. కని మధురముగా
 రానివగనడిని రహినిమున్నగా

— ౧౧౬, ౪౦. త్రిదిదాత్యనననతనికే దెలిచెన్
 ముఖతనిగుడుంబుమునకుంకలపెన్
 గుడుదుమాండగ ఇవదుపరిరాం గం
 బదితొరగన గావగుదరివేగన్

— ౧౧౭, ౪౦. వరములుకెందవసుధాపలేనాం
 కరసియిచ్చెమున్నదియడిగిలేనాం
 పరమహితమువగలెడసిగుదంశన
 కరమునిగుదలబ కయితునడూరగన్

— ౧౧౮, ౪౦. ప్రతేనజ్ఞేసిగులేరాంకమున
 పలేవుడయ్యెరాంబిందు
 సుతుడవావతనిసంవర్ము
 హంలేముజ్ఞేసిహితమందు.

— ౧౯౫౦. చాపాయి. రసనబాపముక్తి సాయం కమలా
 రసాదిపతి చమరస రవ్యయముగా
 వసమజియార సతీ వలకెగట్టియున్

వ్యసనాశుల మానట్లు బట్టియున్

— ౨౦౦. చా. చినియెను సర్వము వెలదిక తిసకా
 య సమూర్తియగును (కూగను) బట్టి సుతొ
 ననుమంజమాన చాసముతొండన్
 గొనియ తడవలకె గురుమతి తొండన్

— ౨౦౧. చా. కందులేక మృదుగలి మజ్జిరతలన్

వందనయ మగు వార్యముగ ములం

వెందుననగదగు నిట్టిదివలకెన్

మందచా సమాన సముగండాలుకన్

— ౨౦౨. చా. జుగని చినుము సుల ఉపనివృత్తిన్

దగతివారివరణ సళిస సత్తిన్

మెనరియుండు వారణదయములైకం

బునదగు నిది శాంవనగనరాంకన్

— ౨౦౩. చా. మునుల యుక్తి శ్రేయ స్కరము

వనముల లోననయండు

జుగనునాగ ప్లేయుడి బాసగు

జుగని నాకు నింపొండు.

౨౨౩౦వాయి. త్రాణమందు నను దైవమును గా
 త్రాణమందు నను దైవమును గా
 రాంణజెనమనెఱింజుము జెంక
 జాణి క్రొంఱి మూర్ఖ లోనె నందన
 ౨౨౩౧. ఎవ్వడు సురలరు వెనయక జెందున
 కచ్చల జెరలరుదార కమందున
 నివ్విటును నను నెఱిగెనె నరుం
 డెవ్వడు సమయంజెరిసి యుపొనరున
 ౨౨౩౨. జనని తెలిసి క్రొనుమి తెనులూండం
 కనుసాంకను దుంఱి ములులులూండన్
 కననల్పము వాంక్రము వకనెన్నున
 కనుమిక్కిలి యిది కలకను నెన్నున
 ౨౨౩౩. జలధి భరతేశు జనపతయపరాం
 కలవమున్ను నన్నెలమిదెలుపరాం
 కెలయులే శేష కమిది గామింజన
 బలుకు మింజెరాంపలుకులుక్రిందెన్.
 ౨౨౩౪. కలత వేనియవ్వ బగము
 నెలత కెతవంజెంక
 కలిలమంక మమయియరన గును
 కల్లెలము వక్రగళిమింజు.

— ౨౦౬ — కాపాయి. కయికనన్వి తద్దలేగని యని యొక్క

— చే మొకకపలముస్సేహం చెగయన్

దొకశపథములు దొడరచ్చునాయం

— డొకవక్రతము నెనయదుస్సేయన్

— ౨౦౭ — సృష్టదుఃఖములు మెరుగనపరయం

చెప్పుడున త్వచాంక్త పరుడవగుమీ

ప్రప్రతి, జనమలపట్టున గుజ దా

నరురతండ్రికి తెలుపఁదగదుగదా

— ౨౦౮ — ముదిసి యక్రొంగ్గతేదియకయుండన్

వదలంపుముకులవర్ణను డుండన్

గదగదటలనుమ గడువడి తెచ్చన్

చెదరనిమతి నతడడిచి ని యొప్పున్

— ౨౦౯ — మగదగయాదికమగపటిని ని తొ

చనా మిళిత పరపాథము వతితొ

దృగుపదియయ్యును దేవిమనముం

గదతెనుకొముని తగునైమ్మనమున్

— ౨౧౦ — యోగపటికొముని కలతేసి

పొడతెమాత్త తొ నంది

జూపింపెరామునల మం(త్ర)

సొరది అనయగతి నంది.

౨౩౪ చా. పాం. అశ్రుకునృపాలునకవనతుడయిన
 నృపతేరంముగని నెరి కృతేయంనెక్
 ఉపవిష్టునిగం సునరితెనలెనిక్
 ప్రక్షల్తేనబుచ్చుడు లలియునునునెక్

౨౩౫ చా. గారాంములరగఁగొనిఁజేర్చున్
 గారాంమునిగని కన్నారొచ్చున్
 గారాంక దారుగ ఘన శౌరవముగన్
 గారహింబగు సంగర తోరయముగన్

౨౩౬ చా. మాంటికేరంమునిమనముగ్గేంబున్
 పాంటిబుద్ధివమువడిఁబ్రాల్లింబున్
 పాంటిరఘువకునివెలయుగ్గంబున్
 వింధనుతొరారిక మెయిఘటియింబున్

౨౩౭ చా. ఇచ్చనిలలుచు సొంశివవినుగామా
 లవలొల ఘటింబుచ్చుగాకం మా
 ధ్వవరంబుల దానావనలొల

స్రవణాయుడవవచ్చుదనివాలం
 ౨౩౮ హెం. దేవరాముడింజెయుండ

భివిలిసేమా తమ్ము
 నావేనకలఘనవములకు
 నెరి జోరకుడచ్చుముమ్ము.

— ౨౨౬ జాతాంత్రము. బ్రహ్మము నయశంబుకు యశమణునున్
దగుల నరతగలే దగు స్వర్ణమనున్

దిగులు బ్రహ్మను తేదగల గజాంత్రమణి
యగు నా సుతుడొంటి - గజాంత్రమణి.

— ౨౨౭ జా. శివరాత్రి రుద్రాక్షమణి వలె
జాతే శివగణపదగ నేతన్

జాతాంత్రములకు లెడి తేనెండన్

దేవిగణపతి తేనెరొమ్ముండున్

— ౨౨౮ జా. తొలపులేరుల గణపతి గువనగములన్
నాచార్యులచేత పంపవలెన్
తేనెలాలపుములకొరగ తేలా

గణపతి గణపతి వలె తేలా

— ౨౨౯ జా. గణపతి గణపతి లెల్లిన తేలియంగా

విశిష్టతేనెలాల తేలియంగా

విశిష్టతేనెలాల తేలియంగా

దీనిజిలారంగములు దీనివగతలెన్

— ౨౩౦ జా. త్రియ్యకు జంబునవగ తేలా

త్రియ్యమగు నునింపు

నెయ్యమగు నునింపు

నింజాలతేనెలాల తేనెలాల.

— ౧౪౪౪౦౦౦౦. మోదముగరముడువులకేంబెన్
 గాదెపుట్టెడనగామదిసెంచున్
 ప్లదదానియూహారినలుపులమున్

— వేదె శతవంశితేంద్రికెలమిన్
 — ౧౪౪౪౦. విత్తులగువులనివారలయానన్
 మలిసెంచున్... పులముదానన్

— ప్రతిగలుచున్నయెదవగమునకేగం
 చతడుప్రొక్కయూగానతివూసెన్

— ౧౪౪౪౦. తల్లియానగొని తడయకరింగా
 నెల్లరుచిని శూరకేళులుకరింగా

— గల్లవసమువడిగలిగెను గలిన్
 దెల్లమనుచు దురటితెల్లమవెన్

— ౧౪౪౪౦. తొడరిచుచ్చువి తొలొంటిగలా
 గడరువార, చేగందరువగలా

— నిడగ్గుల్లికలగెరిపెడితెలలన్
 వడంగింపడదైచుతెలలన్

— ౧౪౪౪౦. మొగమువాడెకన్నరొలికె
 మొగలశూరకమెదవడి

— కలదెదుందు ధ్యానముతొ
 గరుణముపురిగొనఁబూడ.

— ౧౪౬ చా. పా. యి. మొదల మంబులము దపనె ట్టును
 గదియింపె ను విధి గదానెట్టినన్
 పకనెరుంగుడని పడవని మూరిన్
 వకవిలువనవ దుర్వచగములుంరన్

— ౧౪౭ చా. కంఠేకూరం విడి కర్మ మెరుగదా
 కంఠినివనవే నెంఱింపెనదా
 నంటు క్రొమ్మనని నరికింపె నదా
 యింటిదారిని పుంటింపె నదా

— ౧౪౮. అమృతమువిడిచి సమానగదలవెన్
 ప్రమదముల దుఃఖము దవిలంపెన్
 సమునిరాముని కంటిలమటెని దలవెన్
 త్రుగుగ విధిణియలు సతముగ నిలవెన్

— ౧౪౯. మోడెలభావము వెప్పనలనియే
 బాడ నెలియ దీజ్జగమున నెవయే
 ప్రోడకయినగన బోలునెయనెన్
 నాడగంబుకొన నిచ్చలుల లెన్నెన్

— ౧౫౦ దో. కడవి ముగంగనియ దియేడ
 కాలముక్రింగిన వేద
 పొండిన నన్నిదక్షింబని వేద
 వనితవైయనిదియేది.

—౧౫౪. కాపాయి. వినిన దెడ్డి విని వినిపింపెనె కైం

కనిన దెడ్డి విని గన జేసె నెం కైం

యనిం కైం దగి యవని పువేల్ న

బుగ్గడు విని మలే మెగయుల వేల్ న

—౧౫౫. చార. లోసువర మొసగెనె భరణిపల్లె లో

కరణి దుంకి ముల గనె గుణంబు నియం

హరుబంబు దగి యనిరచ్చల్ న

వరధర్మ కైం గుచార గలుబారల న

—౧౫౬. చార. బులిద ధర్మ ముని శివరకథల గాని

బులిక కైం దగి భరణి పోలము గన

కలవరయి కైం దరు లోమలెల్ న

నిలికినా బుర గొరకే లలి నీ డ్రాంబి న

—౧౫౭. దో. కైం దరి లో గదు కైం తో వలదా

నిం దలి సుకృత ముడిండు సుగలదా

ముందు భరణి రిండు సకలతయే

మం దముచార సులంగ ములెల్ యే.

—౧౫౮. దో. ప్రిడరి సుధ విసంబు సుస్థ కల

గగల మకాను గం దంబు

పడ యుగె రిండు సకలతయే

భరణి డ్రాంబి ప్రియకంబంబు

౧౬. అక్షరమాయ. రామవిరహమున రసవత్తయ్యెన్

రామశూన్యనశముపొందెయ్యెన్

రామరహిత నర రాజిర్పొసెన్

రామమై త్రిమదిరంజితిపొసెన్

—అక్షరమాయ. నలువదిలి రన్నగరింపంబున్

నెలువలునులమాన్యలాగిమనంబున్

సెలఁగ నీత్రవైసితి ముక్తయిత్తెన్

పలుకులలునులయి పరవగఁగొనెన్

—అక్షరమాయ. పరికెదురాముఁడు భరతు డుసములన్

నెలమిజెలంపితి నంబి యెరుగుమనములన్

గలకెయపరాధలవమవేసియం

దెలమిగతు సవయలయెడకనియెన్

—అక్షరమాయ. జగముల మింక లేగఁగ నెత్తెన్

దగునాకెంకెల్ల ముగరిమ దత్తెన్

వగడిడిగిట్ట లేద్యత్తంబడియెన్

దగిలింపలేగిగురులే జెడియెన్

—అక్షరమాయ. జ్ఞానకేరామునింబు మదల

జ్ఞానమైకేంబురమేలం

పూనున భరతు డెత్తె భరామి

భరామి లేడ వేళి.

— ౧౬౪ చాతాం యి. ఇదిగ్గితోరడమువృద్ధయముగ్గ
 యదగ్గవిడుము వదళలదగులకేమన్
 కృదమకేరంజ్జంబాదవిదనారాం
 ముదరుమ గానామది కిది మేరా

— ౧౬౫ చా. త్రివేదరంజ్జరవేదనదగ్గ
 ప్రతీయగు గురుగృహగళిగయిత్రమ్మా
 కృతమలీపరవరవృత్తి స్థేయుమివన్
 త్రివేదతీయదియిడు మలీనిగలగకన్

— ౧౬౬ చా. మామాం విదగ్ధమానిని గ్లాతే
 స్థేమియుగాదిది యిడియగవార్తే
 త్రేమంబయగ్గగ్గ దేవివియుదెలయున్
 రాముడడవిగగలాదగ్గ వేలయన్

— ౧౬౭ చా. మాగుమురాముగ్గమగుతొడివేలపం
 గాగగయోగ్యుడృకతోయిదిగ్గిలుపం
 గాగగుశౌర్యముగామికిజతగ్గం
 బూగగ్గేగ్గిండ్లీక్రొలగువిగగ్గన్

— ౧౬౮ చా. కలలపాఠాగ్గముహంతజంబుగ్గచిర
 వరమువేండిగ్గికరమిగ్గా

రవివ్రావచగ్గి తిహిపరము లతె

పతేగ్గిబాంసిగయారమిగ్గా

శతివలబ్రాణము తేనియెడ మైచిల్లనిడియునయోగ్యం--
 వెలియేలయింతవహించుచో నెడ వేమిఫలమగునయ్యయో
 అలభ్యంరథ. వెలులుహితము మధురము గల

జెప్పినగుజ్జావచనము ల
 వలనగు మలీగుడ్డ డముగ
 నిలువనాకు వెల్లికై కేయి.

— 2030 పాఠము. నగచనియగంధంకడ మృగములగనులా
 గుగనియుత్తేరము గోపమునగులా

తేగగననయ్యది సెంబవారున

హం నివివిడచెపుకొనిరి దారిన్

— 2030 పాఠము. ఇమ్మగువవిమలతేజోవహనగ్రయదా

నిమ్మగునుత్సవమిడి యింజనదా

యిమ్మహంసంతతి యాయముకలదా

నెమ్మదినియక నటేయువలదా

— 2030. అనుచుచుండు కృతనములాడున

గనజ్వరము నబలెకడుగ వడివాడున

విశారదజలవర విసరములవతెన

జనవేదియొంగొచ్చిని గడుగడతెన

— 2030. అంతఃప్రసన్నకారంతోనగుడం

కారంతజనస్థులకారంతలే యగుడం

తృతీయ కహితౌ త వన యాను డు రాముం

డంత వల్లింగ న నరిగెం దరమున్

— ౧౨౪ దో. నృపగజ్జిల్లె దనివిడి తిశీవ నచ్చడు రాము వనకుంబు

పట్టాంధ్ర మోదము నను బాంసె బహు విహార సంధంబు

— ౧౨౫ బా. పనిరయు పలే యంబుల లె కెత్తన్

జ ననిపదముల కు అత్తగ ట్టు త్తన్

గనియంతడయింపు న దావింబెన్

పనని కు స్థి నాంస్వము సమంబులెన్

— ౧౨౬ బా. బేలా లంకృబిల రెండు ములత్తెన్

బాలమోదము స్వములు దెచ్చెన్

నాగలు సేవ న తొడ పయి నిడి తొనియెన్

హరిశంకరా గిరి నంబం గొనియెన్

— ౧౨౭ బా. భనలార నమయి న దరిక్రమి నలెన్

గొనలేని ద్రోమోదకయలే బాదతెన్

మనము న నాదక మెనయగఁగొంబెన్

జ ననివింతకారం లెని గనిమింబెన్

— ౧౨౮ బా. పతి కి (నియక్త నను పలుకులు మించన్

గలికేరారజ్యంబు గ్గము నాకుంబున్

దెలసెనిచ్చుడు తెలుపుము గాంబున్

దలపు ధలము లెల్లరి నేయంబున్

— ౧౭౯ డో. శరత్తమయమునల సరకవం సాంతివాసలగోరు
 కరణిలొరులొయుల్సవము కంకి సస్కారు.
 — ౧౮౦ బాపాయి. పంసంబాదుముల్సవం యస్సెన్.

— ౧౮౧ డో. మధురాంధ్రముగొన్సన్
 సేసలరెదనికేనా తండ్రిగనన్
 నానతిగెదవనిగతి మతొనసెన్.

— ౧౮౨ డో. వినియపులుకులువిర శ్రీసుకేశమరం
 దనిర్కరస్సేహం సగసుమశరం
 బునిరయసాంయక మనమనుభ్రంగం
 బునిశిలంబు మజునలిసెసంగెన్

— ౧౮౩ డో. వాలసతేడు తల్లికినిట్లీయెన్
 జూలవేక నయసంగ తీయెనయన్
 జూలపసులుగనజనకుడు నాయం
 డోవినిల్సవన్ మేలగ నాయెన్

— ౧౮౪ డో. పలుకుతేలవెన దమ్ముననమ్మా
 తెలిమింక పడి దవనలిమ్మా
 వెలయుదాననడవికేలుగ శుభముల్
 గలుగునియనుగ్రహం గలిముదముల్

— ౧౮౫ డో. పదునానామగేండ్లడవియందు పదిలమ్ముగనిసుడి
 పిదపగమతెలయగవత్తు వేలతనము విడుమింద

అంతా... కౌమరునిండుమనం గుడుసె

గమనం సయనగా నిపుడనుసే

సమయముదా... అనుసే సెగరునన్

విమలధర్మమ... వెసమలే సెగరున్

అంతా... పరామునుకు దిన బ్రతుకకు విడువం

గారమతి నేడు అగలే నటు నడవం

గారమత్తలే కేగలే సులం నిలుచన్

కరామా... యుగయుగ కైకకు యుగ... 0న్

అంతా... అడవి కేగుచు నగగు నత్రియమం

అడవియె మనం... లేయు కడకున్

“గడపుధర్మమని కనుగాని తొడుతున్

అడవియె మనం... లేయు కడకున్

అంతా... అరతుని వడి గారించి అచెసన్

సరళస్వరూప సంగతి చరుసన్

బరగుభరణం బల కెను పిత్రా

జ్ఞానవనమెలంగ అయమగు యిత్రా

అంతా... చగున గల్గుడవనియిడి యిటునిన్

వనికెలుంప సేనిండు.

వగలు అరవే అరాచలే జుగుల

నగలే అమగు వగవండు.

—౧౯౫౩౦. తనయకేవలం అనంత జ్ఞానిగన

అనంత బ్రహ్మకు అనంతానంత

అనుమితమే అనంతమనంత

ననశలే మయోధ్యతునాటియకే

—౧౯౬౩౦. అనంత దేవుని గనుమదిగనుమా

అనంతదేవాని గను దివినుమా

వనములు మృగములుపల్లె గిన్నె

గనినీవినునుకొండే అనంత

—౧౯౭౩౦. తననృపతికే వృద్ధ వనగమనం

అనుజం మనియేనడలుగును వనం

అనుజానియ అనంతధ్యయజాని

అనుగుసంగయితే మటువత్త గనన

—౧౯౮౩౦. తనయత్రియుదవంతరామిని

ననుపద ములేల్లని విని మదిని

తనగని నిదగుననులే అమృతం

—౧౯౯౩౦. మునిగిలే నేమనననుమానముగన

—౧౯౯౬౩౦. అదిదలలు మది ప్రేమమది సైంతి

యొదలింప నేహంతులు

వదలిగెంబుంధముగారింబు

మదిమరు వలెమరుయంబు

300 చొ. తొలు. పరిజనములు విరాట్పురి పయోగియం

జరసి నయకృపారత నయమంబు

జురసిం బ్రహ్మ యుందురు నీను గగం

జరగు సూర్య దలపన దగు నదగన

300 చొ. వనిజెందుముల వయననలగ రవిగం

దనసిందల తోలె నె నయ వేసి నా

యనభ్రాతా ఫలంబందరికె యెన్న

వినుమొనమయము విరలంబున్న

300 చొ. ప్రసిద్ధులు విదముల నాంబూరలును

జనితలంకమున నారలగెరుచున

గనియెనగాన వత్తగకట్టివగన

గొనకొని క్రింద ప నళకృమమున

300 చొ. అవతరత్రైగాంబుల నజనని తోలె

నలే మృదువనగములం గురు ననతొలె

దివేమగున గలవైద గులే నెకవేర్చె

మలేగలంకగలే మటిమటి దాల్చెన

300 చొ. చోమ్రుత్తంజానకేయదినితొ

నబ్బేటికే వేవబ్బ

యత్తమైక్రిక్రి సమాంతమున

నడలుచుండెదె పుట్టె.

300 పా. దీనిసత గని ది వనల సదేన
 దావెలే వైందెను తనుచు దుతకడున
 బావనియంసలేపలి గనివదనం
 బావలముగ గనినంగదస దనన
 301 పా. పలేదానిచ్చుడుచని ప్రియ
 గలేనసులేను పులు గలసెనం మేనన
 సలేముగం : ఎడిసంగలే దెలియన
 మలేకిరాం దను చుమానిని నలిన

302 పా. వరనగా నగి కుంట్రి త్తను శియియన
 వరనుంపురవనై జరిమియెన
 వరుడుగను పతివారింపయోగున

303 పా. తనులనాగం బుచ్చగగ ననగునలేన
 గనియైత్రమాను లనుపనిస్తే లేన
 దనుపుగను చుండా మరుని గని వెచ్చెన
 యును నలేనిది దప గనులగచ్చెన

304 పా. మామలేరణితం నలేరణి మహిళకుడులు
 రామకెన్నగా రయుతు లకయి రవచంక్రండు మగండు.

305 పా. రూపరాణినుగా గుం రహిరాదలిం
 బ్రాహ్మింబలే హైరామయేనలిం

గ్రాంధ మగను పావనల నయో

ధ్యాన్యత బాగ్యం ముగల్గ గనయయో

కం విను స్వేహంబులంబున బహు లా

వెనిచలే సలే నంకనల లేవల లేన

ననుచు లేని వినిగనియెన నృణులేన

గగనరు నె పలక ముల కబ్బ

కం

కల బాపంబు. మంకముచితముమాని తొడలకై

వెంబనజానకై పెళుసు ప్ప

మంకునె పాదములాగి జీవనయో

గంబతముచితయది విడునెయయో

కం కత్తిరియె దిష్టమటనీ తనినీ

వోత్తి నడచునీ యానన అనిననీ

మొత్త న యగుక న్నెలడొర కుమనం

నెత్తు న క్షోణిత యెన యునె కాయననీ

కం జి. కని లాచిగరు బుంగ్గి సరులు

మొన యుని శాచరు బుండ్ర

ఘన విషాద తలతలు బాలా

పెన గొనినలుగడ నుండ్లు

కం చా. కెరికెలాత గునగేహ జగుకనిం

రిరింబిజే సెను విషయ కృతి మునం

ద్రు ర మణులనీ ౧ ష యరకొ త మతు లనీ

బభ్రోశీలుంప్రదు భరంబుకృ తులనీ

౩౧౬ ముని కాంత లతవ్య ~~అవము~~ నముపరిచితం

బన యంబాట ది యర యిచిధి కృతం

బ ని నా సచిత్ర మున నానకు నిం

గని యుల్కు సీతగను నెట్లు వని నీ

౩౧౭ సు ర సరి దంతర స రోజు వన సం

చర నామెకు గు నంబ గనునెపర సం

ధి ర తి స ని స్తె న్నీ యాన బుడిం

దరుణ్ణి కెజ్జె ప్పె దద గు మాట వడినీ

౩౧౮ జన క జమం ది రము న నిజ నా మనీ

ద నున్ర న బ్రా నాములు ని లకు లోకనీ

త న యా యనని నితల్లు మధురతం

.. దర్శకు పల్కల ను ధ నిపె ధర తనీ

౩౧౯ని. ౧ కె వమ య మగు వచన మున

కె మరు తల్లి కెజ్జెప్పి

అత ని జతొ ర ఘు పరి దెప్తె

నడచి సంగ తులు రి ప్పి.

౩౨౦ జన ని దరి యైన సమ యమెరిగి కా

మిని తొ రా ఘుండ్త ని యెద విలకా

లని యతి నీ యింట నిలువెలగ తినీ

మీ జీమన నెం చ్చతు మద్యా క్కరతితీ

300 మనకు శ్రీయ మనుజునని దరిం జనీ

విని యతి నుండము బెరయకుముజనీ

గని నా యాన భవన మే శ్రీయం.

బని శ్శమరుల ప్పూ జన మే సేయనీ

301 శిష్యులకు తల్లి ననుస్థరియించునీ

గొనిస్తే మచి కల గను భజయించునీ

గని యప్రదు కతల చిను పింపు దనునీ

నను బా యుదుఃఖి మను దింప దనునీ

302 సతముగ జెప్పెద సతతము జననీ

రా తమున కై యిచ్చెడింట నిలుమునీ

యతము దిన్మనిది మానిని యెన్నునీ

శతము శపథ ములు సరియిది గన్తునీ

303 ఓ! మగు వగురు రా తం బగు స్థలము

మన సుగంధ కసె కాండ్లు

తగు సతము నై న. శా వాడునీ

దాట్టరి వగ లని చెండ్లు.

304 జనకు మాట సెల్ల నేత్రేణానా

దినమగు నుతత యను రాదినా

శనుస్కృతం ముద్రై మను విన తున్నవీ
 వనము వధి న మండ్రి నయు వనెన్నవీ

౩౦౬ గ్రామము గాఢ్యరాశ్శేం డ యుభాల్లన
 దవులు పొందములు దం దడి ముల్లన
 గవులుల పొవవు వే కంటి కేవరులున
 దివులు సేయు పెందరులు లదరులున

౩౦౭ గట్టి శూరించి రిచేట్టుల నెల్లప్పుల
 గట్టి కుశలలు కుశల కెల్లప్పుల
 గుట్టి గెడపు నెలగులు పులులు హారుల
 బట్టి ద్రామములూర పట్టులు వరుల

౩౦౮ ఆడవుల నడువన నగునాలవగల్
 నడచు నడుగు విడి యండేను దగల్
 దొడర నొయు డగు లడు ములకగునా
 విడుమింపట్టిది వెలదోవగునా

౩౦౯ డో. పుడమి సెట్టి వల్లలములు పుట్టిం
 ములు ఫలములు లగు దిండి
 యడవి సర్వ చదన మయముల
 నందవందవియుదండి

౩౧౦ కౌ. రత్నములు వసుల నొక్కేదనరులన్
 మెక్తురు మదం బెక్కంగ నీరులన్

దక్షునిగిరిమీర నామ్రక్యఁ గొనఁగయే
సృష్ట్యే వేద్యలే మిక్త్యే విగ్రహమే.

330 బౌ. వనిగరంశమంబువార్తాళమంతెన్నన
గొనిపోగురు నదులననుగ్గ నుగ్గ
వినిధరులయిన వెరయరుగావే

యనువున గుడువు వనిరానె.

331 బౌ. హరిణానయనగా వడవికేరాంతన
గతిమజెందుమజ్జావ్యయే నేకన
బరగుచుమానససరస్వతీరంసయు
స్నేహకిలవణసాగరమ సేనసియున

332 బౌ. నవరసాలలవలన హారణములన
దవులుకొరయె తెలులవును వనమున
భవనమునన్నిలువుము విమల భిక్షై
రవలంభము నవసేదగావై

333 బౌ. సహజసుహృద్భాదవారక్రమల
జనకకారక్రమైగరించి
తహతహకౌను జనుడంతమున

దానవరీనియునుగారంచి

334 బౌ. మగనిమాంటయతేమంబులమయినన
దవితి భిత వెవి తాతముగానెన

తొగళేనితరా తేగగు ఖాతగలేన్

దగుళేయి కౌరకేవగనింమగలేన్

౩౩౫౫౦. జగకరాంజసులేవినియుల్లెరమున్

దగరఁజెప్పలేకన్... సేదరమున్

విసుతసద్గుణుండను పల జతనం

బుగతన సెమ్మది జాగరనికలేగన్

౩౩౬౫౦. సేగరు గవియై నియలేగవిని లాశే

నిగుడుదనిడు వసెంమ ల వడిలాశే

చగవారినిరాద న్నన్ద ర్కములన్

గళియంబు తొరడగను వాంక్రములన్

౩౩౭౫౦. సతమగునుప జేగంబాగరింబెన్

పతినార యవిగయపలేత్తమింతన్

మలేఘ్రంసుసలే కపతివారయుల్లెర

వెతకన్నవేర వెతయెచ్చల్లెర

౩౩౮౫౦. కరుణారచరసుందర సుజద

తరణికులకుముదచంద్ర

సురఘ్రమయిగగు నినువిడువ

సరకముసరిగుణానెరిండ్ల

౩౩౯౫౦. ధరపరివారము న్ననురులుచిత్రవ

గురువులుబంధులుమేలగలేవారత్రివ

ధరతేలిదం క్రులులేనయులు స్వమిసుల
 పరగుణాల్ల తం బరసిన సుమిసుల
 ౩౪౦౩౦. రమణావిశవామయనరాజుల్లకు సేవా
 విమలగోపా పృథ్వీధనపురస్కార

సుమహారాజా ర్హదీమమపకీర్తనం
 తమ సము సుజమా వనమదన శవేసన
 ౩౪౦౩౦. త్రిలంకృతులుబారతారిశ్మేతులుజన
 బుల ప్రసిద్ధిమిది తమనగనగన
 యెల మిగియదన దెడ్డియ సెవకన్
 ముఖపానసుంగులు వమి నారకన్

౩౪౦౩౦. వారిదే హములు లాయనయ మయి
 నేరతేనటల నాగు విడుపుమయి
 నారదిదనర దొర నారధసుజముగా
 గారర కేందుముజ సంగతి నగుగా

౩౪౦౩౦. జగమృగపరిజనవననగర
 నగు వల్లములుట్లంబు
 మనసితో నెనసియుండకని

మృగుమల జమేనగం బు
 ౩౪౦౩౦. వనదేవతే తెల్ల ముంధులేనన్
 వెసుతురు నాతొర నగు కుశలునన్

దనరుకల్పకాలేని గంధఫలం

ఋశుశుకాసమతేన గహనముల్

కాశికా. పూర్వపుత్రం సద్భుక్త పరగునునగముల్

వరవదన కమలపరిచితో సుగముల్

పరగుచగలుకొరిచేరకంః పింఠున్

వరుసగలుకొరిచనములుగతింతున్

కాశికా. వనముదుఃఖకరమని పతికెడు నిశ్చయం

నెనయమిదం వనతెన్నయం యుగమున్

గగరించట్లగుగా రావున నన్నున్

గరితొమ్మిదని గుణములనెన్నున్

కాశికా. ఎలమిదం గాహ్యదయమునందున్

దలమన్నునావలవనియందున్

నిలుపవలయునుమున తొరొనంతున్

కలికే మిన్నయ ద్వికంజేతం యున్

కాశికా. విష్ణునియత్రేమ నిశానగ్నంగా ధ్యాయండునున్

నిన్నుగగని ప్రాణముమెన నిలువకేకసునెనిండు

కాశికా. అడవిలేరుగు నన్నందట క్షేణం

బడరదు మిరపదమం దులతేళం

బెడపగ నాననం నే నేయముమి

యిడుముల ప్రాణవలనదగిలెముమి

320 చారిత్రము, పదముల గణిత తరుదరిముదముగన
 జూదలును చెమ్మలూదవు మారితనం
 గదసివలెనలయె ముముయూరడన
 గదియు నెదురిజిముగనులూరడన

321 చారిత్రము. సమతృత్యమంబు కిసలములపరభం
 క్రమంబునరబించి మది సెరభం
 గొమరుగ న్నేనింతల మృదులేసువుగం
 దుమగముగం తొరపుముగను వెనగ

322 చారిత్రము. గారిత్యముగనగుగం పదునూరె
 నోలినున్న నన్నరుడు గనునె తొర
 దారిత్యముల సింహ రింగన ననమే
 నెలలూరమనిన నిలువగననమే.

323 చారిత్రము. విరహంబుమారెలువినిమగను విరక్తమెకంకున్న
 పరవియారగదురిజిమునోల్చి సరసుల ప్రయోగదినన్న

324 చారిత్రము. అని జూరకేమారగవిరహముగన
 దినులువదనుమది గనుచుచారముగన
 ఇనినిల్పెదగదు చగనుండలను మయి
 నినుసురునిలువదు పినువగయయి

325 చారిత్రము. అనితే విసిపలి కెనవికులజూసుండల
 దుగ్గివగభ్రనోచనముగ కేసుగ

వనిత నావు జను వారము దానన్

దనరు యత్నమిం వనువుగఁబూనన్

352. 30. అనిపతికి వల్లి యడుగు లెకెర నెన్

గనియెనాంబు శాస్త్రుమె వగ దొరుగున్

బనమనవల్లి మనమున మరువం

బనదనియె నాఁచె గని వగ బరువున్

353. 30. అనియ మసూహారు లయిగవారలన్

గనుటెన్నడనుచు మనమున మేరలన్

గననివగలగని బనని ప్రితికిగన్

గనునని మఱియును గడ గండ్లనుచున్

354. 30. డో. హరి కేశిక రఘువరబాల

— అనింగన మెప్పుడుండు !

పురముల లకితంబులు నెప్పుడు

చొరినెప్పుడు ముదమండు.

355. 30. అనియంబుడ మదిగని బన చిడన్

గనిమూలం వెడలక నె బడిబూరడన్

గనవడుబహు ప్రకారవచనముల

నినింబెదరులస్త్రీమలుగనముల

356. 30. బనకబనన్ స్త్రాంబరణప్రణాళిన్

నిగతయగుచు దరివనితె నియతిన్

అనియెదని పులమి సేవారథనకు
 ననుబంధము లు సేవరించుచును

౩౬౧౫. ప్రారంభంబు గ్రూరము వాసకు
 జేరననగ వన వే సేనరెనగ
 దారుణాభరమగు దనపలుమారులకు
 భరత వైద సేద వేరుచు వోకు

౩౬౧౬. పిదప భరతంగదని సువచ సేవ
 పదేనముల వైసే దంతుసుయము సేవ
 రుద్రవనదుల లనే సుదకము లెక్కు
 సదమిత శాంగ్యము చంచలము లెక్కు

౩౬౧౭. అనంతాశయియమ్మ వినియత్త పరణముల వేరి
 వినయంబున మతిమతి ద్రిుక్తి పెడల వ్రాసెదనాం

౩౬౧౮. వడిలత్త వాడకు వార్తలు వెళ్ళున
 ఒడరాతికలములు యాడగుచు దవులకు
 దుడయకపులవలు దనుకంపంబున
 మెడయ కనియె క్రొమ్మడి గాడ్లంబున

౩౬౧౯. చనియత్త వేయి యు ననగనశక్తి
 గనియు మిన్నకయ వెనగొను శక్తి
 గని ద్రిుక్తి జలము గాననిమిరా గం
 బున. శాశ్వతము సేనయుచు లోన

30 పాఠం. అనకుండే మనువనికేశమం

గొనిచను సెరా యింటనుంచు సుమగం

బుగవిది యెటు దలచె సె యనిరాముం

గనియంబులి గొనిముని సెంజ్రేమన్

312 పా. అలెసకల సుగుణాంతకము రాముం

డిటులడలకు మార కృతేయూ గమున్

జిటులల్పేణాముసరితేయముకాలం

బిటులగిత్తమది నెగయుము లొలన్

313 పా. ఇత్య గురుసార్వామివచనంబు

ఎడువకెవడువత్తియం

నతని అననమిసఫలం బు

హరినియన్మగలేమింబు

314 పా. అనియనుజునితొరానని యెనతడుదా

అనకడ దచ్చున దగరగవలదా

యిసుడు వృద్ధులేమ్మనితొరా శరణం

దుసువేండుట తేనగగావెరతున్

320 పా. అవనికడతిమదాయవియోగగళం

డవుడినిస్తురమ్మన నేవెరతున్వగతున్

అవనిపురియునటులయినయనిదం

బవుసునొవున్ననంబడులా ధన్

320 జాపాయి. ఇసులాచదలనమునుకుదురింట్ల

నినునివిధదగునెరిగింట్ల

ఇసులుజేదమునమునుగదాగదా

దునిగుడనుమాండ్లవిగతెఱానగ

321 జా. ఏరాఱుప్రలులుదారుకాళాకం

వైరహివై. దురా యారావోకం

గారకమనని నతిసంబవము

జేరులెలె దిగజైడియనవగమున

322 జా. ఎదురాడతేతప్రేమమునలకములనలడుగ్ర

హింబ. వదలవలదుదానె నదు స్యామయనుచువగగాంబ

323 జా. తగలైప్పిలిరిత్తతిగహంసమునా

తగమ్యమగునా దదియదమునా

దగురూధర్మదనిగమజ్ఞానమున

దగునిశుచనియెన్నగప్రాతిగన

324 జా. ధరదరిమలమేరు రమణగసునా

మరాళమొనసుమదిగాంబదని

పరమాత్మవసుమగురుమంత్రాది

గరమెరుగగు ప్రాతిగయలప్రాదీన

325 జా. శ్రుతిగ్రాంథగతులనెరుంగున

గతెనాకునావహితుడవగంగ

సతతం ఋషుః సంస్మృతేర్వైవిధా

ఎవరళమలేతయన్మయరలేకగుఃసంవిషా

32250. దానరత్నక హరిమనసాదులన్

మానక హృదయ... మానలన

ఋషుః సంస్మృతేర్వైవిధా

దానరత్నక హరిమనసాదులన్

32251. దయాంబుయలేడగుహామం

నయయుతమృదుకలేనెంచి

ప్రియుడ నితగకరింగి టువేర్చి

కేవలమలాంబు

32252. మృగుంబుయిట్టులయినగుహామం

నితనిసలవిమృశితునిరమ్మ

దననిసంలేసమునమానసమున్

దనరగలత్తెలుడని కృషిముదమున్

32253. కారణనిహారికగన్మలుకలిగెన్

హరినిహారికగన్మలుకలిగెన్

హరినిహారికగన్మలుకలిగెన్

మాననివనగలే మనసున లరెన్

32254. అల్లనచెలియనాల్కొలుగడిగెన్

దల్లియలేడంత తడయక గుడిగెన్

తల్లియునబడి సదా వమునిండన్
 వెళ్లవే ను సోకొచ్చు గివిధమున నుండన్
 ౩౮౩౦. సోమి త్రోయిరావె సనుమను సోకొ
 కేమను సోయనియనియునే క
 శామయలబలులు జరగున స
 వేమెయనియరాని కెంచడయల్లన్
 ౩౮౩౧. సుమి త్రోనీరా రామయలబా
 వముమనులచ్చనే హంబు
 క్రమము కయికగుణమును డెలిసి

కదలి వెళ్ళుడు వీరంబు
 ౩౮౩౨. కుసమయమని తేలని సుమతీ యెన్న
 మెసఁగ డెప్పెళ్ళా జూరాలె నన్నన్
 వెసగురులుగ నవిపురిగజూండన్
 బస తెన్నగడగుపదవని జూండన్

౩౮౩౩. వారిగలిగ దినమగు నీవారిరా
 మరహితమగుపురిమరితేరిదారి
 సురదివృమా వృద్ధిగగురుప్రజాని
 బరగుమురాముడు ప్రారణంబుంజన్
 ౩౮౩౪. సకలహియలంబుంజ గాయనిసులన్
 బ్రకటిమురాముని బట్టున వతెన్

సకల జాత క్రొత్తకి జాపుడతం
 డొకడెకదా నిజి లోల్ప నగుతతక

352 హృదయంబున నేనిదగుబంధుగా

గడియింపుముసంకటిములనువగ
 నదగదా నునునందనకను నన్ను

పదజన్మఫలము గణాదిసిగ్గా కెన్ను

353 దో. నామనంబునిచ్చి పడిముగరామచరణముం దేని

స్థేమమున నున్నంగొని తొమ్ముతెలఁగి నాభవకమారిని

354 చొ. రామ న్నక సుతగారిమిత్రమం

భార్యమహిళ మేలుతొర దృశుడిలవం

గర్భమితతొరక కుడసుననియెత్తు

స్థేమమునమగుడిచేరక నెంతం

355 చొ. తెలయగరాంక క్షేదముదాదుల

దొలఁగించుమహాద్భుతచరణదుల

సలుపుచు నెప్పుడు సల్పంగయలన్

నిలచురాదు నత్తులయిన సుతలన్

356 చొ. కనువారు సుకృయ లనివరవిందున్

నినుగన్నందుల నేనతను కొండున్

ననుగన్నతండ్రి మునునయగుణాంబున్

చనిగాలువు మతనిచదముల సేరాలిన్

౩౬౨౫౦౫౦౫౦. తతి దండ్రి లగఁ గఁ దనరిగవారిన్
 గారిలనుచనున్ సాకెదామి నన్నే నెన్
 వెలయును నే దంబులు లే కయాగ
 డె లమి నె ట్టులటు లే క యింపు జులేన్
 ౩౬౩౫౦౫౦. నీతొరయుచులు దారసేవ
 దనర సేవ యొనర్చుమారాన
 వారిసెల్లను వనలేలంబున
 వరుసమార స్మరింపుమార పరి
 వారములమార వరవిసూలేన
 వై శిరిగని యవి రళమయి లేను
 వారియెడనా ఇక్రియగుచును
 బునెనె బలు వగలు దళమయి.

౩౬౪ సొరతా. ఒనగదములకున్మొక్తి శుకేలేహృదయతేవృ
 తమున, చనియెసరణి వలదొక్తి చనుమృగముంబలేనలేడపుడు
 ౩౬౫. తడయకేపుడు నీతొరతాయువులన్
 చాడగనుసాలేసముడుగ తెడలన్
 బడి మ్రొక్తి గలేడు బడివారల తో
 గడ జెన్మొదన్మొద ముకడకటవడితో
 ౩౬౬౫౦. లలియిరిగిపలఁగలగరనారకు
 మలిగములు జిన్మొలుగనువారల

మలయు మధువు, గొన మత్తీకల గలేక
 గలగిరెత్త లరుగలుగులకు క్రలేక
 ౩౯౭ చౌ. వలలూముకుగనిగలువదె గడుముక
 దలగుచు పశ్చాత్తాత్తాపము గనుచుక
 బలి-బరిగరచలే నిలయంబుదరిక
 ఎలాంపమం దుసెపలుకు నత్తేరిక.

౩౯౮ చౌ. అనునిసచవుడప్పడెల్లెనిలుపగా
 బినిరంముడు ప్రొక్తిగనుబలువగా
 నిగరంబుగను యుగనివారివెసన
 మగములగెనవక చెను చెరగుదెసన

౩౯౯ తో. పగలులలువచ్చునవారిపన్నిదిగనియారలందు
 కెసంకొగలింబుచుతి ఎలాంప మెలయగనుండు

౪౦౦ తౌ. శౌరవముతోటం జేరముగారగార
 వారకురారంతగత రచనీయుగురారగార
 వార్తకులుడె తలవారంబయెడలగార
 — వేరనితని దావింపనడంగగార

౪౦౧ చౌ. మోదనమయముగ నేగింబెదగార
 గారదనిసత్తయగడచన గవుగార
 వారదనగారిని పడిగవతుంగార
 దారదరముద్వలేగార నింపంగార

౧౦౦౫. సారదిసుతుడు గూర్పుడన జేయున్
నరపుడనియె దార నరదివ మయం

బురులేరమగుమహిమోన్నతి నమన్
బరగుననుమ మునిపతులారవారకున్

౧౦౦౬. చరిత్ర ప్రారబ్ధమువిరులేరగున్
ఫలమువిడుటే ముఖములుకులబరగున్

పెలయనీశ్వరుడు విచారమెసగన్
గతినించుననికనుమిది పొసగన్

౧౦౦౭. ఒకడుకార్యమొనరించుమఱియుకడుచేత్తులనునాచున్
నకతేశ్వరుగలేచత్రంబు జగతి నెవ్వఁడిది నాంచున్

౧౦౦౮. రామునుంచుటకురారబ్ధించున్
రాముడట్లు ధర్మం జేయంచున్
రామునతడప్రాయముగాంచుచెన్
భూమిజ నరచరితారరిరప్రించెన్

౧౦౦౯. వజ్రునలేరి నవ్వనివసుగాంచెన్
దత్తద్రోగలే ధర్మం బెంచెన్
హిమ్యునవనినగు నిడుములనెంచెన్
జెయ్యెరలేగలే జెంతవచించెన్

౧౦౧౦. అనురాగమురామునిచరణములన్
గనియుండునక్కాంత వనములన్

జనబుంధునంత వినివృద్ధివతుల

వినుపింబరికొదని సాధుమతుల

శంకరాచార్యులను సామంతిగా కన్

జననాథుడు చెప్పినచు జిగియెన్

వినుమని తోడింబున పలికె తొండన్

జననీతలఁ జెను సలవని జూడన్

శంకరాచార్యులను సామంతిగా కన్

స్వతంత్రులను కన్

శంకరాచార్యులను కన్

గనింబు తొండను గనుగను

లేనియెముని బహుని చయమెగుల్

గొనికైత యూరకూ జయగయగుల్

అరణ్యగమనము.

శంకరాచార్యులను సామంతిగా కన్

బరగతి నెన్నడు బలుకడు నె

వరమిచ్చున్ నిష్ఠురలేరబ్బ తొండ

అరయన్ గల్గెనున్ తనారవండు రాణం

శంకరాచార్యులను సామంతిగా కన్

మదిగను మేవన్, మదమన గూఢపతి కెద

దిగులాడెన్, మదిరయ్యవరుగతి ముదమంబుదెన్

చాపాయి. అదనివరుడు కార్యముగ నడయెన్
 భవ. . . . . మునిసంగలే నై యున్
 ఋవశల శయుచో జూరిజనతపదం
 బవనలేని చనె నందిముద మెదన్
 శంశకో. తరుణి యుడ ముద్దుడు దను నుల్ప
 దర తెముని వేషముని

వరుస నందరినిక్రాన్తు అల

సురుచరణము గ్రుణలనాని

శంశచాపాయి. అప్పుడు విరహమున నడవితే అయి
 న్నపొరులను మృదువన నములనియున్
 గృహనిమిగురుండు పరిద్దినైతే
 విచిత్రహృదయ కృతే వెలయు ననుమతేన్
 శంశచా. పిలిచయుచు వేళారెండుల జరిగింపెన్
 బలుకు లరాముడు బహుమతేతిమింపన్
 పిలచు మాంశణావళి ముక్తమలం
 ముల్లదగు గతే వాడై యుచు గవలన్
 శంశచా. సెలవుగాని గదాన్ గదాన్ గదాన్
 నివియచ్చుడు గురుని కడనుబ్రేదిన్
 బలకెసామి వారలు సారములం
 గలయుగతే సామమనుమర్తిగులన్

గంబాతాయి. కరయుగము మొగిల్చిరహి మిగిల మృదుగతిన్
 ధరణికులుడు వచ్చె రసా ద్విపత్నీ
 గురుకింకతేత్రోఁ గొలబడవారల

పరమ హింతులు మా కరయుగ వారున్
 రంగ దో. అనిగమ్మవదలు వల్లులకు
 మనస్సులనే గడుంజుంబు

పనిమఱిమా న్నఁడు ఇనులార
 వంశరుమాకు మోదంబు

రంబా. అనిగణపతీ గొరిగి శివునిమనం
 బునఁదలఁచి వసి శ్శతే దావెనం

గొరిగి శరంబువంబ నియతే ఇనగన్
 ఇనులు, మునింగిరి పెనఁగొరిగవగన్

రంబా. పురమలీన గారత్రవమువచ్చెన్
 సరతి లంకనవశకు గముదో చెన్
 సురతేతే గాకంబు రతియు గాంబెన్
 ధరణిపతీయు సంజ్ఞ రహం గాంబెన్

రంబా. ఇనపతిమంత్రి గిగి పుత్రుండా
 వగము నాకే గెను వినిమిత్తుండా
 తనువు నఁగ్రాణము బెనఁగొరిగితోడి
 యసువు నఁబోవునా యదిమఱి తెల్ల

శ్రీ ౩౪౦ పాఠం. అనివండురియజ్జనవలే శ్రీ ర్శం

ఋననాపును బామ్మనయూ కం ర్శం

ఋనయమునేయండు వసునదిగానం

జినురథము దెచ్చి సయ్యన దానన్

శ్రీ ౩౪౧ పాఠం. జానకీరాముని లక్ష్మణుని చక్రగరణ మెల్లించి

కంశం శ్రీ ల్లిరెండు మూలములకు రమ్మం

శ్రీ ౩౪౨ పాఠం. సతమువూనికయ్యుచు లురాకయు

న్నతరి సతనయినను గురుచనయం

బతనివృత్తి వేసి తగుని పుణతన్

గతలచు బలింపు మతను సుగులేన్

శ్రీ ౩౪౩ పాఠం. ఎప్పుడు కంశ గాంబవరశోమ తేయతం

నపుడు నా దురబ్ధును సృతకృతీయతం

సృష్టించునసతీయు నెతలొననగా

నుచు పోయింబరి యుబతమువిడగొ

శ్రీ ౩౪౪ పాఠం. పుట్టినయింటం బానరకవచ్చున్

మెట్టినయింటి ద్వైలగవచ్చున్

గట్టివచ్చుములు గలుగును నవనిన్

కట్టి పేలవతేకొంతను గుణభగ

శ్రీ ౩౪౫ పాఠం. అనిమ బలపునతను గని నిలతున్

గనని మరణమగును ననుచు మూర్ఛితున్

దుశయి నృపతి రాము నతని వేముం
 గొని తెమ్మని మంత్రి నిజే గ్రమ్మున
 శ్రుణ్వే. రామునాల్ల గని సబచ్చయ్య రథము నశ్చములంగెరి
 యోజనగతివెల్లి నమ్ముగురి సుబలమ్ముగ దాల్చెరి
 రకంబు. చని సుమంత్రి యల్ల నపతివారికి
 వినుచి న్నవార సుముది తేలిక
 సనయంబుగ నెక్కి నగరము నతని
 వినతి నేనిరుత్తు నగరము నతని
 రకంబు. రాముడు జనగ నరసమైయుండి
 దాము పురి విడిచి దరవిది వెండి
 కేమరు జనుల వ్యరుడు నిలుప
 ప్రేమనిలువ దడిచి కడుదలచ
 రకంబు. ఒకరి సెకరు జూచి కలక నెనయన
 సకల జనులు దుర్జునుల క్రియన
 ఎకటి తమము జూచి కడు జయంబున
 ? ప్రకటించె పురంబు విడువ నయంబున
 రకంబు. ఆరయఁబవృత్తముల యెగుగృహముల
 పరిజన సుతమితంబులు గృహముల
 తరులతొర తమలు దారుల నడొంకి
 సరి త్స రోవరసవిలయు లింకె

రకరదో. హరిగళాదిపుర సహావకసలిలముడగువలె

కేరిముగవగపగుపాంళి

చరశ్రవే శుకరాదిపత్రిలేలేవలువగజెందెనుహాళి

రకరదో. హరిశులపలేవిరహంబుగ పొరుల

వసుసగనితిబుల్తరువుల తోరుల

పురివసముగ మందిరములులేరు వృతలన

దారసెజగమృగ లేలే దొడరెనునరుల

రకరదో. నలుగడలు బుడికలునకైక

నలువయబూరి వగవరిగ జోగ

దేవియ నైవిరవోలులగునుబోగుల

బెలగి మాండగాంబరి పలుదారుల

రకరదో. రాముడుసేలేయునొనిత్రీయులె

రేమిసుగమువను డొమెయిగనలే

మరిమహిలే సుగము మానువులమగున

రామ రహితేనగరమువిని నగుచున

రకరదో. అలసియిల్లు దిక్షాశ్చక్రములన

నిలువ బుని హరిశరతులవిధయం

మృలుగలంచునేయిలమది నరయన

(దేవియునిలయములు విడచునములన)

రకరదో. బాలవృక్ష తోగులవిడిచి పొరులెల్లదోనంద

దాళిరాముడొనిగమునందు తమసం తోరమునంద
రశంకా. రాముడు జనగప్రజలకునాడు

వేమరుగనివగలీమిరి సంతకు

రామచంద్రుడును రమీ వనలాలయన

ప్రేమదేవునిగనిగలీ దేవియన

రశంకా. అనేకతల సజ్జలదర్శము

ఎనుడునుచును గుహవిధిగర్భము

వనదయ్యెమరలిసకలలీకమున

మనమయిగె తెలియె సతీశేకమున

రశంకా. యనుడుగురయుడతీ వనభగవమున

గనుగానియుండెనుగంధవారిమున

(పాతాళలోకము.)

(అరణ్యలోకం అరణ్యములో)

కారణతమచాణాన్యాయాసవగా

దారనిద్రులొదవిలిగి జలన

గూరిపెమాయా గుణమునయిదలన్

రశంకా. యామ ద్వయమపుడరుగగ సభన

రాముడగ్గముల రథమిపుడదళన్

వేమరలింపుము వేళెయుపారియం

వేమయని తెలిపెహితమలీదారియన్

శశశ శశో. వారదధమక్రీగంశునకు వందనంబునాశశశ
 వారకసచవుడువంబంబవనినరదమునడపిం ప
 శశశశా. పనితెల్లవారి జనుతెల్లన
 వనిరయునాథుని గనమనియుల్లం
 బునవనచరథ గమనచదంబెంద్రం
 గనమరిముగనగనగిరియెందున

శశశ శా ఉడవారి నిది సుడినిన వారల
 వడుకొన్నగతి వికలతవారల
 గూడుకొన్నసెక కెంద్రంబెద్దల
 వాడవాడలంబులికిరి సుద్దుల

శశశ శా. మనం నతడు విడచెనిల మింబుజీ
 రనమువిడచి మృతినె నయినుమనజీ
 రనములేనిదే మనబ్రతుకయ్యెనీ
 మనకన్నఘనత గననవియ్యెనీ.

శశశ శా. విరస తారివిధిమ రణముజేయం
 దేరయనునును సేరిరమనాదాయని
 బురికి వారల ప్రతీతిని జూడనీ
 బరిమితి లేదవ్వ గతెట్టడనీ

శశశ శా. పదునాల్గో జనునంత్ర
 వచ్చరాముడనియెంచి

పాదలు నా శరీర ప్రాణముల
 బాధ విపత్తులకు నైతి
 ౪౫౦ శృంగి బేరప్రతి బేరయతందునీ
 గంగకు నతిజై సెంగడి దండనీ
 మంగళవతి యిమ్మ పాజ మరదితాడం
 గిరిలాన నప్రదు గంగ ముదముతా

౪౫౧ మంగళ మూలము గంగదలంబునీ
 సాంగసర్ప సుఖ ముంగళగింబునీ
 సంగతి కురిసి ఖా సంగ ముదంచునీ
 భంగ వితతుల జైలంగి నటుంచునీ

౪౫౨ అనిరఘువీ ముదలఘుతరంగం
 వన గంగానది వనోద్వంగం
 విని మైథిల సుత యనుబుడు గుర్రం

౪౫౩ మునుకలశ్రేమములు మునుమునుదోనీ
 మనముజల ముద్రావినద్యతి మోరెనీ
 గనియెనతడు దద్దతలత్తులమనీ
 యునువగలెదన గనునెకలకనీ

౪౫౪ స్ఫిరత సుఖ మూల మతందు
 కుంస్పిత సకస్పిదాళి

చరిత్ర జీయ గామ దినెంచి

నరా కృతిగని యెవోళి

౪౫౫ అంత్ర వాడు దదు దంత్రము వినితా
సంత సమందుచు స్పృహయి జనతా
సంతతాడై తగు సంగతి తోము.

గాంత్రి ననుచు వెస గాంధెను రాముని

౪౫౬ ఫల ప్రశ్నములు మొదలు గాదమకుం
గలవస్తు ప్రల గ్రమ సంధ్య ముకుం
దుని క పిఠంచి నవెను కను దండం

౪౫౭ జానరించి నితరె బని కడిదండని
సహజ జప్ర మగు శల మదెదె దరిని.

గూహు నెలపి మివా శకులు డట్లు తరిని
మ వాత్మ ని పద మహామనెలని తిని

మహాధన వాతథా మముల దలతిని.

౪౫౮ ఘననియ విగాన నిగు వాహుజుప్రరం
మున కురచ్చు నగ ముద మండ్లి కరం
బని యెరా ముదగు నది యెసం

జిన కా జ్యోతిర చన గాబూ నన్

౪౫౯ వన మున పదు శాఖుల గైదులు
మని వృత్తి మండ బా

జనకు డేటల రానని తెల్పు

చిని గు వసుంతు డుంభిరా

౪౬౦ తనయు విడకురే తల తండ్రుబీలని

గను గొన మన కెటలను గు నామెటలని

జనకుడు దా బంపని యెడ ననుచుని

వన చరుల టలన వారతల గనుచుని

౪౬౧ గు వసు దు మది తఱుచె గురుతరుపాతం

బవహా వీరల యుండు నియాతం

తహా రి శకులు నిహరి గొనిపడ ముని

బహు మతి జీవా యు బడసె స్మృతమున్

౪౬౨ రాముడు ముదమునరా జిలదాసున్

దామము జీరి రతడ తని వాసున్

వేమరు వంగడుచు వెససంభ్రానతిన్

దామును జీసెడి తరిని యును మఱిని

౪౬౩ గు వసు దు కుశ కెసలమ వాత సుకయ్యని

బహు శ ద్రో ములపాదమునెయ్యిం

భిబహో హో యనగదా నభృత జీసెని

మహానియుని రామ మూర్తి దాసెని

౪౬౪ నీతా సుమంత్రు స క్షేత్ర తముగ

భూత తోడ నాతండు.

వీ తగు నాహరి రము మె సవి

భారత భజిం ప్పు బరుండె

శబ్దం. త. మ్ముడు ప్రభు శయ నమ్ముగ్ర వాంతె బట్

నెమ్మి సవి వృ న తుని ద్రుతు బండ్లై న్

అమ్ములు విలు గాని యావల యొని యెన్

సంమ్మతి వీరత జని మెల్కని యెన్

౪౬౬ కొలుచుతన భటుల గువలు డునలుగడని

నిలవి బద్ధ తూ వోడుం డొకడుని

ని అతె నమ్ములు విల్లు నమ్ములు గూర్చి వెసని

! ఈ గొలుచుల క్షేమని గుండి వగడె సన్.

౪౬౭ తను ప్రలతలు లోచన ముల జలముల్

మొనలు గసొ మిత్రిని గని వగముల్

గని మణిరుతి రభ వనశ య్యోలయం

దెన యురాముడిటల నేలనోనయుని

౪౬౮-టో. రాముడు విత్త భారీగముల

రంజిలు చుండున తండు

ధామము విడలి యొకందితడు

జిగ్గె

తరు వృం క్రింద బరుండ్లు

౪౬౯ జిగ్గె జిత్త వస్త్రై పధానముల్

పొంసురువులను బోలముతో

గర్భాబుష్పదశి టులు గల వీరు వీటత

జీలబడుకుండిరి నీరసులయటత

820

తల తండ్రి బుష్పరిగల జనురెప్పడునో

దలతు నెవని బ్రాణల వితునతడునో

దలపనిడు ములకు నెలవై యుండెనో

నలువనై వ్రచో నాడిట టుండెనో

821

యే బడ తండ్రి య వాతగతి జనకుం

దే బడ మామ సురేష్ఠిత జనకుం

దే బడపతి సర్వో కుం డ య యో

యం బడశయ నం బయ్యోధరయయో

822

తలపగా విధి కు టులు దని యెండ్తునో

నతన బంధు కుల నాయక కాంతనో

వెలయ జోసె నడవిని టుల సతమునో

సబుష్ప గర్భమని జను లాడుటమునో

823

కొక య నందని క్రూరగతి

కొవల నిష్ఠుర భావో?

దే కాని నీ తా రాములకు

జోసె సుఖం బున నెవ

824

దినక కకుల తడు వ్రనకు సుధారు

బును సకలదుఃఖి ప్పం జాధారు

బస సుహృదు మనంబున కైకగనన్

వినిశామిత్రి వివేకము ననున్

౪౨౪. కృత కర్మ ఫలము సతముగ జెందున్

క్షితి నొకడా కనితి జేయఁడున్

వాతవియోగసంగతి నాశంబున్

ప్రతి పురుషుని యతశ్చ పాశంబున్

౪౨౬ పృష్టలు నిష్టలు పొదిమి జూడన్

నెట్టన జిగురు నిలుచుం జూడన్

పట్టన ధనచయ పరివారంబున్

హోట్టంబులు రుచి రాగారంబున్

౪౨౭ వినదగు నది చూడ ననునదియనన్

జినువ్వని వారము సతలంబునన్

వినుమో వో మూల మనదగు నెంచబం

గను వాస్తవంబు గాదిదిగాంచన్

౪౨౮ ధరశోపతిగల బేబీదయసు.

దరిద్రుడగు నాథ్యుడు

కలదే వో నియు లాభంబు

దెలిసిన జిగమటులుండు.

౪౨౯ అనితె అనిమదిని బెనుపకుడోషం

బానరగ సుక్రని కాసగ కుడోషం

- బైనసి మోహానికి సనిదులసురునీ
జెను అందురు సూస్వప్నము గనురున్.
- ౪౮౦ కన జీవ్యగతి జగన్మిత్రశుబరా
ధర్మనియతి జాగర మెనసివోషయరా
జిన లపి మోహంబె నయకమిండునీ
బనుపడి హరిపద భక్తి జనిండున్
- ౪౮౧ తను వృతల పువ నిదాశరధిపదం
బెనయింప బరాధర్మనియతిబ్రమదం
బునరామున నందిన నంశుని గా
గనుకారని తవాతునిగాఘసుగా
- ౪౮౨ విక్రవి శూన్యని గ భీత తహాతుగా
బ్రకట పరాధర్మ బ్రహ్మముగనగా
ధుక్కితిగలక్షణా ధర్మముగాని మెప్పుం
సక శ్రుతులండ్డాకటగ జెప్పున్.
- ౪౮౩ తొ శ్లోక భూ సురసురముని వాతమునకు
భూ మిరా ముడు జనించె
వాసి జగ జ్ఞానములడగ
వరలు చరి తమొనరింబె
- ౪౮౪ మనసున మోహము సురవింపవయా
ఘను తాశరధిని గని సెలువవయా

యని దెలుపగ విన నటదలవారెన్

జనకజపతిమేల్కనిదెలువారెన్

౪౮౫ కానింత వృత్తి హాళిరలంచెన్

జీవిమద్రపానిగదెప్పించెన్

జాలనును జుటొ జడలొనరించెన్

జాలమంత్ర గనిచాలదరించెన్.

౪౮౬ కన్పిరులు కగ గరయగ మెనయన్

దన్త్రాధునిగనిదైస్త్రమవలయున్

చిన్త వించెనిను వేగమగంగు

గస్త్రపిదపప్రియగతియెసంగున్

౪౮౭ అనుజునితొడఱియంగనతొడన్

గానితెమ్మనియెనుగుతలపుడాడన్

మనమునసందియమెనయకకూడన్

జినియెదముప్పురికిజనుపతిజూడన్

౪౮౮ భూమిప్పడిత్రయనీతొడ

పొసగజెప్పుమనిబల్కె

నీమిసెలవనుచుబాదముల

కెరిగిమెచ్చకడునిల్కె?

౪౮౯ దయసేయుమయోధ్వి ననాధనుగన్.

ప్రియసేయకుమయ్యయనంగదగన్

యన విడుడు రమా సాదుడు వాకెన్

బ్రయుడు గునం మంత్రికి దయ జెలుకన్

౪౯౦ అవిరళోద్ధర్మం బవగత ముగదా

శిఖి ముఖి స్వపతతి పెవదరి పెగదా

తనితి బుకము గులు దగు ధర్మములు

దశని ఎడయది మురయగిడు గులా

౪౯౧ సర్వసముదాయ ధర్మము

నిత్య ముని తని పరిగి యుండు

య్య తాగి గమనంధ్య ముగా

సత్కీ జి వెలయది సత్కీ

౪౯౨ సతము విడచి నంజిన మున నయశం

బతులము నాతగు నర యంగ బ్రశం

శీతు నకపయ శముచెటు నకస్మన్

దవిత తం లనము స్వినవేయస్మన్

౪౯౩ జాహ్ జిన కుని పొద మ్ముల కొరగ

సరి నీవు విస్తవింపు

వినయంబున నంజల జైశి

మంసు లింతల నడంపు.

౪౯౪ పిత్వ సముదవు మాతతి హతుడవు నిన్

బతి మాతెడ సుము బహుగతి స్వప్రనిన్

గా త మ తి నా కై వె త బడ కుం డన్

ప్ర తి కెం పు మి ది య వ ర మ సు నిం డన్

౪౯౫ అ ని రా ము డు గు ల వృ ని తో న న గా

వి ని గు వం డు మ ది వే తం బడ గా

గ ని లక్ష్మీ ణుం డ గ టూ క్తి మిం బెన్

వి ని ర ఘ్న ప తి ద మ్ము ని మ ర అ షెన్

౪౯౬ జి న ప త తి తో లక్ష్మీ ణు ప తి వేన్

వి సు పిం ప్ప కు మ ని వే డి న భా వం

బు నే నే రి గి మ రి యు ను నృ ప్త గా నన్

వి సు పిం బె న త డు వి న య ము వృ నన్

౪౯౭ అ వ ని జి గ వో నా యం సా ము ల బ డి గ

ద వృ ల ట ద గ త ని త రి గాం బి వ డి గ

ని వా రిం ప్ప మె రి నే టు వై నన్

బ్ర వ ర్తి తు నె ప్రాణ ము లా నన్.

౪౯౮ జి.జి.

~~అ వ ని జి గ వో నా యం సా ము ల బ డి గ~~

జి న ప త తి తో లక్ష్మీ ణు ప తి వేన్

మ న సు గ య నె ష్టా ట

వ న వా స ధ మ్ము న శో గు నె జ్జ!

వ సిం ప ద సు న ల్పా ట

౪౯౯ ప తి యె గ తి పి తి తు డై బె ప్పన్

స త త ము గ డి యి శ క్తౌ మె బె ప్పన్

వె త యన రాముడు పితృవాక్యములన్
సతమని తెల్పెను జనకజనలన్

400 పరివా రములకు శ్లోకులు లకుడగన్
బరెహరిం పు మొప్పుగ డగని వగన్
నరవి జన్మియని నజా నకి వతెన్
కరుణా మయయని కరుణామృదెన్

401 రను నే వీడ్చుని చంద్రికచంద్రున్
జనునె విడచి రుం జగతి ఖగింద్రున్
సనయ మహాత్మా సరళ స్నేహ
నిను వేండ్ల సొని ధురాతమహా

402 అని పతి తొనని జనకజనచివ్వు
గని యెనియను పితృసారవమొడువన్
జీనర నీకు బ్రతుగ్గి త్తరమొగా
ననుచి తమగు సమయసముద్యోగం

403 మతిగల వగస స్తుఖి నగుచు
మనిషిం పకగని నైంతు
పతిప దము విడచి పేరవారి
పరమ శత్రులు గనెంతు

404 కాసాయి. క్షతిపాలవివాతనతిపదతొలన్
చిత్తపై భవంబు వెడ్డ యుగ్గాలన్

సతత ముగంటునిచనిప్రియ హానన్
అతను వనముగానదిగను దానన్.

౫౦౫ చక్రవర్తి కౌసల పతిశ్వుశురుం
డాక్రాంత భువనమగు గతిదనరున్
శక్రాద్ధా సనసంగతి మించున్
చిక్రమ వీలల విశ్వతిగాంచున్

౫౦౬ అయోధ్య లోపల నగుపరివారం
బయలువాతం బైయంతయమీశున్
బ్రయగతి నత్తయు బెంచి నమాతన్
దయ బురణించును దారతచోతన్

౫౦౭ కల్పనను పతిగన కనితరమున్
దలపసుఖముతోతత భూదకమున్
జలాశయంబులు సామజిముఖమున్
గలవనులును బతిగాలువగసుఖమున్

౫౦౮ నానిమిత్తముగ శ్వుశురులకు
నవిపదముల బడిమ్రొక్కు
మాసమునవగవలదనుము
నెనుసుఖిని వగదమ్ము

౫౦౯ తా. ప్రియదేవరులతి వీరులుధీరుల్
భయదనాపులతి పటుతూణీరుల్

- నయము గనను గహనం మున బ్రావన్
 భయదురితి ము వెప్పట్ట న బ్రావన్
- ౫౧౦ సుమంత్రనాథై శాం కం బేలన్
 యమరియు జెప్పుమన మంత్రికాలం
 గమణి ప్పొవు ధణి కరణిం జింత్రన్
 గమతి బధిర భావముగని యంతన్
- ౫౧౧ అశులమతి మై యాతడు వలుకన్
 లేతయుండగ ని నెమ్మిం బలకెన్
 బ్రా కటముగ రఘుపతి యటులైనన్
 వేకలకమను సు వెడలడుదానన్
- ౫౧౨ అతని కతని తొ నని యెను రాముం
 డడులముకర్తం బవశం బైమున్
 గతి దొరికి వణి జొగతి మూలంబున్
 గృతి వెడలెనె సుకృతమూలంబున్
- ౫౧౩ సుమంత్రుడారథ తుర గముల
 జూయుండ మరలెనె
 విమనుడై సువారుడు తలగడల
 వెస దలవంత్తుల గాంబె
- ౫౧౪ తా. పసియునతడె డల బడె బన్నములన్
 బస తలచుంట్టెలు బడె రయిడుముల్

వనమతియతేసింబంపిరన్నువరుం

దుసురసతిత్రోరస్థతిజివరున్

౧౧౫౨. చౌపరియి, ఇకకయొడదెమ్ముగడచెరమనగళ్

వినియవడు వివేక వేడుక వెసగన్

జనవర నాచరజలజ యుగంబున్

గనయెమానున్ కరణ రజంబున్

౧౧౫౩. శీలనాతియన్రుంజైప్పగవింటిన్

నిలునావదెక్కనెరికొదంటిన్

పలుకొలకిందు పరమేశననం

గలవారి కెల్ల కులవృత్తి జన్

౧౧౫౪. బుడవింపకు మిది పడవీయగునెడన్

వడినెగరిరని బడిననెరియెడన్

అడవెరచొందముగడినెరసామి

తడయక దాటి మే తరియింపేమి.

౧౧౫౫. భండం, నారరణ శళి నక్షా శనము వయి కెక్కుం దగున్

అకరమహాస్త్రి దశరథు పయి శపదరచనము వేసెదగన్

సార్వతరమడుగన్ నరయ లక్ష్మణ శరము నగు నొసోయిగన్

దామరస లీనన మాగ్గదితల మహి కే వేరుతు నేయగన్

౧౧౫౬. సొరణం. గుహునిమాంబ తొసెంచి గురుతరమగు ప్రేమను గాంచి

హంహం హం యనుచు హంతిమిందె అనుచు నీలగని నగు గాంచి

౧౦౨౫౦ పాపాయి, అనుకొండ దాంతియ వలబులి నమున్
 గనియెగుచుండు చేసిగట్ల నమనమున్
 ధనమియ కేనతెనికెచ్చుమతిన్
 గనురామునవేగని సొంధుకతిన్

౧౦౨౫౧. డాంగర మొక్కడొసంగ నభాగన్
 మంగళగతి రామగృహతీయంగన్
 సంగతికై వర్తన గననతడొన్
 నింగిజూచుచు ననియె వగలగడున్

౧౦౨౫౨. మ్రొక్కితాచలికి మొదల పాదముల్
 దక్కి దుంభిగురు గావతాదముల్
 మిక్కిల మితకు మేదినికలదె
 స్రుక్తియున్నను జూడగ వలదె

౧౦౨౫౩. దీన దయాకర తీరము గానయం
 వై నకరుణాపునరాగలే డాయన్
 గానటలనికేని హాపదముల్
 బూసెద నీరముగ్ధచూసగునె మదముల్

౧౦౨౫౪. బహుశాయములు ఘటియింపగుచుండ దివేకునకున్
 బహుమతిగాచక్రి నొసంగి బంప ఘృణియతేండిన్

౧౦౨౫౫. ధరణికులుండల రానముచేసిన్
 ధరణిపునిగలయ లేగనలేచేసిన్

ధరణి జ సర నది కలిప్రాక్షయైశ్
 మురితరుగునెడలప్పురాజరచయైశ్
 వినియవార్కాశ్చిలు వినయరథచయైశ్
 దనరువాణియండాగరు సరసయైశ్

వినిగోతటాక్షయైశ్ చానరుజగం
 ముగోమహిమజగవిసుతేగలియైశ్

ముద్దిసిద్ధియును విన్నోపియైశ్
 వృద్ధిగాంబగోతృపనసునాంబయైశ్

ముద్దిమతో నయముద్ది పతికీతో
 దృద్ధిపొదివతేవసుదన్విలపితో

అటులయినను గోతర శోభనగం
 అటులయుటెంచెద గోవసువచనం
 అటుగడుగంటే నెప్పుడు ఫలముం

అటు గలిచే త్రునిబడయుంబలమైశ్
 జోహరి. నాథ దేవరులతోరా గూడిబాధలుడిగి శీరమ్ము
 సాధుగలిని ననుమూరించె అగముల సుత్రైశ్

చా. మంగళకరమగు గంగవారంబిని
 తొంగిసిల్లెయచ్చుండు గుహనింగని
 సంగలి బామ్ముని అనవరుడన్న
 చంగమలేని మొగముంగనెనెన్న

జాషాంయి, అప్పుడు ద్రుక్తి పరికరాదు

అప్పుడు గాత్రాంత నికరయోయమా
 ర్థ పదమునాయిగు ప్రా. యుక్తములకటన్
 బ్రువల్తే దలచులే అరచుగునిటన్
 యెవనమునకొ వే నెడవందున్
 నావేలయింబెడ నిప్పుణతముందున్
 ఇలావనము లెలుము ఇన్ద్రే నినిగల్గున్
 క్షేపింబెడబడ క్షేవనమున్నున్
 అగనహుల్కేపలునిగా నవేనిం
 గనిరాముడురమ్మన బాడతెడునిం
 పునడనవారలఁబురితనిచవడిం
 జనియెణాయిచు చంద దనులుపెంబడిన్
 అంతగణపతీనిశంకరుని

యారితేర్కవనిన స్మరింబ
 సంతేసమున ఇంకొంకలులు
 సహగతులుగ డట్టిమిం బ

జాషాంయి, చనిచనివిడి పలమున నారలెండా
 నిగగుహులత్తేమిని నకునిండా
 తిన్ద సొంతర్కంబు పెరినినా నర్పం
 గనతెడు దెలవారిన పనిదార్చన్

జాపాయి. అతని కన్నుల కన్నుల ముఖానెన్
 ప్రతి తే నీకయిన ప్రయాగమారనం
 బ్రహ్మలంబుది దీర్ఘరామనగా
 దీర్ఘసత్త్వము సభవతే వెనెగొనగా
 వరుణి క్రీడ్ధ మందపుడు హితుండున్
 పురుషార్థంబులు పూర్ణవేసుండన్
 బరగుకొరగి గృహ వరంబులెన్నన్
 స్థిరస్థుణ్ణి దేశ దేశం వెన్నన్
 సరళ తొడ్డుల సైన్యమునంగం
 బరయసింహుచితి రహి దరంగం
 బురు బర వరం బరమర మత్తయ మర
 వరవలె మెల్లి గవరలులె బ్రయమర
 దోహద, సుకృత సోదాన సులకు సెల్ల జాపుడు గామితమిందు
 బ్రకటము వేదపురాణములు వందలవలె మిందం దు,
 జాపాయి. కలుష దంటి మృగ రాంబు ప్రయాగం
 బలదద్దర్శన తెచ్చుట జాగం
 గలదురముపలేయు గను గొని దానిం
 వెలసె నద్దిన సుఖ విహిత ప్రాసన్
 శ్రీయుత తర్క శ్రష్ట మహాత్మన్
 శ్రీయోగాయుక్తంబై పుని యత్మన్

డాయదగసురుసత్యాయలే వొలగ్గ
 వేయిగతులఁజెప్పినలేడు ద్విగళులగ్గ
 బాపాయి. శివసంగలేసిడు ప్రేవేణి గారయెన్
 నవలలమున దారము నొనరియెన్
 భవనపావనుని శివసేవయెన్
 దివి శరణ్యులు వడింగారయెన్
 మ్రొక్కిన రామునిమునికొనితి దా
 జిత్తుగ గూరియె సంత్రమముసదా
 మిత్తుల మయిలేని మెలగుల లోనం
 జిత్తుకమటి పెరికె క్కెను బూసన్
 డో. వెలసిమునియు మదిలో ప్రేమ జీవభావముననాంబ
 దలచెవిడిసుకృతే ధలమి టుల దార్చెన గురు దావిం బ
 బా. క్కేమమడిమది ప్రేమకునముగా
 వేమరుష్కాంబలవలయింబ యుగా
 రాము మారనారామున కాస నెన్
 దాము గుప్పల కం దముల మౌతమునన్
 లలి శామి ప్రేని లలన్దం గతహరిం
 ధలముల ముల బహుగతులమునిం
 దెలుపుచు దళిపెను వెలగుము దమునన్
 వెలసెమునికలేల దెలిపె గ్రమమునన్

జా. పాం. ఇ. పుడిన్నగ నో నృపవరదాంధ్రం

బహుమితంబగు తపో విధాంధ్రం

అపారయోగానాది పటుష లంబుల్
అపమున ద్దలీ యు సతిసుష లంబుల్

శశిసుజలాంబుజతేననగునె

(౧) సతీన సుజేరులకు గనె

— వేసివీసుకృతేయ సిద్ధింబెదయూ

వారిసభవత్సర శక్తియిడవయూ

జా. మనస్తానూకృతే వాత్సర్యమామితి సుననకున్న

గనునే కౌంటి యుపాంయములగల్గెను జమిన్న,

జా. భావశక్తియు ప్రమదముగలయన్న

లేవి బాగడు మునియూవారులయం

దానిస్తాపు డై యవలనులేంబెన్న

దావలయమున గంతేయు వినుపింబెన్న

జా. వశమున నయూదర మెనసినవార

ఉరయసుగుణానానృతరుడగువార

దురహింసనె పరస్పరమింకలనగనం

గనిరచ్చల మునియూ మలేనిదగన

జా. — వేరితాపసులుసిద్ధులు మునులున్న

ప్రణామముననె వే కృతసులుం

దా రుణెందు ధలదర్శన మెదలన్

వారకదలూరి వారల మొదలన్

అమ్మును పల్లను సమ్మతి తొండన్

తమ్ముని శార్కను సలేని దరిజూడన్

నెమ్ముమిగులగా నెరిజావెనలన్

ముచ్చరముగ నడ మొనసరివసులన్

దో. రాముడందు రా వేరియుండి రకొనంబడిల వార

ప్రేమ ప్రయాగముని వెలమొక్కిచెలువార

చాపాయి. జాగకి గుచుడును శౌమిత్రియుడూ

రాగమ్ముని మార్గ మడిగినదో

మానితేవచగముమది నప్రొంబుం

బూనుపనిల్లిన బూనిస్సెరిబున్

మునిసకలమార్గములును ఇంబులగమంబు

జగవరగవనిసకలవకంబు

సనికని నేలదిహ ప్రలబంపం

వినివారహమిక వెడలిరి పంపన్

బహుబక్తసంపృప్త పరిపాకమునన్

మహిమలగు ప్రభుమార్గంబుగనన్

రహిబంపనంలేరాముడు సనియెన్

మహాత్మికినిమొక్తి - హర్షమొనయన్

కాపాయి. పృథివీకలంబులహరివారు అనన్

నరులును నారలును నలిగి నయెదనన్

బరన్ అన్యములక్షలమని తొండం

బరడిమనములను మరలిరిఱుండన్

జో. మునిశిష్యుల్రాముడుగ్రతుక్తియనుబడితో అంబె

సుకృతనిజరుచయమున నచ్చడుదాన మొనరించి

కాపాయి. యమునారేరయునందలిజనముల్

తమతమకార్యముల నలసకముదముల్

సమముగజనియూచక్రదనంబున్

గొమరుంగని శ్శలమలే శవంబున్

మొనివారింజలనంతులతతనామం

ఋనడిరియారై భారీహరిగ్రామం

ఋనడుగునందలి ఋద్ధవృద్ధజనుల్

గిరిరాఘవుని గామదిగులనుల్

జగతునానగిరినివనమునకు జగన్

మనమునదలచితే ననియారితేడనన్

వినివిషణ్ణులై జగదలీరింజరిన్

గొనినిందిరిత్రారరచ్చరాజరీన్

అచ్చడొకతొకసుడతేతేజురీరి

శివటువచస్కుడు బలేరిమపరి

వృక్షదానందు తరిగినవచ్చెన్

విచారితొక్కటి వేషలేహించెన్

దూరపు, మెనగరు దాల్చితెన్నరు యొని తన శేడలందు

మానసిబల్లిని పుడమి పయి మణిమణిపడి విసులించు

నాదాయి. ఆతనిరాముడు రమానగల వేసెన్

హితసౌధస్వ శ్లోషనవారం

తగదలేనిరువేదగనిగూంలేన్

అతశ్చైయకి ప్రేమత సులరాలేన్

అందరువల్లగ నతడుసుమిత్రుర

నందన పదిసలినిర్మిలమిత్రుర

నందముగనల్లి నలిలత్సృణుడున్

తొందుగ నెత్తి ప్రాణులతోదయపడిన్

అనకలపదధూంలనిదలధూంసం

అనని శిశువు దావేసేతడి దానన్

వినతుగుహునిగని వేడుకనెన్నెన్

పునరుంపమహామృతం గుండు దనిన్

ఎలమినరులునారులుగనివారిన్

తలిదండ్రులెవారలొలవారిన్

వెలిమివాడిపందరగుండు దం

ములనొర్నిని అరియినదందన్

36 జోషి. అప్పుడు రాముడత్రుప సిద్ధికి సుపదేశం బాసరింబ

కృప సాక్షి నొసగి పంపియెడ పసి యిల్లు వలె యింపె
బాపాయి. వారంజలి తేలి వరుస గడనరక్ష
సుంరకు మారికిఁ బోవరా నరక్ష
దారుణి సుత తొలి దరి నడుచు నెడన్
దారుణులెంబరి లేస్త హిమ వడిన్
చ సునెడ దారింబ నువారిల్లన్

గని దాశరథుల నెనరయి యుల్లది
బెలయఁగ మారవిటి లానడకం
గనివచ్చుట చుది నెనరగు గడమన్
కార్తికంతివల నకన్ తెల్ల దృష్ట
వార్తలు వన గిరివర్తనులు యుమె
ప్రార్తికరము లటు బోరి దనగన్

మూర్తిజితేకుసుమ ముదిలే గనువల్ల
కనికేసరులంగనియెంతు లంగనియెంతు లగునో
తరుణి సహాయ లే దాత్రి దమువనో
దరముగ నమింతొరఁద గునెడకంబడిం
బర గిరి సుత తేరా మరలేదము వడిన్

జీ. అనివారలతో పులకములు గనితెలుప గదయగూంబ
లేనదు మృదుమాత్రుల మరలియెడ డయకొద్దు ప్రదేశంబ

జాపాయి. ఆయనాంలేరము న గగుగ్రామ పురా
 వ్యయద్ద వతలీకాళికే నలరా
 మయజోహారులు మ జిమజి వేసెన్
 నయగ మోదముద నర నటువొసెన్
 ఏవారా పురపాన నపద సం
 జూవిత సేవతే జూసిలిరి వెసెన్
 భూవలయంబున పుష్పాలువారత్
 భూవరుడరిగిన జూ పొలి మేరత్
 ఆమరావతీమారుమార్గములలో
 కమువారల గగగనిద్ద వతలీ
 కము నులేయియెగు ఘనపుష్పగతుల్
 విమలలగు మ గుర్కాతల గతులన్
 ముదిరత సుడుతొ ముడుం మునుగూనా
 జూనలుగడిచడిగులవడి జూగడి సుగంగా
 నడియలేడు ఎడిసిగ ధరణీమలన్
 ఎడితముగ జూగడి వెలిచెట్టిలిలన్
 రామపాద హారణేణావులన్
 బ్రాహ్మియై స్మతనపరజూగములన్
 వేమరుజూ గోద్యధా మములగుచున్
 భూమి వొగడి మది పొందిక చెనుచున్

దో. సొరది మేఘములు నాడలిడ శురలు విరివిడుల నింప
 హరిమృగ విహారావళి కనుమ సరిగెదర్చగలే ఎంప
 జాపారిం. ముదితయుండ నలే ముడుగురు హరింగ
 సదయుండ లేడూ రల్ల దరి లోగ
 నదిని నీళువులుమొదలుగలుగులన
 వడలిచూచులే దాంకెలేకలన

కత్తినివారలచక్కం దనమమదిం
 మునమగుమునమున ముదముగమునిగిరితేదిన
 కనలాలమిచ్చులక నిలయమడరెన
 కనుగవనప్రలు క్రమ్యగడరెడరెన
 కరిమ్రుగతులంలెంమణినివయం
 బురహిందారకెనలేకెలేకె యెనయం
 నరులుండి గొర్రెండ రసియొక్కెతొ
 బరువడి దృష్టానమనె ముదముతొ
 అతనితొండనారడరుగగడ్రుచ్చెన
 అతగానారక్కండ లేకెవచ్చెన
 కలత నెన్నెనొక్క డుమార్గమునన
 స్వతసుగిదిలుడయి సొద్దుమనమునన

దో. అత్తడుకలనముబూరింబ యుదక హరిమమిచ్చి
 అత్తగయిగయచ్చులేలేడు సరసమగుచుదామెచ్చి

కాపాయి. ఆలయక గొప్ప మైదిలి లేనయం మన్న
తెలిసిరా యుచ్చుతుండెరవునకం మన్న
వెలయింబన యొక వస్త్రతవలమున్న
జై విమమిారగా వేరిచె నల మున్న

గడియస్తే పులేన కాంలే యుదాదం
ముడునటండనా మునంకెను మోదం
బడయగస్త్రపురుషుల భిక్షనర్చిన్
వడివడిశూరకం బుడుకగక వేర్చిన్
నయనమసూహారమయిలేగురుంపం
బయమహా నాయంబువు నని మూంపం

ప్రాయవడి యొక్క డు పెద్దయి పెద్దయి మిచ్చున్
దయిలొన్నియన తేగనహి చ్చున్
లేమాలని నైకొ రటిమ దనరుడరం

బుమెలత్తయిన శూరిరుడరనరం బుమరు
వల్లము గోటి మెరయి శరముల్
విమలదీ సువు గొని వెలయున్ గరముల్

వో. శిరమందు టా మమటం బువెలుచ్చుమిార దీనియ
నురము నయగములు బాహువులు పరమ విశాలతమూర్తి

కాపాయి. గారకచంద్రుని సతియకా వదనం

బారయచె మ్మికెయ్యెను సదనం

జాగరమసూహారమసు నీయుగళం

వేరహితే ప్రభుల యిచ్చులేదగులన్

వారిచక్కదనమారస్సినరులుం

సారలుచ్యుగగళి నడచెరిదరులన్

వేరినీతలగని ప్రేమ గరిమినుల్

గారిమున విగ గణగిరి వాణుల్

పొదవలేవులయివ పలికి రించుకం

తొదగునుల్త్రయం తొగొదుకన్

రాండుసొద్దగమున్ సంజంబలతన్

మొదకడిగెదము మున్నెత్తుకతన్

సామినిత్తత మంపచచ్చున్ మమ్మున్

గ్రామిణులకప్రహణము క్రిమ్మున్
హేమహరిన్దేరిరామారకున్

రామా ~~హరి~~ చక్కనిరాంజుమారుల్

సో. శ్యామల సారతేను దుష్ట్రులుగర్భరాశిముఖతెన్న

తొరమరసనయనులు దరుణులు దేవులసుందరులున్న

కాపాంబు. మదనకైరాతి జయమహితొకారుల్

ముదితేనా కేమగుదురే వారల్

అదులేలనగ నడివినిసొన్నగనుం

వోదలరమణుని మరదిగనిపెలగున్.

ఆ పాఠం. ఇలఁజూరమును వారలతోఁబాఁడుం
 బలుసంకూచముచేడియులగేసం బలికె సారవ
 బలికె సారకరింతి లక్ష్మణుఁడనన్
 వెలయునిమరది వినుఁడిప్పుడనన్
 మొగము పయ్యదను మొగయిం బపలిన్
 దగు వాడ్డై పులు దడిలిం బమ లెం
 దనిలి ప్రపాంశర మగఁజేలేల్మిన్
 దరిక్షులకు నృపదన మందిరముల్
 దొరికెనట్లు సంతోషపుష్పజరముల్
 బరసిమ నములగేపలి నిం ద్రాదం
 బరసరముగాంబరి దెలు వారన్
 దో. ఎంతవట్టుశేషుఁడు దలల నిల మొయును దానుండు
 సంతవట్టి నొంకొన్దముగ సంతసము ననఁగొందు.
 ఆ పాఠం. దెలియ గల పదిది క బలి ప్రయత్న
 నాపువె లయవలె నామదిసలేతం
 పై పిశాచసంబగు గాకంబున్
 వానిని సంబలి వై ఇరియించన్
 వచ్చువేళ నివృత్తన జేరన్
 ముచ్చడి నిను గని మురిపెము మారన్
 వచ్చువారయది మేదిగానియున్

చాపాయి. హి ధృ క న నయె సమి హిలే మెన యన్
 అచ్చుడుల త్త్యులొండన్నమది బడిన్
 స్వపదమడిగి లేద్దచనముల చడిన్
 దళియెలనేకము దడలా టానరన్

సప్తలకం శ్రులేతి సయ్యనదాడరన్
 ధనముక్తైచ్చగతి మనముగలంగన్

వినితర్కగలేగివిహారసంగం

చెనయన్దై ర్కమున హిలేమసుపదవిం

దనరవంతు డిల్చిన ముదమొదలవన్

ఓ. వారలతొర ధ్రుయవచనముల బలికేరు లేడు
 మరలిం, వారిమనసు దనతోరిండా వరుస నడచె నడకమిం
 చాపాయి. నలువదూరుచును నరులరుగుచువా

కులకొలదిగ నీట బలికేరి నెల వా

రులగల్చి లేరుల తొడరింజెగలం

కలవణాడు తల గలనీట విశనీలన్

సుకుమారుల కొలుకుమారులదా

నరటావనమునకొనెను ముదా, దిత్తపృష్టివిధాయక
 మృదుపదమున్, సకంకల్ప విజనీకసుగదమున్

శ్రీ/ శరకుగాస్త్రలేత్తైతల గమనం

అరయవాహనముల ఎయెలయకనం

ధరణి నల్ల యెడ దనుకొండగమం

రచన తేలాసతి మది నలమన

సదనములులేరున్న యలె కంగా

సదమల మణిమయ సొద విజాగం

సదనపుష్పియేల బరికించె నొక

యదివిధి శ్రమమని యెరుగదగడరేమి.

జీ. వారు నారనారలదాల్చి విధి దన చేయలన

జారనా నానానాములన సరవివేసె నిది లెలన

కాచాయి. సుందరులగు వారిం దుదమంతన

జెందిరి విధి జేసిరి నదేమింతన

కందమాలావత్సల మగుటెన్నన

కందుము సుదవృణం మునువిన్నన

నిగ మోదిత ముగ నిగది విధి కృతం

బసులగమన గనన గునే సవలం

బుగన్నవారల బోలుపురుషుడిం

మృగువబోలుచెలిమదిబూపుబడిన

వారల సరినరు విధి సృజ యిం పన

గోరియవళుడయి కౌపముముంపం

వారివనమల్యే విడచెనటంచుం

జేరి కుందర ని జేరువవింనున

కాపా యి. బుర్రేడు బహుమతులు కుంఠ వనావం
దొరకె పరతిగ నుడ నొక పరి నావం
దొరకె గనగ వాండవలంతుండు న
సుకృతి యునయింపు విశుంష గతి నుండు న
దీ. అనగ నారలులందరున్సొల్కొ గనికే సుగవ నొల్కిం బ
వనిత నామృదు పదమెటుల వనికరుగుదు వలెంబ

కాపా యి. సంతోష కృతుల చందం బున వా
రంజిత కరంబును సేరి మధురప్రవా
కుంజ విజేర్చుచు గొరిగిరి మృదుపదం
బంజిత జే యుచు నడలు గొనియెదన్
మా మదియుం బలె మదియును బంతం
వే మరుగాంబు ను విధి వనితెంతం
దాము సుజేర్చి యు న సుమ మయము గన్
రామ పదవి కుంభక వెడి యెవగన్
కన్నుల గప్పుడు మన్ను విధి దగన్
మున్నని చనినందున్న సతులు గన్
గొన్నవారి గని కుండరు వెనుకన్
విన్నప గిది గని వాడుడు దనుకన్
ఎంతదాన వాగే గిరి యనుచున్
జింతల గొందరు జేరిక గనుచున్

వంతలమునిగిరి వడి వడి గూడన్

కొంతదవ్వురిగి కూడిరిజారడన్

దోహరి. వరుణులువృష్టులువారకులు గరసంతిడనవేసి

తరుణికులుడునుదారులును ధరణివగురిట్టడరిసి

జాపాయి. ప్రతిప్రతి మముప్రతిగని పొంగెన్

ప్రతిపతిగైతను మతిగనిప్రంగెన్

మతి మజ్జనమి మ్మర ట్టి నలుగడన్

సతి తొరరా ముడు సరణిజనునెడన్

కొందరుగృహిం గూరిచి సుతులన్

వందడివేసిరిదర్శనమయలన్

బందినసుచునుబందరుసుననం

గందాడసిరి శక్తి, గరుణ మునం

ధన్యులువారలతో దండ్రులిలన్

ధన్యమువారున్న పురిపురములన్

ధన్యములువారు దరియుగిరి వసుల్

ధన్యములు వారు నడచునయవసుల్

అన్నిటి రామాయత్తులైసేలం

గన్నులు వసుళి గాయని రాంతం

దేనివేసి టునుచున్న కల జగం

బుద్ధిగ్రమ్మి ప్రభులగలేదగన్

దోహరి, ఈ గళి రఘుపతి మార్గమున నెల్లజనుల నలరింప

వేగహస్తమునందొరసి నె దొరసి నె విశ్రుతమలేయింప
కాపాయి, మునుశయుకుల మణియనుజ్ఞలండువెనుకం

జననా రసకేమధ్య నియతీయ నుకం

పనిలుపంజనె బ్రుహ్మజ్ఞానాంతరం
మునదగునవిద్య ప్రోతిక దనరణ.

మనకామములు మధ్యమునండున

దనరురతి గళి సుధా నిధి ముండుం

దనయుండువెనుకంజన తోహిణియం
తనియలే ఎనుగళి గననగున రయన్

నేతపదముగని నేరుపుమారన్
సితజ్ఞాన యయివేరును దారిన్

భార్గవేవారిపద గళి లక్ష్మణుడున్
జ్ఞాతే నెడ మనాని పెడనడచె గడున్

వారిసెగరు మజి వర్ణింపంగరా
దారయహరిణా విహంగ మనికేరిం

కారములు ముదాదా రములు యొక్క
దారిం ముడుమలే సుచేరుండ యొక్క

దో. వారుదారియే నెవ్వరికే చేరువగా గనగయిరి

వారలు ఇవమార్గమునవగ వేరకనుండికొరి.

కాపాయి. కలలనీగయినను నొవే యెడనురాముం

వెలయుఁజూచుచుండల ప్రరాముం

గలయుముని యుక్తియగులే నద్దారిన్

దెలసె నతఁడప్ర డలసిన నారిన్

అంతేకమున వడి మలే శాలేజలం

బంత గాంబ చనియ టు గండి పలం

బంతేతఁ దమ్ముననే చ్చె జంజంబెన్

సంతమనము క్షౌంసరణి శ్శంబెన్

సరసర ద్దిరి పరిచలే మయిత్రా

వరుణ్య శ్రమంతేర చరవిత్రా

సరహివేకేరిహం కిరిహంబెన్ గం

ధరుచరమృగవర దర్శన మెసగన్

పావన కౌగన బహుజలజలధుల్

ప్రవాసానన నిర్దులువిలుదుల్

మావృలుచురందమత్తొలియుగం

బయివెలయుపదము సంబందగననన్

దెలసె, చక్కనియయర్థా శ్రమముగనిజానకౌఘడువ్బెన్

నెత్తటిగానముని పలేయు నెదులేని చెలంగె.

కాపాయి. నలినతడుమునికీ నమస్కరించెన్

దెలసెయమునియు దావెన నింబెన్

దలము తీయునానం దము నంబెన్

బలిమద్దనుని తనపదమందింపెన్

అవేదియవనిత తడలగం దుడలం

బయలుబయ్యెఁజాయుండుబయలం

నివరిగొనగ గొనితెలుగవంబెన్

బ్రతవ శాశ్వమునిపదము న్నెఱవెన్

రామునిగనుగొని రహం నానందం

బామునిచంద్రుండతులంబుదెన్

వేమందునుతుల వెలయుండు యున్

సామయనంబు మున్నెగఁబున్

కలత్రయమును గనుదేవతా

గ్రామప్రపంచము గరబదరాకా

రాంబయమింకేంబోయు ననుచున్

పాటెప్పెదల్ల పనుల గనుచున్

జా. తాతవనమాం ప్రాంతేములు తమ్ముని సాంప్రదించు

నాతనిదర్శనమింత నెంత నాం దుష్టాంబు

చాపాయి. మునివరనాపదముగనిన నాంబున్

మొనసెప్పున్క పలములు దరిరాంకన్

మనుల కెల్ల న్నయముగా రనినాటం

గనిజెప్పుము గొలుకడు వడి దాటన్

కాపాయి. మునికులకుఁ జనుమొగయగఁజేయన్
మనుజే ఘటాసగుమాయగఁజేయన్

విశుద్ధిరత్న వెలయును ముదం
బుసుట తోడ్చి పదహాన మేర్పు నెదన్
కొవ్వనల వదానా వినిదినిజునం
గారవలయు బెలుపగఁ దగ విజునం

బయివెలయును దివి మందరి నలింతున్
లాంబెడలక కాలము జరగింతున్
నిసర్గ సర జత బాసగు లేడుత్తన్
వెస విని యుమ్ముని విశ్రుతేయుత్తన్
వసుమాంబులతో నరళలొల ర
వసమజిల్ల విటులెలుకగ నేలార

నందః. రామనాథులశ్రుతి మార్గపాఠవిచారయజాగ్రత్తమున

నైకుని జగత్పుష్టి సునతిమనుజులకు పొలనసంగతిం
శం యునుడ నాయను యుడహి లేపలే గొను పుడమి వేలల్లె
యింత నవులంది ప్రదగులకయి యాదారివత్తులిరిటుల్లె
సొరలం. వంగనోచకుడ వోవు పరుడవు యుద్ధికిఁ బూర్ణుడవు
యోగాలీగతుడ వవు యుక్తి ద్రుయిని న్నుబోధింతు.

కాపాయి. చరాచరప్రళయ రహితమిం చన్
హరివిధి గొంతులనటలూడించెన్

దొరపునావును ద్రోవలెరుగరా

హంతుతనెవ్వరు నానతుంసురా

వైవియనివారితి దెలివియెంసంగం

దెలివిసలేడును దెలిసి తొంగన్

గలడు నాదయార విలంపయుక్తిన్

వెలసిరంచును విజ్ఞాముడులుక్తిన్

తగువుచిదానందము జ్ఞానమయుం

డనవిగలేవకలెయన మింబ్రయం

మున సురకారశ్చరణా నతిపంగన్

తనువిట్టిపుడనదగు సుగుణాగ్ని

జెడుడు నానతెనుడువ శ్రమింపన్

దడలడనలుండు దెలిసినుగ్నింపన్

నుడివిసేయన యొడయడవిదెడవలె

బడిలగన్నులు లగడదిగ వలె

దో. ఎరడనుండునని యడిగిలే వియూహంధనిగోటది

విహారమందితేనావెందు వెలసియుండెదవ్రజ్జరే A.

బాపాయి. ప్రేమమారణైప్పిన యన్నుడలన్

సామికిసంకారంబముమడిచాదలన్

దోమృతమధురమగు మారత్తిన్

రామునకుఁజెప్పి రహిదగుడేత్తిన్

కాపాయి. అనంతమును లక్ష్యములును గొల్పిన
అనితవల్లెడల దునులాగి జేల్వశం

దిసిండింపగ రసిందని శ్రుతియన్.

స్వనధివారియొడవత్తి, మదయన్

ప్రియత్వ దశ్శరజలా రషవలన్

నయనకాలతక మొలయునొలొలన్

బయో రబంధువుల బడయ దద్రుదా

లయముననుండ గలవిసవకేద ర

మహిమనవద్యశామానసలొలన్

విహరింతునుజ్యోకలుతేద రలం

బహంసలయి ననమణులంగనువా

నిహృదగారమున నిలువెల యనవా

విశి.

వెలకునిగి నాకు బ్రహ్మసాదము

అల్లెనా శీకలుగాం చు

లవిగతేనిహృదగారమున

నలరియప్పుడు వసిం చు

కా

ఎవ్వడునదేదితే తరము గొనం

డెవ్వండు ప్రసాదే తరముగనం

డెవ్వండు గురువు లకెరుగునతని లో

దవ్వనతనిగి తవులదవని లో,

కాపాయి. విషయమునుక్రమమునువెలయుం గనినుం

గనిష్ఠాంశుచు గతము మనమునం

దునిను నమ్మయ నున్దివిడిచి యా
యనపత్తే, మునందున నిలువవయార

తనరు గాదు మం ప్రేమంజు పియింపన్
గనిసలిరివారు నినుబూరింపన్

గనిలేర్పణహార మనియలే బూరిన్
గని ప్రాచ్యారాత్పరి నిబిష్టానన్

గనిగురు సోకన్మను నేవింపన్

గని నాపదశక్తినియార చింపన్

గనియలేని మనంబున ఇగకెన్

వ్రనునుండు ముగ్ధ విష్ణులే గుణాగ్న

వో. కామస్రారధారదుల విడచకటలే ఇములవాడి

ప్రేమగొన్న శక్తిని మదినివెలయు మెప్పుడు వెలిగూడి

కాపాయి. సకలక్రియలయి అగ ములకుఁజిలం

బుకప్పింతురె వృక్షాంశు వృక్షాంశు సతతం

బుకముగనుజ మున నలేనులేసిందం

విక వేతరులయి వెలయుదురిందున్

సతమయి ప్రియమయి సరస మగుగలేన్

సతతంబునెరి విహారిం చిమలేన్

ప్రత్యేముగ అలుకుచున్న చ్చమునందున్

అతేనంబొనరగ జొరగదమందున్

వినుస్థలింబుచున్న నావేషతీయం

చునితర సతీదర్శిని గానినయం

బునగనుచు ఎరులదనమరయగరం

బని పరసంపదగను ముమద మొగరన్

పరవిచిత్రులకుల అరితొరపంబున్

రీర ఘునిద్రాణా గురునిరతంబున్

స్థలింబుమించురుమహింవారిమనం

బురహింనునదనము నాకులగనినన్

దోహరి. పితృసురుమిత్రతేనెవారి వెలయచేతేమెవ్రావారి

మతీననుబుడు అనకల గొల్పమరవకుండుమింవారి

నాపాంబు. పరులగుణముల ప్రస్తుతించుచున్

అరదిష్టముల అరిహంతుచుచున్

స్థుర స్థితి వ్యవహారణముచేరన్

అరగు వారిమది అవనమ నాకున్

అరమునైయితి క్రాంత్యణితేతే

ధరింబు దోహరి పరణాము దనకై

అరగుననుచునిను వరగుణు డనుచున్

నిరుచ మగతీనెనిక నుంగొనుచున్

చాపాయి. అత్తవో త్రియముగ న్నాళ్ళోళ్ళ
 సత్వర్తొదిత సకల వియుక్తేళ్ళ
 కల్యూత్ర, మమసి గను నెవ్వడు నిన్
 నిత్యవాసమల్లిమదియగు గగన్
 సమాన నరక సర్గ లేని స్మృత
 విమలధ సుర్పణ మహిమ నెన్నన్
 స్వమసూవాత్మాయములూనిగయూ

౨౨

ఎమలులచులి నా విడదివరదయూ
 డో. ఎప్పుడించురయు మది గోళక నావేదై: హవమసియున్న
 గృహసతనిమగంబుననిల ఆకేరుమందువొనెన్న
 చాపాయి. వినియిలులూపించగ మునిమాండన్
 గనియెరిమనిముగ ములులులేల్ల
 ముని మఱియునుబలితెనుకొముగి
 హనుకులూ, వినుసమయోబలేముగ సద్భుతలూ
 అమిత సుగళమగు సామ్రామమిందె
 యమదుశ్శ్రేయోరటంజలమండె
 సమయమందమరు సకల సుగంబుల్
 సమసమాంబ సంశూంబ వశంబుల్
 అనుసూయదపంబున దెచ్చిన పొ
 వనిపురింకొవలేవర్ణితవటపొ

తనయతే లోలములడంబును మందా

కేనయమవర్తిరిణి వినుము ముకుందా

సురరూరళాగమృగ శోభితమగునా

నినిసా శ్రమ మొనరింపుము మునా

శరణతే తేవోపరమ్మృతమగునా

ధరణిదివిడియగదగునాకు విభాం

దా. అనిపెప్పినమునివ చగమున యగుమునిజానకే గూడి

చనితల్లిమందాకేనిలిన జలము సస్థానంగాడి.

కా. లేటిగని దశరథ లేనయుండారకుం

గుటియ టింపుమని గురుశుశోకం

బటులత్సేయగని వలుకేనాంలేడున్

దత్తిముగని యెనుల్లేడి వాంఛ నడున్

అందుధనువు పోత్రేందనిసంజం

బందునలుదెసల నటుగుణాలొలుం

జాందునదిశమముజేందె శరణలం

దందడికామము దగులత్సేగలేన్

నితవిదగనా శేరి మొనర్చున్

సరియనితెల్పగ స్థవిధులీ గూర్చిన్

హరికేవలైవన పరికృతీ యుధుల్

విరచించువిధుల విలేలీ గుటు విధుల్

అవలంక గురు సమరభద్రా లక్ష్మి

ప్రకటనమునందు వ్రాసినవి

ఉచితమునకును పరిమితమునకును సంబంధములేవియును

రలేపైత్రులతో గూడిలే గు రలేపలేనీరు నుంబు.

మౌనం, కీర్తనల మధ్య భేదం

పంతులుగారి నతో పోసి గువైలము

సంతోష ముగ్ధులసంతోషోత్సాహము

గంతుస్థిత స్థూల గంతుః తిస్రేయన్

73 వం. గౌరవ దుస్సహ కృష్ణంబంద్య

అనితాతర యుగం దనుచు ద్విత్వేన

అనుబంధము ౬ వినియోగములా చరిత్ర

రాధంతోపాటు ముఖ్యము అలాగే కుంతలూ ఉన్నా

డారిసిప్రకారమముఖేనియునుండన్

వాసిగన్సితో వరునిమ స్కం

ନାମ ସମ୍ପର୍କ କରାଯାଇଛି

జాబ్ నుండి సంతోషం వరసలేదు

—దేవర సత్యం దివ్యస్మృతి

ఇందువల్ల వ్యయముగరితముపూర్ణాప్తము

బావిల్లి దగునని యెంచె మతో లనన్
 జో. లే గుగలేహరి మున్నులంబి రవి ధరతే ముగ వని యెంచె
 న గా శ్రీ మమ్మల మున్నులేయల యుగ లోప ముగా పంపె
 చాపంబు, నివసింపటి పని యుచు వన వనరుల్

నవ నదిల రవివల సంపాదే నేతరుల్
 దవలకలంబు కేం దమగా లున్న ముల్

వివిధంబులు గొని వెడలింబులు ముల్
 దనబరిల్ల మకించ నులొనరింపం

జెను శ్రీయ నా నాని వచ్చి నవ రంకింపం
 జెను పంపి పుని పెద్దయు ప్రేమన

జెనుం దనునలే సలుపాచురాముం
 పులచి చిత్ర గతి పులకితే గ ర ప్రేమ
 సలిలంబు దుశర సలిలలే నేతరుల్

నలపవారు చిత్రుల బామ్మలనే న

నలచముని గిరి స్నేహ రసము ననన్
 గనుగొని వారల యుగ స గానం

బుగబుగ బుగ రాముడు వారగానం

దనిర్కరన్ధిలే నది పుష్ప రయం

గనియంజలి యిల్లని రవే శ్రీ

జో. కంటిమిని సొండు నిగురాచ ఘనమస్మ జ్ఞాన్యంబు

మ.టి మిగిలిన గురికే మాంసము పొంజు స్వయం,
 చాపాయి. వనశరణ పర్యవ ములప కమంల, గనియెంధత్తులెన్నల
 గురినినావ కమంల, వనశరణ గమ్య గవారంబుండున్
 గను గను గును లి జననభలమండున్.

వనము ననాదర్శన నేమున్
 యునులము మారకు (చ గి న దా నమం
 యి నిజలరుత్తరలము దామిండు దగున్
 ఇనవర నిన్నును సరింప గ న గున్
 అ గమ్య వేనముల నగములసెలలం
 దగిలించు చాతెమి తరు లిన్దలాలిన్
 తగుచేరితల గతగు నారే మహర్
 మృగముల కగుగతిమను గలే కగులు దుమహి.
 సవలస్థలముల సరసు లక్షితన్
 వతుల మగుచు జూపగలము మనన్,
 వతుజూపుకు మాంసకుఁ గోరెదమే

మికఁజెప్పినమాంతు దాటెదమే.

చో. శ్రుతిమునిమతేగతే గననిర యు పతే కిరాతే వాక్యైః
 దలేబాహుల్లంతే జి నకు యు వినుగతే వినిజ్ఞేయముదంబు

చా. శ్రేమమే ప్రయ మారామున కెన్నన్

భమంతల డెరుగు భ్రాతృన ద మున్నం

దా మనవికే పరితేరా ప మె సంగ న్

రాముఁ డొజ్జ ద్రాగి యె క్కె సంగ న్

హం రి గుణ గాన స్స రణ ము మార న్

శి రముల మ్రొక్కి తిడి చేరి రివారం

దరిల్ల వేలై దా గరభ మనం

బరు బుదనరు నుండె రహి వన ము న్

వరమ వేర యు పలె గురు ధృతి నుండ న్

గిరివని మంగళ కర మయి యుండె న్

తేరు లతల సుమ ఫల రస ము మిందె న్

సుర తేరు వుల సరిదరు వులు గాంచె న్

తలమ సుర వని వెడలి సుర నగ ముల్

చెలిమి మ్రొక్కి హరి గన గజే రె న్

వెలయదు మ్రొదలు వొంగి రును చ్చొన్నె న్

మలయ మారుత ము మా నన ము గొన్నె న్

జో. శుక పిక బాతక ముఖంబు గు సవల విహంగ ములంబు

నికట గిరి కటక ముల నుండి బ్రాకట ముఖే గలంబు

చాం. కరిహరిచ్చది మృగముల క్రివేట్టన్

హరి గ్రీడింప గ హస్త్య పుత్రే ట్టన్

బరసెన్ బ్రాహ్మణుల తనివని

బరివందించెంబు హరి గన వనిన్

అమ వాపగనాతమి వేం ఘలక

స్వమహిరతేనయయు నవనింగలకం

ధిమహి శతెల్లను దివి తిరంజెం

దెమందాక్షిని స్థిరభాగ్యంబున

ఉదయాంధ్రాచల సుదామ మందర

విదూరహిమవ ద్వింద్యాదిత దర

సదాస్తుతవిశాలాసదప్రకారం

బదసుగాంచిచెలువందె నుదేక్ష

దప్రకారమతే దప్రవిభావితే

నేత్రపాత్ర రూప నిర్మల లోలేక్ష

నోత్రరామి నులే గొంతు ముదంబున

నోత్రజెందెమది నోరు పదంబున

జో. ఈ లోలేరు మృగభగ విలేటి యెంతపుణ్యతమమెన్న

బాగన వేల్పులు శేబగలు పతించి ను లేంచరన్న

చా. కన్నుల గలవారెన్నగ రాముం

గన్నంతనె సుజముగని ప్రేమన

మున్నపాందరంబు ముంగిని యూర నక్షం

జోన్నలే గనుగొని రుకచందానన

— అవనమా గిరి యతే శౌర్య నముల

పాంచన పాంచన భాసురతరముల

యే వలసొనిది త్రవరుండందున్

దావులవసించి తగునిపొందున్

పయః పయోనిది యయోధన్ వడతన్

ప్రియం సుఖులతాం బ్రాయముగఁబడతన్

దయితపనిగ సంతలత్న బయినం

శయముగఁబడవే వర్ణగఁబడనన్

హరివసమిష్టగగదిసాకేకున్

ధరశ్చేతముమందరముఁగానున్

కరణప్రియి లత్నఁబడు శశివేన్

హరితద్భక్తియుగలవే యంచన్

కో. ప్రతిత్నఁగాముఁగనకి రాము పదకమలంబులుగాంచి

పితృగృహమా వృష్ణుతివడత పతి స్నేహమెదనంచి

జా. భవరాములచెలిమిచక్కెర

ప్రియోశేఖులచెలిమికిమారి

తార్కతత మగు ధృతి యనుదిగ వృద్ధిన్

ప్రాతః కౌరీకి ప్రియగుఁబుద్ధిన్

రమణచరణా సురాగముగవనం

బుమదిబురస హస్తము సొటిగనుం.

గూమపరివారము శశమము గచమరుల్

రమణిణాలిచె సారం గులుగృమరుల్

అననమగుచలములమృతసమగతుల
 బ్రుగస్త్ర సౌధము పర్వతమయ్యెన్
 గృహాదతి శుద్ధతేజయ్యెన్
 వరునితొడగునలవనయనమ
 బరయనెన సమమగునయనమనం
 బరగునానావమొసగునీలేం
 గరునెట్టి భాగము తన చేతనే

దూ. నరుడురామశక్తిడు తృణము సరిగజూచిషయా

హరి సతే జగజ్జననీ సతే యప్రమేమియిది హరిశి

చా. అది హరిదకరములయినతదలవే

సతేవకుదమ్మునకదికేతనసే
 రితేన సౌజ్యమువేతమరవింపన్
 సతేమరఘుపతి సద్దతే వెంపున్
 అపుడతొడయొద్ద నందు స్థలిండున్
 వెతగనునవజాప్యతతుల నిండున్
 సమయమెరిగి రక్తము దరియించున్
 రమణి హంతానుజమణులు దంద
 గ్గమితరులొంది మరలదేరన్
 బరగెనా యతొత్తై రమణమారన్
 భరుడుకరుణాకారుడతేడు దన

దా రసుదమ్ము నిదనపగ భన భన

సారముగ జెప్ప భరతమిరన్

వారు వినితి చెల్వము నిండారన్

౪౬ వో. అచట ప్రాయానుజులక నొల్వనలలి రామచంద్రుండు

శబ్దజయంతలు బడినొల్వ శత్రుని పోలికనుండు

చా. అను నయవయిరా మునివారిరు వరు

కసురె పులుకర బగ క్రేయగా తురు

తనుత జ్ఞాతానీ విధంబుగ నేడిం

బనిలయెరవుండు చెలువకుళా విత్

మృగతాపసులను శివదేవతలన్

మిగులదన్బుచతడగ తటిసటులు

డగనటసాబవుండు గుహునిజ్ఞాండు

దగునెడ నెంద నగరము జూడన్

డొండగపుడు గుహుండును వచ్చెన్ .

గొండసెలవుదా నొసయడపెచ్చెన్

నిండరినవగ నెరినిద్దరికిన్

దండరభుతరగతి వగసుతికెన్

వారిచేర్చా నుచు వసుధాంతలముం

జేరిజిశరలుచు సబవుడును వగమున్

భరతదొర్లని యభరతమిగులం

గారు తస్మాత్ గాంచుచు చూసి వెళ్లే
 జో. హారు తెత్తలరు పలు సులత సత్యతానలములుమాని
 గురిసిలా వ్యూలుగ నియతేతు నిరుపమగువకసూని
 చంపాయి. సుమంత్ర వాకి టుశాకేముదగునె

ప్రమాదయైత్తుడు పండితుడగునె
 సమంజే విని దైర్ఘ్యము గనుమంచునె
 గ్రమముగ గుహంతుగని వినుకొనెనె
 ఎలమిగుహంతులే మృదువదనములనె
 తెలయజెప్పి యతని ట్టుయగలనె
 నిలపె నరదము దలగు జ్ఞములనె
 గలనినడుంక తేకలసెను వగలనె
 మృగముల క్రియవని టులు టులుచగం
 దగ గూర్చగన్ బృహులగుగనెనె
 వగమరలు వితల దృగంబలముతలనె
 మిగులుహారులు రామగణానె దెరలునె
 తురంగమంబుల దుకిజంబెన్ననె
 దరంబెరామస్మరణము తెన్నె
 శిశోమణిహితోగావచ్చ వొలునె
 బరగెనుమంత్రండరయగ ప్రాంలనె

జో. లొలగుగు జ్ఞముల సాధనగని టులులేగుహంతుదుశిఖి

నలువ్వురు దాసులు దొన రగ నెలమి మార బింబింబ
చా. సారధి శ్రుతగా జనయె గుహలుండున్

వారిన్ యొక్క కు వరుస జనుండుం
దారసి విషాంక్ష మందే స బుచ్చుడున్
అరమహా న జాతవేకు గడుండ్
శరరమిది శా శ్వ వే వేల పన్
లేరణి కుల వరుస ఎరహముగల పన్
ధరణి కైతి, సు స్థిర మలే ప్రాంతెన్
బరమాకొత్తి, యు దిరముగ నాయెన్
పాపజ్ఞానము ప్రాణం, ము . . దేన్
పాపమొమ నం బట్టి పహహగిది
వం పడుతియి లయిస నాగ గుహ్యదయం
బాపాంట్ల శశమయ మరిగె నరయన్
కరజీడ నమును శిరః కంపముం
బరగ నలే డసిం బట్టి ప్రభ నమున్
సరవిజేయ బస బరి గిన వాసిం

మీ. సురసి తొర పముగ ము స్థిలీ వ్రాసెన్
వేదవిదుండు సు సన్నతు డు
ఎడే కీయగు విక్రండు వందంబరి
ప్రావివగదన కరణి వగదబను బుండు.

జాపాయి . చతురతువీణయు సాధియంగగు నటే

ఒలేవిడ-2 గర్భగలేచే ఎరపలే

గలేయ లువగతిసకరణి స-2 వృతున్
స్మలే పెడివగచె నసాడుడయిరేడున్

సజలదృష్టి బుడి స్వల్పంబయ్యెన్
సజ శ్రవణములు సశ్రుయలయ్యెన్

శ్రుషురామచంద్రాగమసావధి
కపాలం సంరోధ పటూల్తే లవిధి

సపాంతమగు ప్రాణాపత్తిబోధి
లేపాపహా యని తలకుంబ్రాణి దిన్

జననా జనకుల ఇంపి లేనగుచున్
మనమునదలచున్ మరివగ చెనుచున్

ఇనసులే నగతి నేగునలేనితొ

నేనయి యలేడ తిచ్చన గతులతొ

దో. తలపె నయొద్దకుంబు సుముఖాధరముట

ప్లుదాశరధహితరథంబు, నిలుకొండ సంతాచమున స్వరులంబురుసింబు

చరి. మూసలగుచు లేస్తావలు నన్ను

జోనతనడుగగ దెలిపెదమున్ను

దేనివిడిసందేశము చెప్పన్

బుంధదమాంగధి బంగులగు నొప్పన్

చాపెయి. ధీ సువువేంకట భగవానులొలగ్గ
 సూ సునిమదిదలగుమ సామ్రాజులం
 దొరికిలచయడుగ దనయులుగహం
 బానియున్నవారనగ దగువిసన
 కరి సల్యకు రాఘవు గలేజిప్రం
 డొ సన్మతేయపు సవనాదేవుం
 డొ సయేమొగముజేసిపలుకుదున్
 వాసిదరుగ సేవంకకరు గుడున్
 పొరులదనయులపెరి దిసిగూడం
 జ్ఞేరిచవని వచ్చులే నిను జూడం
 ద్దారుకొనయన లే జ్ఞేనామలేడున్
 సారయి పోవుట నిర్ణయముగడున్
 డొ. సారెడవిసపంకముకరణి సెరియగ్గనదు మధురంబు
 డొ రయెరుంగుడు సంతేకయి యబ్బుఁడొ సంగదేహంబు
 డొ. సుమం ప్రాంతరిగెం కమ సావోరు.
 బమందగలే రథహంయములుజేరన్
 ప్రమముగనిషాద గణ ముంజనియెన్
 విమతేనలేడు వెగ వెల్లువగనియెన్
 ...రునో ఎక్రాల ప్రహ్లాదపతి సలేడొ
 పురికరుగ లేక పారి పారి సపుడొ

పతి సతవల్ పము పజ్జవ సిం చన్

పురి కేరిగె నిరులు బరు వడి మిం చన్

పురి లోపల గల నరులు నునారు ల్

శరని యై చితే ఝషము లతోరు ల్

బరు వడి ఇంద సౌప ద్యా రము నం

దరదముం బతొ నరిగె సౌపు గనన్

జో. అతే నిరాకవిని రాసలు మలేదై కల్కము ఇంద

పలే ఇవనము ప్రైతొ వాస గలే ఇయం కరతే నం ద

చం. అవని పసలు లిగితి పుడలిగి యారు ల్

దవుల నిల బయల్ న యుల వార్త ల్

దెవుల మాండ గ న్నవయును బావం

గ వ గ చుచు త్రోవ మవలం బావన్

కని సౌపుని గను గొన బావే వు డ యున్

మును దాసే లేటి యు సరు కెను డ యున్

జుని కురా సల సులే సదనము నం దున్

గని యెవను డవిధు కరణి న్నై వం దున్

అతే డొరసన్ ఇలా వొంది రకం తున్

యతే మ వినతే తోరీ త్రీ తీసి నులే తున్

ధృతే శర్క నున్ డివివలన నిలం

బతే తున్ డగు యయం తే తులం బాగిన్

ఉదరము నిట్లుం ద్బుదధుల గదలన్

దళితశక్తి సుధై దివివలననిలం బ్రదగ్ధతేసుసం
పావిత్రీయనిలన్, ఒకరు క్రెసుచు బడి నలేన యున్

వదలివిగని వలవంతలనన యున్

దో. చనిసుమంత్రుడాయన యాచి జయజీవయశుచు
మ్రొక్కి వినిగ్రహచలేరాముడెవర సుచుపెలయబల్కివగజిక్కి

తా. వగమునముసుగు వారందారం

వెనగనిగలేనద మెగలేనిబోరన్
గనుగవ వడి జలకళల యెలుకం

జనపతీయడిగం జక్తనికెం డుకున్
నీతొ రాములసౌమిత్రవేసంన్

గొలి మరలింబి తెలే రివిరసం
బయిలేనె నె కార్తమనగనచుండా

లేతొ శ్రు జలమత్తులు సుదువన్
ఉన్నమహాప్రతిమున్నగ రాజ్యం

బన్నిసు గూరు తునేన నిప్రాజ్యం
వెన్నివనయూని నిచ్చిదిగం

గన్నాడె కాడుకు క గమకములొనన్
మినిమళియు వికలమగుమలితొడన్

గనిప్రతొ సుగుణ గణములబాడన్

గనిమత్తనయుడొనియెనవనికేన్

బనవసువులుపొందినిసుమవనికేన్

జో, ఎచటివారలుండిరచటికికియడవుననుతిందించు

సచయట్లుగానియెడననుసంలేలేవడిబనుదించు
చొర, లేవిరిసులేనిసం దేశముజెప్పన్

జెవులుదనియువను శోభ్రుముమెప్పన్.

దివారిజూడగ నవునట్టియుపొ

యవిరచనసుజంబరయముసుపుపొ

చినిమంప్రివతికెవరలేవిజ్ఞా

ననియెడిభరయతిభరమనస్కతప్రజ్ఞా
మనతయుశోయదిగావునయింకన్

మనసుజేర్చుతెలిచినివిడుశంకన్

హరినిలాశముజ్ఞద్యందంబుల

మానవురేయుంబవలుచిధంబుల

బుంనునుశయములుపొరితొరిసమముల

గానవగవలదుగవిగెచిషమముల

చివరమెనయగచినుముచిబారం

బవునేశాకృతసాత్మసారం

బువృధాచింతనిమునుగొనుదైర్ద్యం

బుచికలమలేహిలేమయినససచర్యన్

జో. ప్రథమవాసమయ్యెను లేమన రామునకరిచయి గంగ
 భరముడి న్నివారండుండ రహిమది ముడ మెసంగంగ

చా. — అరిగఁగుపలుడు వచ్చె నలేని నగరియం

గరిగెయి గడుపి గల్గెంచె నయన్

వరిత్తైరముల జరిలంబుం నె

దరి మునరాముడు లేమ్ముడు దానున్

భమంతుడు వెలిదెచ్చి నయొడన్

రాముడెక్కి గోత్రంబున తొండన్

సోమిత్రి భనుడైరములిడి కడన్

రామాంబు బుడన్ రహిసెక్కి వడిన్

అవికలపటి గోనవికలు నను గని

సువచ నమవత్తి జాపుడబునకుని

కవనతి యొనర్చు మాస్సా కౌగం

బువ్వనట్లు దగు బదాంబుములునన్

చాయకవిల్వొడన మొంప గదిం

జేయవలయు మచ్చంతెనముమదిం

జేయవలదు నిశ్చితముగ గుగలం

జేయగు విరాదయగా యగనవతెన

చందరి. అను ప్రహమున నజీలసాంశ్శములందు

సాయానతి బడి నాగం

ననమున వసించి ననుజూడగ

నానక వత్తు మనము వడి న్నమాం

అననులకు మది సంతోసము

గూర్తునకదెల్పి పునర్నిదిన్

దగనానల్చి కుశలమొందు

యత్నేమునునవలయి నుసన్మలినే

మొరలాం. అనకపరములకు మ్రొక్కి వినిపించు నాదాంబరము

ననుగురించ వగకక్కిత సరుగల్లుదీ ల్పమునావు.

చాం. సకలమయిన పురజనతేకు నిటులన్

ప్రకటింపుము నరపతి సుఖగతులన్

దికలంకముజెందకే యుండగదె

త్రికనుంగునుడంచకమందె

ఇరతు నెఱొంజె పురాన్యపదముమం

ది రహిప్రజల నీతీదాంబరము

చురాన్య సమతేనరయుమనుసయోం

దరుగలిగన్మృదువుమనుమహిం

తశలిదండ్రులసేవలదనుపదగున్

వలవంతలరాజుల యక సెనగం

నిలుపవలయు ననె నెరి నవ్వే శక్త

గలిగిలక్ష్మణుడుకతోరలాలన్

అంబులను వలెనె యెల్లెల

చా సాము. పలుకు పలుకు రయు పలే మరలియెనే

వలదలంబతేని గూహు నేప ధంబులు వలికెనే

జో. మ్రొక్కి నేలే యిమకు దెలు పము నసపలుక నావక
నొక్కట బులకా శ్రువుల దరసుండె చల దళము తేక.

చా. అప్పుడు గుహుడు రా మాజ్ఞం ధరణి నే

సుపార మొనరింపె పయ సురణి నే

దపింపె రయు పలే దరలగు విశము నే

నృప నే దారల్చి లేన కనియ వశము నే

ఎదదిగు లింతని యే యెప్ప కలసె

వదలియ తే దదాన్చిక కదలసె

పదిలముగ యెప్ప య్రావీకి వచ్చువీ నే

గదయన సచవుడు కలంకిన మలే నే

అప్పుడు రతు న్నగవని పలే వగ నే

నిపలేయ యెయియ వగ సెద గానెద గన

దచాంతవ ర్ణే దక గతమింసం

బుడమ గాంపె నృపు సురమడలుగన

అనవధిదుఃఖము అనపలే సుదతు ల్

గనిరాం దుఃఖంబు సు దుఃఖ లేతు ల్

గనె భీరవ దూలె ను భరవతు నే

అనముల్కె విదియన సుకూల లేతు ల్

కా. పిడుగు రేయి వడి బిట్టలుకు పిట్టల బలురొడరాటి
 పుడుమిరేని వగవిను ప్రజల ఘోరిరవ మరె న్నాటి.

చా. త్తమే శుభకు శుభుకంఠ గమయ్యెనే
 స్వమకరి పరి న సర్పము గలేయ య్యెనే
 ప్రమమున త్తగ్రామంబు త్తేనే
 విమధున సోతర కమలముతో త్తేనే
 మవినయగురు సోసలవేనయ పలేనే
 బలప్రాణుగండల బి నీబుమలేనే
 బలికెసులే విరహంబులదియ పారం
 బల యువిహారము గండు ముమింకనే
 గడుప కర్మ ధారుడ వానెన్ననే
 గడగి నొక బురిగాడగు మున్నె
 దడురు పదికలేలేయల పొరబునం
 బెడపని భీతలే నావ్రాసలననే
 నావిజ్ఞాన సమింపు మదిగననే
 బ్రావేలయు సులూలు సేలేయును వనం
 బెవరుగ గనిరి యిటుల నిరిగిరి
 వేవిభముల శుభ విధి సుగుణ భా

౨౧ కా. ప్రియవచనంబున కనువిచ్చి పృథివి పలేనిలేనామె
 పయసు బెలువ చంకల మలిగ పారతానము వలెమింక

చాపాయి, అప్పుడు స్వపతీ తేచి పట్టెన్ద్ర్యమం

దిలవి కెరొము (దు) నిలవ నడక మం

చపలుకులను నా నీలను మిక్కి

అనివగమ స్వపతీ తేచి పట్టెన్ద్ర్యమం

చా అనివగమ స్వపతీ తేచి పట్టెన్ద్ర్యమం

చపలుకులను నా నీలను మిక్కి

మన మేక గన దివిను పిండా సలేన్

దను జేర్చి నట్లు దగఱును మలేన్

అరామరహిత శ్రావణ మేలం ?

దీరత గాంబ నీరరము తొలం

కారము నిలిపిన కార్యము కలది ?

ధారతుమయ్యెన్ద్ర్య తలపులకు నిది

అనివగమ స్వపతీ తేచి పట్టెన్ద్ర్యమం

అనకలక్ష్యణ అనకమలిగమం

దచిత్ర బాలక నరదిగముల

విను విడచి కంటి నే బహులరముల

జో. రామరామయని మాంటి కేని రషువర విరహమునో
హోమహోల్కయని యమరకమందెను కెరాసలనో

చా. అనకమరణ ఫలసం అవతమయ్యెన్

అనకలక్షి విమలవరాజ్చయ య్యెన్

మనశాంతి మనదశముంగనియెన్

తృప్తి కు వియో రంగము నను మృతీ గనియెన్
అనుచు నలేని మార పొంది గుణతేజుల్

గొని విలపించుతి కు లోలపత్తీ స్థలం
కనిక మురిస వడి నిలుడిరి వడిన్

వినికను గొని వరిజన మడల బడిన్
(ప్ర)లేమందిరమును చొరు లురవివం

శలేలకు డడగె నసభుణ నిధివంది
దితుడని యేడ్చుచు దిరముగ్ధై క్షణ

వెతనిందించిరి విమతేత న్నేకన్
జగము శ్శము వేసె గదా యిదియం
చుగణించి విలాపగలే జనవయవం

ఋగలంగుచు ఋండ గడలచారెన్
వగడమహాముని వారమువేరన్

వో. ఆపుడు వసిష్ఠుడు వేషల్చి యనుకూలకథలచెల్చె

కృపకగు నెరువ గలుగ లేసి కృతీ శృంగారము మరల్చె

చా. వైల వ్రోణివే ధరణిచ్చ గోహం

బావి నిలపి దూతొళి సవాహం

వైలవి జనవరతొ గలే దలవల్

వాలాయముగావ తె న్ని తెలిపెన్.

౨౦. పలుకవలదు నృపు భరమని తేర రడన్
 తలదండ్రులుజ్ఞులలు నినుజుల పని
 దలచరనవలయు ద్దరిలోగలేనట్లన్
 చలవని ఘటనె యెలవివారన్
 మరగఁగ్రోదల్కె రిలోగలేనట్లన్
 పృతిజరగిన యప్పుని మొదలుగనం
 భరమండవశమన భరముంఁగాంపెన్
 పరిపరి విధముల సప్తముగాంపెన్
 మది శౌరకేంప . . . . . భయదాకం
 రకర్పగంఁబు నరహి బడి శౌరకం
 సుదమయిప్రారలే ~~స్థాని~~ మయమునవడి
 గదని తమ్మునింగని యనియె వడిన్
 కలనిబ మయి నన్నువా యన్నం
 గలయకమరణముగాంపె దనెన్నున్
 నిలగని రాముని నెగరు దగమలేన్
 దలచమఁజేయు నగు డాంతసుగులేన్
 ఎదిరినగ నెయె రెక్కలుగన్
 దగిలియ సుమరుచి దగమలేగలుగన్
 దగుగలే భరమండు దాన మొగర్చెన్
 దెగిలి ప్రలేటికే దృఢింగుంఁరైన్

విదానానమయల వెల్లుగజేసెన్
 మదికనహంరప్రలేశనర వేసెన్
 మదిఁదనవారు ప్రమదసంగలంలన్
 గడురుగ సుండుగఁ గోరి ధృటికలన్
 డో. షరతుఁడు గలెని చురిజింపఁబరువడి కూతలుజేర
 గురునాథని విని గణాంజ్ఞు గొలచుచని యెవనమార
 చా. అనిలవేగమున నరదంబులుగన్
 వశశైలాంబులవరుసగనుచు నం
 దనుమానంబున నడువెయెగిరిచ
 ననుతెప్పయనుచు మనమునఁదలచున్
 చనిచని నరముచచ్చుటకరిగెన్
 జనపతేసులండును నేయమున దరగెన్
 గనఁగొలఁతునకముఖ కుంబంతుల
 స్వగతికడ కొదవరని నులంతుల
 చనిచని చను నరమనిహృదయముగన్
 ఘనపడయయ్యెఁదనగరముగన్
 మొనగె శయముహయముఖమంతులున్
 గనగత్తగలేగాంబరభములున్
 అవి కులూమృతాం శు వియోగకు రో
 గవలమయిపురగవ జనవయూ రో

న వచ్చు ధారా శరణమిలంబు యెక్కన్
 దివిజా దీప్తసంస్థితే హృత్ మయన్
 దో. పురజగుతెల్లగుబల్లక గగుపొడరితొరిగంజివేన్
 శరణు నెలూ సరిగి రెల్లడ శహు విచారదభ్రవేన్
 చూ. — ప్రపణములు రథ్యలు గగు గొనగా
 గాపురము దచాహుళిగ నెగ్గగా
 జూపట్టెగంత సుల గగ వచ్చెన్
 వాంఛమలేజన్ ప్రకటతా చెప్పెన్
 శారమలారంబులు చంద్రయతరా
 శారాలసముగొని ప్రమర మోదా
 ధార మగుచు జనిదారంబునకున్
 వేరి వేగుమరుగ గారంబునకున్
 శరణుడుచిమచోత పంకజములువెన్
 బరిచారమడరి పరువవగములం
 దురహివహ్ని సుడికేరాలే తోల్కిన్
 గురునడిగి జిన్న గొదురు నిబల్కెన్
 అత్తడుకలమనియడిగితులగల్గెన్
 అత్తకుగలమడిగి విదపగురుమవెన్
 క్షేత్రేగందని మరిహిల సైలాదరులన్
 ధ్రువే నెకగిగుండిరిదిగెల్లవెన్

దో. అనుసుతవచనము వినితైక కసుల మాయ భారాల్ల
 మన క్రవణ శూలముగాను వనయునితొని టులుత్త
 చా. సమము గాన విధము హాసరించులే

సలేతమంధరా సహాయసంగలే
 కమలజుడొక చంద్ర కంఠము నడచెన్
 త్రమాంపలే సురనగరికిన్ నడచెన్
 హరిసాదము విను కరిగ లేవగలన్
 శరణుండు పిల్వపురణంబు గిత్తెన్
 పరగలే తరిల్ల పదముం గన్నెన్
 జీరామ సాత్త్వలే కర లెన నద్యై
 అని విలపించుచు నలేయ ల్మమంబు
 గానినై కృము తల్లెని బుట్ట ములేనం
 టు నకే మూలంబు న నాని విన్నవె నయియక
 కరణే యిల్లెని మువ్వెన్
 అవనిరం మునకు నవనిపుడగా
 నావారింబులే నాకై నానానై నా
 రవమున నడచి కిరామండు జెన్నెన్
 దవిలియనగ బవిదళలే గిరియనన్
 పడియనుపుట్టి నపుడెలంపక నన్
 బుడలింబులే రయ్యుపలే పదము గన్నెన్

బడయ్యదైతే విధి పాంభడుగన్నుం

గొడుగుల జేసి నాకు గుమలేయిన్నన్న

జో. కను గొనమందమలే విధి వ్ర కతిగము నాడొందంబు

గనుజాబుగదమండెచ్చుడు నా తనయుడనగుల్లిజంబు.

కౌ. అనివిలపించుచు నావడుజనియెన్

జనవిడచి పెదజననింకనియెన్

గనియాంబెయు గృశతనుజిగలేహిమకుసం

గనిహతతమవిని యెననుండె పొన్న

తని భరమడు వగగని హారా మం

యని యడుగుల బాడె నెనరుగ నామా

నిని హరి వద న్నక్తేని గని వత్తెం

వెనయ జేసి యిట్లనియె నదేత్తెన్

తను గవడుడు చుచు కలిసుని వలె నశం

దనుడు నను విడిచి గనియెను గహం

బునియటి జడలం నెనలే తోడెత్తెన్

తనసం మ్మిడె నొక్కనికె జూడెన్

దానములా గరాని తను వాదలన్

నానముజేయుచు నాలి ననుబుసం

దానిరతంజను తన తొం గొనియం

బునిధనువు గేరవుంబుమనియెన్

చాపాయి. మలినతవికలతమనసున మొగమం

దెలయక జననపుడొప్పనిననుమం

దలించి ప్రార్థన మలించి సతేమయం

దలించి కలెన దరతెన వెలేమున్

దో. ఆపుడు విడదు నాచూడయంబు హరియొద్దము

నిజంబు, నృపుడు మృతేయమమిప్పుడని యెరిగి పెండ్లస్వర్గంబు

తా. వాంఛకంటే జీవహరిగ దేహ

భాగమయ్యె నిందా సయిద్రోహ

మోసమురించేడిక సమం సుం

భాగినఁ దద్దల వగపగమం నున్

పదునాల్గే ములుపరని నలేరువా

తదగుభావ్రుడును దల్లియనిన నువా

కదనదియిలేనికి నరయకగనాతుం

విదితంబది సద్వివేక నకున్

అనిపవక్త్రం మజనని రఘుశులాంక

నశల రత్నమున శిలకలం

దలప్రాణమెల జనదయ్యవదిం

గనియందు శోకము నదూరువిదిన్

ఆపుడు భరతుడొర యమవలవంతు

దలించి లోమలడిల సంలేన్

విష్ణులధైర్య గలే పాటవో వగన్
 సపలేతుడయి మొర నెర పె బలు వగన్
 డో. భరమాయురయు పలే సగుం విసిగురుమరణము సెంబడయ్య
 కరణమిందువొ సమకలిత మకా స బడుడయ్య
 యాపాయి. శ్రీవల్లభై క నీపుంటి న యొ లగ్న
 లవణము జేర్చి నలంగు నల్పపుడలు
 ఘ్నవరపుణ్యుడు మయశుడుడదికపలుం
 డవిరళశుభముల సందెలొనిలం
 సురపలే సదనము సుదకుంజెందెన్
 వరగుణ లేకది ద్ధర నెలదగున్
 బురితొల నన జెంపు మిగిలిన వగన్
 పనవి యతడు పతిప క్క సుంట్రిం
 బున నీపుంట్రిం కే నన మ్మం లం
 గన యొన్నుధై ర్యంబున కులమరినెన్
 జన జంపకన వైలే వెన వే మిగనన్
 నగమూలమువాలగ గాడ్డం లన్
 దెగన రికే మోదనగురులనం లన్
 దనిచింటలే నరు గడనియొలన్
 దగబెంచగెంటిలేను నలొలన్
 తరణి వంగపలే దశరథుడు తండ్రిజ్ఞాతలవారూ

వరుసజనని వాళ్ళ విధిగతే వసము గాదుతననారు
చా. నాయెద గుమలే న్నెరసిగ యుప్పుడె

పాయంద య్యవే పాయెల గప్పుడె
స్థేయు వరయొంబ్బ జిహ్వంబురు పుల్
డారయ వయ్యె వది స్థేయగ బరు పుల్
చుగముగ నొకింత యువగ గందార

యెనుగృ పతే విశ్వాన నియతే వేదా?
యనుమృతే కాలంబున గృపునిమతేన్
గంధియె విధియతే డుగనడలేవమతేన్
త్రమలే గపటాశ్రితే మయి వెలయున్
భూమిపతిసరళలు ద్విజ తెలులంబున్
దారమగు వతలపు దల పగగలడె
రామాంబ్రి యజనుడ మహిగలడె?

— ఆరాముకన్న గతి నే న్నాకున్
చారత నవె వ్నతే వో నాకున్
మారుమసి మొగము మొత్తే కే నియికం
దూరమునైరుము మొలగుము పలుకన్

చో. నామది రామవిరోధి యుని
నెరవిధాంతే క్రికటింబె నేమగులుడు
నాసరి కుజగుడిది ది వుదగనంటిమింబె

తాపాయి. బసవతులమలే శత్రువులును విని

తనువునోపమున దగణున గనునానె

జునాలంకృతే వసనాదికలితే న్న

బసుదానిమందరసు గలిశరీతే న్న

అపుడన్నదమ్ములారాజ్యములేనం

దిపరుగునగ్గుల దాపి, దగగనన్

స్వపదంబున దన్నిపడజేసెదం

తేపంజ్ఞిమందర గపాలక శుభన్

త్రేతేముగారగ గడువగనదిక్షల

కృతేతహిహిహంబాయి రులయ్యెకసకల

కృతేనేమలంబలే విదియనినకన్

రులేదావిని శత్రువులుండు దగన్

తనువులడలనాప్పున గాని దానిన్

బుకినిగాని డ్వగ భరతుడుమానిం

చెనుదయరా శ్రుడయిచనిరంత్రెసన్

శ్చనమున నోసలతనయగన వెనన్

దో. వారంబ వితలశృంగమవిన పటుతంబురహతే
మయిన, సారతనకేసారసిని బలె దారుణమగు వగబాసె

చా. భరతుడుగని ర్భరదుంజి మునం

దరణిపడియున్న వేల్లిపదమునం

గరమున్నేదమున నందుముమరపుం

బరగఁబడియడుగు బహుమతి నెరపున్
వెనకుం బెనకుండెందుం గనుపింపుమిన్

తనురామలక్ష్మణునికొందరు నీన్

వినుకయిక యెరువినియెరువిని
బనియించెమమ్ము గనన్లేలవలెన్

కులకలంత మెగవినీనింతుం

దులయకం నయగుడు క్రోధింపశూంతుం

డిలగలడయగ్గులువ పృజించెన్
కులహనిదమారలే వగమించెన్

బెనకునునురు ప్రాంతంబును రయ్యుపలీయున్
వనికేనెన్ బట్టివగ నెందుటయిన్

ననుబట్టివంగ వనవహ్నియన్

బినువారిడనే ననయ్య శూంతుమనన్

జీ, మ్రొవనిమ్మడువచనమపుడు విని యల్లమూనితొలేచి
హిలేసుతబెనని హృదయ సమ నెనయచే నదామూని

కా. తొలేహిలేమయి నరలేమలేగనియరా

సలేవననివల్లె సుతుడు గనినయరా

గలేశక్ర య్ముని సాసల్కగనెన్

మనసుశూంతు దొలేమగ్గులేసుగనన్

30. రామమాలమలే యీ మయిగనది

చే. మనసె నత పెద్దయు ననది
వా మాన్యతయు వేడ్కలన తొండం

దామునుగానియనె దయతొంకి గడున్
కొల్లముగని శౌరవే మువాడ దగున్

దాలిమిదై ర్కము భరియింపగ నును,
బాలకన్యంబుడి బడలకుమీ

యోవిదోనగులెందో ర్కకవిడువీ
యింత వగవ్రాసుకు ల్ల ధలంపన్

వింత వక్రగలే విధిగనుబెంపన్
యింత వచ్చుననియె వ్కం డెరుగున్

31. సంతాపబంధులతో పంపింపు బెరుగున్

దో. ఇదకునింజ్ఞానాక్షణ వసన సంతలేపరిష్కృతంబె

తనయుడు వల్లిమ్ములదాల్చి తగునవికృతేషేమియె

32. కనడగువదనము మనమవికారం

ఋను గారంముడు ఇదికారంకారం

ఋగకు ఇదలేజితే ముదముం బెంపన్

ఇదకలయును ఇదియెను దృఢేవింపన్

విని సొమి త్రీయు వెంకటయరిగెన్

దనయనుండు బ్రయతనముందిరిగెన్

వినుతే యేసి ముసురును వనమునకుం
 బిదిరామెనైత్తేను గృహమునకున్
 ఉండురు సనదయ్యెను సకలమున్
 త్రసవిధమున నయ్యె సొరదిగనన్
 నసరినానరాము సరిగనాకుం
 బ్రసలయితి గుగలే ప్రభువిధిలేకన్
 వడసెనామనసు వల్ల సమానం
 బడియదను లేల్లి హితౌరక్తి తొలగం
 దడబుద్ధిలతొ నడవెరామునిం
 దొడవిల్లయ్యెనుదొడరు నపునిన్
 దో. అంతేపురమునందలివారు చంటవాకు లితే బ్రేచ
 నంతే నరుకుడందరితొండ నడవెమనసువగనంద
 బా. ఇగనవాంఠి నాలిలాల నవ్వేసికడున్
 యుగబాధము దెచ్చిన వినియతేడున్
 గొనియంబలియిల్లనె మహి నానిం
 దనాయకృతి నావసుమతే మేనిక
 తలిదయ్యలగోత్రమునులనాలన్
 కలకకంబునకులయయువాలన్
 లలనానీకు హంతలపాంపంబున్
 ఇవలనదలి ప్రయులు దురితంబున్

యిలాంపలేకే మిత్రు లకు విశంబున్ సంబున్
 దలకక బెట్టి న ఘట గలుగునయుంబున్
 పలుకునమనసున గలదుతిలంబున్

మొలచలేనువునం దొలయునయుంబున్
 పలువిధములవై పలుకుదురుకవుల్

మొలపునన వియును దలకక నెదవుల్
 వెలయగనిప్పుడు నలువనామెయిన్

అగలుగజేయగావలయుగతిమెయిన్
 దో, హరిహరచరణములనకనుపరయారభూతకృతి
 నరయువారిచొరపముజెందు నమ్మయిదియెరగహరి
 శా. కుటిలకపటిలంపటుదర్శారుల్

ఘటితవేద విద్రయులతి ఘోరుల్
 పటుఁగినునల్వక్రిబలవిహారుల్

చటలపరకల్పక్షసిహితశారుల్
 వేదవిరోధులువిశ్వ ద్వేషుల్

వాదమృషాంత్యులు పరదారేషుల్
 సాదులసంగతిగాదసువారల్

మేదిపరధన సాదరూరుల్
 నరలేనువందియు హరిచరణరవీన్
 ఇరింకకనయుండు రెవ్వరున్నీన్

నిరతులు వా మాంబరళోస్త్రాతీంఢాము శ్రుతిం
బరిహరింబయెవ్వరులేమదుమతిన్

వారలు మా యూధారవేమింరన్

జేరిన గమ్ముల నెరిపెడి వారున్

జేరుగలేని మదనాతియెంసంగున్

వారకనిట్టి ప్రభురమెరుంగన్

అని రతునిసత్యవచనము విని

పలికెఁగల్గి నాంసెంచి

నరయరామమనస్సనుహితుడ

వౌదువావుమదిమించి

చెరి. పరస్పరహితులు ప్రాణాపేక్షన్

నిరతులేరమలేడునావున దాత్తన్

దురుత్సాహుడును హిమంబుగుణైక్యన్

తెలివిగల్గినా శరవరమంబుడు శరమంగన్

తెలివిగల్గినా దలగదబోధం

బెలుమి నావు రయుమలునవిరోధం

బాలయంబుడు విడియరు నాకనుచున్

బలుకెను ఇమంగులగలదేయనుచున్

—అనికొంగిడి శరతుని జైరుపవెసం

అననికెఁగన్మరొనరెఁగడు నసం

గనియలేనారె గడవె నట మునుల

సని కంబరి యా యును సుగుణముల
అపుడు వని స్తుండజీల సచవులన్

దరించువారల దనుధ సదవులన్
విపల్లె మగ్గుల బలచిహ్నరవు నీన్

సుపాం వృణో దింబ పతికె నతనిన్
జో. అలే దీరత నిప్పటి పనుల సరసి చేయ దగునన్మ
నతడు సకల కర్మము జరుగ నానలే పైదామున్మ

జా. విశుడేహం ముక్తులే విహితే గలే, గడున్

విశవా నుగుణ సు విమాన మందు
చిత్త సహంగలే జనమనమందున్
లేల మలేల్లుల మరవింబి యుండతం
ములనందన దారుల దనరుచితన్

సులలిత సురపుర సోపాన గలేన్
నిలపిరి తమ సాగి రతేట గలేన్

అపయి పసులదిలాంబలి విధులన్
బాపహృలే కృమల పదిరిలేరులన్

జా. వని స్తునిపలుకు బడి నతం
జో. పి బహుగుణము లాంపున దీరతన్
పి దప విశుద్ధ లే జాంబిన్ సులన్

మదజలముల నానావం హంములన్
 సదమల లరమణి సం యములదగన్
 విదిత శ్రుతివిధి విప్రలకేసరైన్
 ణీ. వసనధన దరందులతోనలడు
 వసుధాసురుల కేసరి
 బ్రహ్మవేమగురువారలముదముపరిష్కాల్గమయివెలంగె
 చా. అలడుజగదవోలే వైలౌకమా
 గలే నేసి నప్పుడుగణగి మునులుమా
 నియలసుదినమున గృతులసబల్లన్
 తలే గజల బిస బదలన్ గురు నవలన్
 వసిష్ఠముని భరతుసమింపమునన్
 వసింపజేసిగ యసరణివనం
 బుసకలప్రార్థన బదధాపతులన్
 బ్రహ్మచర్యనిపతికేన్ మొదలన్
 వైకృతిలతోంకదవర్తింపెన్
 భూంకరింతుగుణప్రార్థి నులెంపెన్
 — కేసరిమంత్రిగిగుణముంబుల్
 — వేదధరదేవు వేదపితంబుల్
 పులకబాపుములు బాడగమనలెన్
 సలక్షణముగా వ్రాసె యుదంతం

బలముగ లే దె వ్వి యవ్వలవగున

మొలచు నె నరు నన్ మునిగెనుమిగులన్

పతి తేముని నరలకు పో ర మ జీయు ప్రణలముఖావిదలం
లేలచూడూ మాద్యంధముల పై వశ్యతములుగఁజేంప.

సా. అదిదలచుచోన్ మె వ్విని యెందును

గదియింపరాదుగాఁ జేన్బంబును

సుదృష్టిని నపలేశో వ్యుఁడెలేలపన్

విడివేలేరుఁడయి విభులంగలపన్

పరగువిషయముల పొలగుభావం

డరయశోవ్యుఁడగునట్లులపావం

బరని ప్రజలచనప్రాణముల గను

డిరాపలేయు శోవ్యుఁడంతేగనునగలేగను

ధనియయ్యు గృహణలేందగునర్చు

డును శోవ్యుఁడొజ్జ్ఞానిని వివర్చ

గనివ్య్రలమన్నన వివృషలు

డును శోవ్యుఁడొ మూఁడుఁడుమానియిలన్

పతివంశనశెలలే కుటిలగలేన్

మలేనిల్పమి శోవ్యుఁడెందుసలేన్

ప్రతగురువిసర్గగతువటం డున్

త్తేతలమున శోవ్యుఁగనియుండున్

దో. శ్రుతి మోక్షమున వదలిన గ్రుహిత్రితీతలమున గోమృతు
 యతిరాగెతనవివేకుండు సతతంబును గోమృతు
 యా. వాన ప్రస్తుండయి ననులేపముం

బూనక నెప్పుడుగో గానీయముం
 బూను నతండు నమూలస్మారదీం

బూనువాడు గోమృత పరబాధన
 నడచునలేడు లేన యొక తేచింపన్

కాడరునలేడు గొంతు మదిసెంపన
 పుడమిగేడు గోమృతుగాండెన్నన

వడినిజిలలగోకవర్ణుండెన్న
 భరతేనలేండ్రహం రహం రవి నులున్

సురకలేది చర్చలురు శ్రుతివిదులున్
 పరాత్మీంద్రమును వర్ణింపరెయెం

దరసన తత్సమ కజలరుదగు దేవీయన్
 దో. భరతేరామార కులగుమారు

వరతేనయులు గలుగంగ
 భరాంపతీవిభవ మెవరికిని

లేరమెవెప్పజూడన్

యా. బసవతేగంగి యలేన్దితై శోకం

బెసయవలదనుచు నెల్లరులొకం

బుధ గల పద్మలే గనితంబం
 బని యేమి వేద్రో పసుతొనరింపన్
 తనరాంబ్రమునిత్తొనామెనగెన్
 బుధకాండలే యుసరికరిగెన్
 తనువు విడిచె రాం ముని గనమనతం
 ఉనిగ మాట దెప్పినడువకు వెతెన్
 బుధతునియూనలే గొని పేయంకన్
 విసుక్రయము నీతునరిపెలంగున్
 మును శ్రుగురాముడు బుధతునియూనన్
 దనలేల్లి వదిలె నువని బోగన్
 మునులేనబుధతుని ముదిమింబూరుం
 ఉను గొనె గన్బుండును ద్రులమింరన్
 బుధకాంబ్ర గోవు అంపెను గాదె
 బుధతుడు పెట్టికపని ననువిగాదె
 తనులేనదనువిచార మెడలి
 తండ్రియారనబెల్లింపె
 యును సుతుడు యశురాభూతిముగము
 సుగలేసుబద్ధితమింబ

చె.

చె.

అవశ్యమున శంక్ర వచనముదగున్
 భువన భారముంబూండు విడువగున్

దివమున దంత్రి ధృతి వెలయుటగనన్
 నవయశంబులనగం ద్భవే యూనున్
 బసంతుండు సగి న యనరాంబ్రంబుం
 దనర నేని గొనిని బ్రాంబ్రంబున్
 గొనక మదియవచనముగ్రహించం
 బనుకొందుడు వినితగు మదినింపున్
 అనుచులే మని యుదులనది విన్నన్
 బసనలేలేకేని సమ్మద మెన్నన్
 బనులునుమై ఇగలే కనువారుజుమిం
 బసకలపలేనో మగమెరుగుజుమే
 కొం ముడుచవ దియార్చమిలేవోటా
 కం ముడుచవచ్చిన నమదిహంబర
 ప్రేమగలిగి యిమ్మార మహిమైవార
 భీమానకు లేల్లొ మివ కంవార

జో. సుబ్రహ్మణ్యుడు సంజితేసి ఫరవిజెప్పె సురునాన

యుచులే ముకొందుడు మతికొరగ సెట్టజెప్పుమిదిబున

జా. మోసలనులే పుత్రిక సరళీమగున్

వాసిగ సుకొన్బా సక్తి దగున్

గొనినొందకు ము కలం బెరుగు

గొనకయమరనగతి నృపలే దగన్

౩౫. వినితీ ర ఘృ ప తే యుజ న్నా వి టులన్
 మ నమున స నియ తుల జనిం దానన్
 త్రి ని జనని యనగన మాత్మే వచనం
 ఋ నుచందనన్ తల్లులకు నుగురు వ్రలకున్
 ని యతే వక్రతేన మయి కతి నతే యున్
 న యుప ఉక న ను ముప టు ద్దీ రతే యున్
 బ్రయ మాత్మే సూక్తే వి ను గురు నానన్
 న యు మున బ్రజలంద నుప్ర ము దీనన్
 త్రి ని జనని యన గన మాత్మే వచనం
 ఋ నుచందన స మ యు నగురు వచనం
 ఋ ను తి ని స్తే హం ర స ని య తుల జనిం
 ద గతి నజనని వచన మాం సే చ విన్

భం దః. ద్వి రస్త రళ త స మి త్తే తూ ద గతి న
 జనని వాక్య ము విని మతేన్
 కా శ్చ రయ డెం తే యు వ్యా కుల
 స్థితే లుడ సె లోచన నళ గతేన్
 తే బరు గు స విలంబు రమున
 న వతి రహం ము మెలకే ద డుప గన్
 దత్త రుణా దగ దరి కను గును
 జను లకేరయ ద ను తస్మై తే యగున్

సూరర. ఇరయయ యోమయోసి పరమసుకృతే భరతదాల్లి

సరసవనమలవాసి సకలజనులకుత్రోతమొసంగె.

మౌ. గురువునచువుడుంబురజనులలరం

దిరముగనిట్లుపడేనీంచెగరం

బరసితల్లియుచుతొలుక్కుసంగిన

నీరముగనొనియిదియెవలెంబున

గురుహితమిప్పునిగానకెనిశ్రేయం

బరసించుండనయ్యునరమగుకేయన

సరళమిదియెసర్వమెరుగుదున

పరిమోదరసముబడయనిందెకన

యెచుతొనుచుతములుహంపదగున

కుచుమతులకునిప్పుడెచతురమెయగున

వననమువిజ్ఞాననప్రార్థముగా

రచుంతువినుతారసయిలుగుగా

నావిజ్ఞాననప్రార్థనగుత్రోతం

చావలయునుమికెదురింపనరం

బైతెలయునుసొంకారవననమం

దేవతేగననకుకృతులుగృహలమన

జోహరి. సూరభృరిజనకుడువనినన్న

జూబ్బురిరాజ్యముసెయ

అరసిమత్యైర్వమని తెలసి

యంతటినిజమలే చేత

చా. సీతొపపదస్థేవతుడ యెన్

మాతౌ కుటిల్యమధిపంబయ్యెన్
జేతసిగాంబయులవ మేగంటిన్

ప్రాతతహితమన్యమవే దంటిన్

ఛూమిజనిరామశామిప్రలపా

దామల దర్శన మందనిమహిపా

లామితాన్యంబదియెల్ల వృధా

త్రేమరహిత మాత్రేప్రంబువృధా

వివసనమయివగుచే ధంబువృధా

వివైరాగ్యపరమువృధా

వివిష్ణువిశక్తిక విదియుక్తే వృధా

వివసుధానిప విన్యంబువృధా

అన్యయున్యవనిగెదగంగం

నన్యనౌపుజ్ఞేనయహితమాంగం

బన్దుపజీవి మోహరాన్మలే జెప్పన్

మున్యహృదయమెరియున్నవినొప్పన్

చా. రామవిరోధినికుటిలమలేరహితలజ్జాయానైక

మీకుమోహమగుసుగల్గెచేకురునదమలేప్రాంత.

శాపాయి. సతమిదివిని సనుజనపలే వేయన్
 మతముమంబ రానితేడగువేయన్
 క్షేత్రేణం యందరి నెడి యెడిగండున్
 క్షేత్రమత్సమదుష్ప్రాలే తేడెందున్
 రాముడు నాకుఁజకయిమహివిడచెన్
 హనుమహిపలే యన నడచి నడచెన్
 శూమిష్టకుసురపురికంజియెన్
 నేమొదల నర్జునియతులనెనయన్
 ననురాజ్యము నానుమనదగునెమతెన్
 వినుడురఘువర విరహితవసతెన్
 గనినగుబాల్కన హవ ముద్రాణం
 బునితెరాముడు పుండరురాణన్
 శువిరాజులను యుజులు శుక్రేతుండున్
 దవిలి వ్రొసిం దంబుయియుండున్
 నవవాలహృదయనై తోర్కమెదన్
 వివృమిారబహువిను వేజేసెదన్

తో. కారణాదికముకార్యంబు కనకాకెడిదొంగు

హరియాయి దమేష్వున సను ముగిదిజనింబయి పొసంగి

తా. కనియైక జాతన మెల్ల జనులు

లా. వనిసుండక కృష్ణి సారధ్యగుల్

ఇనకజరాముని నామిప్రేనిమున్
 వని కేలనిచి పతే యెనయందివమున్
 ధనముగూర్చివై ధవ్యమువైందెన్
 సై నశోకప్రదసరి సతే నందెన్
 ననుసూజ కౌరి, ఘనతేవైందించెన్
 ఇనులకు యు ధోచలేని యతేనియెన్
 ఇనతేకన్ననా కెద్దిహితేమగున్
 ఇనహితేమగురాంజ్యమొసంగదగున్
 ఇన్నికైక ఇరరమునగన లోకం
 బున నెయనుచలే మనదగు నాంకున్
 నాకగుకా త్వములొకం దాగుం
 డేకవిగించెను హితం బదేశం
 చాకరణి వేసిలొకంబు వృద్ధుల్
 వేకొని యెలాంచెప్పగబుద్ధుల్

డి. అనిలరాజి యళిన పుండు హరిద్రహరి స్తుతంబు
 ఘనహరిమదియగు వాండు కలగ కెచ్చి ధులగుండం

బా. అరించెగమున కె కె యెక్కికైకం
 ఇరమృగములం చాచె రఘునాథునకు
 ధరణి వేక్కుండని దశరథ సుయతం
 మరచిపై వృద్ధంబుల రచెగడున్

ఆపాయి. వెచ్చెతిదరిల్ల ఇచ్చేకమునేయన్
 తప్పకనిదియందరికిని శ్రేయం
 బుప్పుడేరాలేనిందరితొండన్
 జెప్పెదదగుపని జెప్పుడుజాండన్
 కుజనగుకృపనుగొనకదగుపనుల్
 నిజమితేడువేసి నేయనుమ యనుల్
 ప్రజలుపలుకుదురాబలుకరాజెప్పుడా
 కుజనుడుమల్కముడుజగవీజలదార
 జానకిరాముని గానమిశ్శాం న్నన్
 హనినాకదియందరిలాండున్ శ్రం
 బానాయదృష్టమిటులయ్యెగదా
 దానదోష్టమెందయిననుగలదా
 కో. రామమాలేప్పుదుసరళమలే నామదిదాగలేగరాంబ
 ప్రేమమారగరానిటుబత్తె పృథ్విలక్ష్మీహలేమింబ
 ఆ. కరబదరము వతెగను చిగ్గంబున్
 ఇరింపుమనునను వైముఖ్యంబున్
 భరింపెవిధియందరికినిజంబున్
 సీతారాములవేలేములువిగరా
 భూలేములుగన భూలేలగజానా
 భలేముమన్నతి యేలేత్కృతిసం

జాతమనుచునిది సహించెద వెన్న
 జలము జన్మనవలల బంకమగున్
 వెలయు నాడల కైదు వలనాడలుగున్
 దొలగెనె పరమన్న దుఃఖము దొలగెన్
 మొలచున పవాదమున మది గలగున్
 జననలాజము నొమి ప్రాగ నెన్
 మనము రామచరణ నళి నముగొనన్
 వినియ లేగగున్ వేయు విధములన్
 గనుచుండు నేలయ నుపాపమిలన్

తో. నలేభూర్వకముగ నాదిగులు
 సతతముగ నందరి తొరాడు

ప్రతీయగు రాముని గనకున్ బాసి ప్రియదగువాండ
 తో. అడగడగు నుపాయము వేదవనిన్
 విడిచినా మతము విడిచి మేవనిన్
 ప్రతీనతనాంత్ర ప్రాతమందె
 గతీయ పరాధి వేనాంతు టముందె
 అరయ నావలగ నయిన దింతయున్
 శరణముజొచ్చిన సకల ముప్రేయన్
 సరళమానసుడౌ సాధుతమదయున్
 ఉరి నయిన నణపడా లేడు దరియన్

శ్రీమాధానరత్నే మముగాంఘ్ర
 స్థేమంబగుసంస్థితే నేమించునో
 రాముడుసంక్రాంతమివశిలుం
 డారమహితొత్పండునిశ్శేలునో
 హృత్పరమిలుండునయిననుభుక్తుం
 బాలునస్తునుజపద సంయుక్తుం
 బాలుదురు నేయసతి మారలున
 నరీతి దివింపుడొదగుజనన
 డో. అనికుమా వృత్తవేమనకుంత
 సదోషుండొన్నెన
 అనకనుతొరపలే నన్నెరుగు
 గనియవిశ్వాసమూరన
 డా. ఆరయహరితక్రమవేమిళితమయి
 వారికే శరతునివచనముహితమయి
 వేరెవనమునిది పేడొజనముగలనో
 సారమంత్రమున సవినిలబడిలనో
 అననుసరణమునుపరిమళ
 వనితలున్నేహ వివశులయితిధనుల
 వినివినిరామశ్రీమమూర్తియం
 మనుజురత్నములే నెననితివలయన

తా పాఠం . పలు యి యిల సుఖ హితు డవతని కేన్

జాలాప్రాణంవ . వేల జనని కేన్

—మేలగు కుటలవే నాదని నజుడు

డోలి నరమున (గూలి కడునెడున్

డో. దురితపరులు సర్వ శరమున (చెరచయున్న మణి వడి

గరము బండి గొని యుండుదురు దరిత్ర ద్రవకువలపాడి

తా . ఇ సులమన ముఖులు జావే క కేకులు

యన ధన్య నిబలే గనిరంత ధైర్యులు

దగరు ప్రాణ వేచ్చున వనగమనం

బసువారు శరతు (గని రసువుల మున్నగన

మునివరు నకు శరతు నకు ప్రాణతులయి

బసులందఱు సన్న్యసియతులయి

తనరు శరతు జీవకము ధన్యమం

చు సులించి తి త్తుగుణ సహయమున్

పరస్పరంబును శత్రుకారత్వమం

చరని పొరబడులందఱు ముదమం

దిరిగలే సామగ్రి రచించుమం

దిరతత్వకు గొందరి వగలలమన్

నిలువ్వుడగవారు సదనిచులేన్

గలగినవారల గలే నుండమలేన్

నిలుపుచుకులకులదొలగి కొందరం
దలగిరి సొంతంబందరే ధరన్.

జో. సకలమన్ని బడి సమయునెడ జానకావతేపదమ్ము
నికలమగునప్పుడోడ్డుడక నిలువవలయుసర్వము
చర. ది సమంజమునలు నిలు నులెల్లనువారి

హంసములుగూర్చిరి చనినారతుడువారి
సనిహితేనెనుడయి సకలసగరమున
సనాగతురగజవనధనబయమున
రామునియదితేద్రుత్తణమెడలన్
నేమునునానపరిణామమునెడలన్
శ్రీమమేనాకేక సామిద్రోహం
బామేయిసగుననియెంచినాగోహన్
అడికేవెరగాకే సకలసడలన్

వాడనిశుచులనెలయింబులం
బాడనసుచు ధర్మరణదేహిం
బ్రోడలనపడి నిరూఢిగ నిలిపెన్
సర్వసురత్తణసంగతే వెలయన్
నిర్వహింపగారేర్పరులదయన్
సర్వప్రసిద్ధిచనికొసల్పె
గుర్వజమలేగుణగారిపై నతొల్పెన్

పో. ఇరతుడు తలులకందజికి ఇం వంతు డుదాంగం
 సురుచరదా దులగుదేర సొందజేసి కనయాన
 చా. దిగముఖముగఁబురలు నుతెల్ల వెసన్

జునిగా తేకముల సరిగనాత్రిసం

గనిధులయినిల్వఁగని ఇరతుండున్
 వినతుసచివుమదివేడుకనిండున్

సకలంజాక్షేకసామశ్రీనిగా

నకుదెచ్చుచున్ నేఁబ్రకటముగఁగనా

దివతరాని చితలే దిరముగఁజేయున్

సుకరంబుగాంగళుశకలిదాయున్

—అగవినిసచివుండును గలుతెరగా

దినిగూరిచె సతీనానిమునిపతిగా

నగము నకరదము నలునెళుచితో

జునివిప్రబృందమెనని నరుచితో

నగరంజ నలేయార నమ్ములు జునియెన్

దగుచాత్రకూంట్ నగలేట్ మెనయెన్

దగటం నమిం చు నరయార నములన్

దగనూ నవ్వరామి ద్దవసుందరులున్

పో. అపుడు శుచివకులఁబల్చి

యయొండ్లగా ముటకుంబి

యపరిమిలే అక్రమమున నలడు సెనులుడయిచ నెమించి
చం. కరులువారికయి కడగి చనుగలే న్న

నరులువారికే యి నడచిరి మతిన్
అరయుడు దదనులుడు రువడి వనియం
దరయుపలే దలచినడ చితి తనియన్
కనుగొని పొరులుకెల్పుడ తొడన్
ఇనువారలన్ హంసయ లేలుండన్
మగసుదనియవంప నములు డిగియె
చనలు చిరిమి నని యుసరియె
అరదమెక్కు మిం వందరుజేదా
తురులయి రయనము దూరమునాదా
సరదముగ నునము సయ్యన ననుయన్
దరిగిరిక నిచ్చిలేరిగా ననియన్
వినియూ వచనము విను దక్రా త్త
జెననియూని నీరమున నొనిగ్గలే
అనిరద మెక్కు యు గనిరత్తమసం
మునుబసగారిమలేని రప వెసన్

చం. సలిల ఫల నిగారి షోని నునముల

అనుచునావద్రాది , ఫలము విడచి
రామహింసార్థ ప్రతులయితి ను బుచ్చుచేది -

చా . ది నాది స యా న దిం దాంతి వెనక్
 గనిరి శృంగి వేరన గరి వరుసన్
 వానిలే త్సంగతి నివాద ప తియున్
 గనియెచ్చి వాదమున దుర్మతియున్
 అతని మది గప.ట మెన సెంగరకు
 స్తుతెరిస్తే నతో నడచు నె చ్చెకన్
 మలే గంటి సానులు లే దగున లే నిన్
 హతు వే ము వే గనల్ ప్రాంఘి వనిన్
 అకంఠ కస్థితేరాంజ్ఞావే
 శకంతు నని యెంబ క్రొన్దెని అంబె
 భకను గాం టి నని యరయ మనమునం
 దకల్ మలేయి లేని కనయ మేయ నన్
 అగున యు ము ప్రాణాహ్లా సురింసురు
 లుగలసి రింము ని పగ నణగ గలరు
 మొని గమ్రలే ఫలము ముచ్చిణి యొసంగున్
 దని ఇరవయ్య యిలే గని యెసంగన్
 వో — అని తలచి గుహుడు చరిజనుల
 శరెస గ్గర్లు గండు
 కనియొడలు జల మునముంబ
 యుట్టింపరి కట్టిండు.

యా. మెలప్పునరణమున మెలఁగవలయున్
 బలముతొండ నానరతుడవలయున్
 లలిప్రాణముమేగలుగనాపకన్
 బలముదొంటిపగలువదికబకన్
 సమరంబునమరణముగనగలిగెన్
 త్రమముగనడిగంగవఱింగలిగెన్
 ప్రమదదారియరయుపతిజేరన్
 సమయమయినమెయిత్తేణమునజారున్
 అనదనెగలెండదికుడసమయన్
 ఘనగలిగయముజగములనెనయున్
 వినుడుసెన్దమిరయిచిహంతెగన్నన్
 మొగయుజేతదెలెమొదకమెన్నన్
 అరయసెండులేత్యగణితండుయినన్
 హరిశక్తపటలినగణితండుయినన్
 నరుడుమాత్రులేరుపరశువుగాడె
 బరువడిజగములజారముగాడె
 యో. వగమానగుహలుడెహెచ్చరిక
 వారలకప్పుడొనరించె
 సరితిమపదముదలచె
 తనసగ్ధాహమువేయించె

చాపాయి. అప్పుడు గుహాయుడు ఇయమం దక వేగకన్

స్వపరివారమ టు సజ్జులరాగన్

నిపుణాల అలవెన్ నెరినొక్క కనిన్

బ్రహ్మ నెమ్మదిజాయక నతన్

కనిమించి దయనివిగలిజ్జెసి యున్

నివారలలగేగ నిపని నెనయం

గనువారలు రామునిపొందుకలన్

మనమునదెలయమనవి సజ్జులెలన్

కనిగనురాదికే ఘనసాధనమున్

గొనిత్రొందము నమ్మని గిట్లవనమున్

దగరగగనమందున టుల నంతన్

వినిపించి మ్రొక్కునరగ అంతన్

వారిజెరు వేర్వరు సగ గుహాయున్

సారవంతులలే సమర్థులనికడున్

చేర అలచి సుస్థితమన్నియన్

ధారలేవారికే దెలియవచ్చెన్

జో. మనకనిపనివచ్చెను కాదున్

మన్నింపగ దగరండు

వినియనితి గుహ టులు

గనలుమవారుండయదరుండు

చాపాయి. దరణో వేంబ్రుప్రతారపముబలిమిం

బరమగుణాదుప్రభావముకలిమిన్

పరశాస్త్రమహావిద్యగూర్జితముగన్
విరచించుమతగుప్త్రేయమువెడగున్

ఘనకవింశశిర్షసిచయమయిమ

దినినిగారచతలవనయగగనమె

యనవెన్నయనిప్రతనననియలేయన్

రణానేరిశ్రేయరహిణియెగడున్

కడగనప్పుడెవమకడదుమ్మయినన్

నడువదులేలప్రంబడిగాదానం

బడమగుణనియనిశకునజ్ఞులనన్

వడినాక్తృవృద్ధువార్యైవినన్

శరవమేలనముపరగుమనకెనన్

శరమేఠురామునిప్రాప్తింపఱున్

గరమువిగ్రహముగాదనవినియెన్

జారయన్ముడివృద్ధునిబాగనియెన్

అతనిగిలుమిప్పుడరయకజేయున్

సలేముముగ్ధభావలేనగుడాయున్

సలేలేమయగేముసుగంశవమందున్

హలేయనిగనకులహనియువైందున్

దో. తేమంశ్శులగమితోంఁవెంద వశ్శుర్శమెరుగుదాం
 శింసంహృదరి మధ్యగలేదని యెంతనిదా శదగుజాశి
 చొ. తగుప్రేమించ మగవడువైరం

బుగు మైత్రిగ ప్పగ తే శేంశ్
 జగమున ననిం దగు కౌనుక లన్
 విగణిం తేల్చు బెరయక వడ లన్
 కందళ లంఘులు జగ మృగ మింసిం
 శింక ట్టి ములగ మందతే నేనా
 సందాసులు దేరందగులొన్

బాండు ప తిచి శేరి పొందగు వేలన్
 చనిసు శకున ముచి దనరక గుహుతం
 తనిలచి వ నిష్ఠమునికే మ్రొక్కితన్
 దనవేరు తస్మని జి విన్

చెనెరిచెత్తు శరతునక జున్దే విన్
 వినిరామసంజంకనిగుహలు శరతుం

దునర దంబు డిగ్గి నడచె గనిత
 స్మగంబులర గ్రామమంజ్య... తిన్
 వినిపించి మ్రొక్కి వినియనుగలవేన్

దో. తివఁడవని శరతుడ ప్పడుగని
 దలవీ మొర గొంక వందె.

నలేనిమదిల క్షణానికలయ వై నప్రళి పయించె
చెర. ఇట్లవరయకు కంఠిల గుహగుంపుని

కర్తవ్యమును ప్రకటించుచున్నది.
దుండీవలనాదించుచున్నది.

అట్టి యిందరప్రకారం విరుదాడన్
శ్రీవిలాసం అనంతాచార్యుడు

డివనినాడఁదొక్కి తొనముకలకు
మలమంచులెంతురివఁడెదఁగొనుచు
జువలెనై నవనిమితుఁడొననుచు
—త్రివతివరామామయనిదేయకు

కావ్యదురితములు పాపములను

గీవలంబుగానావరుడుదా

నావికింహం నిత్యం యోదా నోరైశ్చదా
 తిరయ నిత్యం శుభయయ్యైశ్చకులు యుగ్గ

దురింప గాంబువు సురింప గలదన్న

నిరముగదాల్చుట వరుణానుచే. చక్ర

మరాయనియ బ్రహ్మసమవగాంచెన్

డా. శృపచ శివర కౌలకిరావ్

వనవరచారమునకూడ

శుభదశాయకము రామ పదమవ తి మేయమస్తురాజా

చౌపా యి. ప్రవీయంగము, నని టుబరగుడు ప్రమాం
యవఁడెవ్వరికి గురువే యొసఁగడుమాం

నితరావఁ గామవతమహిమసురవ
నులెంతరయోధ్యనుంబరగునరువ
భరమెడరురవికుల పవిత్రసఖునిసమాం
దరముగఁ గుశలము దరి నడుగుదమాం

కరతఁ బులఁగురణ సునావీణ
గరమప్రముగంఁ గనియొకరాలీన
అవఁడుండికంబయవేధైర్యమునన్
నవిత్రఁజేసి నద్విగయ యొంగమునన్
మతఁజ్రేమమిారమజియంబియున్
దవరాలీఁజేసి తొని ట్లనియెన్
సకలకుశలబాపదాంబుములన్
ప్రకటముగాఁ బ్రయముగఁ గుశలం
బకూఁ టికులమ ద్భవప్రవిధానం
దకమగునిప్పుడు వృత్తప్రాపఁబూరనన్
వినుకులకర్తము వినుమహిమ

కీ.

గనియెవ్వఁడురఘువారు
ఘనపదముజ్జలంపండవేడు
వినువిధివంశనఁజేరు.

చాపాయి. మాయ నాచుడగు మలే. దుర్జితేయు
 న్దేయాగమ లోకాలేగ మృత్యేయు
 న్దేయారవే డురామాంభాన మలేన
 బా యుడది మొదలు పావను డుత్తే తేన
 పిదపవిసయము బ్రహ్మలేయు సలేయున
 ముదమున శరతుడు మునుపాలె వెనయున
 మృదులే నామ సమ్మిళితము సతం
 డాద వింపె శృంగి యువి దలకు సలేన
 వారును లక్ష్మీ త్త్యూరు వంటి వానిగా
 సారసి దావెన సలమ రంగనగా
 తారులు సాగర సారులు వానిన
 వారక కని రక్షే ఇరివాని న
 త్రినిరవే డెల్ల వనలాశముగా
 చెనుకాముని దగ్గర గొంగిడిగారం
 చెనుగా నయన నావినియవే డులైన
 గనియవే డుముదములేన న్దేన అనన్
 పరస్పరం యును బల చులుకు
 వానియ రజ్జు నడిగారం ది
 పరసులదరు లేలము లవసుల
 సదనము లందెంది రెండు

కా.

చాపాయి. భరతుడుగురుని పురిగని గారయం

బురకొనుకు నేదిలముగ నెడతాయం

గరములనవేసింకదియింక గరం

బురంగ విసయముల ననిరువురున్

పొలిచిరి భరతుడు భూరిసే నతలే
సురనదిబావని జూడబోయి మో

డరామవేసినవే విరచించి మలేన్
పరామతంబు బరగె సుఖగలేన్

నగరిజనవేయం నందరూపమయి
దగువద్దానికిఁ దండమొసంగి మయి

దగవోమనింగి దొంగరతి దయన్

దగనోరిరి తైల్దరిబడి మనయన్

భరతుడు గోరెను సురనది గోరె

ఋతుబర సుఖదమం సురనవయారె

వరముజొనకేవరచరణములన్

పరగనామదివిరచించు మిలన్

జో అవేడిట్లనిగురునానగనియెందు మజ్జిగమువేసి

మలేదల్లుల స్థానంబుగని మజ్జిగవేరె బసవాని

చా. అందందనిచియందరు పొరువ

సందడిజెందని పొందికయారువ

జేందగూర్చియాంగీరములొనన్
ముందు దేవపూజిం గవొనెన్

గురుమతే గొసల్క రపిం గనియా

శరతుడనుబునింబరిచర్కనయా
దరయుక్తి జేయ దగునట్లునెన్

గరమునగుహలు గొనికడకరుదెనెన్

అపారతమమహర్షపరవశుంబు

యప్పడడి గె సొంగ సొనుభవ్రండలు
యప్రదెందన్ననయానుండయ్యెన్

అనుశరతుని లోచన కౌణములన్

ఘనబాష్ప బిందువె నయుమబుదలన్

గనియన్నిమొడుచును వగమొరన్

గనతనితొనక్కడకుంజేరన్

చో ఎందుకేగుల కుశకేసల కౌలేనయన

మిగతులబుడొక్కయెనె

నందునితెనెయతడెద

జాలిజైంది దండముగరింబె

చా. ఘనకుశనయనము కడద్రోవొదలన్, గనిత్రువ

తురకాంచన బిందువులన్, గొనెయెగిరమునన్

గోక్రొవలన్, గనుగొనలబాష్పకణములుకడలెన్

చౌ. పొయి. గ్లానిసపింతు డయి కనుగొనివరకుం

తానిమొదలు తొర ననియెశువరకుం

ఊ సెరలుండువు లెంతయును దలెం

గానమిమానె నగరజినుల గన్
కరతల గతయొరగ ఇళి గజ గలెం

గురుజి నకుని గనుగొన వన మెద్దొల్లె
వేరణికులవేరణి సురవరనరకె

స్మర సుతుడు మాయయరయ గసలేత్తె
వసమహత్త్రవేలేన ఇక్కులకున్

యసమహత్త్రయొగ విగియ డిముకుం
దునియవతొరంబున దగు రయ్యసాధుని

ధునిభార్యవగలగను డి దగునా?

చౌ. పలే కేవలేయ గు నవనిసులే

బరున్నయెడ గనుగొన

పలేతము నాయెడ వగులదగు

పరికన్న కరిన మెన

చౌ. కాల ప్రయమునగలడె నెమ్మిం

బాబుని లక్ష్మణుడొకటి నతమ్ము
ఊలి వెన్నెలొకటి ప. దగున్

జాలాపిత్పవార్పెల్లమునకెనున్

పురజనహితుడు నభూజావకుమా
హరితులమణి కింబ్రాణముసుకుమా
రరుచి రభావృడు రమ్యమూర్తియున్
మరుదావేవసంగ రహితగళియున్
వరముగురుకడ వేరి నెగారవని

ఘోరమన్నలే నేతారత కౌంటిని
మిరుని నవడు మేదిని వెలసెన్
దరుడు సెలూ దారలే నిగని
అరికేని సుజుండుండగు నారాముం
ఉరియును సులించు నగు నామున్
హరిగుణసంతే హరిపతి కౌంటున్
బరిగణించున్ వాణులకౌంటున్

జో. అరయరయు వంగమణిరాముడజేల మంగళని నాను
దురుసుజ మూర్తి గుగ్రాస్తరణ మొలయుభూమిమొలు
చా. జీవనతరుపరిక్షి తిపరిపాలన

మేవేళజేయ మరుగడువలెన
భావింపవగలపక్ష్యము లక్ష్యన్
దావిషమణివతె తల్లులు రక్ష్యన్
తనుబెనుపగదగు దస్కుడువిడిన
బునవనవరు క్రియమూలఫలమున

దనియుగమంగళతరస్థితై
 మననసుగాల్పానమతీనిదలకై
 కలుషోద్ధరినికలదుఃఖలేలీన
 తస్మాద్విమోక్షహలత్వణాయన
 గలనివాండుడుదెలిపె గ్రక్కనన
 సామాయలవిషాదమువృత్తము
 రాముడుగావునురహస్యసూక్ష్మము
 ప్రేమవంచులనిపృథ్వివిందెలసెన
 వామవితిదోషచైతరెలసెన

ధం. నాజననాచేననపనిమదిదలంబన
 హతవిదిపనికతిగం
 బరయనతేజారేయినిను
 మతిమతివినులేజాయుమనిద్రును
 దెనుననుంగనిపత్తెనుజరతు
 సరియనుగుతెవ్వరటంచున
 వునుమనసుధారితనెనయ
 జేయుముకౌగకుశునమనిదీక్ష
 సురరాం. రాముడెయంతేర్యామిప్రేమకృపానిధి
 యనిచుదిని, వేమరుసెంచుముసామి
 విశ్రమింపజెనుమికగావు.

చా. వెలిమాంబి ధైర్య మొలయగనన్న
 దలచు భరమౌడు నిలయముగనన్
 దెలిసివారలును నులువారల శయనపదం
 మృత్యుగనబోయిరి కలకగను దెదన్న
 చనిప్రదక్షిణ ప్రణమలతోడన్న
 గన్వైకయను పో వినిందనుండన్న
 కనుగొనె లజలమునినియచు పతురా
 గనుదుంబిరి మగముగవగరా
 కుందలు గృహ భరతలందగులాతిన్న
 వందించిరిగుహనిదమభాలోన్న
 నిందించిరి యలనెలకొనంగొల్లన్న
 ఊడెరయి గురుదరానదన్న
 తరణి వెల్లినుంతున నొకలపై
 భరమౌడు వల్లుల బునిచయునొకై
 పరిజనులబుంబువరుసందానున్న
 దరించియందరి దనిపెందానన్న
 దో. యునుడవడుచు తే కృతుల దల్లి
 జిన్నగారులను మ్రొక్కి
 వగచరన్ గలుమును నడువ
 బలముగడవె నొకక్కి

హౌపాయి. జిగనులు యానమువెనయగదమ్ముని

జిగుమని విప్ర వేలేని జిగుగురుగని

మునుని మొదలైనది తెలమియెన్

యనకలంబంక పనులెయెన్

నీతొ శ్రామిస్త్రీతునిరాముం

—జేతమునదలచి చెలగుచువేము

నల్లతడకలకల నతేత్రమియెన్

—జేతేవంగదయనె తలుమించన్

సాది యెక్కుమని సైంధవమొక్కటి

శ్రోదినిలుకనకవననలంబులనక్కటి

శ్రుదలుతుడు జనసేవకధర్మమె

యారశశీరమున నేంగుటి ధర్మము.

—అనుచు హయగతాని రక్షాదులదూతం

యినకుంబును పగగని పరివారం.

బనిగ్రాహ్యమగు నధికస్థానిం

గనియెదగ్గొడు వచనమెదదానన్

జో. నీతొరామయనుచు బలుతుచు

—యెలగిల్చెతివేగవేమిం

(హ)లీ బ్రహ్మంగ ద్రవోయమయి

వెలయుజామునకువైరి

తాపాంఘి. అడుగులజూరే డములతనకి నడలన్

బాడమెఱిమ పృష్ఠతములు జెడజిములన్
దొడరుభంగి నెయ్యెడ మునులు వెనెన్

నడచెనితఁడనుచు నడలిరివరుసన్
అడదన్నజ్జినమందఱుజేయన్

దటనతడుజేసినతి నృతీదాయన్
బట్టు ప్రేపణిమజ్జినమయినం

స్ఫుటదొనకృతుల శుభగతివ్రాసెన్
వలక్షణాలతబరగుతరగలన్

బులకెతతనుడై పొరిగనికయిలన్
గలపిస్త్రుతినుతనకలకామదలొ

కలసిత్తోర్థముగగన్యాయనిలొ
తలబయారబంబెనిలనుజ్ఞానం

ములాంసంగుదు వలయకసినన్
సలమానజెయుమెలమించుమతుల్

గొలదెన్నికెరినియెనరిత్తెభృతుల్

జో. పురుషార్థ చతుష్టయిగోర

బారిప్రతిజన్మమునందు

పురుషోత్తమపదకమలరతి

వరమిమ్మిరెన్గొందు.

చౌపాయ. అనన్తగుణియందని రామాయన
 గ్ననద్రోహిగ జనులెల్ల మనం
 ఋనగీతారామనిచరణానలం
 ఋననాదయరతిగని యెదమిగులన్
 జనితుడగొవనదునియూచించియ
 గీతలుకక దరిజిచాతకమయ

ఘనమగు ప్రీతి బెనుచువణి ధ్మనం
 తునుకకమువెనుచునుగణతులను
 —అగతిగిగతిపదమమత్తునెన్నన్
 తిగరిమమిగుల ప్రీతిగ ట్లెన్నన్
 బాగుగ ద్రావేణి పొణింతరమం
 దొంగిదూరుడును పలుకలమన్
 అరతరామచంద్రుచిరపాదా
 నురాగివేలమనూ వృద్ధ మోదా
 కరత చ్చేతిగీ గణ్యత దెలెన్నన్
 బరద్రయూడ వను పలుకులువెలెన్నన్
 నిలింపులాడ శ్లోగుదుదొలవ

జో.

నెరిగుణధన్యతనెంచి
 వెలయుపలుకు విని అరతు పలు
 ఎరులించిరిహంజింద.

చా పొయి, అందువ టుగ్ర మ్మడా సేనయతుల్
పొందున గమంబు పొరిసుగుణ నుతుల్

గ్రంధుభరతుని గణించెరతడి.
పొదురా మగుణసూక్తులనుండిన్
వినుచుభరద్వాజుని గనన్గన్
జనిసొమ్మంగమలసల్పిన చేగన్

మునిభరతుని మూర్త నిజ భాగ్యమం
చునెరిగిపగువిడి కనియురమలమెన్
దొవెనవిడియా తిదేయమొసగన్
భూవింపకయ్యపడియిలువొసగన్
సేవించినతేనిత్రేయ లేనదలన్
జేవించి పలుకు వెడలకనదలన్

అడిగిననుల్లెరమిడ సేనె టులన్
కొడరద ననుభరతునిగుణములన్
కడుసెంచిదైవకర్త వ్యమునన్
గడగునె యొక్కడుబడి యెంచెవినినన్

కో. జననికృతీదెలిసి మది నావు యునన్లొనిగాన చేల

వినుసురకృతీభారతేమతోని వేరుజేసెనిది మేల

చా. అమ్మ టులుభువిశెంచును సెంకడున్
సమ్మతమునిదలనగ లేడుకడున్

నెమ్మిలారితేములు పింతెమిం

విమ్మిపింసుకైర్తనెనయుదువుజుమి
లారితేదెదెంతెమయికడునెనగున

లారితేదెదెనుతెమయికడునెనగున
రాకెంమరుడు జెనకయికేదెత్తమున
—జే కెంగుటయగుచు నెప్పుదురుకరమున
జెనకెనెకెలసెతెముననెనెనె

వనగమనము రామునకేటలారెనెనె
వినియెట్లరువగ గనియెదరిదిదై
వనెత్తెనెకేయెడలును వనగలదై
అనుదయెనెగులయగ నెనెకెనె

వనమెత్తెనెగ్గనువారలదాకునె
—వనగొలయెనెకె వియెతెం గెగ్గనె
నెనెతోనెగ్గను సొమియు విగ్గనె

దొ. అపుడు నెవుమంచెజేసి తే పింతెమిది నెకుటెలెంబు

కృపాశురయు పటి పదనెరతే కేవలసుఖములంబు
చా. అదియె జెనకము ప్రాణముధనమున

విదితెనెగ్గనెకేదియె బ్బురమున
గదియెనె యదే యెనెతెముడెవె

తెదిదలంపుమేమెంతెకెండుకునె

చాపియి. విను శరణా రామ మనసుప్రీతిని
 స్నేహ సేనాకు సరియె వరుడైన శాశ్వ
 మునువారలు ముగురును నిన్నుబుగం
 గానియూడకే యుక్తు నజ్జేతె వెనక్
 ప్రయాగ పొనపు పట్టిగ పింటిన్
 ప్రయముగాయె డంబిద్ద యుగుంటిన్
 దయరఱు వరు నకు దృదుపతి యధికం
 బయిలేగును ఇమును యశమునగు నికన్
 — అనికులపతి కేదియెడికే స్తుతిగా
 దపువి నతే కుటుంబా వగు కేదిగా
 కవి సుమార్ర రాఘవ శత్రు వన్
 వచ్చుదు వంచునెం తువరగుణాభి
 జ్ఞే. తెలియ గాకలకెను యుకుపడే శత్రువురామ
 కవితాశ్రీ సిద్ధి గణేశ గతి గనియెసుగుణాధావ
 చం. విను నైయగంబు ఎదుడగుననయం
 బసంతే గతుడగు నవిరయోదయం
 ఉనకుల వరోశ్రీ నవరకూరు
 డును శంబునది ప్రాతేదిగయిన మూడున్
 ప్రాణకతూక ప్రాణింజేయున్
 వెలయు ప్రతాప రవిబ్రహ్మవిమా యం

దులహితను బాడుడు తల్లి కృతి యన్

బలురాచునురక పొల్పుడ దరయన్

తరణివంశశక్తి రసహారితము

గురుదూషణదోష రహితమధవము

సరసరామశక్తి రసతృప్తిగ

దరయవసుధసుధ సందెగుణబాస

శవమృత్యుండగు శశిరథువలన్

దివిజనది డరకుదిగి యెగు శతలన్

తేవవిదశరథ గుణవితతివలుకం

గవశమెయతేడ నృపవరుడువలుకన్

దో. అతని ప్రేమసంకరానముగ హరిత్రకటదశనుగాంచె

దవగతిరాముని గునిన మది వనవి దారకన మించు

చా. అనుపమకృతి మహిమంశుడులగళకం

బున దప్రేమ మృగనియతిగతుం

గుని యెఱుకట తక్షణరసిజదగున్

గనక సాధనక్రావము గలుగన్

దరిద్రునివలె దర్శింపవుని

శరణవిగుమన త్రేషణిలే ననవనిన్

బరగుతపస్సులకులబాగె తపములన్

ఫలముదదాప్తయ గలిగెమాంకలన్

త్వదాత్మనైవేద తత్పథలయం

చదిక్రయారగగ్నాస్మదాయభలమకంమం

దుదావతయగముప్రదివముగందుం

గదయనిమునిపతి ముదయుగడిం దన్

మునివరగము విని ముదమందె పభాసు

జగతతిశ్నవేందె పకలా మరులుసు

మనికేరముగురిసిరిని యని దురతిభిన్నం

డనిభరతుబాగడిరంతటి మాన్యున్

జో. వినిభరతుడు సక్రిసభలక తగుడయిహం రినిస్కరించి

సంగారగయగత మునితతకే ప్రిణా మిల్లిపతి కే సేంచి

చౌపాయి. ముసులు పౌర్ణవరముసుగలదిచ్చి

చగదు సత్యమున గపథంల యమటి

సనయతగనితి చటి స సత్యమగన

గననింతకన్నగలుషంబు గగన

సకలజ్ఞులుమొరికె సత్యముగన

ప్రొకటింబె దలచి పలరాం ముడగున్

విత్పతిగన్నజగనికే నేవగవన్

వికలమగు పరముగకు నేవగువన్

పితృమృతీయగుటకు నేవగవన్

పతేతము వృషముయశమువొలందన్

హితులను సాక్షాత్ సుతులను గనియెన
బలరామ పరహగతి పై నియెన

కయమస్థిరము గం లీ పద త్రై
జ్ఞానయల విరహ తులన చును సత్రై
క్రాయనమున రామూను బనివేల్
హయతదిరుగుట నావలు ప్రకారవ

దో. ఫలమగ్నమజ్జనము వసనము యి విసృజ్య కుగల తూల
కలగివాణు వర్ణాదితరు వేలముల నిలతురె తూల
చా. పక్షుల కెలిగర్వరి నదు రగగనన

దగదరదు మదివగ నిండి కౌనన
దిగులు మా నది య్వి గదముదారు
దగు నెం చ్చద మొంబ గమున నారెన
మాతెలివ ర్ధ కి యులువేగు తనదుకు
భీతివేరుగ నమ స్త్రీయ డంకమునకు
లంవేలేదారున హుతి నై వేగు బాండు
నోవరిన యోధృ బాతే గని యపము
పతరిగ మంక్రమెంకై నిగంకయి
యొ కృత వేసి నిరా కృత లోకయి
లోకముల నడచె నామ గద మణుగు
లోకనాయకు నిరావేది యవగు

స్వస్వగతి నిలువం ప్రకారం

మునగగ పనిముని ముద మెడ మొరగ

వినిదాలవగల వెలుతకు మనియెన

జనతనులేవే సెనం తగ మెనయన

జో. మ్రొంత క్రియాం లేది వయితేవని యతేనిగందమాలాది

సంవగమునగానుమని తెచ్చెనరవిమూని దామ్రోది

చా. వినికు సమయమిది యని శరతుఁడను

స్మృతివెంత చౌదయమునవగలవెన

మునుకెలిగగురువా క్కేనియలేదప్పం

జనదనితొండగాను సేవ్యలే జెప్పన

అదిపరమ భక్తమొయొజ్జితలం

గదియింతవేతు గద యగగవలన

మదిసంతసమంది దానలేతోనే

నిదతికే బిలబి సనిత్తుయలే సనెన

వినుడొ శరతుగతో విందగు క్రోదిన

గానితేవలయును వనిమూలాదిన్

జిగుడనచోరుం జన చౌదయమునన్

మునిదల చె పేయగలే సదనన్

నిమంక్రొణంబు యనమనుదేవతొ

సమప్రంజ్ఞుడగుమనసతివృద్ధియుతొ

మాదు లేదు బిడ్డ నీలచ ముదమగన
 భమయవరాన ఎడి సల్పాదుమగిగన
 దో. ముని వత్తె శరణే డంబు ఇహిత
 ఇగతే తొండ వగగూరి
 చనువిండుగ శ్రమ పరిపక్వము ఒనర్చుడు మతేనోరి
 చా. మునివరవరగమువిని పిడ్డరదుల
 గనియారల్లెభాగ్యగతిమగుణాదుల
 గనియారణుడితెనుచు యగశరతుమదిగ
 దనియతేయమని కనియారణుడిగ
 విమానముల్లెత్తెమ బ్రాహ్మందగ
 సమకరుచర నానాగృహంబ్రాండు
 అమరజేసి భారేనై శ్వర్గములగ్గం
 దుమెరయింబరి కులూహలగతంబుగ
 అమరవరమ సూహర సుకలగుంబ్రతిలగ్గ
 స్వమమెగగిరత్తెనేయు వారిగ
 గ్రమముగ జేసిరి కలనవార్ధిగ
 కలనయినగుగర్భము నందేనిగ
 గలుగనిగుళములపెలసి నమానిగ
 నిలయముల్లెత్తెమతి నిర్మలములగం
 నలయదారుచగడెలపిరటువెగగ

కో. అప్పుడుముని యుతి ధిష్ణ్యయము నందఁ జేయు విశ్వవంబు
 సపరిబ్రుహ్మయన భరతేనకేల ద్రుపమున జేసె వరంబు
 చరి. ముని ప్రాశ్నావముగ సుఖాసుగంలేన

మగమున భరతేందగు అగమంతం
 చుగుల యుష్కారవం బెగయగజ్జానం
 బుగుజ్జానకికే యుగరతే దాగన
 శయగంబులు సువగములు బాటున
 ప్రియవితొగములు బృహ్మవగవంటిన్
 వయోచ్యుగ సుమామిళి విమలాలా
 శేయముల మృతేభల చయములగులూ
 సురసురభంబు సురతేరువుల శగముల్
 సురభి శతే మృదు సురభిపవగముల్
 సురచరామల సుధిగజలంబుల్
 స్థిరచతుః పదార్థ రచగడంబుల్
 వనితా ప్రేక్షందగముజ్జ్వలే ను
 ంసురెరసామక్రిగి గని వేగు
 బుగనందఱు విస్మరితేనిజమలెన్
 గనిపొగడిర ప్రమగుచుమునిపతిన్

కో. గురునాజ్ఞాప్రదనాశ్రమవరపంబరముగ నుంచె
 భరతేనాకమును త్రాకే క్రాతేస్సమయముమించె

చౌ. ఇరతుండందానిర తేందానం

ఋరఋరఋక్తి మునితతియానం
 శీరమునగొనియా శీగ్గ శీతముగన్
 పురజుగములతోబోవనెడదగున్
 విగయముమొరగవిన్నవించి మా
 ర్గణినిప్రణామములుగొనిముందురమా
 శనిచక్రకూటమునకునుమనముం
 బనిచడేహంధర ఇక్తిసామ్యమున
 కేనిరామనశ్శుని గుహనగ్రమునం
 గంధపత్రాణాంబుధుగొందుగనం
 గంధకమాంబు కమగు నియమనయన్
 మునుహంతి కేదార కలనమునబునియన్
 సరణిరామవారివరులగనియం
 దురుతఇక్తి యయ్యుడూదితవనెగయన్
 గురలుగుజీయునుమవరములుదొరుగన్
 బరమమంగళవపద్ధతి బరగన్

కొ. వితతల్లాయముదిరమొసగె విరులవా యువులుమించె
 సతేరామముగొన తేగ్గొలియగుకులగతేనినాంచె

చౌ. సదదర్శనముగదములుభరన్
 బదవిరాచరపజ్జులుబేరన్

గదని ప్రభుగాంచి కనబడి పరమం

పదమున కర్తవ్యబుడన్ గవ్రవతం

రా మస్మరణముదామదిజేయం

గం మహత్వం మొక భక్తయదిదాయం

గం మార్గ మమంగళ దంబును సే

రా మహిమ తుడితఁడు రహివగ గనున

అనిని భక్తము నులు హర్షముచేందన్

మునుదెచ్చి వము మగమున కందన్

గని గత్రఁడు యోగ్యున కర్తవ్యమున

మొనయున యోగ్యున కర్తవ్యమెయనున

— అని తలచును గని గామున కే

తని కేగ మాంగమ మొగతలదిక

మనున మరలింప గార్హము మగమున

జాగరింపుము వెరవును ముందగతన్

కో. అతఁడు గంకెలా బ్రేమపథ తుడితఁడు ప్రేమ సింధుండు

మతమనుకారముమ రహించు మాయ చేయు మిండిండు

తం. హరిపలుకులు విని గురుఁడు పిగ్గ నను

బరగ వే కనుల ప్రభుల కనుదారను

జారగా గని యార్తి రతిన్ మామన

పరిత్యజింపువయ మాయలు చేయన్

4-10-19

చా. రూపమునగు మనసు మాం యింపలేన్ వి.

బ్రాహ్మియసే యిదిప డ్విన్ భావిన్
వైపరిత మగువడిన్ దేవం

వాంపరామమతమ మౌనగుగాకన్
మిగులే విష్ణుమృతతేకృతేయప్రభుం
దగదపరాధిని దా సరధి కేడున్

వగ టియ నత్తే జ్ఞుడిని శ్రుతులు
దుగదితెవె దుగుదు రావసు డిలన్
రామునిజ గమునిరతేమా జ్ఞియన్

రాముడుచు దినిన రమణునియన్
శ్రీమద రతే సమకృతేకలఁడె కనన్

రామశత్రు ధరావలయ మునన్

చా. మతే యయినను దద్దతులయెడ మారుదలని యున్నెని
దతాయ నమిరక బరగతులఁ దను శూంక మెప్పుడు పరాని

చా. వినుమింద్రా రాము నకు శత్రు నకుం

దేశయుఁ బ్రతేనక్రేహి తేకలనన్
దనయదియను శత్రువైరిమటకలం

గనుమదుప దేశగ లేగను మిటలన్

భోగి రాంమునకు రాంగ ద్దేవం

భోగమయసు కృతం నోను కు దోవం

దానగతి తేదు సమాత్మ్యేడు జగమీ
 లాగుదర్శనగతి లలినుంచె జుమీ
 స్వకర్మగతి నరులకు పలు మొసగున్
 సకలముర యుపలే సమవిషముడగున్
 ప్రకటిమున్నత్రుల ఇత్తెను గృహిదా
 నకలంకుడగుణుడన యుడగు సదా
 సురవర ఇత్తె ఇరతి నుతి యగున్
 బలను ఇత్తె మతే పద్ధతి నయగున్
 పురాణాదానలే నరయు మునుమతిన్
 ఇరత్మే నె నరు ప్రాప్తింభ దవలె

తో. పరదుఃఖ దుఃఖరాముగతు ఇరతు స్థిరతీహాల
 హరి ఇత్తె నిరమణి యతడు సురనా యకశయమెల
 తా. ఇరతుడు స త్యాదరుడు సురహితం

బరయు రామాజ్ఞ బరగు సమ్మతం
 ఉరబడోస్తుడు హరి మోహం
 బరసి లేననహరి యందె సదాహం
 గాని బావగ ప్రసాద వర్షితం
 బూని మనంబు నారాగడి ఇరతునం
 డానేరి బనగ ద దవస్థ బాగడం
 బూనిరి సద్గుణు మునుత్తుకడున్

పశుడు భక్త సింహం నెదిరిరాముని

ప్రపలేంబయపుడు ఎహింగద్రేయని

డిపరంబుగా నలు పల్ల మాంబు

దుష్టలంబు, బుంబరపునారమిలన్

26 పురజనులద్రేయమూరిగలే దగన్

ఇరతేసేనయ్యెనే బస నడుమదగన్

ధరణి తేనయగనియె రహిం దబ్బులం

బరయబ్బుద్రుబు మందెంబ్రబున్

30. రామవర్ణమగుతబ్బులము రహింగనియెం దరితొండ

సామివిరహబ్బు నలేడు వడి సరియెక్కి దెచ్చియొండ

30. — త్రివారసముగయ ముగా వోరం

బాంబాసముగా నందరుజేరం

గాతెలసెందగు గతేపుతే ను హుడున్

కేవులనావల కేవునెచ్చెకడున్

తెక్కువేత నే దిక్కుగనయినన్

దక్కినినావల నెక్కుస సేనం.

వెయ్యకత్తరుణముగ బక్కనగాతం

ఉక్కళిందనుత క్కుక్కనిసేతన్

తగదాంబి నుహుని బాగడుచు యముగం

విగళింబుక్కి వెడలిసపుతగం

ముగ వారు సతి నితి మునివాహనముల
 మొగ నేగమునులు గొప్పలు మునిజ నలుముల
 వెడలగవిసెల వేషములంగా

ల్పడ సప రిజగత నడయుముంగా
 గడసిరా మసంగత పదగతుల్గ

దడచయుచు జీవన్ దలయువారు

కో. పదవుల బల్లెల గల జనుల వాస కృత్యములుడించి
 కదలిరా ముచ్చెడి చరతు గాంధరిజనలమెంచి
 జం. వాకలగనుంగునూరులతో నొక

వారిని బోవన కలి కెనువారక

త్రురురుర వయస్సే హ శలుముల

వారికి..... రికి బడి సమేళముల
 రామలక్ష్మణులొక మజి యెవరో

తేమనైనా మినుత తేమిన్ న్నరో
 దామిత జేద ముఖాన్ రిసన్ న్నరో

తేమరు జేదము వెట్టి నేకత ల్

కొవ్వన త్తర్కము పొగడినునా

రవలయుము తక్రలే గని తునా

ధాగవృతముగ నొక యంగనయనియెన్

జా వగనగ నిలపముతో యెగ యున్

నరపతిరామునకురాంజ్ఞ మొసంగెన

బరసింబనయాపద్ధతే సనగన

శరతుడు వనిరయ పతేకకరును

పరమ సునులుడని ప్రస్తుతే బరగన

జో. పరాత్తయై పలుమూలముల శత్రువును శరతుడు

సదత్రరాంజ్ఞము వదలిహరి ప్రార్థింప నేనుబుండు

జా. శరతుని నెగరాచరణము విన్న

ధరదుఃఖ దుఃఖ హరణునెగ

దరుణియది యల్పమరయంక వైష్ణవం

దరముగాదుమన ధన్యత యొప్పున

శ్రీని యొక తే దెబ్బవని తొలమున

గనికై కప్పు ప్రోడగజాపమున

అనుగ్రహింప న్నవినియొక్కెవరా

జ్ఞానసగబని వేదనియ నెదయరా

నియతి వేసిన నేత్రోత్సవమున

ని ప్రయము మన మేడవిధికిగతమున

నయమెరుగక మనిగతర్కగతులన

అయంవరవిషయ పక్కణగతులన

మలహసతనింద్యమగు మనకున

గలగన మృత్యునియ వేతునకున

గలదని మరువృత్తగతలవలనసరిగ్గ

వెలసె బ్రతపల్లి నెలమి బ్రతేపురిగ్గ

జో. వరవిద్దిసింహులవాసులమద్రయారగసులనతలీల

ఇతమకుగనుమార్ల జనులను భాగ్యమువెలసెనుబాల

చా. స్వగుణాశ్చహితరామగుణాదలగ్గ

దగవినుమరాముడలమరుమిథులగ్గ

ద్రగుణతీర్థగమనగరివతినెలయగ్గ

సగుణతయియతఁడుసయ్యెగజనియెగ్గ

రహిమదీసితరామపదములగ్గ

విహారసల్పనోహితవటువృలగ్గ

బహుయతీర్థగులపకవింగనుమగ్గ

జోహరియేని పరుహరిగడుగుమగ్గ

వారందెల్పుద్రాణవారలవినుమగ్గ

వారికేజిసల్పవైశవమిడుమగ్గ

జోరివారుముగురారయసాజము

గార్తరనువారలవారిగగనిముగ్గ

రామునిసతగుణామిప్రేనిమే

మిరమార్గంబుగ న్నందికంటిమే

దమరిదురమనామృదుకథలగ్గ

రామకథలడిగి రహివినుమొదలుగ్గ

కవి. పావనయ్య ముమాంశమున నింకొకటి నానందము
 పాశ్చాత్యమున దళమరుగ హరిస్తరిం దుపసృమం
 బా. అందఱ సప్తగయన బాహువుల

గ్రుం దముగలుగుట కనుగమసుధలం
 బుం దుననుచు సానందతఱచో... క్

ముం దురాముగనము దమన్తిక్రొవళ్ళ
 జనులందఱులహమ హైరథములన్
 గనుచురామ వక్త్రే నమృతమవలం
 గానుచువిగిదిలాను బై తనువులం
 దెనయకంపమున నగతిద్రేమలన్
 సనాడమం దాకేనా తలగతం

డిగతులమణి యయియెసగ సెట్టులం
 గగితంబుమగు హుడగిత శూన్యమున్
 దనువెప్పెను జిక్రమం దెనగమున్
 కనికని హరిలక్ష్మణుని తలయన్
 యుగజయ ముచ్చారణన్ యుగమున్
 గానకొనిపురి కిరయు పతేవత్తునన్
 గగనక్షుంబునులుగనిది ద్రోమగ్రానన్

కవి

— అప్పుడ తనికేహరి ప్రేమిగలే

యహింసలే కేల వెట్టులంలే

తిష్ఠన్మమినునకు ప్రహ్లాదునుభవితి యాగమృతమను రిలె
 ౩౦. ఎనులురాంచ మై త్రీ నవగతమై

కనిముండవజా ముగ సప్తలేమై
 చనిగచ్చావీసరణ బలముల తిన్
 అనినివసింబరి వనిరాంత్రీ తరిన్
 దిగముజ్జమా నని నితి నకులమణిగను
 అనిగనిరాంత్రీ కైగని రాముడును
 మునుతే చెనుదా బగతెయ ముగలం

గనియెరాంచ విరహిని ఇరళినిలన్
 త్రిలే కృగున త్రల సంచరి కగుగలన్
 బతివిని శౌరాకము మవేగళ జూదలన్
 దలేజా ప్పులలా ప్పులే దను వెగయన్
 మలేమంతల నిలత్త్రులుగని యనియెన్
 కలయిదిమంబదికొ దుకతిగమె

కలుకు విగంబుడు బహులశౌకమా
 కులమనిస్సంబం దుచ్చ తొందాగం
 బెలమిజేసి హరునెన్నెను లోగన్

భంధం. ఇరాసురులను కలు గు సొరిది

బూజింబరియువరుడు తదుబ్బిగం. ౩౦
 త్రురదిగనును సరవినుండగలరన్ భంధం శివశంబుగం. ౩౦

తూరతగతగని పత్ర రథ మృగముల దరుకతేనెమ్మది
 దరముగగ వగచరుల సర్వము సరసి చెప్పిరిదారునన్
 సారరా. అప్పుడు గుణవార విలసందిన సలిసన యనుడలండు
 సద్గుణవతగుడయివారి సప్తమ జూర పుకణుడె యొక్క
 పా. క్రమమున నరతొగమనని దానం

ఋమది సెందరా ముడు వగ లాగిం
 గుములనారేడుకగు గొనిచతురం
 గుంబుమొగని వచ్చుఁబారి దెల్పంగన్
 ఆరసి పితృవనగ నరతావముల్
 నరములగుచు మది నడతె జేదముల్
 ఎరగ సెంచెనొకపద్మలే పొసగున్
 నరతొడ సెండువలరుడు విగదగున్
 అనిలత్తనాడప్పుడతనిహృదయమున్
 గగలుఁ గని నయకదగన మయమున్
 గనిరామునిపెంతనిలని యనియెన్
 వినుచుడుగక జెప్పెదమలేయెనయన్
 సేవకుడుసమయంబుతోకుఁజొకగన్
 నావృసర్వజ్ఞు నృపవరుడవదనన్
 దేవరకనుగుడ ద్దనిద యెదన్
 నామిందుమోంఁచుపగిది అలికెదన్

కో. నామదిశుచి సరళము శిలు స్నేహ నిధానము గున
 రామగుండు వెదగం దతిని రహి సర్వకృత్యల పంపాన
 ౩౦. జ్ఞానరూపవిషయస్థితీ ప్రాణు లేగన
 గావెంగళయగు గననగు నదనన
 దేవా శరమడంపిలీయు జ్ఞానం
 ధైవెలసె ప్రాణుయలేగతీయె గన
 త్రిలేఖ రాజపదమంది సునాళిన్
 గతమువేసి వగలలే కే గురిలేగ
 మలేసిను రిప్రసి గుమం త్రయ న జెడగ
 వెతపటి-రా రాజ్యవిధి సుండు కడగ
 పన్నుగనకంఠ కౌగిలీ రాజ్యం
 యున్నెతివేయగ నెన్నుమిప్రాజ
 బక్షదమ్ములే హయగ-రక్షముల
 మున్నుగానదలి మొదియుం నదముల
 కంకయు స్వగొగలేకొయిం డగ
 లోకమెల్ల వనలీ నడియెండగ
 వే కౌనియెవ్వడు వేచ్చును శరతున్
 వామి డోసముల వట్టి గు శరతున్
 కో. త్రిల నహమముచే విప్రలక్ష్మి కై
 నెలగురు సలేగతీమి

నిలచే నుడ దర్శనం వైడి ధ్యానం

నెన్నతల్లములిక నేర

బా. స్వరప్రసంగం సహా ప్రాణమని

గరమురాజ్యపదకలంకముగనెన
అరతుండు పా ర పాయమువేయు

అరణ్య శేషముల రహించా యున
అవడ సమింపానక తేవేయు

సుకృతి నీ నున్న జూరున సహాయున
నికల మయ్యెనని నీ మొగము గనన

ప్రకల మగు ననుచు రణకు తుకమునన
సనితకడడి మికి నెఱిగింపకములన

గని ప్రాణ పదరమమును దగదు తలన
నాని సామిం యింపును చిలమి సహం

ఉనకగునని పత్ర నతుడ యిమహిన్
సరవి నాప్రయపూరమువేసెన

అరతు సహింపంబాడి యుచున్న
గరముమదిని కల్పితను నాగ వండు లం

అరగున రవిప్రభు అరముగనుంట్ల

కా. అరయన్త్ర ప్రకృతిలబ్ధిం మునముం డప్రసిద్ధుడ
గీరప్రసంగం అదహతశూరళి వేరు దగునె యిటులుండ

30. అనిసూత్రోద్భవ యుగవారరసము

శివయునుమహాకమునజటాచయము
వెనకతట్టి తారాణనిహిత శకున్దే

ధనుర్వశరముశుభిను బాల్చివిసలేడయి
కనుగానుమిదె రామునివెంతయసలు

వినువిను న్నవల నీత్ర కనువ... సమరమా
మునుగంద నిన్ను నిరాదృతగాం

నవలమి రువ్వుల వేళితిసమం గానీ
నవలసమాంబముసంగతమర్త్యన

బ్రవతించెదన్మృత్యుమృత్యు ముయ్యన్
నికటకనికర ముకటహరివిదన్

లమముకే సాశ్వతంబును ననియిలన్
అనుమనిసోగ నివచ్చినయ

తనిచడవైదె దస్తాణుడడతరియా
నినిలిచి సహాయకృతేజరిపిగయె

నినిజము శపథమునపై నానియె

జో. అని యాంజ్ఞానదుగునతనికని

యలేరోప్పునిగాంసెంచి

వినిశపథము సురకటకలత

జనసెంచి తేరగాంచి

పా. జగమున న గణాంక - నపుడద రెన
 గగనవాణి. లత్యుణ బలియొన రెం
 దనవర్ణింబితేన్ద్ర జాయ తేజం
 బగునె పరులకుల గనునాన సూరిజన్
 ఆ సుబత్ములంబున కార్యమనం
 బనువిహారమలే సల్పి మరువనున్
 మునువేగఁజేసి వెనుకఁబం జెన
 యున తఁడు బుధుడై యని రావళ్
 గనిగమమున బుధులిని రని వల్కన్
 వినిలత్యుణుండు మనమున నల్కన్
 గనిగలేయు రా యున్ద్రులను దగనిటు
 లనిరి శుభనయ కతిగ నృపస్థలియిటు
 అదియకారె నెల్ల నం భునిజేయున్
 విదితసంధు సభ విడు వడజే యున్
 మది నెక్క సుమలే మనభరతునికొన్
 సుదృశునిగన విగజానముగగడంకొన్
 పారిముఖపదమందిగనలేని
 నందిడు మలే మెప్పుడై గ
 నిరి తండ్రి బులిక కడు మునుకు
 — జేరి కలమనె జ్జెన

కరే.

చా. తరణింగప్ప దివిరము దువారము
 తరణి హరియ ముదిరము హరి పదము
 సారదిని నునగ స్తుతంబు ఇల రప దిగలే
 బరగువాడమి త్రమ వాయునన్ద్రస్థలే
 హరియు మేరెనురు మశక పూత్తేలేన్
 ఇరళులు రాజ్య స్థురణమది మలేన్
 బరగునె లంక్ర శప థమున శప థ
 మరయ ఇరళు సమం డెన్మై డెనుప థ
 సుగుణ త్రరంబు గుణ బలంబున్
 దగ గల పెనా విది దాని శోభన్
 మిగుల హంస గరిమ త ఘోష
 శనోర్తి జనియె సన్న లే మెలువన్
 సుగుణ త్రరంబాని నొనియ శము
 జగతేనియె యున సరణి శ్రమున్
 మిగుల సమము ఇరళులు గుణమున్మెగడున్
 దెసి ప్రేమ పయోది ముసుంగు నడున్
 సు రలచ్చుడు శాము పలుకు విని
 ఇరళున్మై నెగరిం బ
 హరి సమాన ఘోషి వెడ నులు
 సరని చొగడి యదిగా

చా.

౩౦. పరికరి శరణోసి శ్రవణమృదమిం
 గలుగమి ద్దర్శమగలేయగి కడిమిన్
 నవినాత్మ తృదస్యల తనుణముత్
 బలుకశక్త్యము తెలుపాతమపణముత్
 ఆనవిసిఫితోహరిలత్కలులం
 దిగసుజమింతసి యనదనునెయిలన్
 అని శరణుండు బృతన తోరంతోన్
 ముసుకలుమంజరకేసి యందంలేన్
 చేసిజనుల నచ్చెంత నెలిపిజన
 గొస సచివ గురులనియమపద్యున్
 నానీతొరారమాంతేకమందం
 దానండుతమ్ముడులేగ తొంగంకన్
 చనిమాతృకృత్యుగ తొంటిగలేన్
 తగు పొందునూహల నలంగుమలేన్
 ననువివారు జనకుండ దశన్
 ముసుపున్నగోతనని యెంచువగన్
 డో. నను మాతృమత స్థితీగగని
 యెనదుకునదియల్గాంబు
 యునుడుస్వదర్శముగనియె
 యుముత్తమింకునదియె యుగంబు

౩౦. దురుహంశుడని మొన్నిరాముడునను

ఒరిహరించువే కరసి స్వేదనుం

ఉరిదియని సాంకుశ్చదియెటులయినన

గరణమురామునిచరణముమానన

రాముడుదోష నోమముదెలియెన

సామిగా కతడుజగతి స్మరయున

గామినముస్తో కమునిజామో

ప్రేమనిష్ఠాతం బెద్దలునిజామో

అనుచుసంకుశ్చయిబుడిగరుగున

జననికృతిరామస్తతదొలగు

గగడచుగటి శైర్వనియ తిమిరం

గగలేనిమవేగనికాల్పదజేరన్

అప్పుడుశరతదశయంబుర్పురమునం

దివ్యచుగళిగటియుపమబడిగగన

సపటుశూరతతద్రుపల్లెగుహుడున

హో. అంతమాంశముననుగతునసంతతిగనిమనిజేరు

అంతదొరగుమరిహర్షమగు సంతమునవగుమారు

౩౧. స్వేదకవచనము చెవిదవులసతం

జావనినదియని మొన్నినిజాహితం

బయివెలయు నా క్రమ రంలేక మందెన్
 బయివనములంగని క్రమదము అందెన్
 అస్థిముత్తై ధార్తృడందినరాలేన్

మున్నుబహుపాడ మొనని యున్నాలేన్
 అన్నగు శేకముల డని సుఖ గలెం

గన్నప్రజ సారతి గలిగె యదనలేన్
 వరరవిరాగ సభవవన శేకయము మ
 సరళవర్తి శైలపురగాంతి శేకము

తీరామ వివేక సరపతి తీరా

. మరలే అత, తో రప్ప రవన డారా

వసుధార జనిపతి వా సమంబయిత గు

ససదృశత రగమానసంపద పొసగు

ససమభూ స జాన్య శేక గతులన్

బుసమార సుఖముల డయు ప్రజతులన్

పో. వివేక సరపతి మోహం సృష్ట పృథుగమోడ బసియిలు

సతైరినారాజ్యముజే సిక్లదాడ మొనర్చులు మింబు

చా. గహం నా క్రమము బగ్రామగగరము ల్

బహుభగమృగాళ ప్రజలు వ్యాప్తముల

మహిష్ వృష్ శహం రిమ ల్, గజంబుల

విహరియవై, రవిది రహితంబుల

౩౦. చతురంగబలము సొంతిగ నెంచన్
 దళగలే నందం దకడు బరియొన
 పులేపరస్పరము జొప్పడదూరం
 గలేతో ధ్వనిమంగళమగు ద్రోరణం
 తలపింపగ ర్మురతలేరవములతేరా
 సులలిత చక్రారశుకచి కరులే వెరా
 నవిగణములు ద్రోరయగ నలుగడలనీ
 బలసిమయూరంబులనెలలే వైదలనీ
 ఫలపుష్ప వితలే బరగు దకులలేలు
 దలపరాంబు ము శక్త్యవేకననలు
 త్రెలయగమృదుమంగళమూలమనన్
 తెలయునమాంబుము విపిగగలేకనన్
౩౧. అచ్చడతడురామసిరి శేరాంబ
 నరసి కేశియమమయిన
 తతపరిపలముగగుము నివ్రేలె
 తగుస్త్రేమసుఖము ఉగ
౩౨. నగ మెక్కియప్పుడు గురువుడు వడిగన్
 డినియంత డి ఇరతుగని డోర్పుగ
 వెగయింబి బహుళవృత్త వితలే జాళి
 దగునొక్కవడిము దడి మ్మెత్తిపో

శాసనము. మనఃప్రసాదము దనరున్ మోత్రులన్

సనాలరత్న కిసలపల లోలన్

మనఃప్రసాదము దనరున్ మోత్రులన్

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

శ్రీమద్రామాయణమునందు

సంభవించునట్టి సందర్భములందు

మనఃప్రసాదము దనరున్ మోత్రులన్

సంభవించునట్టి సందర్భములందు

మనఃప్రసాదము దనరున్ మోత్రులన్

సంభవించునట్టి సందర్భములందు

మనఃప్రసాదము దనరున్ మోత్రులన్

సంభవించునట్టి సందర్భములందు

మోత్రులన్ మనఃప్రసాదము దనరున్

సంభవించునట్టి సందర్భములందు

మనఃప్రసాదము దనరున్ మోత్రులన్

సంభవించునట్టి సందర్భములందు

మనఃప్రసాదము దనరున్ మోత్రులన్

సంభవించునట్టి సందర్భములందు

మనఃప్రసాదము దనరున్ మోత్రులన్

సంభవించునట్టి సందర్భములందు

శ్రీరమణగఁ గొని వాని రక్షణ మొదలన్

పరమమనఁ గన్ముని సొంతరించుచు నాం

శరణి సమాగమనమున గనుచు నాం

నరుగు పడనాంబ యత్న తీర్పు గమున్

పరగఁ జేయన్ పరగను జగవ

కురిసి విరులు పై గడిచి మునులు నా వలుడు

పరమ స్థైర్యంత పరమరక్ష గడు

శరత్వశక్తి యులు పరగని యెడతలన్

నర నరగతి విపరీతమె టులన్

గీ. శరత్వశక్తి శరణుపొందు విరహగనము నమదింత

గురవీత శక్తి సుఖారసము సురదగపుడు బాకటిం

బాపాయి. యనవగలోక్షణమున లక్ష్మణుడొ

వనవరయుతు లగువారిం గనఁడొ

యెను శరతుఁడు ప్రణని ముపావనం

యనిజీలశత్రు సనన మయ్యె దనన్

కని యెపరమార్థ సుఖానికి మెగయు సుఖానికి

నెనగా నాశ్రమ మెగయు శరతునికి

నని యెను వగలక్ష్మణుడు గనకన

కనియెనతని నతడొగర నెకుటన

తలుచుట కతికలక్రతులారానారం

మృత్యు కంధమున న్న విమల భారం

మెలయలు నల పయినలకు నీత తేరం

నెలమెనియెన పుడొయి నీత తేరం

మునివేషితరతి నననినమారుం

ఉ న సెకమో ధనువు సెక కైరం

బిగినము (ది పుమగు రాముడు గన్

సంగుల గన్ తూ. గనియె నల్ల గన్

అ. మునులనడుమనీతం రాము బెనని జ్ఞాన స. మ.

మెలయలు నల సునకై నందములకె నకెగ వెలిరి కం

మృత్యు గుమలతాం నపుడు శరతుం

ఉనుగత సుజగుఃజ నికరము జతం

గనరనిమునిదండులు గతన్

గనివాకిరి సాగ యని యొరగి త్రితన్

ఇతి రసిమిల్ల సుడియనిలత్త్రుణుడం

శరత నమస గ్రామి మపట్టి నమ తేడం

యరహి నిరుగడలనాంధ్ర వినుసమా

దరసేవల ద్రాగర హులుదరమా

అనినిలత్త్రు సుజనియ తే సేవన్, గానివాతశాంతి

గనునిను తేవన్, గనియుండియ ఓ నవేని

ప్రేమనతన్, వినుపింపరాముడునుగని సురతన్

భాషా చరిత్ర. ఇక్కడ గూఢాంశం ఇక్కడ వేరిం
 ఇక్కడ దూరం వెళ్ళి గూఢాంశం
 ఇక్కడి నుండి సయ్యన రాముం
 దక్కని మయి పై కెక్కిన ప్రేమన

దిరమగుమింపలభరమనెనతడున్

విరులంగురిసిరి మరలంతఁగడున్

దో. రామఁడుశత్రుఁలు నిగలసెఁ బ్రేమకుహఁసాన వింప

స్రేమభరతునతేగనియతని సౌమిత్రిగాంగళింపె

చా. పిలచుచు శత్రుఁలఁబ్రేమఁజేదం

గలసి గుహనఁటల నెలయింపెముదం

బలరగసకలమునులకుఁ బ్రణతులన్

తెలయింకాఁబడలుదావెనలన్

భరతుఁడనుఁజూతొంబడిదనినీతం

చరణసల్లరజముగిరమున స్మృతం

దరముననిడితొన దయనతనతనిన్

శరమునస్మృతంబుచేసె దావెనన్

ఁనుఁడతఁడుజక్రి దనమై మఱియన్

జనకజదయవన సంగలేచిడచన్

మనసుగననతని మతే డ్రుతేనిండిన్

మనుజుసమాజము మాత్రస్పృదియుండిన్

జనులుస్రేమ దమమనసులునింతన్

దనకుస్సస్స బంత మరలయుండన్

గనిగుహఁడంజు గొని యిల్లనియెన్

విగతేశ్వార్యముగ విశయంబెనయన్

జో. సామిస వజ్జిష్ఠమున పొరజునులపైన్య సచివాళి
 ప్రేమజనులను నినుజుడ వెడలివచ్చురికెహళి
 చా విశయయువండురయువారుడుగురునిన్
 కనిజనకజనకడకడ దేవరునిన్

వినియమించుచునీవేగమవిగతం
 జానక జ్యోతి ననుజుని తెరాసుమతేన్
 గురుడు రాముగనునొని భర్తృధురం
 భరుదీన దయాంబరుజూచకరం
 బురమున జేర్చుగ నుత్పల్లుతులయియం
 దిరామ లక్ష్మణులురమునతాయన్
 అప్రదుగుహుడుప్రేమపులకితాంతై
 యుపరిసిజ నామమానినతుల్యై
 తపసిగలసియో దనరు ఓనెనరం
 దిప్రదుమిగన్నగలే భువేంజానకం
 అతని రాఘవాంజ్ఞు సున్నక్తిన్
 సుతంబువిరుల నదిలేబులుక్షేత్రకేన్
 దతముగగురింపి తరచుకనమిలన్
 మతముని గుహు సమమాన్యజ్ఞానులన్

జో. అదిగనిమునియలరుగునతని నతిలక్ష్మణముగజాంబ
 యిదిగిపొపతిజ్జనకపుత్ర విదితప్రజ్ఞావ మెంక

చా. సవిత్వకు తే శుడు సతలజనతయాత్రివ శేనం ౧౧. దెలిసి వరదయా

నివాసమగు ఓ శు నెరపెగావము త్, బ్రాడళంబె శుద్ధవతి నామం.

సానుజు. డయి యుప్పుడం దర గలయును, కా నరామునకు దారతేయాయనె

శానుమంతుడొకడుయి ననుజాయత్, నానా ఘటముల నవిధలుగాయత్

పూని నకరణి యుపురజనులంతేన, సానురా గులయి యన్లు హలెంతేన

మానకపుడు సన్మానముజేయన్, కాను నురాముడు తల్లు బుడాయన్

చనియొకలకై కనను స్మృతజావంబున నాదపతనమున ఘనసేవం

మునుకాలకర్తముల నియతేవలన్, జెనుటోసమూర్తి వెడలించెకొలన్

జో. అందరు తల్లుల బోధిం - యని యనియెనిజ గమ జూదిన

మిందుగొల యెరికనియతేడుచొం దుచ జిత్రై వనమూన

కా. ౩ దపనకుంధతే పదనతులగుచున్, గదసితి ప్రవరకంఠల శనుచున్

పదనతే గావింపనుమాంగం, విదితలువార్ధ వింబక సంగం

విదపసుమిత్రం బదనతే గతిమం, గదసి తులదాలింకనకృతేయమిమన్

వాదలి దరిద్రుడు నూరిధిగ గతేనీ, ముదమందిన శ్రీయముగమందినతన

అవలసాసల్పయం స్మృతనతులయి, నవప్రేమ శీధిలవర్తగతులయి

ఎడయెడు గన్గీరాంశిదేసన్, గవృలుచూగరుచ సవిగమ్రుచేసన్

జననిగారవచ్చుగననిరాముడు, చనదుగుణాశ్రయమున గనగగురుడు

వినితెల్పి పృరజనులంజ్ఞజలం, జానరుచో టులందుండిరికడలన్

జో. చురిసొమిత్రై వరతులపుడు గురుజనన్ విప్రై శి

పరమమం శ్రీతతేత్రా శ్శడవ వాసమునకుజనిరాం శి

తా. యోగమున కే గురువరుల రణములయె న్నమానిత వారన్ గోషమంగళము 7

మానిసతి గ. రుమాని సులపదంబుని జివె నలయునె ముద మెదన్

అత్తులందఱు న్దరా త్తన సంత, హత్తిరన్ద కవళమందు మరాళుల

వృత్తినడవరా వృత్త శునాళుల . . . . .

జనకజ వారల గని శౌంకమునన్, చునికై వచ్చేతము సహింపకను

దనసుకూలముగ నడవవలె, కనుగరకృతమగు కర్మఫలంబె

విదపజనకపుత్ర హర్షదయమునన్ద్రులీ, గని కనుగలువలదనుల బృతేన్

గదసె నత్తులంగరుణ మత్తరి జాదతి ధరసలమె నారి యిది సరిన్.

శ్లో. యోగమున కే గురు పదవిగవే జారి గూర్చి దరిగని యాంధ

సౌంజ వారనితి సౌంజాన్ద్ర మొగర జెందు మొర వండు

తా. చిన్నవియెను పదేగనమునకయి, యన్నవారియొనటెనురుడని కయి

సన్నతేని కథ సంగతి యెంచె, గర్జనానిపరగతి విసుపించె

→ దివినిర యుపతి మదిశౌంకమునన్, జాదతిని జరాగమున బృతమగుమున్.

జాదతెనని తలచి యురు వికలతేనం, దుతలచి మరివందురుచే దన్దేన్

మరి శుకరిగమపులుగు గాఢువం, దులత్తుకాండు మైదిలసు తేకయివం

దలరకవినిగృహకారలతొరా డన్దేవిలపించి, జగవిసరమయొరా డన్

మునిపతి విదివశమనిదెలిసికొన్, జనముగమందాకేని దాములత

మునిర్జలముదేచ్చి నియతినవేడున్ గని యాన జేసె నార్జములకడున్

శ్లో. అనిజనితెలవారగ నవికలుపతి మునియాన

విసయగ్రద్ధావిది శ్లో. బృహస్పతియలననమాన

చా. శ్రుతి విహితగతి అత్యు శ్రుతి శోధి వృత్తి, తతి తమస్తర తి సతత నిజార్తన
 కృతినిశమంగ ' కృతి దత్తాంతం సం, నతమహిమాన్వతుడయదువెనన్
 తివాహనముజమై కృత్త్యమున, దేవా శియు అత నిశ ద్భయమున
 జాపితోడు యోజరమచావనం, తావేళగుండులందరును గనన్
 విదపగురు నిగనిసదయత న్నీచలీనే, గదనవగులకములను గలకన్
 వదలరునను అలలు దర్శనమునం, గదలనిపత్నీలకర తివనమునన్
 గృహమహావతి నావిత్తడవిన్, విప్రత్నీని శిరివి యంతతేనాం
 స్వప్న మొనరు నగృహప్రదక్షిణమున న్నగ్గపిం చుననతగనిపుంగనుమనన్
 తి గురుడుగురు శావలయ వనమ యురజనంబుని సుభాంసి

కరము దినము దినద్భయముం బి నిగ్గంబుం గుంజింజెను వారి

చా. వినిజెనులార యుపి యువచ నమ్మన్, నగ్గియునుం . . . నగువిధమ్మన్
 గనిగురు వచనము వినియం బచనంబునుకూలమునాచె నగ్గి యుదనన్
 కలుషరాశిచృత్యతే యుగమంతా కేనీ, అలము ననెప్పుడు సైన్యముగాముని
 విలసత్తన మంజములగని దండం బులిడుం నగవనిమోదమునిండున్
 నిలుగుండువృత్తనకునిర్మల అలహం, గలుగుండుచృత్యతే లనదనిలయున్
 వెలయునదవచ్చి విప్రయమెల్ల లన్, ఫలసమూసుగలే అరగుంజాలన్
 నీలాతరుజ్జాయలతితవిచృత్యతేన్, వెలయగలుకుండుగతిచర్మనగలేన్
 కలగుసంకుసంతనముననున్నన్, బుబుదెరగు శుభదకం యయన్నన్
 ది. అలరుచు యువకా సారముల, నగ్గివిహంగములు త్రూయ
 కలిత స్వహ వేదగవిడిచి అగవృగమ్ములునుతాయ

130. అప్పుడు చనవచ్చునది గాని అతని సుపరిపక్వమగు శిష్యుల పుత్రులతో
 అపరిమితఫలాదులగు నామములు, నుపపాదించి యుక్తపుకరిగా
 విద్యయములతో గామును విద్యతో యుక్తపుకరి, కనినాచూడులగణించుచున్నది
 ఘనమూర్ఖములగుచుండక నెరా, వచ్చి పై గల కర్మములు నొసకయరా
 ప్రేమమగుచులయి పక్షులతోరాడనే, మేము భగవంతుని ముఖమున
 రామకృపగలిగి రహి ననివారం దామృదుసా రుచి తగలేమి రతన
 మరుస్థలమున సురనది పడిది, దొరకె మించుకాపుదలిన, మునుదిన్
 మాతితుల పతి కృపనానుము ప్రజలనే నరపతి గలిగెని హరికనిం దులన్
 దో, యిది మదిగనిసం కెరాచంబువదు స్నేహదయలు

యదనమమ్ము సుకృతులజేయ నిది ఫలాది నామము- 13
 130. రామభావలరా బ్రయమయ్యెన్, నేమమెది భావనయనెయ్యెన్
 జేమిగాకె సగసెంతు ముదళమున, సామి మాకటలు సమిథలు కనమున
 పటపా ప్రాకార్యపదవదలుటా, లటసేవమాను నడిచిబ్రతుకుటా
 నడిచి వహితనాయత్తు, లవమిన్ గాని, మునుది కుజాతే సులమున్
 ములచవుత్తులం దొడగు, కువార, సలములు నిగ్గలుంబును సుగుణా
 కరధర్మముల్గిన్ నెరుగుదుమె, సరిత్వచే కుపటి గట్టుదుమె
 అని రఘునందను ధర్మజ్ఞులారామనా, యిందుండి నాభువ, దలంగితిమన
 వినిపరలభములు వనచరవిలేనే గనిపొంగడిరి తక్షాగ్గ ఘనగతిన్
 భంకః పురలుసులు వనచరలు నులభాగ్గమున నమంబు మహానురా
 గంబున సుచరణములెనయగను మేళనము భార్యణ భంగిరి

మాంబునుత ద త్నేహనవమోదము గనిముదంబునవమ్మున.
 తోరమున దెగులుడిరావంసినయకయి అజనముజేసితిస్రక్కుననన్
 సారతా. కలితచరచరీక్రిమింర గనిలనులనుదిగముముదము
 జొలకతివర్షపుణార వెలయుచుండుంకముల ఇది

చా. నరులకునీవానాయక పదస్థగ రుచి బగలుపుటి గణి జరిగెవెనన్
 ధరణిజుబుపరుపరకన్దేవం, నరన్ బ్రతిష్ఠన్య రుచులకేవన్
 తిరయ దస్తాయనతి పొంపింబులు, కరమువారు ధృవేగాంబురి హిత్వై
 వరశంభవకసౌంధేశలీలన్, హరిత వెరుంగరుకట్టలన్
 ఆనువాచముగనియెనునైకవనిన్ గనినీతనురామునిత్తులునిన్
 తనకూచురయము దళిగుచ, డుం బనవుయిది యాదని వగకడిమిన్
 హరితైరిప దము నరకమునందుం గరముదుర్ల ఇవచు గవిచుచేయండుం
 గనిసున్యతి లోకన్దన్ కజినులున్ హరితాచీకేవనం దియగులన్
 గనీ. నిదుర తేలినాకతివి బగలునెరయమి ఇరయండు బాలి

దెదనిన్. లమన నడునడతి తెడలనిమింనవనె

చా. శాలియాతి నప నే జమమాగతి కాలమగద ర త్పకపంబునగతి
 యాలాగ మ్మెన దెట్లు బరదుని యేలొలవేయ నెంకగదగునీ
 గురు నానగం. గురుడునువనవారసలేవకలు రామరుచగ నిచా
 గరకనన్ గావ తయుమరలింబున్, దిరముగ నేనునుదెలిపెనన్
 కుసమయంబు వినియగముడుపట్టుం బస నెదు తెండిప త్తిగుగట్టున్
 గనరున్దేవ తెయక్రి యుక్రియమచీన్ శాసగ దనియేడు బాగులువననన్

రాతిరిగిన మాంస మయి తెలివారనే స్థైర్యముడయినా మ సత్తవీయారనే
మాతల బంపి మృదులము నీవతికినే, జేవముపడేనే స్థైర్యగనియునీకినే

జీ. గురుపాదకమలములొకటి భరతుండుగూడుచుండే

వరవిప్రమహర్షిగన సమక ప్రతతయుస ఇగూర్చుండే

అంతవని ప్తండును రూపముగా, నెంతయుస ఇచ్చిలుపొంత నతేవిగనా
ఎంత తెలివితే తెలిసె భరతుండున సంతస భక్తిన్నమీదురాముడున
ప్రవశించు సత్యార్థవసంతాదున, రవితులచిగ్రుత రక్షణాభ్యుదయ
దివిజహితకారి నిజలిగూ భుజుండున, సువిదితరుడగు ఇంద్రుని పుడున
ప్రపంచనిర్మితపరచతురా సైన్య ప్రవన్నరక్షకపట తురగా సైన్య
విపరీతభక్తి సంవిధానయీగౌ, త్రైలోకరాజాస్కార భుజ సైన్య
సకల ప్రభులార కలంకముగా, నకరూపులార కలంకకరణం
నికరాము నాజ్ఞ యిందరితలలన, ప్రకటించు నొప్పక కగునవలన
జీ. ఘోషమగురాముని మది దెలిసి మనమహి తమగుగతి నెంచ

యె నని నిస్సరాగతే సమృద్ధము గనిసేయడగునటించ

జా. సీతాపతియొక్క మంగళి, ప్రతీకరమగు దీపితమునా నివే
దేతమున కలబుడెప్పుడుమీరల్, నేతపురికగు నెయ్యచ్చమేరల్
పరమాంశ రసస్ఫురితంబగునా, వరమునివచనము పరమా శృంగార
కరణివిని లోతులు రుద్రయముమతంబరగునుండి రుద్రరహితగ
ఇరతుండు గీరమున ప్రణామినియవలన కరములుగూరిచి ప్రమాదతరలం
బరయవేణులొప్పు సయితముకుత్, సరవిధం దరికి బసతులు ఎవరు

చా. కృతకే దధిగపల తతేవిది తా సగుగ్గ, హతామమగు ఇతడాశశు ఇమగు
 విదానా ఇగముగ విది గతి యిదయం, కతేతమిది పరకృతే అది సేగయన్
 గో. అప్రదుపాపం మందెక్షలుది యల్లగా య సయమన్

సప్రదు గురుడు గురు హాత్తు ఉయి యని యెనిట్లు అనుచున్న

చా. మది గృహరాముడు మరులుంగలనై నదద్దుముఖులంద బుమరుదమన్

సదిశ్రావలుమీరడవియంగుగా వదలతెచారము వినికకయరా

మనముగ బుద్ధసంత్రాత్మన వేండ్లి నానియం'ది సంతానమొకంటిన్

వినుమననస్కుడివిని యాశ్రావేన, మనమలరగనానితి యునరుచితేన

జనకునికాలంబున రాముడు పద్మయోగిగ నలీ కన్దున హి త్తునమరు
 యునమనితి అనులుచిని శుభదుంభిము, వెననుస్క రాణుతెనని తియోకమ
 ఇతమడుని మొముని పతి తొంగంతన్, దిరముగనాంతెక నావస్థంతన్

తిరనివనినందు నంతలు నదికం ఇరాంతలమునం దెన్నికననికం

చా. ఇరానీ కయుతు తీగ్వరులు సర్వజ్ఞుడనాదెన్

నేనుదిరుగ అతినాతేన్ గి నిజవచనమానమన్

చా. ఇరతుని మహిమ యుశక్తి యువనికని పరమప్రేమ సజా యుత్తోహని

పరశు డయ్యెను ఇరతమహిమతో కరాణీ తాచినుగ్గ రమణిమనియతే

అప్రదుకాం టు ఉగ్రపాంయవంశం దుపాన్యతరమదగపడదెడెని

హంపదవిగంగనె యదిసింధులంబుపత్తిగి శ్రీ పగమెయిలన్

మునికృతీ కర్తగ నియతడెంపెన్, విగతినహండానకముల నొగగున్

మునులాస నముఖమునని నాం తన్

మునివరుడు దేవగుండు మనలంబున, గదిపతికెనుదియ్యనివాక్యమున
 ఎనురామాంధర్వగతిగుణముల, సజ్జాతంబున గననాధర్మముల
 దో. సకలాలంకారము విశిష్ట సర్వభావములు గండు

ఎకస్మదజనజనాని శరణహితముజేయుమిందు (దుపడన్
 యా. ఇదివిసార్థుతస్త్రిపల్క సరళంబున ముడి, పచ్చగదుజేవనదియు.
 నాయాశయమే నిజీలరక్షణమనగాయరానయే కరణోయ్యతాము సతమా
 నాయుక్తమునన్నిరివిల్క గన, నాయాననిరముననేజేడుతు
 నేగాయెది జెప్పితదియెందున సేకన్ జన్మేదిగన్నముని పారిసత్తమేదన్
 నాదగునాకల శరతునన్మోహంబుదివిహారమును డివితిక్కాహన్
 తలకెదుమరియుం దదర్శమతడున్, తలచెవేరునాదెలిసినదికడన్
 నిలిపిజేయును ఇనియతికేలగున్ దెలుపునర్థమాదిదేవుడెరుగున్
 దో. శరతుని పలుకొద్దలీ సవినిపై నొనర్చుచు విహార

మరని స్మరణయన సరళికాశాని గందిజేతు శృతియార
 యా. గురుడున్మోచుకున్ శరతుడు గనియంబరసిరా యువకుడు మర్నం నెనయన్
 శరతుడజీల శత్రుతతుండంచున్ సరమసురాగముగనుచును మిందన్
 త్రికరణమండలపైను నిజన్ వకునినానలేనివడి వెలసెగన్
 తోచుతశుభ కారమవనసంబుకలుషంబుగాననియెయునివిగన్
 పితృకృతగపకృతి జెప్పెదను శరత సమానుడను శ్రాత నిడుగున్
 చుతగురుపజన శరతుడెట్లెడలన్ గృతి శరత శాన్త్యనులేయవగమిల,
 మునివరలయుంబుధునిగా గనియెనగసంకుచిలు డన తడిబ్బుడయె

మనసంజ్ఞే సదసని పత్మితగ్గ గనియూరకయండ్ సుముదమసగన్
మునియరకు ప్రానిట్లయె మనసుగళంకసు వాడి

అంశ కృపాంజ్ఞయగురాముమది గనియక దెట్టులండాడి
మునివరవరకముచిసి గామానిసెం మృగమునందెలనిప్రచుదముగనదనం
అంశమునిజశీరంబున ఇంకమిడం గనిగరుగాని పల్కునిలచె గుగడున్
సమితే తోచుచోవగసారములి సమితా శ్రుతిలం బలయ మానికుల
తిలకంపలు పెంయుట్లదలవట్లన్, పెంప నితకెట్టి యనికంబువట్లన్
కొలనయిన నగళుగుర. అంశంబున్ దెలసెనె మిడనెనరు దృష్టావంబున్
బులుద్రేడలుగు పట్టున నయినన్ గలపెకొనె నన్ను గనుగదిచోనన్
యెప్పుడు నామనమెరియింపగదా నపరాజయ మానన దలంకదా
యుపకాంపవంబెల్లగలనె నోకొప్పునన్ను బూరికృతిబున తిలకం
కళి. పనున్ద్రేడలంకొకాంబములనెదుట నెద్దియన తోక

అంశితి దర్శనమునప్రేమ తొనగద. తృప్తి సాధక

గా. తిలివిడి వంజ్జాలిన వెంకటకదా బలమున ప్రసూతిషము బిమ్మెగదా
తలుక నిటులనాకెలివచలుగునె తేలివితగళుకా దలం నగన
జగని మందమయి చుగదా దగునట్ల తగునయ్య, గుణ భావండ్లగునట్
తెనకాలి పలిమనకె జ్ఞుకునగునె, తగదొ నకలనోతి నయిన గనునె
నాయనయవ గాంధా యతార్థం అగియెడనిజా యు మెరుగకట్లగుమ
అంశంబునా నాయమెతెలియన్ నాయె దమ్మని మనంతుగవాడియన్
కప్రాక రమన నానగునప్రేయం బకటంకాం వం డె అంశ్యపర యమ

అకస్మాద్యుద్ధం యుద్ధయంత్రేయ మానవ...
 ఐ. అరసిసాధ్యమగుదునిదరననియె... తత్తమగానె

గురుప్రేమగత్తమగ్నమ... గురునామ...
 చా. శ్రుపతివృత్తిని ప్రేమపరామార్థికవిషయమిది అగ్రముగా

యిప్పుడు సాసర్గ నిత్య నిత్య గతతమై తపించును అన తపనలదర మె
 అగము సాక్షిగా సర్వవిషయ... దనుమూల... తపన...
 దనివి సహించెద దలంపని మగురు... దగదు దుకా...
 యి... మదిసెంతయును తన గదన సాక్షి... రుడు రంత...
 అదియె నాకు గుహవృత్తి గగుగాన న్మదిపలివేదమ... రుదన...
 పరిణామ... నివృత్తి లోన న్గ్రంథంతు పుట గాన పుట సాన...
 పరిగంటిని వేదన న్గంటిని అడగతి నొద్ది ప్రాతు కలన

ఐ. సేనాలక్ష్మణరామలకు సేనా... సువారు

ఇరవృత్త సుతవిరహం నితతత దురియెందులవారు
 అతేవలంబగునతనియారతి న్వితతతాకమున వినిజిన్నమ తే...
 గతరుద్యయై న్నమితి గమల తనిన తదహిమా హితు నలపించెనని
 అనేకవిధకలదలను వనియించెన్ మునియారానందము ముగియించెన్
 ది నకరకుల కుముదనచయ తిథుడున్ ముగియె నయినచరియనియెగటుగడన్
 విద్యాకంబుగదియనికుమారి విదితములు గలుగు తిదియే గనుమా
 యిదిగాల ప్రేయం నీ కృత... డున్ త్రాత్రము లోకధర... కడున్
 నినుకుటిలునిగా తుగము నిసించెన్ అనునిహపరలోకనియ... చెన్

సత్యమిది ధునింప నుండు వరకంత న్న నతే నాంచు నైక నాడి యెడత న్
 డా. లలి నామాంబు స్మరింప నిల నది కయ నముగాంచు

గలుషమణగు మంగళకరగతియ వెలసి పరమం న సుఖించు

శా. సతముగ వచ్చె ద నుకొకరుడి రుగున త్తే నొక స్థాపిత యగుచు దగు న్
 కుతర్క్త సంగ లే నొక దుంబుమిం త్తే తే ప్రేమ ప్రై రగతే దెలియు అంబు
 మునియ నుల దలిసి పుండు మృగముల్ వసవరులు అంబు ననుచు గిగముల్
 గనుకొంపొంపితములగు దరులైన న్న మనుత సుభ్రష్టాననీయ తీర్థానున
 నినునె నోగురు దు నియముగ వచ్చుదయంబు ననయకు ముదె మయ్యెను రాజరయన్
 నునువిడిచి సత్వమును రక్షింపెన్ యుగప్రేమముగ దగున్ ప్రియంబున్
 భరణిప్రమాంబున కాటవెరచి కన్గి ఇక ను దధిక ఇవ స్మృతమెదన్
 గురూత్రిదగి తం విరమంబు తీర్చి వరసిరెప్పు నది వరసుగుణానన్
 డా. మనముదేర్చి చెప్పుచునయ వినివేయ నదియపుంసి
 యగుంచు మననము వినియె నఖిలజగత ముదముంసి

శా. లలి నురలున్ యమం దిరం ర్నపుం, జిత్రలమది వలచంతలపుం
 డాంతరసుతాంబు లంత న్న జేయన్ గాంతయు నసాసి కెగగనదాంబున్
 మనముగరాముని గణింకరణామంచు ను బరస్పరంబును విహారముం
 ది నెరిగిరి ఇత్త నంబులొప్పున్ మునిస్మరింబ రధికుని బూర్వానున్
 మునముసలాడిరి మహార్థకుపనం జెనగమున్న మనమసురల మచేదనం
 వజ్రమరప్రహర)దనక్రిగనుచున్ నృసింహుడు దయించె సరవిశనుచున్
 ఇరతహస్తగతే బరసి నుకొక్క బరయన ను మరాచుతమలచత్త్రాన్

అతిభిలీ - చరపణి పాయతనో నరతనగణ ప్రసంగపరతన
 గో. సురలమదిదె లసి సురగురు డుం నరతనరణరాంగం

పనమనత్కమూలముమిం శు పరగుమహానా న్నరంబు
 కాం. నీలం ప 3 ప గభేవక న్నరసంబాతనో సురంబు పయన్మమమగన
 నైవయు నరతుని నెం దె సుగాననో డావృత్తుతీ జలప - రిపలమానున
 బులనో బహుండు నరతుని నావం బు లురాముడితనియాత్మకంబావం
 బులరసుండు నశుకంగన ముదుగనో వెలయునితడతని నెంబున్నగన
 గురుసు రమతిగన హరిబంతెనో, నరతుండుతగవలెనా సంతెనో
 పతిపరివి ధమంబునా వింబుమనంబురనిని న్నరంబు సందింజెనో
 తనపణమువి డజనసం నలంబె న్ననహర్మ దయా వినియతేమిదో
 గనునానగారాముని యానయుసంబునెక్కితా న్నరంబు సు దానదన
 డో. రాముడమితత్క పజ్జోన రహింసునైమనరతుండు

ప్రణాతే నేసి విదితముగలన్మ చింతె మయ్యో

కాం. సెంమియునుగురుడు ప్రసన్నుడయ్యెనో మేమరుమదివో వెతగత
 సెంమియంతర్వామిం దయా మెంబుంబుండుత్రాచులస దయా
 పిత్తువరహమన్మ గతమయ్యెనో యుంబుతనయవ చెప్పెనాహితమెనయ
 డీతి నిష్క్రమగ్రహంబుతోకొనో సమె సతమువగాళ్ళ ముటిలతనాత్మతమె
 కనవిధికాలము బెనయు గదిగతనో ప్రణాతపాలితప్పునడకల కతన
 ననుక్రీడల నెల్లన గూర్చితీనో మనవమెయిదిలొక నియతముధన
 తనులేగదనుఁ గదనమంబో యగు న్నోబు గతనొరెండు సరినొకడయగు

ఇగ తరువునవస్థకుముదూగనితే గత సమము తిరుగునట్లే జెందవ
అగజ్జయ శోకశమనము ఇగ మడి నికొంద్రైయైదు
అనునటులు గామిని జెందుట వగవుమ. అగా దం దం.

అం. గురుప్రభుస్వేదనశతకం / మన, స్థిరతగంతినాధి ప్రాయమనాన
స్థిరత / మగునది సలుపగ వలయుంగునాకరమున్నట్లే జెలయునో
ప్రభువు సంతోషపడని నిజహేతవం దుశ్శివయవంతు తొమ్మిదు మతము
ప్రభువు నిజహేతవప్రభుడును ఇమం దన్నిరతే జెందనియడయాత్మక
ఇట్లొక్కడు సార్వత్రికేత్తయేరికిం నిత్యమగ్నాని ననిదిమదికిం
పత్యకరువునా స్థ పరాధను సారం బత్కవముపుష్కలమారునో
సంతోషానామృతగుమెకడువినంబగుచిత్తవలనతత్త్వతీయయిననో
దగునట్లే జెంద గలవల గూర్తియే నేనుగుణాసఫల గతేజూడుమునయి
సాన అచంకననువనినుంచ తిలకాజ్ఞాం రు ప్రాంసు
సానులు అత్తైంబురికనుపు మడవి నీ నునా అచంక
కా. ఇరువురమున ముగ్ధు రమున నిజాతం, ఇరమ నకడవింజ్రాపింతురునిబ
ప్రతిసలాయుకీ రాజ్యమననో వరసికనుమయ్యుర, రుగుణాధిని
నిజహేతవయందు నియతేయంగాను జెలమి గర్భనామ అగగి
దంక సార్వత్రికంబు సార్వత్రికంబు దేవతీయమై ప్రభునియపుణులుకునో
వినియుత్తరమొక్కనో వకుని గనిలజ్జగను గామి వనిన
ననుగగుణాసముక్తనిగా గండునో నిని సవంబునైచునిగా విందునో
సావింకి సంకెతగామ గామినియ సామ సామతము సాధనత్యకం

అంబులెచ్చెక నెద్దిజగములన్ నేమయెడి చువోయమగమన్
 కోవరి, ప్రపుపదనన్ ముప్రసన్నునిప్రపుం గనితకాంక్షియె

శుభమతే తేయన్ కోగళన్ సేవాదయో వృత్తివేద్యుని

౩౦. శరమమాంబినిసరమునిచడమల్ విరులవల్లన వివిధస్థవముల్

పురజనవితతికేరారాని దుఃఖమయ్ వరతాపసవనవాసి

పరసిసంతులనావమయెందెన్, హరిసన్మయసుల సాధులుకొందెన్

కరమునపుడు నికతూతి రానరుండ్ల తోపలే యందియెన్ గా

తిగతులయివారు విజుగని వేసంబునకువగజెందమని ప్రపవాసం

ముగగుగలయెన వినివారు గరంబున మితమూర్ఖతగనియెద యదగ్గ

కరముమెగిచ్చెకను గొనియి టులూ దరచిక్రొన్ వత్తున్నమెప్రబా

కరముకుగలమానకరయగననియతింబరమాంభముగాంబలికేరిమజియిన్

కోవరి, బ్రాహ్మణకం స్వంగుగలగతే యిగతులతొండనతోయె

విదితమయో ద్భవమిదిలజనవిత్తే యగ్గగంబామె

౩౧. పనిచడి కౌసలపతిగతివినుటన్ ఇగతుడదరేన్, నిగతేనెదుటన్

గనివారు విదేహ సృజితే నామాంబుగంబుని సార్థజనియన్ ప్రాప్తున్

వికయికడు ప్రాప్తేనిజనకన్మృతు, యుగర్వరకెల్లకంకురేగతేగతు

మనమెరియవరతుమచెందెని రామునిచనిగా విని ముగంబెడలగా

అనియెన్మృతుం అయోద్ధ్వనిగగతేకేన్ ఇసుటయెనగమియెనమ

యత్తికేక్రొనువడవెచ్చెనచలుకనిహతులంగ నితొగనియెగొన్ నిచ్చయకలన్

నలుపురదూతలనవిజతురులు గాలినయోద్ధ్వనిదలవరతునిగా

[illegible]

సాక్షతిచ సౌఖ్యమధనినంప సొసమ చనజీవకమ విద్ది నయమ వేదన
గోళమ గురుసమిప్తా కాయము ఉయిత్ర మరూఢురాంజ్ఞమనేయ
పురిసటులయిన నూర్జ్వాలా రిసృజ్జవకమ అనవికటి డాయ

[illegible]

అభివర్ణనలు లభింపజేయుట—అందమగుమలనగరమున

సం. గురుగబరానామకైతం ఓ పాదశిఖరం, 16252035000

బాధకుడికి ప్రాప్తమైన రక్షణకు లభించు గరమైన ప్రయత్నములను గూర్చి వ్రాసిన
 రామ దర్శనము రహింగలుగు సనాతన ప్రామాణ్యమును నెరవేరయపరచు గం
 వాచుహింసా రామ పక్షములను బాపయింపజేయుచుండునకలనియె ధృవీకరి
 కనునెను ఇమిడింపుము నమల సనాతనముల నమడంబున ప్రయత్నమునకు
 ముఖ్యోపాయమునకు ముఖ్యమై క్రింద గల సమరంబులను గూర్చి వ్రాసిన గ్రంథమున
 యును యగు రక్షణకుం బాపయింపజేయుచుండునకలనియె ధృవీకరి

గనివిశయండుయిల ననుసామ్రామం, బాసకం దోగిదొని చని విశయండు
దోగి, శమరసం పూర్ణమామ్రామం పయమ్రామంనా పిద

విమలనది రయ్యవగుండు చే గుణాది ముదమాన

చార. పరాగ విజ్ఞాన రమ్యతైదిమయినగం, వశిషాఖాత్కృత్తై
గురుసమాంధ్యన వరచరంగమయి, పగ్గెరతటతరు తిలంగమై
మునపిమల విన్న రదనవధారమయి, మహిమ్రామం రుచిచయము నై
నననమనాదై వర్తించు, యనవిద్యసావిద్యానాకూలయి
అనుపాంఠం విదికత్రాతవ, ననతకేరితవం నతపదికమనవ
మగుసేనాపకయందనాకులం, బగుసింధువయ్యె సామ్రామమవలన్
యిరుగడవారలయె కలదల గడున్ దరళన్దై ర్గణాభిషమాయిలగట్టిన్
వరదగనగగుణ వర్ణనమిందెన్, బరచగల్గి బడ బ్రాచర టారెన్

భం దరి. వడిగరాలుసారలనంవేళా గరముగముని నిది మనం - బన

నరసి సింహం బుచు బుకెం - గురసమున సురమనిబుగం

అంబుగురుల సరదగపరమ తిన్నయ వరమలగం దెన్దోయేమనన్

నిర్మలరతి కాంతి హారణసం గలే బరగువా నెవరక్షమన్

దోవరి. తపసు బుచులు శంబయిన యుప శేణ మొనర్చవశిష్టాచ

దప్రదూర్ణై ర్మములారాన నగుననిబుగం దెల్పె

చ. భద్రసింహాది సారవి యన్త్రామమ ప్రవరయ దర్శన భస్మము నినశు

లవికసముగూర్చి వెలయునతనింగం యునె వెరాహమమవచనమవనిన్

సేనానామన్తే యుక్తమలన్, శార్దూలము క్రివిగం - సత్సలన్

కాంతతాదరము సంధనఁజేయునట్లేతము కాంసపుజనవలలు వారి
 యావవనిరాచాప్రాప్తి నివలున నావికహానినవ వాంకయుఁడొకతన
 జేవనెడియని వనిష్ఠుఁడగుచేసిం గేవలం బిం దువల మలదెన్
 అనులుకామయు ధీనవాంఛవృత్తి దిభముగడపి రభువనతప లోలు దుష్ట
 కనక్కుగజగవంబు సుకలహార త్రావిసయు సేహిలేపరిచి మదియారన
 చందానినివారంధరు సుమరు నాడుచున్న వేన్ .

సే దిరి వగూచుచు వలెయలచు క్రింద నలుగడలుండు . మును
 తర . తిదేహం నయోం ద్ధవెలసి న ద్వియులు న్నతి దిభము నులుచుదిసగు
 పెండుం గనలేగదయం బనయవనట్లే సగమలవివేకనక రచ
 వెలుపునుపండు నావరింపన్ గదిలిపి సోగిశుతుండు వెలుండు
 గలుగునల్గదలుగ నుగూని రావలం దులవిచారం . నిడుచునిసము
 తింతరుసోగిచులయుగంబు ముంగుఱ్ఱోని నముజెండు దురన్య
 గందలితకృపం సోగికుండని మెన్ జెండుదురగి తెల్లండు గురుదయ
 తిలరాంముడునినకునకుఱ్ఱోని ను అనుకూలముగా నగుం యువన
 యుననజీలప గార్థ నయ మ యునంబున నంద టుచున్యనవ ననలనన్
 డి . అప్రతుధం మూలదిశ సుమచలలయ ద్ధావిధం దరించి

ప్రపరిమితముగ కిరాంతతతే యుచిచ్చి సంలేసిం
 రామకృపాదరంబుల ముగిరి కామనమై వగి యునలొకసరి
 జాతాం దవిధానక మాంధమున నేమరుచిమోద వృత్తినియెనలన్
 చొగునవియుంటె వెలసియు దయనన్ రాంగుంబున తరులతలు వనమునన్

బాగయిన పుష్పల సంతతులన్ బాగెచ్చున ఇగ ననన్దంబు తులున్ద
 త్రేవిన్ద సుజర వాయువిధమమరెన్, ఇనువనమహిమహాగదూమిన్దరధరం
 దనన్దంబు నకునకు నభ్యవహరంబు రుచు త్రేయన్ద సరళతమింకన్
 తరుల బాగి చురంబు గరుమలన్దే పురజనులొగి వేదిరి వానములన్
 వరధల సుమనో శరముల సుధనం దురహంబు దలంబరికరమువని గనన్

కా. వాని ప్రతితి మియి వ శిష్టంబు వరుస బంపగ గ్రహించు

పూనిత్రేవపి తృణపూజనము పైసగ సాంపడితొమింబ

కా. ఇనమట్ల వాంసరమునంబుగా, ఇనగరాము చని సొంజ్యతానున

ననువుననుండగ గనియిరు వెరుగున్ ఇనవరంబు లురను ప్రతిపరగన్
 ఫలమగునె మరల్పు నేతొరా ములనోటి స్థలగతి భీరా

గలగుజుల గలసియున్నాతె కలవినియగన విగతి విధియగుటె

నియతే తేస్సయోనికలుగు సహగతి క్రయన్ద మనోప్రియ దర్శనభవతి

పయదువగని గ్రస్థలసంహారం బయిల్చిస్మృత వెంబయ్యుక్తి

తిమ్మతనమ్మితఫలంజేనము దగున్ గ్రహమంబాసమయకాలంబురుగున్

నిమిషమయ్యమున నెరిగినంబు లంబుమజ్జింబు ప్రతి బాంసగునుచొలన్

కా. ఇనంబును నమునకు దగుదురె ఘనతరభావమిదే

ననిబినులందఱురాముని పంబు యనురాగంబుననాండ

కా. త్రినున యసమానాదారసూక్తున్, ఇనమసోహారణ

సంపద్యక్తున్, దనరె సంత నీతో మాతేబడిం, ఇనదలబు

నితపక్షులకడన్,

సమయమరయమైక సజ్జెనుంచి ఇమవసరమగుదగదే సమయమరయవస
 సమితీకరింప సర్వమన్ననన, ప్రయమంగ నాంబ సమతేస్త్రన్ననన
 ఇరవశక్కుల సల సరళసలహక్ దర సమయండుక దగద, కలహం
 సెరువరిగె ననుకుసపులకతనులయి, గురుబంతేమూర్తకరుణావృత్తి
 తనరసపుడు సితతల్లియని యెన్న యనమగు విధి యుద్ధిని సాంబ సయన్
 గను వత్తత బయసంగ సుధానంబునకుక వల్లన సనడచుదారనన్
 వికపుసంధ విసముఖాంబించు తియిదికెరగ మాతెరుకకయిన
 దరనుకంక యుంక బకమం హంసలుమానసమాన
 విసమంబు నెప్పెను విధి గతి యెన్నవమిత్ర సప్తసిని సెంబు
 యాకనర్పుగీశుకేళి నెరినాగళ్ళ జగదననె సాసల్పయు రాగన
 కనణాల యెరికి గర్భమునన్ గగనగుర్వం ద్యమతెనని
 దనుపు విధి యెగురు దక్షిణగళిన్, మనుషుడెరుంగున్ మంకిదగదామన్
 పరసుగీరంబున పరమేశునాన దరణిలగులక. తరికినిసమాన
 మరియవిచ్చయంబునకమృతంబున సమన్ జరగుల యుద్ధితి శవమంబుగడకున్
 గంబుచ్చుదాళోకమా గననగునె యెంబన విధి ప్రపంచయగనన్
 దంబు మొదలగ గనవల విధివతేన్, గంబుశౌకమిటుగాంబెదళమతేన్
 సుపరవార్యము నెరియె కెదువన్, జూంపునిలపి దనుశౌకము విడువన్
 వైపట్టియనగన తల్లియన్, వల్లంబుప్రకడి నాంబెగురునయన్
 విధి. అనియె సాసల్పలక్ష్యణుడు అవనిజరాముడిట్లున్న
 చుగసంగిం దదానరయగకు మది దంబంబుగునెన్న

కా. ఇనవద్దయమింపలు దావెనలున్, గదదల సరివారిగాదలున్

దగుకొడు కిచ్చుగలుకురామాన్, దళునిశపదము దగులసంకున్

ఐ. ఇరవేనెలగుణగురువిగయాన్, గదమువలంపగగురుమతేన్

విరవేగాంబు సొగరము శుక్తకన్, వేరగన్మెదెపువేతికన్

కులదాపకుడుని జెల్పి వేరతున్, దెలిపి కరచటేయం నెలమిగతన్

దెలియంను దరుల సరులమదిగన్, ములతైడింగచ్చణ లక్ష్మత కెనన్

అనుమతం లంటి శౌంకమునన్, నెనరుగజుండు రిసెరిజెడుకతన్

గనియగవిని పావగుండువాణున్, యుగమగు వగలంగిరాణున్

వో. అప్పుడు కాపల్కదైగని యనియెవేకెగిదాన్

నృపవల్లభ నానాపగి శమెనయింప నగునెచ్చాన

కా. అయినను మనకవసరమైనయన్, యానితెల్పుమింపునవరతున

ఋణానుపలక్ష్యణం నుగనాతంబున్, ఋణానుపదగనని పొనగుపింతున్

బిదిజగకునిమది కెక్కిన శ్రీయాంబాదేవుయత్తమోగూనుమం మునియన్

మది ఇరవేనకయి మదిమరియన్, గదియమెండుకొలుగదమువంతన్

అతనిమన సుగూడాధర మరయన్, సతమిండుండలగదిమరయన్

వెతయగసరత వెలయు దగుక్కిన్, మతేనెంచెజగమాని రక్తిన్

అప్పుడు కలగవయగు దొరానికి బ్రహ్మవింశతి సువారికి

నిపుడయ్యెనగేనుకయిరు గెడిల నియంతుండు మయి శ్రీ లెవెకెనల్కయన్

జో. పదమునింపదన్, నకుంజరపుమది యావిదిగతేయండు

సంగతేనినకు డెసచాయాడు సొరదిసతముగా నందు

[illegible]

గానదేవీ నీ విభవములు దశరథ సాతి రామునివేల్చి ఎడద ధర
 కనట్రానునాత్మేయని మడయినన్ గాను పక్షి భూమి నీ దలపునన్
 వినునీము వృణము గాను పక్షవిగాద భవన విహార కరండ పద గుల్కరినన్
 శివులు పహరయము శుభ విఠుడొకం డవునది వైరతి కనున్ తొండకన్
 శుభ పహి చుడు శాపుట్రుడొనెయున్ డవన సురకృతి వెలయ నున్
 క్రొవ్వి కి వారలు దివిరిలును వార హలులబివి సుఖంబుం దుదురతివా
 పవిత్ర నీ యాయాజ్ఞ వల్కుడునాతొగాదెలియ నోది సతమునెలిచి నీయో
 డన్. అని పల్కియాయె పాదముల విసర్జింపు అనక దేవి

నామోదానమునకు వచ్చినది

[illegible]

త్రిపురాగంగంబుది యెట్టి వేలిముగా ఉనవలెననదగు మనమున సేనగా
 గణయెంబ్రయారగ గరిమ దదంతులన సేవొప్పించి యుతెయ్యవలెన
 వలెనరాదు మామయివల్లిగనన దలరా మప్రేమాని శ్రీ గణం (౪) తుదొయిన
 దిల మగుబాటుకు బిడ్డుని జేయున యున వెగాహంస మగ్నత, నిలవక పగు
 యున యోహంస మగ్నత గంగంబున యుని జగతకు వచ్చుతే సంతతి లినియగా
 యె ను సేతారామని యజీరక్రిస్త యున చాలా తనరా రిస తద్వక్త్ర
 సతలత్ర స్మేహమున మది జేరురా వృతబులువలె
 జేతమున సమయగతోగంబు నిర్భర భీరత గగనంబు .

౩౩౦. తనయం గనునానితా పన వేషం మన ప్రేమనియతిగని పతియో యం
 యున ౩౩౧. యెనే యుత్త్రేనే యెసం యునకుల ద్దయం . ౩౩౨. యె తనన
 యునునాకీర్తి న్నర్మకరణిగా ననితి ప్రాప్తిండు జర్మరగతేనా
 గననకు పుం బ్రాహ్మణమాలకీర్తి న్నే తనమెసన్ మననకు మూర్తిన్
 ౩౩౩. తి నతిని నానంనననన్ మున్ గని తలి నంప్రయంగారెద నై నయన
 యునమనానా త మునుహితవననం యును జెప్పిరిజను నానననన్
 తెం దు రి యూరకున్జెడబాం నకిమది బాడగనియం యుడయన్జెరానది
 యెడగని జెల్లితా దద్దలం బెడపగు దగు పతేహితగుణావాలన్
 బనకుడుగారవమనదగ జగుం కపుడను మతోంజె
 పని వడితా యుం దరి పతేకి నరయం గని విన్నవం జె
 ౩౩౪. బనకుడ ప యు నరయం ని నమం ది ననన్ గనకపూతము శుభున సారసున
 న్నినివిని పులకాన్త్రయ తేనిగడున్ గని తగు సుకృతిని బడిబాగడిన్
 పనకుం గు తకడ నవమె రవనకై వరంబు దర్శిపరతి బారతై
 సరవి దప్రకామ బాంబుయం దు న్నియరయ మున్నతో సమర్థులగున్
 ఏమి బెప్పునగు నానునకయినన్ సామి విజ్ఞై నశారదన్ శారదన్దనన్
 యూమి పహం పటంబును న్నై నన్ సామి వర్ణనయనకన్ మెప్పునన్
 నరయన్ సద్గుణారంబు ది తనన్ నిరతేయం వి నసుజ్జనియతేలనంసగున్
 నరతపతి ప్రముపతిగు న్దతకం గరహిసు న్దగుం గెగడు నింజనన్
 ౩౩౫. నిరుపమ నిరవదియశౌ గుణానరయల సు నెన
 కరముమెరుతుల పరముప్రియశ్చలకు సంది యెయమెన్న్

౩౦. ఇలముమరుపతేత గుంపుమునకు బతెన్ దలచన ఇరవవం న గయ్యుచు బట్టి
 గలవార లగనికప్పుల వట్టెన గలుగు తేల్చుకొనున య గనునొనన్
 వినురామునకుం బనుపడదనుచున్ మనమున బతే వే మంగునె యును
 వనితచ్చుదయగుచి వట్టియ యున్న బనిని ఇరవదువనవచ్చున
 మందరమున లక్ష్మణుడుండగను నందరు ఇరవం నియంబు ప్రతిగ
 తేందరి పంపన దెలియదవని మాదిండు లక్ష్మణుని యంకంకడ గుండు
 మునుగిలొకాముల మది ఇరవం మనసున మముగా దెనయుంగ్రితుని
 వినుమతడు ఇక్కిన ననిది గనున్, నియుండురాముడుది తొనదనన్
 జో. ఇరవదు మరపునగ యున ప్రజునాన విడువజెండు

నరయ వశగ తెలయని నృపతీ యుభయజేసి నవివిండు

౩౦. ఇరవరామగుండునెడితే దంపతుల ఇరవం శివృత్తిని రణిగుణా ^{రక్షకు}

పరవారమున ఇక చూపుతే శివ నరులుతే బ్రాహ్మణులు
 పరవిదాముడుగురుగనిన కుట్టె కరమువతికె నెట్ల ఇరవం ^{రక్షకు}
 పురముతొడ వన ఇలామి దుంజమున్ గురుగతే గడెన కుడునుక్తే నము
 దినములు కెలదిన్ వని యుగనియెన్, గనియలు తంబునున గుంబరయన్
 ఇసుగర్వ తొతము సొమిరమునం దొనరు ననిరాముడు రకయకనన్
 నిరుపచ శివోక్తముల మెయిన్ గురుడుపుల ములగాని యిట్లనియెన్
 నరకతుల్యమగు నరయ నినువెడన్, నరణి సుఖమున నర తేలికె గడున్
 జో. నిను విడిచిన యులురు బ్రాహ్మణ యనదకు విడివక్రంబు

వినుమాసంజ కృతే నర్మములు తెలుగునాకే నిరతంబు

కా. రిండుచరణలొక్కయెడకున్నట్లే, రిండుప్రేమ భరము చేసె
 సెంమియొగజ్జానమువెన్నె, వేయరుగజ్జాన విధులొయెన్నె
 సకలముగవినియు ఇడుడుని నుడుదన సకలపద్యయసకలజ్ఞుడనున్
 సకలశరస్థిజ్ఞానప్రకృతున్
 నావనావున నియతీకదంబున్ నేమియను నునుజెప్పి మందంబున్
 ఇంమింబ్రహ్మచరమున మునియున్ వేదవేదముడు విదవనిశ్చయన్
 పిదపవశీష్ఠుడు తెలిసిగోరతన్ గదనిజ సకునింగని సెంధుపొంతం
 అదిగర్భసహిత పుండ్రు యెన్నుబాదలుపనిజేయ పొసగును గన్నన్
 డో. ఇట్లు రతనరపాల సెంధురు త్రుగుకాశీల

ఇంక మిథుడు సర్వతంత్రులు పొసగును కలెనెనాల

కా. మునివచనమువినిజనకుండ నురా, సనియారంతరుడై కడజ్ఞానవిరా
 గనించుటే గనితన మనముగనిన్ నే వనమునకేనిటు వచ్చుటే మింద
 జనపతిరాముని రామునిజనుమని పనిచెన వనమునకే నిపుడను గతిగనుచున్
 వనమువలన పరవశమునకుగన్, అనిచెనరాముని మరలెదను గదన్
 ఎవేకమొగతే ఎదేహుడె నయినన్, దివిజులు మనుజులును తెలిశె యుగనియన్
 విత్తులయిరి ప్రేమ వశప్రసవన్ జవల సజరతుని సయయపు యంతన్
 చేసిజనకుడొచ్చెరినయ తడున్ జేసిగురుప్రూణ వానిగనకడున్
 దీనహిత శరవ తెల్లముగదన్ కాసపిత్తుకులపునాత్మ త్రుగుకాశీన
 వోమొకరిగర్భ రతుడుగా గందరిప్రేయంగాంబు
 శ్చేహిత సంకటమునకొంబు నాయానలే దేవించు

జో. హరిశ్చంద్ర పాదయగుని ప్రాధానియే నమోదు

అరసిహంబుజేయకయున్నకార్యమకాని మింబ

కా. సరస్వతీ సుతే సర్వతీత్యుత్తరణానమయి పరమాంకల్పం

అరతునిమతి తే మాతలపుమనుచున్ గరుణాసురల లక్షణగతుచునున్న

వినిసర విజ్ఞానగారనంబున్ గణవారలబడనతే అరతునియం

ప్రణాశక్త్యంతావేకసులబ్ధమెరుంగగడునగ మతే గణ విధివారున్

హంబిమంబయలకందసిసుమతీన్ హంబిపనిష్ఠంధ్రు దాదితే

హంబిమంబు కృతజ్ఞతంబునె అరతుని మతి రామరతమంబునె

తరణికాంతేని అరతు మయియున్నంబురచునానెయిరుగులూక జగత్తు

సురలుకేయి గురరాజునీ చిన్తే సరమంబికలవంబురగిరణాచిన్

జో. అమరులు సాంధ్యంబునందుటకు గుమంప్రకృతీకయిచేరి

హంబిమంబు హంబిమంబున ప్రాచయముగాన గ్రహమక్షర

కా. కురితేజేసిగ సురపతీవగనెన్ అరతునిచే గృహి అరతుగుగనుచున్

స'విగృహు హంబిమంబునె, ధరణికులపతీయంతదర్శనంబునె

అవిరుద్ధవేగమంబున గుణముగాన గవశిష్టంబునె అరతునె జే. హం

దహంబయి అరతు వచనపాంశున్ వివరించెను సరళవచన కే. హం

విదహంబయి అరతు వచనపాంశున్ వివరించెను సరళవచన కే. హం

మని నేదలవచనంబునె విదహంబయి అరతు వచనపాంశున్ వివరించెను సరళవచన కే. హం

అవచ్చిగకలపుట్టుననుండున్ నవకథగనరణి నగుగనకుండున్

అవచ్చిగక మెదవిరూపంబున్ అవచ్చిగక శిరస్సుదముగనాంబున్

జరి. శతపథమునవశిష్టజ్ఞునకులు సంతోషమును పొందును

నవ్యుడునైన గుణగంధమునకు మారుల నొందును

కా. తగులునులందరు గుణగంధమునకు మారుల నొందును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

కా. గురుడు సోమము ప్రభువును మనమునకును మనమునకును

శరణాగత రక్షకుడు మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

మనమునకును మనమునకును మనమునకును మనమునకును

దో. సామగ్గి కృపా మృదులనతీ స. దరించె నా శ్రేయ

మొలుపునావలన దృఢయశ మెనసినలుడెసలు డాయ

మొ. నామన రోతీని రతీయంతయున్ శూలవిజితమ్ములుబారినిదిశ్రుతీయం

వివిధపలుకుపరమనామలుంగే. కుటిలులపావనక గతులున్

నినుశరణ ముగనినియతేద్రుక్కిగన్ గనివలడొచ్చనియతే మదిగన్

దనివసుడ వినిలనతగణం చెన్ యునకృప నీ నైత్తమగడుమింబెన్

తిలినెప్రభుతానె సర్వసమాజులవితసామద్రులగుం. సమాధితచేవ

న నగు కార్మమకం గలనయినగలనె తె తయంబులు శన్

మనమునవగభ్రత్సమిత్తే. నం గనుసామయసామ నియతీగనినం

గనపశుశృతీ శు. యున పరనయిలంబునాదీగ మగు శేషన మిందలన్

దో. త్రీతీనె వడు సజ్జినత. నితీరముననిడిప్రణామి మ

నతనికృపామలుడు దనప్రీతి నరయనె పావించు

బాలలనావమ. వంతప్రతియన్ శ్రీ మౌళి నాననానకండితే న దియున్

బాలకుడుబాంబు పరిపావించెన్ బాలపాదగతే స ద్దతీమంచెన్

ప్రభుకం. ప్రభుగృహకరునాంతిం యున సమాజమయ్య నుగనునాంతి

వినుతేప్రభురతి కి శ్లోతీ గంటిం యునత దంబు దర్శణమగ్రమంతి

దయనానిధానము దొరుడురాముడు ప్రియవాదికమునా వెలుయుచే నుగడు

నయగతులబాలనముగత్తొనెన్ బాల శీలనావభ్రాతీ వడిమించన్

తొలుత నే. యాంతుడనయితే గడుం దెలియకనావముదేవ నాయెగు

బలుకుల పరుషత బహుతనయముగన్, దెలిసిత్తమంగుము దివిరిగనయన్

కా. సుహృద్భాగ్యమును దగు సు సార్వమి బహుం గతో యుక చలము

సతింపు మీగారి సర్వము సమగుష్టుడే గనిమ్ము

కా. సుకృతసత్త్వగుణగుణ సార్వమిహి కమలపరానతనా వేద్యభాగ

నికటగతీనం దు నెరిగెదగలయున్ సతలగుణుని బాగర మెనయన్

ఫలముసార్వర్థ్యములముంగనకం వెలయుసార్వమి సేవనమణి న పకాన్

దెలియదత్తమము దివిభువిగలది నిలుపు ప్రసాద నియతేనాంక

త్రివిధవికారగణితే శక్తి మెయిం దనుచు పులకేంక గమలక్షణయం

బుసత్త్వతత్వ సలముల నాగెంగను స్నేహ మెంతయన్ - నదనన్

దయాసింధుడతడు వృధుఁ ఁ ఫలం బ్రాయం నతని పాణి విడువనసలం

బయిమింపున చ్చిగయమెం బ దం గొనె స్నేహం దివి ను సమలేదంక

నంగం. రఘుపతి సాధు మునితేజశకుడు ను మలే ముదవన్ నలగలనన్

ఘనగతి బాగడిరి శరతుని హరి పదగతీ మహిమ దివి

దివిజతతేయు మనీషమలే యగుచు ను శరతుని బలిహర పులి

విక్రీతే మోదలులొకతతే నిజ్ఞాత తాంస రిగనెనవలన్

సారథి. వగను నిరుస శలగాం వాసవుడు వ వినుడు యి సవమ

బానిసింపు శంభము గాంబ పొనరు నొరు వారిని బాన్

కా. సుదపతే గపతిత గురతి జేసెన్ పరాపక్వతీతనకై నికయన్

సరిగంకి మాతలి మతేచలం బరగత్రుతేయం దనునితనిలున్

అమకృతేంబు దియబునుల వలనమం ది మోహమున మునానల

సమయంబున మది పదితంబుయ్యెన్ వనశవనరుచుల పరంపర

[illegible][illegible][illegible]

పరిణామ హితములూర తీసొమ్ము నీ నరశృంగుమాళ్ళ విచిత్రముల్
 షరత్తర్కప్రభ నిరయోధులవె కరణల గీకవయోర శత్రువుల
 దోహదం. శ్రీకరణ వ నవలడ కళకె పయనోక సరియందు

అవేర యువంశ గూణ విశిష్ట యవనవనవనగూడ .

జం. సన - ౧౦ సమయము న్నవననీతీర్థ క్రమవనవివరములక నవననీ
 స్థ మనెనాహితాహితములుగురులుగం - ౧౦ మదిల్లు క్షుం గు గం - ౧౦
 సకలముల ముంబ్రాకటమ గాక సుమత్య రక్తకలన
 సకలమద్భుత భారతి అదై నం బ్రకటమగు కెల్పువా గు? - ౧౦
 జనకుడు వేకు న్నను గామాటం ఘనగురు శృంగం | గం - ౧౦
 కనుమిటు గానున్నను సప్రజయనముంగనావారవ - ౧౦ విధుకు విధుకు నకు
 లిసమయము సరతి మున్నమువే రక్త ప్రసరింప? మొత్తవనయ - ౧౦
 వనమరియొక్కవ వక్రవయయి నన్ద బుసమున విశేషము - ౧౦
 కళనరాజు గర్భ కృత్ భావ - ౧౦ దరణాల గురువే జం - ౧౦

గొనితావియ సకల హితము గురుఫలంబునుగి - ౧౦

జం. మనసమితీకే నమనవిద్వంశం గనగనుర్యను గ్రహమెతత్వగం
 వేనయగురుసావ్యాని ర్దేవమన మనమనగన కర్మభూగ దరమ
 ఇదియొనుము నావెసయింపుననుక విదితవరణిసెలతి వాకవగం
 బాకలుమిదియొకడు యువిసిద్ధి నమోసదయ క్షిప్రరసంభావన
 కనుగొని యాసంకట మొల్ప ప్రజన్తమనపరివారము మన్నింప నిజం
 వేనయనెల యామృతాశ్రమవని వనవా సావధి గనమాడవన

బుకతద్దలంబూష్యవంశుఁడంద్రుగతరాచ...
 సకలమునివేలకంసయన్ద్ర సనత్రీక్ష సకలకన్యకా...
 దోహద్య భరతరామ సంహారంబుబాపర శత్రు... కన్య...

యెరయసగురు మాంధాగ సు వ త్త పు ని... రు... ౧

బా. ఇయరామశరవంశయధన్యవిశ్వాభయయ...
 దయాదాన... నితి కలవంశిన్ద్రపులంకయరావ... భరతరామ...
 పంసరత్రేమగడ ఇగతుడుగరు బాప్తన తేనుకై... క...
 గను భరతుని కన్యకని సభ... సగాన... క...
 అనుమభ్రవ్య తంను అనుకూలగతిం దగరు... ముద్రయ...
 గణిజాగడ సభాగత... సతగడు... స్వ...
 సకలరాజ్యులకు సరి స్వంధ్యముల... గా...
 బుకతరామగుణయె... యన్ద్రసగాన...
 తిస్త్రీభరతుమోసనియెనితి యంతక...
 మైస్త్రీనరకు ఇది తోర్ణజలమహి...
 బా. అనవిని భరతుడు యుగవోర్ణజలంబుగని...
 దనరు నవ్వు... దరియనలంబె...
 అగాధమగు ప్రకాయం తకమయె...
 తగునతీసియెను గం యత్రీయుని...
 కులదికాలమునబులముపురిం...
 ఇదియమగనుగ... సమతతే...
 ఇదియమగనుగ... సమతతే...
 ఇదియమగనుగ... సమతతే...

అరతవోర్థంబులగూనితమగుటంబరతకూపమనబరనె కురగటన్
 గిరికిజనులు మునిగిన నల్లదయన్ వినిర్వలగుట విశ్రుతే నెనయన్
 ఐహక్కి. ఇనులందరుకూపమహిమ ను విను తింతు కురయురాని
 సజ్జడగతులగుటయు నత్రీవిను పించె కరని నరేజి

కా. అ తేపువ్యాసమాన నీతిహాసంబున యతే బెప్పునకల్పమునకటంబున
 గతమయ్యును రెయతి సుఖ మందంగుతకర్మజగతే ఐహకన్
 అరతగక్రమములు రుచడినత్రీనవరముని రాముని వరుసగమై త్రీన్
 కరనియానగాని కనుసజ్జ తొరడన్ వరరామాక్రమవసుధంబుండన్
 విపదప్రాణావవరుసగ మైత్రీన్ కరనియానగాని కనుసజ్జతొరడన్
 వరరామాక్రమ వసుధంబుండన్ విపదప్రాణావ వెలయుట కరయుం
 కపింబురు గతి కాల్చు మనరయం విపదకరవస్తు వితేనీడి ౪౩
 సపరిమళం నలసం తేగడపెన్ విరివిడి ౫౦ ౫౧

విరివిడి ౫౦ ౫౧ సురలు మేయుచున్ గురుక్షాయలు గూర్చెను కులమున్
 వరలవలుడలంబి వరతేంకొ మ్మగమున్ బరమస్వరగతేనాడె సజగమున్
 ఐహ. అవతింకొ మయనగాన నశిల ఫలముల గునాళ

రవి. దప్రాణమవనికి హవార్త యున మయోలి
 కా. గతి అరతుండెరివనమునం కాగదియు నపుడులేడ్చ కిగునన్
 వేగము హవకులవిశ్రుతి జనియెంబా గగునాక్రమభా గముల రయన్
 వరుజగమ్మగ తృణాగిరివవడి మున్ వరుసగవచ్చి వారికి ఘనమున్
 అరతుండెరివయడరి పరమముదముదమునన్ వరముని బెప్పున కాని గ్రమమున్

వి న యొక యె మజ్జన మొనరించుంగని యొక్కగా ప్రణామన వెనగరించున్
మునియైన నాంబు ఇ నకలు గాముం దనుష్టురించు వనముగ నను గ్రోమన్
అవని స్వభావమునంబువలన క్రీన్, కృతే గని యిచ్చిరి దావెన సూరి క్రీన్
క్రమములు ల ద్భక్త ప్రపంచ భంగ సతీ దిరిరి రా ముగారంత వన వేడుపలు
వోహె. అరని నశిల వౌర్థము నతడయి దుదినముల లోన

హరిహరకలు కలు నీక నొక నంబు యెస్సంభ్రము నమాన
తమిన్ద్రావగ జ్రాత స్స మయమునన్ సమునిని నకముగ నెల్ల నలు దనున్
గ్రమముగ జేసి వరమడల రావట్లే సమయ మెరిగి కన్దెస రజప్రప్రమన్
ప్రభుగమయనమని నొంబయ వేయి నిన్నవ మొనరించ గ నదిగలం బిం
వపడ నవని నొంబ పటు సంతయంబు పడిరాము యున్ గుంబు మరకున్
కనిశిలము శిరావము నవగాయెన్ పనివడిహరిమతేనరయోహం దిన్
కనివోచప్రేమ గడకొన నైర్కంబు నదిగనిం గరముకు గవర్కన్
అర శీతే నా మది నదికంప మునన్ వరనిచే నొకై బహు గతేన రనన్
ఋరికరిగె దసాజ్ఞ రహి ని మ్మనన్ నరయుగవదిదా 1 నంబు కనక
హి. అవధిగాక నేవెడతం ది యంబ్రయగమునలయింప

నీ కృపదికృపాల దెయి పదగునాత్మ అదిసంతసం ప
నా పొయి. కృపన ప్రణా పరివగరుచులన్, సరశశ్చేహ ముసంవత మయబన్
నిరు విదూ పృథమ స్మృతమనిరుపమ పదమున్ సరశశ్చానా సర్వహృదయమున్
తొలగకుచునులాంతింతే ప్రేం తేంబిది క్షయి దగుని రార్ద హం
వీరీరి శై యు మిది యూదితే నూహన్ - తొలగకుదరి పొలింపున్

అలసియుంటే గాత్రి నశించెన్ పల్లెగ న్నేరం అత్రియు మించన్
 మేలనమునను మెలగించెయి మా అలయిందో పని ద్దినగుమా
 సంధియ ముంచక నల్పుచింతోత్తీ న్ ముందను అరతుని పొందిక ఇత్తీన్
 వందింబిజగు లందు తయసం నన్ జెందు నిర్విరు వసి తే ప త్రియనన్
 దోచరి. దేశం దుడగురా యువుడు దేశకాలగ తిమిరి

మానితమగులుండు మాంబ మన్నింబి బలికె గోరి.

కా. మనమిరువును మునిననకుండున్ వనపురింబి బలికె వత్రిలుచుండన్
 అనుచునాచుంబి అనములతోడన్, ఇనక మనులు మనన్ గులుబుండన్
 మనకు పరాధము గనసెంధుకున్ గనక్షేత తేతములు జేసి గనున్
 యునయము భర్తృగతేయగునెప్పున్ ఇనకాన్తి తలంగనుగాని యున్నన్
 గురువతేననన్ పరాన్తిగున్నన్ గరముమేల మాంధము నంబున్నన్
 సరళిగ పదపాత రచనయం దున్ మురిసేయి మా వదిలూరికి ముందున్
 గురుపాద రజన్ అరమున్నేతేనరం బురయింబి జెందించు రహి నప్పురం
 బరయుములేల్లుల నమాత్య మునులున్ పరిపాలింపుము వర విషయములన్
 దో. పొనలనోజనమ్ముల ముఖము వ తెగరాంధగము సొలి

యూనిపాలగంబానరించు సెకడయి వివేకగా మి

కా. మనమున కెంతవనరారుగ తీన్ గనగూడరు నృపకార్య విప్రులన్
 అనుచుని అరతునికును అని దింపెన్ యునుండు హరిత నమనము దింపెన్
 అరతశిలుమున గురుసర సమాజిరుంబం కౌరవసంగ లే నతిమాం
 ప్రయాత వికళతర యుపతిగనియెన్ అరతు నప్రభుడు పాదుక విడియెన్

కరుణానిధానుచరణస్త్రోతాము యరుధరాప్రణాంజ్ఞదయభక్తతాము.
 లరయు యామితులు హరితులారరం యురుచరత్రాయం కరములగుదరం
 నేచకధర్మాక్షిచారిశరతుడు సావతలంబముగ నందితునిగడు
 యావతుననేరయుపటిపురివాసన నావుగన్నగతి దగుశ్చటే యోనెనే
 దో. శరతుడు నటిగానటిగానియె ప్రాణుడతని కెంతగతిని

సురచటికుటిలుడు కుసమయముజూచు లోకమయీ నెంచ

కా. అదియందరికినమంతమయ్యెనే మదికవదిగాంచి మనసానెన్నె
 యదిలాముగనుకీయదిగాకున్న నేదితే మెట్లులన్నివిహారముగన్న
 రామచంద్రకృప నేమమెయయ్యెనామన్న నేరా వయ్యున్నెయ్యం
 యామయిత్రీకరణమంతానగడున రాముడు కౌగిలిరాదిగిలిచిది
 భీరుడయ్యువన భీరవేచిదిచేసే వారిని సమాశ్రిమ దృగ్భావయునె. తిరిగి
 కారుణా లేడక దర్శింపబ్రాహ్మ ఘోరతరగవేనానిరాత్మరులన
 నలపప్రాణుల నావ్రయముననెగంబులెప్పు లయిగొనునట్టి ముసులునన
 గలిసియత్తకనకముగజ్జ త్తనలం ములగని ధృతి గనిరల నిర్మతులన
 ముసులనుకమతప్రేటిగని ఘనమపారమనికెంత
 మసూచానికాతరాంగవిహార నిమగ్నలయిరిమించ

కా. అనకవర్ణుల మనమునకయినం దనరె శ్రీమమనగతదితరులానం
 అనదితే శ్రీమమెనయనియోగం మునగవితనినుండుమమేరాగన
 సరస్వతీయునలసంకూచమునం బరసమయశ్శేఖర సాకలననన
 బరగదవాతులశరతునిరాముండునె యొనియెనదితప్రేమన

అయవనవారలవేదనకొద్దినచాయస్థాదివాహనములగుండ్ల
 లయముగవారలవేదనకొద్దినచాయస్థాదివాహనములగుండ్ల
 సజ్జానకలత్సవములుగలరాముల్ నీజుహుదయమునదియిట్లుగనుగోయన్
 బ్రాహ్మయెరిగి గుట్ట పరవశగతులన్ గణాశర్క ములుంగనిన నిండుముల్క
 డో. హరిగురు వత్సల పండు సగుణ లనలేవోని

తరుణియు తమ్ముడు దొంగరాగ దశశాలన్

కా. విదవరామాంబులెహ సుగుహలుడున్ మరిచిరహమ్ము న్నందాదుగడున్
 గదలేవనూరిగణముదగు నట్టిన్ గదసివటయురాముల్ డో. గుండ్లన్
 తొలుతవగమదిసెననియనులునిన్ గాంబాంబానకింగను ముగదన్
 పంబానప్రతి పుంపురునిలెన్ ముంబుతడితో మగతనెలెన్
 తిప్పుడు అగమ్యగము లయివరములున్ దహివెరిగిరతేయరములున్
 సపరిస మాగత సౌమనసబస బువతిలమానా ధ్మనితన దనన్
 రాముని దశకరి రహిచిరులబడి నేమరులల్లన్ పృథ్వీగడు వడిన్
 తొముతెప్పిసంప సముననరుగన్ గామదిగ జ్ఞానగయును బొరనన్
 డో. అనుబాంబాంబానకి తను నిలువమనుకు లపటే దశశాల

దశశాలన శక్తి సమేత తను మద్వి రాగవల

కా. గురుముని ధరణిసూర ననకులమోని శరమడురాముని విరహమువగతొ
 వరరామగుణ ప్రతీతిగదామగన్ గరిమ మారయాల్ల మ్ముననడి పన్
 లిందరభ్రదుయమును దాడితవడి. దందడిచాననముందెగడిచడి.
 ముందునడురతిమందగలేనట్టి బుంబారకనది వెడలకురగట్టి

ద్వి తేయం నమ నదివిషన్మదిగుమనా నతే పౌతర్కమునందింపగలుకుం

గతి మంత్రయైకనదిగడంగిమతి. సృతస్మైనుజైతె లనపురి ధృత్యేన

... నలనకుండండు నలుపగలు పొందుగనివల ప్రాంత్యకార్యములు

మందునరతగురులందననియెం పొందుగురుమతేనయుండే ప్రాంత్యము

దో. పురణనులు నియమములు వ్రానినాగణాంధలనా మాని

హరి దర్శనవాంఛా వశత నవధ్యాశక్తయకుంజె

హ. త్రిమరణరతుడయ్యయె పనులయెడనే సమస్త జ్ఞప్తయైత్రాణం లింగగడున్

దమాతహ పనులుగు దతి లింపా రున్ సమయములమాతృసన్నిధి జోగన్

ఉపదేశములనులతగతేననన్ ప్రపన్నతమ్ముని లంపింబయనం

బవతిమిత ఇత్రిగం దత్తయన్ సప్తకాప్రిమాణామ నియమముమిగులన్

తేన తేనగణానికార్యములయొడన్ లినిపిం ప్తం దనిజనా దృతేగడున్

నిగురుమాతా డయిసనియతున్ తిన్ గొనియదయాయానన సారగతేన్

దో. త్రినదినిముని దోదనయి త్రి దినసాధనముంజోని

మునిపొందుకలగు హరిచేతి దనరజోని తగువాని

హ. జరతుండంబేగురు హౌసలజ్ఞాచరణా విసయ డయి హరిమణియాజా

తరుంబపొందుకల రనిత దాజ్ఞన్ ఎరలేరింతుపద విసతేప్రయ్యన్

నందిత్రామముగండు పర్వకు టిన్ దిజతలుగొనియచరిం మునివతి

నందు సమమహిగుణాస్త్రరణ మునంబాం దినియతమతి మునిగతియ దన్

కలలభాగములసయ్యసడిచెన్ త్రికరణాంబుగ నేదివినుతేనడచెన్

ఎకలవధనదధన కలనతేనిదం పరాజనయ మున జరతుండం నిలచెన్

జా. పక్కి రామప్రేమపాత్రుడయ్య ప్రేమ వివేక విషాంతి

వేమరూపక హంసయ్య విలయమున ఉపహరించి

జా. ఇరవే తేనువుగతి జెందెన్ బరమ బేరిమును బలమును ఉండెన్

హరి ఇత్తి ముఖ స్మరణ ము మిందెన్ హరి భర్తవే మనమన ల లగంబె

శరద్రుతు సదెతులు బంబురి వేన్ శరజుని చులముల సంగతి శూన్యము

వరశమ దమాది వర్ణము మిగులన్ ఇరవే చంద్రయమును పరవగుడ కలన్

తా రాసంతటి తరుస మెరసెన్ మారపు నయ్యక దృవగతి జెనెన్

త్రా రామమతి ఇ సింధు గతి గనె ప్రేమ త దగము వి ధుక్రయంగ నెన్

వనవాసం వది వరచంద్రిత వ లె రసరె ఇరవే స ద్భర్త కత్తులె

విసయా దుల సమరవరక విసులు, యునుగ నె తె గ లెడి నననెను వగలన్

జా. ఇరవే స చంద్రయమున ప్రేమ ప్రభువాదు కలబ్బించు

నిరతి దర దస్మియునదిన్ నెరిజేయును దృఢు లెంబ

జా. పులకాస్రలుగ నిజాం రయ్య పోరు సలత్తుకా సేతు బంబు తోరున్

లలి ఇరవే యు ప్రతీకలన దగరగన్ ఇతి కిరియె కులు ఇరవే నిగన ఘనుగన్

హరి ఇరవే బుగని య తని చంతలన్ పరగ సంతోష ము ప్రేమలన్

గురు యును బంబుకు లలంబ గాంబెన్ పరమ ఇలాంటి తప్పురితయ మిందెన్

మృదు మధురము సత్తు ద కారణము వద ఇయాంటి కలిపింప హరణము

స్మరము శు ఇము లకు ఇద మోహంబు నిల్చి ద ఇంపగర వి తెలియక నాశన్

పాదకం తి మృగ పతి సంసృతి దము పాప పదము విద ఇన ప లులము

అపత ప్రేమ సింధు నిలగుండ్ పుకూర గుంబి నెన్నంగ దగున్

భండః. సీతాకామసంధ్యానపరుడగు భస్మ్రుడిలశరతో స్మృడేం
దగు దూరవిషయవే సారమునిజన భారశముడు పదస్మృడేం
నెం యసారగుః ఇతి మార దూరము దూర సుయశ్శూభా రియం
నా భీరుడివృడు తెలివిరామభార్యరస మెరుగ కుండి యిన్

సంగతా. ఇరవేచరివే మెవరయినా 9 రవే తినిన వారికిరామం
పరమం నా ఇవమగు నూనా ఇవులకయిన వైరాగ్యం ను
ఇవే (అ) మునీశ్వరమాయతో శ్రీ శ్రీ శవితా యామయోధ్య

కాండః.

అయమయోధ్యకాండశ్చీఘ్రకృష్ణముంగినా శృతః.

మంత్రాల దొరశంకుయ్య పోవ్రాయలడి నడి.

